

IJA # 3374

סדר תפלה: כמנהג ק"ק ספרדים

Sidur Tefilah: Ke-Minhag K.K. Sefardim

פיה מי נבדד

לפני דתם אליו הוושבים עליו כן שאלי

ועצתו ממזבן הוא דמן למידענות

מוכן לבו יקבץ און ליו

לל קיבון אלה אל קאעדן שלא סאם אל דתוא

ודד נואמו ממזבן הוא דמן מקצוץ אל ספא

סאן דתבולת עונן ליו

מוצאותיו בדה נתונות היו לעמי דפואות

צמנות. כי לולא צמנות

גם פלג

האלה שדו

למה נאמר

מזבן דתבולת עונן

דעצות

צמנות

פיוט מי כמדך

סנמן ליאיר האיר ורתה ישרש כגבור לדון
ארתה מרם מכה ציץ רפואה פרתה מי
הפלה ה' חסיד לו:

ל יאיר ישרק פי נורה יסתר בגבור לירכבן פי
גמיה קבל אל שדא כלק אל רב פרח וסרורו
אז עול אל רב פאצל לו:

עמו נאמנה הדסה תמה היא אסתר בת
דוד וזמרת אביה ואמה.

הר בת עמו
אל

פיוט מי כמדך

ה

צלטאן פי עצאמא ומרדכי קאל להא אפצ' לסלאמא.
אז הוא סידך ומגדי לו:

צדק לכשה בממלכתה לא הגידה אסתר
עמה ומולדתה והמלך אחבה וירב
תפארתה כי מה' היתה לו:

עדל לבסת פי צלטנתהא. לס ככרת אסתר קופתה
ומולדתהא. ואל צלטאן הכורא וכתר תפכרתהא.
אז מן ענד אלא סארת לו:

קשב רב קשב צדור דמור. מטריסי המלך
הקבועים לשמור. והגם הושבנום ע
המלך לאמה. הבה נתחכמה לו:

אז

ימית אסתו לל צלמאן באקוראל אל אחסאן. באסם
מרדכי אל יהודי ונכתבת בדפתר אל דבראן.
אתפתח ונוגד למדאם מאסף אל ג'לאן. או
ג'יר אל ג'ביל ינבתן לו:

שניהם נתלו על העין. כי שמע מרדכי
לשונם בחוץ. נשקה למלך סם
המות רועין. אולי יפתה ונוכלה לו:
חנינהום אנצלכו פי דאלה אל חוני או סמע מרדכי
לסאנהום בלחוי. נסקן לל צלמאן סם א מות
כטכינו. בלכי ותסאלם ונשוק לו:

ישועה זאת צפונה לדור אחרון. נכתבה על
התורה

יעץ תחבולות כשיכים בצדו. ויכו בעיניו
בגאון חמדו. לשלוח יד במרדכי לבדו.
בו לדבר יחבל לו:

שאור א חיאל כסכין פי ג'נבו. והול בעיונו בשתמכאר
קלבו. ליימד יד במרדכי לוחרו. האול לל אמר
יעתאו לו:

הרבה כסף וזהב לבלי חוק. ויאמר בלבו זה
עת לשחוק. ויבא עצות מרחוק. לרשת
משכנות לא לו:

כתר פצה ודחב מן ג'יר עדר ואחסאב. וקא בקלבו הא'א
וואקת אל עדו לאל עדאב. משאורא מן בעיד ג'מע
וגאב. ליוורת מסאכן אל מאהי לו:

ויפל פור וידו בגודל הדת. וירא כי באדר מת
אבי התעודה. ולא זכר כי היא עת
הלידה. חבלי יולדה יבאו לו:

והקע קרעא ידו כאל פאל מדא. ושאף או כמדו מאת
אפי אל מעאדא. ולם זכר או הא וואקת א וולידא
מלוקאת אל מולדא לכן לו:

אחר כל אלה הדברים. אחשורוש את המן
הרים. וינשאהו מעל כל השרים.
ותועפות הרים לו:

עקב גמיע האוילי אל כלימאת. אחשורוש עצם אלא המן
תעצימאת. ועלאהו מן עלא גמיע א אמאראת. ופוך
אל חד עלא לו:

נמנע מרדכי מסגוד לרשע. גין עמלק אשר
מכטן פשע. וזה הוסיף על השאתו
פשע. לא יאכה ה' סלוח לו:

אמתנע מרדכי מן יסגד ללעיני. סלאלת עמלק אל עדו
מן קדימי. והאדא זייד עלא בטאיתו מראתיני.
לם יקבל אל רב יגפר לו:

יום ברעו לו כל עבדי המלך. ומרדכי מתומו
הולך. בקש להחרר ריב על עם דל והלך.
עובר ומתעבר על ריב לא לו:

יום ברעו לו גמיע עבד אל צלמאני ומייתו מי
בצפאות קלבו אל אומאני וקלב המן מיסתעל במא
אל מראני. האנג ומתחננ עלא בגומא א סאה לו:

דוב אורב יעצוהו רעיניו. וישאל שאלה
מאדוניו. וגם הוא שני אריות שניו.
ומתלעות לכיא לו:

דב אל ממכל שוורוהו חסבנאתו. וטלב טלבא מן סדאתו.
וחתא הווא סנון אל סביע נכתאתו. וגווריש אל
לכווא לו:

הן עם אחר נזורו. ודתייהם שונות ודתך כל
ינצורו. רוח יזרעו וסופתה יקצרו. קמה
איין לו:

הודא קום לוורא מגנבינא. ודינהום משהור ודינגא
מעכסינא. הווא יזרעון וגאטרא יחצדונא. סמבל
זכירר לים לו:

הכינותי כסף לגנויך יעל. לאכד זה הנגיף
הנגעל. כל הברכים אשר לא ברעו
לבעל. וכל הפה אשר לא נהג לו:

היירחו פלגא לכזאיינד יא צלמאן תתודא. לאתו צי
טאויפת יהודה. גמיע אל רכאנא אלה לם סאה
לצנים א עבארא. וגמיע א לם אנוי לם טאם לו:

להביא אל גנזי המלך אוסף. עשרת אלפים
ככרי כסף. ונפש אכה לכל בית יוסף.
פעם אחת ולא אשנה לו:

לאניב אלא כזאיון אל צלטאן ואודא. עשרת אלף
קנאטיר פלא ואעידא. ונפוס אקתל לבית יוסף
ויהודא. מרא וואחדא ולם אהאני לו:

ויאמר לו המלך יהי לך קנינד. וזאת טבעתי
על יד ימינד. והעם לעשות בו כטוב
בעיניך. ובא עד קצו ואין עוזר לו:

ומאל לו אל צלטאן יכון לך שיף ומאלף. והאדא מהר
אבתם עלא מא יהוואלף. ואל קום לתצנע פי כמא
ילוק פי באלף. ודנא וועדו ולום מען לו:

יצא וסופרי המלך נקראו. ויכתבו ככל אשר
הורהו. וככל עם ועם רצים יצאו. שרי
הרכב אשר לו:

שלש ונאדרא לזמיע כתאבינא. וכתבו כזמיע מדינא
ונדינא ולזמיע קום וקום טלעו סאיעינא. ריזאם אל
דבב אללי לו:

היה דכרו נחויך לאמר. כרם חמר כיום אחד
לזמור. בשלשה עשר באדר החל וגמור.
לא אוסיף עוד עבוד לו:

כאן כלאמו מסתעל ומצמונו. כרם אל עזי כיום וואחד
לייקטפנו. בתלת עשר באדר אסתבדו בו ותמנונו
לם אעאוד בעד לאמר לו:

קרע מרדכי כגדיו לפני אל. ויצעק מר על
גולת אריאל. הכנים אין לישראל. אם
יורש אין לו:

שק מרדכי חוואסו קדאם אל טאייק. וצאח ציהא מרא
יא וויל עלא האדא א מצאייק. חל בנק לים לישראל
יא טאייק. אן כאן ווארת לים לו:

טרף טרף שאר המוני. מי נתן למשיסה יעקב
למוני. וישראל לכוזים. הלא ה' ז
הטאנו לו:

פרוסה אנפרסו זמיע זמאעחנא. מני עטא לנהובא יעקב
לאומאחנא. וישראל לנהבין הודא האדא בלאקא
המא. אללי כזמנא לו:

נערות אסתר הגידוה דבר. שמענו צעקה
כיענים במדבר. ומרדכי בלבוש שק
עבר. לא ידענו מה היה לו:

צבייאת אסתר כְּבִרוּהָ אֲכֹבָר. סמענא ציחה כּא נעאמא
באל בר. ומרדכי בלבס אל שאל עבר. לם
ערפנא אש סאר לו:

בגדים שלחה להלבישו. ולא קבל ממרירות
נפשו. ותשלח להתך לחקרו ולדרשו.
לדעה מה יעשה לו:

חוראם בעתת לתלבסו. ולם קבל מן תמרמר נפשו.
ובעתת להתך לתפחצו ולתגמו. לתערף אש
יתסאווא לו:

רוחו הוציא להתך וחווה. ופרשת הכסף לפניו
שוה. והפתשגן שלח ועל אסתר צוה.
לבווא אל המלך להתחנן לו:

אל פי באטרו שלע להתך וכבר. ושרח א דראהם קראמו
סירה. ונקל אל פרמאן בעת עלא אסתר כאל
וצבייאת כתר. לתגי אלא אל צלמאן לתר

כתשובתה אמרה להשיבו. דע כי בן מות
אשר לא יקרא ויבא. לכד מאשר
יושיט לו המלך את שרכיט זהבו. בקרב איש
להשתחות לו:

דת לו ונניב והיית תקול לו. אערף אלדי ידכל לאל
צלמאן בגי'ר דסתור מקתולו. מן ג'יר אלדי ימד לו
אל צלמאן אלא קציב אל זהב פי טולו. בתקרב אל
רגאל לייסגד לו:

יקיר כשמעו דברי הדסה. זעק אהה כי אין
מנוסה. זעף ה' אשא. כי הטאתי לו:

אל סיד מרדכי למן סמע כלאם אל יאסא. צאה וקאל יא
וויל מא בקא לנא כלאצא. חכס אללא עלא אל
עין ואל ראסא. אד כטינא לו:

שלח לה לאמר אל תדמי. להמלט בית המלך
מכל לאמי. כי את תאבדי ואולי עמי.
אחרי נמכר גאולה תהיה לו:

קאל להא לם תגמלין לתכלצין. פי בית אש
צלמאן מן גמוע קומי אל מסאכין. אד אנתי וכות

פיוט מי כמוך

אבוכי הפא תנהפין. וקומי מן בעד אנבאע פכאך
יסור לו:

ממקום אחר ישלח שלומיו. עושרה שלום
במרומיו. כי לא כלו רחמיו. על כן
אוהיל לו:

מן מרצע ג'יר יבעת סלמאתו. מסווי סלאם בסמוואתו.
אד לם כלצו רחמאתו. עלא הכדא אסתארני לו:

ותענהו לך כנוס כל חוכי פדיום. וצומו עלי
שלשת ימים לילה ויום. ורחמים בקשו
מאל גורא ואיום. ואל תתנו דמי לו:

ונאוברתו אמשי גמע גמיע מסתרנין פכאכי. וצומו עלי
תלאתת אייאם ליל ונהאר בקלב אל באכי
ורחמיו אטלבו מן טאייק מכיף וואכי. ולם תעסון
הדווא לו:

אל נדרש בכל לב ידרשנו. כי נכמרו רחמיו
לעם יקראנו. ויאמר עוד זכור אזכרנו. על
כן המו מעי לו:

טאייק

פיוט מי כמוך

טאייק משלוב בגמיע קלב יטלכוהו. אד האגו רחמאתו
לקום אל ינאדוהו. וקאל בעד זכרא אדכרהו.
עלא האכדא האגו מצרינו לו:

לכשה חן כיום השלישי ותלך. ותיקר עד
מאר בעיני המלך. ויבו ככל אשר
הוא מולך. ועל כל אשר יש לו:

לכסת חין כיום אל תאלת ומצת. ותעזות כחיר בעין
אל צלטאן וחין נאלת. וחול בעינונו מן גמיע
אלדי הווא מלך ותבת. ועלא גמיע אלדי לו:

היפה בנשים נמע נעמן. מה שאלתך כי הכל
מזומן. ותאמר יבא המלך והמן. אל
המשתה אשר עשיתי לו:

אל מחסנה בא נסוואן גארסאזאל אחסאן. אש טלכאייחך
ויינעמי לבי הל חין והל אן. וקאלת יגו אל צלטאן
והמן. אלא על צייאפא אלדי צנעת לו:

למחר קראתם לסוד נכמם. ויצא המן כיום
ההוא שמח ונעלם. והוא במלכים
יתקלם. ורוזנים משחק לו:

לכברא

2*

לבכרא נאדתהום לסר מכתום. ושלע המן פי דאלף אל
יום פרהאן וכאלי מן אל המום. והוא באל
צלמשין מעוז ומכרום. ואל וזרא מצחכא לו:

ויבא אהכיו וזרש אשתו. ויספר להם כבודו
וממשלתו. וגזרה עומדת לעומתו. הוי
המרכה לא לו:

וגאב מחכינו וזרש זוגאנתו. והבא להום ואגבו ותפכראתו.
ואל מנאיא ואקפא מקאבלתו. יא וויל אל מכתר
מאל אל מאהו לו:

עצוהו עשות עין גבוה המשים. לתלות עליו
קדש קדשים. ולהכינו כחפצו מכל
חרשים. חרש חכם יבקש לו:

שאורוהו לייצע כשבא עלוהא כמסין. לייצלב עליו
סלאלאת אל מקדסין. וליירתבו כרצאתו מן
גמיע אל אסתאדין. נגאר שאטר יפאתש לו:

אשר

אלהים

אלהים עדר צאנו בקר. ותדר שנת המלך
עד יהי חוקר. כספר הזכרונות והיה
בקר. ויודע ה' את אשר לו:

אללא עאיין לקומו בעין שפקא ורחמא. ותאדה מן עין
אל צלטאן אל נומא. ונגאב דפתר אל דכראנאת
ותפתש בהמא. צבא וערף אללא אלא אלדי לו:

במצאו דבר מרדכי מפורש. מה נעשה יקר
וגדולה דרש. ויאמר כי לא פורש.
מה יעשה לו:

למן ווגד כלאם מרדכי מסגל פי סגלהו. סאל אש אנצנע
אווקאר וכברווא להו. וקאלו מא ביין לנא' אש כאן
גזתהו. אש יתסאווא לו:

גלה און המן בדברו. מה לעשות כאיש אשר
המלך חפץ ביקרו. ויען וינקש במאמרו.
פי כסיל מחיתה לו:

אלדי פי כאטר. כשף. ופבר להמן. אש ינצנע באל הנאל
אלדי ראצי פי אווקארו אל צלטאן. ונאווב ועתר יא
וויל פי מעתרת אל לסאן. תם אל גאהל כסרא לו:

דבר

דבר לעדותו בעדיי מלכים. וללכת לפניו אחד
מהנסיכים. ולכו במחשבו הולך חשכים.
ואין נוגה לו:

תכלם לתזוקו בזואקתך ורכבהו עלא פרסתך יא צלטאן.
ויימשי קדאמו ואחד וזיר עצים אל שאן. וקלבו
בחסכנאתו מאשי דג'שאן. ולים צווא לו:

השיבו המלך כן דברת. עשה למרדכי היהודי
ככל אשר אמרת. כן משפטיך אתה
חרצת. כמשפט הזה יעשה לו:

רבע לו אל צלטאן לאייק תכלמת. אצנע למרדכי אל
יהודי כמא אלדי אמרת. היכד שרעך אנתא קטעת.
כאל שרע האדא יתסאווא לו:

וישב מרדכי אל משמרתו. והמן נדחף אל
ביתו. ויועדו אהביו וזרש אשתו. לכא
לנוד לו:

ורבע מרדכי אלא מדרסתו. והמן אתכסח ואנקלע אל
ביתו. ואמוראעדו מחבינו וזרש זוגרו. ליל
ליינרדון לו:

זרע ישורון זכרו נכוניו. אם יש מרדכי אחד
מבניו. אשר החלות לנפול לפניו. לא
תוכל לו:

נסל אל צאלחין דכרו עולמאתו. אן כאן אכו מרדכי
ואחד מן סלאלתו. אדי אסתבדית לתוקע פי בכוותו.
לם תטיק לו:

חכמיו עודם מדברים עמו. וסריסי המלך
הבהילוהו להקימו. ולא ראה כי יבא
יומו. ה' ישחק לו:

עולמאתו בעדהום מתכלמין מעהו. ומכאצי אל צלטאן
אסתעגלוהו לייקיימרהו. ולם שאף אד דג'
ווקתהו. אללא יצחק לו:

טרם כלות משתה היין. אמר המלך אל יפת
העין. שאלי כי הכל לנגדך כאין. ותבך
ותתחנן לו:

קבל כלוץ מגלם אל כמרא. קאל אל צלטאן אלא אסתר
אל מפתכרא. אטלבי לבי אל עו ואל נצרא. ובכת
ותחננת לו:

ינתן לי נפשי בשאלתי. ועמי אדני המלך
בבקשתי. כי נמכרנו לצורך ולא מברית.
תאות לבו נתת לו:

ינעמי לי נפסי במסאלתי. וקומי יא סדי אל צלטאן
פי טלבאייתי. אד אנבעינא לאל עדו ולא מן
טאיפתי. שהוות קלכו עמית לו:

כי מה הפצי אחר זה הצער. וכלי הקרב שות
שתו השער. הישאג אריה ביער. ומרף
איין לו:

אד אש מראדי עקב האדי אל צדמא. ואש טלבאייתי
עקב האדי אל המא. הל ינחם אל סבע בזור נהמא.
ופריסה לים לו:

לה אמר מי הוא זה מכל אנשי. ואי זה הוא
מכל מגרשי. או מי מנושי. אשר מברתי
אתכם לו:

קאל להא מני הוא האדא מן גמיע אנסאני. והיוו האדא
מן גמיע בלדאני. יא מני האדא מן גמיע דייאני.
אלדי בעתוכום לו:

מהרה לענותו המן זה הרע. אשר פרעות
בגוי צדיק פרע. אוי לרשע רע. כי
גמול ידיו יעשה לו:

אסתעגלת לתגאוובו האדא המן אל לעיני. אלדי צנע
אסתנקם בשעב אל צאלחיני. יא וויל לל
צאלמיני. אד גזא ידו יתסאווא לו:

נמלא חמה וקם אל גנו. ובשובו ראהו נופל
על כנו. יגלו שמים עונו. וארץ
מתקוממה לו:

אנמלא חמייא וקאם אלא בקלתו. וברגועו שאפו וואקע
עלא פרשתו. יכשפון אל סמא דנכו וכטאייתו.
וארץ מדשמנא לו:

סרים אחד גלה חטאתו. הן עין עשה למרדכי
בביתו. ויצו המלך לתלותו. על העץ
אשר הכין לו:

מכזי ואחד כשף כטאייתו. הודא כשבא צנע למרדכי
בביתו. ווצא אל צלטאן לייצלכוהו עלא כשבחו.
אלדי הייר לו:

עמדה אסתר לבקש על עמה. להשיב ספרי
האף והחמה. כי נחם ה' על מכה
עצומה. ושכ ורפא לו:

ווקפת אסתר לסמלכ עלא קומהא. לתרנע פראמין אל
ג'צב ואל חמא. אד תגדם אללא עלא זרכא
ע'צמא. ורד ועאפא לו:

פתשגן הכתב להיות היהודים. להרג בשונאיהם
עתידים. כי נפל פחד מרדכי על
המורדים. ושלום היה לו:

שרח אל כתאב לייסירון לל יהוד. לייקתלון בבאג'צ'ינהום
מסתעוד. אד ווקע כופת מרדכי עלא קום עאצי
ונמרוד. וסלאם סאר לו:

צוה מרדכי על עם לא אלמן. מושיע ורב
ונגיד ונאמן. והפקד על בית המן. ועל
כל אשר יש לו:

אתוובל מרדכי עלא קום אל מסאכין. מסאעד ובכוד
והאכם ואמין. ותוובל עלא בית המן אל לשון
ועלא גמיע אלדי מוונד לו:

קדשתי לצוררי מזבח. ואכין לבניו מטבח.
בעון אביהם המרצח. ואלה שמות
הילודים לו:

חצרתו לרשמאניתי מדבח. וחירתו לבניו מדבח. בדנב
אבוהום אלדי ראד ידבח. והאדולא אסאמי אל
מוולודין לו:

רצצתי פרשנדתא דלפון אספתא. פורתא
אדליא ארידתא פרמשתא. אריסי ארידי
ויזתא. גם קבורה לא היתה לו:

סחקתו פרשנדתא דלפון אספתא. פורתא אדליא ארידתא
פרמשתא. אריסי ארידי ויזתא. חתא דפונא לם
סארת לו:

שוללתי שוללי. ואריע ריע. כי עלה משאול
אביון גוע. המלט עני משוע. ויתום
ואין עוזר לו:

נהבתו נהביני וגילבתו תגליכאת. אד צעד מן אל קבר
אל מסכין לל עלוואת. וכלין אל פקיר מן אל
דעוואת. ואל יתים וליס מעין לו:

תכתב זאת לדור אחרון. ולבני בנים תהיה
לזכרון. וכל המזכיר אותה ירוץ. אשרי
העם שככה לו:

תנכתב האדי לגיל אל אכראני. ולבנין אל בנין תכון
לדכראני. וגמיע אלדי יזכרהא יסתר ויפרח באל
ג'נאני. יא נייאל אל קום אלדי האכדא לו:

אכלו רעים שתו ושכרו. וימי הפורים בשמחה
שמרו. ועם שמחתכם האכיונים זכרו.
ושלחו מנות לאין נכון לו:

כלו יא אצחאב אשרבו וסכרו. ואימם אל מגלא באל
פרח כתרן. ומע פרחתכום אל מסאכין אדכרו. ובעתן
בכאשיש ללים מהאייר לו:

נסי אל מאז נשאוני. ובנככי הים העבירוני.
ולכן כליותי יסרוני. דום לה' והתחולל לו:
עגאייב אל טאייק מן חניד שרפוני. ובעמוק אל בחר
עברוני. ולאכן כלאווי יאדכוני. אצטבר לאלמא
וסהארני לו:

יום צאת פרעה אחרי. למרוץ כאריה עררי.
נצכו כחמה מימי משכרי. ויתגעשו כי
חרה לו:

יום טלוע פרעה וראוי. לייפרם כאל סבע קטעאיי.
אנתצבו כא סור אמוואג מאיי. ורגפו אד ישתד לו:
יצא צר אחרי עם קדושו. וישלח צור עננו
להפרישו. להיות צל על ראשו. להציל
לו:

טלע על עדו ורא קום מקדסינו. ובעת אל כאלק ג'ימו
לייעול ביננא ובינו. לייסיר פאיי עלא ראסו לייעינו.
לייכלץ לו:

העבירו ביבשה וצריו החריד. בינו ובין רודפיו
הפריד. ולתחתיות מצולה הוריד.
חוקקי בסלע משכן לו:

עברו באל יכסא ועדוואנו אועאק. בינו ובין לאחקינו
אפראק. ואל אסאפל אל עמוק אלהו גראק. מרסם
כאל צברא מסכן לו:

פיוט מי כמוך

ובשוב הים לאיתנו. נטבע פרעה וכל המונו.
כי הים הכביד מרכבות גאונו. וירא
כי לא יכול לו:

וברגע אל בחר לקראו. ג'רץ פרעה ולמיע עסאכרו.
אז אל בחר תקל מרכבאת אשתמלארו. ושאף
אז למ ישיק לו:

דהרות אכירים באדירים נפלו. וכעופרת במים
רבים צללו. ודורשי ה' שמו יהללו.
בנבל עשור זמרו לו:

פרסאן אל גלילין באל גלילין טאחו. וכאל רצאן במאיי
אל כתירין ראו. ושאלבין אללא אסמו מרחו.
בטאמכורת אל עאשרא מזדו לו:

הראנו ידו הנפלאה. על שפת הים נוראה.
אשירה לה כי גאה גאה. בזמירות
נריע לו:

ארואנא ידו אל עניבא. עלא האפת אל בחר אל מרחו.
אסכה לאללא אז קדרתו עניבא. באל תמאנדי
נגאלב לו:

דגלים

פיוט מי כמוך

טז

דגלים עברו כיבשה. ולפניהם אל נערץ
בקדושה. אז שוררו שירה חדשה. מי
כמוכה כאלים ה':

צנאנך עברו באל יבסא. וקדאמהום טאייק קווי פי אל
תקדיסא. חניד סכחו תסביחא ג'דידא מעמוסא.
מן מתלך באל קוויין יא רב:

אנידו

אניה צעיר עשור
הי גנאל ערכאני

יצו

סדר

תפלה

כמנהג קק ספרדים י"ז

כולל

תפלות מדי יום ביומו לכל ימות השנה.

מסודר בשלימות הסדר ומדויק בתכלית הדיוק

ועתה

נתוקף עליו המסות רבות וענינים שונים אשר עדן לא נמצאו בהם
שיר השירים תקוני שבת זמירות לשבת וכו'
ושאר תפלות בעת ובעונה

פתיחת אליהו הנביא

זכור לטוב

פתח אליהו ואמר רבון עלמין דאנת הוא חד וְלֹא בְחֻשְׁבָּן.
 אנת הוא עלאה על כל עלמין סתימין על כל
 סתימין. לית מחשברה תפיסין בד כלל. אנת הוא
 דאפיקת עשר תקינין. וקרנין לון עשר ספירן. לאנהגא
 בהון עלמין סתימין דלל אנהגלין. ועלמין דאנהגלין.
 ובהון אתקסיאת מפני נשא. ואנת הוא דקטיד לון
 ומחד לון. ובנין דאנת טלנאו. כל מאן דאפריש חד מן
 חברה טאלין עשר. ונתחשיב ליה. כאלו אפריש בד.
 ואלין עשר ספירן. אינון אלון בסדרן. חד אריד וחד קצר
 וחד בינוני ואנת הוא דאנהגי לון. ולית מאן דאנהגי בד
 לא לעילא ולא לתתא ולא מכל ספרא. לבושין תקינת
 לון דמפנייהו פרחין נשמתין לבני נשא. וכמה נוסין תקינת
 לון דאנהגריאו נוסא לבני לבושין דמכסין עליהון.
 ואנהגריאו בתקינא דא. חסד דרועא ומינא גבוהה דרועא
 סמאלא. תפארת נוסא. נצה וחד תרין שוקין. נוסד
 סייסא דנוסא אות ברית קודש מלכות פה תורה שבעל
 פה קרינן ליה. מותא חקמה אינוי טחשפה טלנו. פינה

לכא ובה קרב מבין. ועל אליו תרין בתיב הנסמרות לוי
אלהינו. ספר עליון איהו ספר מלכות. ועליוה אתמר
מגיד מראשית אחרית ואיהו קרקפתא דתפלין מלכו
איהו ייד ס'א ניד ס'א דאיהו ארץ אצילות. איהו שקרו
דאילנא בדרועו וענפוי כמ'א דאשקי לאילנא ואתנבי
בההוא שקרו:

רבון העולמים אנת הוא עזת העלות סבת הסבות דאשקי
לאילנא בההוא גביעו. ובההוא גביעו איהו בנשמתא
לגופא דאיהו חיים לגופא. ובה לית דמיון ולית דיקנא
מכל מה דלבו ולבר. ובראת שמ'א וארעא. ואפינק
מנהון שמשא וסיהרא וכבב'א ומזלי. ובארעא אלגין
ודשאין ונגתא דעדן ועשבין וסיון ועופין וגינין ורגני גשא.
לאשתמדעא בהון עלמין. ואיד ותנהגן בהון עלאין
ותתאין. ואיד אשתמדעאן מעלאי ותתאי ולית דנדע
בה קלל ובר מינה לית יחידא בעלאי ותתאי. ואנת
אשתמדע אדון על כלא. וכל ספיקן כל סד אית ליה שם
ידע. ובהון אתקריאו מלאכ'א. ואנת לית לה שם ידע.
דאנת הוא ממלא כל שמתן. ואנת הוא שלימו דכלהו
וכד אנת תסתלק מנהון אשתארו קלוד שמתן כנוס'
כלא נשמתא. אנת סמים ולאן בהקמה ידעא. אנת היא
סבין ולא מבינה ידעא. לית לה אטר גיעא אלא

לאשתמדעא תוקפד ותילף לבני נשא ולאחזאח לון איד
אתנהיג עלמא בדיקא וברחמי דאינון צדק ומשפט כפוס
עובדיהון דבני נשא. דין איהו גבורה. משפט עמודא
דאמצעימא. צדק מלכותא קדישא. מאוני צדק תרין
סמכי קשומ. הון צדק אות ברית. כלא לאחזאח איד
אתנהיג עלמא. אבל לאו דאית לה צדק ידעא דאיהו
דין. ולאו משפט ידעא דאיהו רחמי. ולאו מכל אליו
מדות קלל. קום רבי שמעון ויתחדשון מלין על ידך דהא
רשותא אית לה לנלאה רזין שמירין על ידך מה דל'
אתייהיב רשו לנלאה לשום בר נש עד כען:

קם רבי שמעון פתח ואמר לה יי תגדילה ותגבורה וכו'
עלאין שמעו אינון דמיבין דחברון ובעיא מהימנא
אתערדו משניכוון הקיצו ורכנו שוכנו עפר אדון אינון
צדיקא דאינון מסטרא דההוא דאתמר בה אני ישנה ולפי
ער ולא אינון מתים ורגין דא אתמר בהון הקיצו ורכנו
וכו' רעיא מהימנא אנת ואבדן הקיצו ורכנו לאתערותא
דשכינתא דאיהו ישנה בגלותא. דעד כען צדיקא כלהו
דמיבין ושנתא בחוריהון. מנד יהיבת שכינתא תלת קלין
לנבי רעיא מהימנא ויימא ליה קום רעיא מהימנא דהא
עלך אתמר קול דודי דוסק לנכאי בארבע אתון דיליה.
וענא בהון פתחי לי אחותי רעיתי יגתי תסתחי דהא פס

תפלה

עונד בַּת צִיּוֹן לֹא יוֹסִיף לְהִגְלוֹתָּהּ. שְׂרָאֵשִׁי נִמְלֵא טַל. מֵאֵי נִמְלֵא טַל. אֵלֶּא אָמַר קוֹדֶשׁא בְּרִיד הוּא אַנְתָּה חֲשִׁיבַת דְּמִיזְמָא דְאַתְחַכֵּב בֵּיהּ מִקְדָּשָׁא דְעֵאֲלֵנָּא בְּבֵיתָא דִּילִי וְעֵאֲלֵנָּא בְּיִשׁוּבָא. לֹאֵו חֲכִי דְלֵא עֵאֲלֵנָּא כֹּל זְמַנָּא דְאַנְתָּה בְּגִלְוַתָּא. הֲרִי לָן סִימְנָא שְׂרָאֵשִׁי נִמְלֵא טַל. הִיא שְׂכִינְתָּא בְּגִלְוַתָּא. שְׁלִימֵו דִּילָהּ וְחַיִּים דִּילָהּ אִיהוּ טַל. וְדָא אִיהוּ יוֹד הִיא נְאִי. וְהִיא אִיהִי שְׂכִינְתָּא דְלֵא מְחֻשְׁבֵּן טַל. אֵלֶּא יוֹד הִיא נְאִי דְסֻלְקִי אַתְרוּן לְחֻשְׁבֹּן טַל. דְּאִיהוּ מְלִיא לְשְׂכִינְתָּא מְנַבְעֵו דְכָל מְקוֹרֵין. עֲלֵאִין מִיַּד יְקוּם רַעֲיָא מְהִימְנָא וְאַבְהֵן קוֹדֶשִׁין עֲמִיהָ עַד בְּעֵן רְזָא דִּיהוּדָא:

קוואנדו סי דימסיכטס די קו ליכט'וואיניו דירט

מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ מֶלֶךְ חַי וְקַיִם שֶׁהַחֲזַרְתָּ בִּי נַשְׁמָתִי בְּחַמְלָה רַבָּה אֲמוּנָתְךָ:

ברכות

הנהגות כל יום

קוואנדו סי ללכטס סוס וואנטס טאנטו לס וואניינס טאנטו סארתס קווייר דירט

בְּרִיד אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוְּנוּ עַל גְּמִילַת יְדִים:

קוואנדו אזי סוס דיניינסמיריס טאנטו קמניס טאנטו גדולים סי ללכט'סרתס סוס וואנטס סי דירט

בְּרִיד אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יָצַר אֶת הָאָדָם בְּחֻקְהָא וּבְרָא בּוֹ גְּבִימִים וְגְּבִימִים חֲלוּלִים חֲלוּלִים גְּלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ כִּסְאָא כְּבוֹדְךָ שְׂאָם יִסְתָּם אֶחָד מֵהֶם אִם יִפְתַּח אֶחָד מֵהֶם אִם אֲמַשְׁר לְהַתְקִיִּים אֲפִילוּ שְׁעָה אַחַת. בְּרִיד אַתָּה יְיָ רֹפֵא כָּל בָּשָׂר וּמַמְלִיא לַעֲשׂוֹת:

קוואנדו זיימסי טליס קסן קי אים לה חרבע כנסות דירט

בְּרִיד אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוְּנוּ עַל מִצְוַת צִיצִית:

קולמוס כתיב סלים גדול דרם

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
במצותיו וצונו להתעטף בציצית:

מימי חסילין דל יד סעטעלדו סנטיס די סטאר דרם

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
במצותיו וצונו להגים תפילין:

סי סנלו סינטיס לוס חסילין דל די סלום חסילין דל רום דרם

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
במצותיו וצונו על מצות תפילין:

ומתקנתה אל עליון ומציל עלי ומבינתה מבינני: ומסדה
תגדיל עלי ובקבירתה מצמית אויבי נקמי.
ושמן הטוב מריק על שבעה קני מנורה. להשפיע טובה
לקריוסוף. פותח את ידה ומשפיע לכל מי רצון:

קולמוס סלריסם לם נלום סודי פו דיו דרם

ואכשתיד לי לעולם ואכשתיד לי בצדק ובמשפט ובחסד
וברחמים: ואכשתיד לי באשונה ונצח את יי:

דונמוס די מיסילי חסילין דרם חום סנטיס סינטיס

ויברך יהוה אל משה לאמר: קדש לי כל בבור פמך כל
דרם בבני ישראל באדם ובבהמה לי הוא: ויאמר
משה אל העם זכור את היום הזה אשר יצאתם ממצרים
מבית עבדים. כי בנדוק יד הוציא יהוה אתכם מזה ולא
יאכל חמץ: היום אתם יצאים בהדש האביב: והיה כר
וביאף יהוה אל ארץ הכנעני והחתי והאמרי והחוי
והיבוסי אשר נשבע לאבותיך לתת לך ארץ זבת חלב
ודבש ועבדת את העבודה הזאת בהדש הזה: שבעת
ימים תאכל מצות וביום השביעי תג ליהוה: מצות יאכל
את שבעת הימים ולא יראה לך חמץ ולא יראה לך שאר
בכל יבולך: והעדת לביך ביום ההוא לאמר בעבור זה
עשה יהוה לי בצאתי ממצרים: והיה לך לאות על ידך
ולזכרון בין עיניך למען תהיה תורת יהוה בפיך בין
חוקה הוצאתיך יהוה ממצרים: ושטרף את ההקה הזאת
למועדה מימים ומימה: והיה פירי יביאה יהוה אל ארץ
הכנעני כאשר נשבע לך ולאבותיך ונתתה לך: והעברת
כל פטררתם ליהוה. וכל פטר וסגן בהמה אשר יהיה
לך הזכרים ליהוה: וכל פטר חמור חסדה בשנה ואם
לא חסדה נערתו וכל בקור אדם בגדיה חסדה: והיה
כר ישאלה בנה סוד לאמר מה זאת ואמרת אליו בנדוק

יד הוציאנו יתנה מטעמים מבית עבדים: עמי שיהקשה
 סרעה לשלחנו ונחליג יתנה כל-כבוד באהין מטעמים מבכור
 אדרג ועד-כבוד בחמה על-בן אני זבח ליהוה כל-פטר
 רחם מזכרים וקד-כבוד בני אפדה: ותינה לאות על-ידכה
 וקטומפת בני עיגדה כי פתוק יד הוציאנו יתנה מטעמים:

אנטיס די אינטרלר אל נית סכנסת דירס

מה-טובי אהליך יעקב משבנתיה ישראל: ואני ברב
 חסדה אבא ביתך אשתתנה אל-היכל קדשה
 ביראתה: " אהבתי מעון ביתך ומקום משכן
 כבודך: ואני אשתתנה ואכרעה אברכה לפני "
 עשי: ואני תפילתי לך " עת רצון אלהים קרב
 חסדה ענני באמת ישעה:

בקשות

אדון עולם אשר מלך
 לעת נעשה בתקצו כל
 ואחרי בכלות הכל
 והוא תנה והוא הנח
 והוא אנה ואין שני
 בטרכם כל יציר גברא:
 או מלך שמו נקרא:
 לבדו ימלוך נוקא:
 והוא יתנה בתקארה:
 לסמטילו לתקבירת:

והוא ראשון והוא אחרון
 כלי ראשית כלי תכלית
 כלי ערך כלי דמיון
 כלי חבור כלי פירוד
 והוא אלי ותי נאלי
 והוא נפי ומנוסי
 והוא רופא והוא מרפא
 בידו אפקיד רוחי
 ועם רוחי בנתי
 במקדשו תגל נפשי.
 ואז גשיר בבית קדשי.
 כל ברואי עולם מעלה ומטה.
 יעידון יגידון כלם ב'אחד " אחד ושמו אחד:
 שלשים ושתים נתיבות שבילך. וכל מבין סודם וספרו
 את גדלך. והם יגידו כי תכל שלך. ואמת האל
 תמלך המיוחד:
 לקבנות בהשכם עולם בני. ומצאו כל יש בלתי שנוי.
 במספר במשקל הכל בני. כלם נתנו כרועה
 אחד:
 מראש ועד סוף יש לך סימן. צפון הם נקדם ומימן.
 שחק ותכל לך עד גאמן. מזה אחד ומזרח אחד:
 יעידון

בקשות

תפלה
מספר נקוד צבור. אמה תעמד והם יאבדו אבוד.
לכן כל יצור יתן לה כבוד. כי מראש ועד סוף
הלא אב אחר:

ובתורתך וי אלהינו כתוב לאמר:

שמע ישראל וי אלהינו וי אהרן שיר למעלות
אברהם את שם וי הגעלם מכל גמא:

ואספר חסדו כל ימי על כל טוב אשר עשה: נתן לנו
את התורה לצבותינו רצה: ומרוב כל חסאותינו
נתננו למשיחה: משלו בנו כל אויבנו הן לריב הן למצה:
שברו כל עצמותינו בקנה הרצוצה: והאל ברוב חסדיו
פניו לעמו גמא: ובטובו ישלח לנו את משיחנו במרוצה:
עמו אליהו הנביא לקים את המשא:

למענה ולא לנו ולשכבי מענה. בנה גא צבי תפארה.
ירושלם היקרה. בנכות תורה השקרה. דפרות
עשרה: סודך גלה לגלמודה. תגלגלה בנות יהודה. בנכות
תורה חמודה. עינים מאירה: שלח לי נואל מנחם.
אבילי ציון תנחם. אמה חקים תרחם. ותכונן עשרה:
עד מתי תשנה בניה. בעדת סגלתך. שתי בום מירך.
ונם מצו שמרה: באויבי עשה נקמה. כי קמו עלי בני
רסה. כי לא יירש בן האמה. עם בן חנניה: השיבנו

בקשות

ונשובה. תוד עיר ציון העלובה. ונדעה בעלי תשובה.
לב מהור לי ברא: שלח לנו את משיחנו. עם אליהו
נביאנו. כי הוא יאיר עינינו. ויפטר פשונה: אז יראו
עינינו. ונם יסמח לפנינו. בבגן בית מקדשנו. וסם
נדליק הפנורה:

ידי נפש אב הרחמן. משוך עבדך את רצונך: ירוץ
עבדך כמו איל. וישמחה אל מול הדרך: כי יערכ
לו ידיו תך. מנזרת צוף וכל טעם:

הדר נאה זו העולם. נפשי חולת אהבתך: אגא אל נא
רפא נא לה. בנראות לה נועם זינד: אז תתחנן
ותתפא. ותורה לה שמחת עולם:

ותים יקמו רחמיך. וחוסה על עם אהובך: כי זה פשה
בכסוף נכסף. לראות בתפארת ענד: אגא אלי
תמדת לבי. חושה נא ולא תתעלם:

הגלה נא ופרוש חביב. עלי את סבת שלוקך: תאיר
ארץ מקבוצך. נגילה ונשמחה בך: מטר אהוב כי
בא מועד. ותננו פימי עולם:

יהנה חננו לה קיינו הנה זרעם לבקרים אף ישועתנו בעת
צרה: קימי אורי כי בא אונך וקבוד יהנה. עליך נרח:
כי הנה תחשך וכסה ארץ בערפל לאימים ועלך נבה
תנה וקבורו עלוך גראת:

יגדל אלהים חי וישתבח. נמצא ואין עת אל
 מציא אותו: אחר ואין יחיד ביהודו. נעלם וגם
 אין סוף לאהדותו: אין לו דמות הגוף ואינו גוף.
 לא נערוף אליו קדושתו: קדמון לכל דבר אשר
 נברא. ראשון ואין ראשית לראשיתו: הנו ארון
 עולם לכל נוצר. יורה גדלתו ומלכותו: שפע נבואתו
 נתנו. אל אנשי סגלתו ותפארתו: לא קם בישראל
 במשח עור. נביא ומביט את תמונתו: תורת אמת
 נתן לעמו אל. על יד נביאו נאמן ביתו: לא יחריף
 האל ולא ימיר. דתו לעולמים לזולתו: צופה ויודע
 סתרינו. מביט לסוף דבר בקרמותו: גומל לאיש
 חסיד במפעלו. נותן לרשע רע ברשעתו: ישלח
 לקץ ימים משיחנו. לפדות מתבי קץ ישועתו: מתים
 יחיה אל ברוב חסדו. ברוד עדי עד שם תהלתו:
 אלה שלש עשרה לעמרים. הן הם יסוד דת אל
 ותורתו: תורת משה אמת ונבואתו. ברוד עדי עד
 שם תהלתו:

פסוקי הזמרה

ותתפלל חנה ותאמר עלץ לבי ביהוה דמה קרני ביהוה
 רחב פי על איבי פי שמחתי בישועתה: חזן
 קדוש ביהוה פי אין בלתי ואין צור כאלהינו: אל תרבו
 תדברו נבחה נבחה וצא עתק מפיכם פי אל דעות יהוה
 ולו נתבנו עלילות: קשת גבורים חתים ונגשלים אזורו
 חיל: שבעים בלחם נשכרו וירעבים חדלו עד עקרה ילדה
 שבעה ונפת בנים אמללה: יהוה ממית ומחיה מוריד
 שאול ויעל: יהוה מוריש ומעשיר משפיל אף מרומם:
 מקים מעקר דל מאשפת ירים אכיון להוסיב עם נדיבים
 וכסא כבוד נחילם פי ליתוה מצקי ארץ וישת עליהם
 תבל: רגלי חסידיו יסמר ורשעים בחשך ידמו פי לא
 בכח יגבר איש: יהוה יחמו מריביו עליו בשמים ירעם
 יהוה ידן אפסי ארץ וימן עז למלכו יגרים קרן משיחו:
 אתוהי במה בכרבין ותמההי במה תקיפין מלכותה מלכות
 עלם ושלטנה עם דר ודר: ונאנחנו עמך וצאן מרעינתך
 נודה לה לעולם לדור נדור וספר תהלתה: ערכ ובקר
 ועהקים אשיחה ואחמה וישמע קולי: ברך יחד פוכב
 וקר ורועיו כל בני אלהים: לא אירא מרובות עם אשו
 סריפ שתי עלי: ואני ביהוה אצפה אוחילה לאלהי ישוע
 שמעני אלהי: ענם לין סוחרים (אל תשמחי אנבתי לי ב

גמלתי קמתי כי אשב בהשן יהנה אור לו כי לה יהיה
 חמלתי אמה מענה אנני אלהי: כגלי עמדה במישור
 במקסלים אבבד יתנה:

סדר הברכות וזמירות

אלהי נשמה שנתת בי טחורה. אתה בראתה אתה
 יצרתה אתה נפתחה בי. ואתה משמרה
 בקרבי. ואתה עתיד למלה ממני ולהחיותה בי
 לעתיד לבא. כל זמן שהנשמה בקרבי מודה אני
 לפניה יי אלהי ואלהי אבותי שאתה הוא רבון כל
 המעשים ארון כל הנשמות מושל בכל חברות
 מי נקים לעד. ברוך אתה יי הממזיר נשמות
 לפגרים מתים:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הנותן לשכני
 בינה לתבחיין בין יום ובין לילה
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם פוקה עורים:
 ברוך אתה יי אמה מתיר אסורים
 ברוך אתה יי אמה ונקת גמסים

ברוך אתה יי אמה מלביש ערמים
 ברוך אתה יי אמה רוקע הארץ על המים
 ברוך אתה יי אמה המכין מצעדי גבר
 ברוך אתה יי אמה שעשה לי כל צרכי
 ברוך אתה יי אמה אוזר ישראל בגבורה
 ברוך אתה יי אמה הנותן ליעק בנה
 ברוך אתה יי אמה עומד ישראל בתפארה
 ברוך אתה יי אמה שלא עשני גוי

לס עוזר דני

בא יי אמה שלא עשני עבד } שפחה
 בא יי אמה שלא עשני אשה } שעשני פרצוני
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המעביר
 חבלי שינה מעינינו ותנומה מעפעפיו:
 ויהי רצון מלפניה יי אלהינו ואלהי אבותינו
 שתרגילנו בתורתך ותדביקנו במצותיה ואל
 תביאנו לידי חטא ולא לידי עבירה ולא לידי נסיון
 ולא לידי בגיון. ותרחיקנו מיצר הרע ותדביקנו
 בצדק הטוב והגנו לאהבה לתן ולהסד ולהחיים

בעיניך ובעיני כל רואינו וגמלנו חסדים טובים .
ברוך אתה יי גומל חסדים טובים לעמו ישראל :

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
שתצילנו היום ובכל יום ויום מעוי פנים ומעוות
פנים . מאדם רע מאשה רעה מיצר הרע מחבר
רע משכן רע מפגע רע מעין הרע . ומרשון הרע .
ממלשינות מעדות שקר משנאת הבריות . מעלילה .
ממיתה משינה . מחולאים רעים ממקרים רעים .
מהין קשה . ומפעל דין קשה . בין שהוא בן ברית
ובין שאינו בן ברית . ומדינה של גיהנם :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
במצותיו וצונו על דברי תורה :

ותערב נא יי אלהינו את דברי תורתך בפינו
ובסיפיות עמך בית ישראל ונהיה אנחנו
וצאצאינו וצאצאי צאצאינו כלנו יודעי שמך
ולוקחי תורתך לשמה . ברוך אתה יי המלמד רגל
לעמו ישראל :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו
מכל העמים ונתן לנו את תורתו . ברוך אתה
יי נותן התורה .

טוב אתה ומטיב למדני חקך :

ויברך יהוה אל-משה לאמר : דבר אל-אהרן ואל-
בניו לאמר כה תברכו את-בני ישראל
אמור להם : יברכה יהוה וישמרה : יאר יהוה ו
פניו אליך ויתנהג : ישא יהוה ופניו אליך וישם
לה שלום : ושמך את-שמי על-בני ישראל ואני
אברכם :

אלהינו ואלהי אבותינו וזכרנו בזכרון טוב מלפניך
ופקדנו בפקודת ישועה ורחמים משמי שמי
קדם . וזכר לנו יי אלהינו אהבת הקדמונים אברהם
יצחק וישראל עבדיך את הברית ואת החסד ואת
השבועה שנשבעת לאברהם אבינו בהר המוריה
ואת העקדה שעקר את יצחק בנו על גבי המזבח
בכתוב בתורתך :

יהי אמר הדברים האלה והאלהים נסה את-
 אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני
 ויאמר קחנא את-בנדך את-יחידך אשר-אהבת
 את-יצחק ולך-לך אל-ארץ המזרח והעלהו שם
 לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך: וישכם
 אברהם בבקר ויחבש את-חמרו ויקח את-שני
 נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עלה ויקם
 בלך אל-המקום אשר-אמר-לו האלהים: ביום
 השלישי וישא אברהם את-עיניו וירא את-המקום
 מרחק: ויאמר אברהם אל-נעריו שבו-לכם פה עם-
 החמר ואני והנער נלכה עד-פה ונשתחנה ונשובה
 אליכם: ויקח אברהם את-עצי העלה וישם ער-
 יצחק בנו ויקח בידו את-האש ואת-המאכלת וילכו
 שניהם יחדו: ויאמר יצחק אל-אברהם אביו ויאמר
 אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים
 ואיה השה לעולה: ויאמר אברהם אלהים יראה-
 לי השה לעלה בני וילכו שניהם יחדו: ויבאו אל-
 המקום אשר אב: ה האלהים נבן שם אברהם

את-המזבח וערך את העצים ויעקר את-יצחק בנו
 וישם אתו על-המזבח מפעל לעצים: וישלח
 אברהם את-ידו ויקח את-המאכלת לשהט את-
 בנו: ויקרא אליו מלאך יהוה מן-השמים ויאמר
 אברהם: אברהם ויאמר הנני: ויאמר אל-תשלח
 ידך אל-הנער ואל-תעש לו מאומה כי עתה
 ידעתי כי-ירא אלהים אתה ולא חשבת את-בנדך
 את-יחידך ממני: וישא אברהם את-עיניו וירא והנה
 איל אחד נאחו בסבך בקרניו בלך אברהם ויקח
 את-האיל ויעלהו לעולה תחת בנו: ויקרא אברהם
 שם-המקום ההוא יהוה: ויראה אשר יאמר היום
 בחר יהוה יראה: ויקרא מלאך יהוה אל אברהם
 שנית מן-השמים: ויאמר כי נשבעתי נאס-יהוה
 כי יען אשר עשית את-הדבר הזה ולא חשבת את-
 בנדך את-יחידך: כי-גרד אברךך והרבה ארבה את-
 זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על-שפת הים
 וירש זרעך את שער אביו: והתפרכו בזרעך כי
 יוני הארץ עקב אשר שמעת בקולי: וישב

אברהם אל־נעריו ויקמו וילכו יחדו אל־באר שבע
וישב אברהם בבאר שבע:

רבנו של עולם כמו שקבש אברהם אבינו את רחמי
לעשות רצונך בלבב שלם כן יקבשו רחמיך את
בעסק ויגלו רחמיך על מדותיך ותתנהג עמנו יי אלהינו
במדת החסד ובמדת הרחמים ותכנס לנו לקנים משירת
הדין ובטובך הגדול ישוב חרון אפך מעמך ומעירך
ומארצך ומנחלתך וקנים לנו יי אלהינו את הדבר
שהקשחתנו בתורתך על ידי משה עבדך באמר וזכרתי
את בריתי יעקב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי
אברהם אזכר והארץ אזכר:

ונאמר ואף גם זאת בהיותם בארץ איביהם לא
מאסתים ולא געלתים לבלותם להפר בריתי
אתם כי אני יי אלהיהם: ונאמר וזכרתי להם ברית
ראשנים אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לעיני
הגוים להיות להם לאלהים אני יי: ונאמר ושב יי
אלהיך את שבותך ורחמך ושב וקבצך מכל העמים
אשר הביצך יי אלהיך שמה: אם יהיה גדותך בקצו
השמים משם יקבצך יי אלהיך ומשם יקחה: (הגיון)

יי אלהיך אל הארץ אשר ירשו אבותיך וירשית
והטיבך והרבה מאבותיך: ונאמר יי חננו לך קיינו
הנה זרעם לבקרים אף ישועתנו בעת צרה: ונאמר
בכל צרתם לו צר ומלאך פניו הושיעם באהבתו
ובחמלתו הוא גאלם וינטלם וינשאם כל ימי עולם:
ונאמר מי אל כמוך נושא עון ועובר על פשע
לשארית גחלתו לא החזיק לעד אפו כי חפץ חסד
הוא: ישוב ירחמי יקבשו עונתינו ותשליך במצולות
ים כל חטאתם: תתן אמת ליעקב חסד לאברהם
אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם: ונאמר והביאותים
אל הר קדשי ושמהתים בבית תפילתי עולותיהם
וזכחיהם לרצון על מזבחי כי בתי בית תפלה יקרא
לכל העמים:

אלו דברים שאין להם שיעור הפאה והבפורים והראיון
ובמילות חסדים ומלמוד וזרה: אלו דברים שאדם
אוכל פירותיהם בעולם הזה ותקון קצת לו לעולם הבא
אלו הם: כבוד אב ואם ובמילות חסדים ובקור חולים
ובקטת אורחים והשקמת בית הקנסת ותבואת שלום
הוא אדם למען רבו איש לאשתו ומלמוד תורה ונטי גוים

לעולם יתא אדם ירא שמים בסתר ככנול ומתה
על האמת ודובר אמת בלבבו וישכם ואמר :

רבוץ העולמים נארוני הארונים לא על צדקותינו
אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך
הרבים. אדני שמעה אדני סלחה אדני תקשיבה
ועשה אל תאחר למענה אלהי כי שמך נקרא על
עירך ועל עמך. מה אנו מה חיינו מה חסדנו מה
צדקנו מה בחנו מה גבורתנו מה נאמר לפניך יי
אלהינו נאלחי אבותינו הלא כל הגבורים כאין
לפניך ואנשי השם בלא היו וחכמים בבלי
מדע וגבונים בבלי השגל כי רוב מעשינו תהו וימי
חיינו תבל לפניך ומותר האדם מן הבהמה אין כי
תבל תבל. לבד הנשמה הפהורה שהיא עתודה
לימן דין וחשבון לפני כפא כבודך וכל הגוים כאין
נגדך שנאמר הן גוים גמר מדלי וכשחק מאנשים
נהשבו הן איים בדיק יסול :

אבל אנחנו עמך בני בריתך בני אברהם אביהך
שנשבעת לו בהר המוריה ורע יצחק אקדך

שנעקד על גבי המזבח עדת יעקב בנה בכורך
שמא הבהתך שאהבת אותו ומשמחתך ששמחת בו
קראת אותו ישראל וישרון :

לפניך אנחנו תיבים להודות לך ולשבחך
ולפאריך ולרוממך ולתן שיר שבח והודאה
לשמך הגדול ותיבים אנחנו לומר לפניך שירה בכל
יום תמיד אשרינו מה טוב הלקנו ומה נעים גורלנו
ומה יפה מאד ירושתנו אשרינו כשאנו משכימין
ומעריבין בבתי כנסיות ובבתי מדרשות ומיחדים
שמך בכל יום תמיד אומרים פעמים באהבה :

שמע ישראל יי אלהינו יי אחד :

בללם ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :

אמה הוא אחד קדם שבראת העולם ואמה הוא
אחד לאחר שבראת העולם אמה הוא אל
בעולם הזה ואמה הוא אל בעולם הבא ואמה הוא
ישנותך לא יתמו. קדש שמך בעולמך על עם
מקדשי שמך ובישועתך תרום ותגביה קרנו

ותושיענו בקרוב למען שמך: ברוד המקדש שמו
ברבים:

אתה הוא יי האלהים בשמים ממעל ועל הארץ
מתחת בשמי השמים העליונים והתחתונים אתה
הוא ראשון ואתה הוא אחרון ומבלעדיך אין אלהים
קבץ נפוצות כויד מארבע בנפות הארץ יבירו וידעו
כל באי עולם כי אתה הוא אלהים לבדך עליון לכל
מומלכות הארץ אתה עשית את השמים ואת הארץ
את הים ואת כל אשר בם ומי בכל מעשה ידיך
בעליונים ובתחתונים שיאמר לך מה תעשה ומה
תפעל: אבינו שבשמים חי וקים עשה עמנו צדקה
וחסד בעבור שמך הגדול הגבור והנורא שנקרא
עלינו וקים לנו יי אלהינו את הדבר שהבטחתנו
על ידי צפניה הויד כאמור בעת ההיא אביא אתכם
ובעת קבצי אתכם כי אתן אתכם לשם ולתהלה
בכל עמי הארץ בשובי את שבותיכם לעיניכם
אמר יי:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתברכנו
עלינו ותמחול לנו את כל השאתנו ותכפר לנו את

כל עונותינו ותמחול ותסלח לכל פשעינו ושיכנה את
בית המקדש במהרה בימינו ונקריב לפניך קרבן תמיד
שיכפר בעדנו כמו שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה
עבדך כאמור:

וידבר יהוה אל-משה לאמר: צו את-בני
ישראל ואמרת אלהם את-קרבני לחמי
לאשירית ניהחית שמרו להקריב לי במועדו: ואמרת
להם זה האשה אשר תקריבו ליהוה בבשים בני-
שנה תמימם שנים ליום עלה תמיד: את-הקבש
אחד תעשה בכקר ואת הקבש השני תעשה בין
הערבים: ועשירית האיפה סלת למנחה בלולה
בשמן בתית רביעת ההין: עלת תמיד העשייה בחר
סיני לריח ניהח אשה ליהוה: ונגסו רביעת ההין
לקבש האחר בכרש הסף נסף שגר ליהוה: ואת
הקבש השני תעשה בין הערבים כמנחת הכקר
וכנגסו תעשה אשה בית ניהח ליהוה:

בראש חדש

בשבת

וביום השבת ובראשי חדשיכם מקריבו עלה ליהוה
פלים בני-בקר שנים ואיל אחד
שנה-

כבשים בני־שנה שבִּעָה תמימם: ושלשה
 שנה תמימם עֲשׂוּנִים סֶלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לֶפֶר
 הָאֶחָד וּשְׁנֵי עֲשׂוּנִים סֶלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה
 בְּשֶׁמֶן לְאֵיל הָאֶחָד: וְעֶשְׂרֹן עֶשְׂרֹן סֶלֶת
 מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לִקְבֹשׁ הָאֶחָד עֹלָה
 בַּיּוֹם גִּיחֹחַ אֲשֶׁה לַיהוָה: וְנִסְכֵיהֶם חֲצֵי הַיַּיִן
 יִהְיֶה לֶפֶר וְשְׁלִישִׁת הַיַּיִן לְאֵיל וְרַב־עֵרָ:
 הַיַּיִן לִקְבֹשׁ יַיִן וְאֵת עֹלֹת חֹדֶשׁ בְּחֹדְשׁוֹ
 לְחֹדְשֵׁי הַשָּׁנָה: וְשַׁעִיר עֲזִים אֶחָד לַחֲטָאֹת
 כִּירוּגָה עַל־עֲוֹן הַתְּמִיד עֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ:
 וְנִסְכָּה:

אִתָּה הוּא יִי אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַקְּטֹרֶת אֲבֹתֵינוּ לִפְנֵיךָ. אֵת קִטְרֶת
 הַסַּמִּים בְּזֶמֶן שְׁבִיחַ הַמִּקְדָּשׁ קִיָּם. כֹּאֲשֶׁר צִוִּיתָ אוֹתָם
 עַל יְדֵי מֹשֶׁה נְבִיאָךָ כְּכַתּוּב בְּתוֹרָתְךָ:

וַיֹּאמֶר יי אֵל־מֹשֶׁה קַח־לָךְ סַמִּים נִטְפָה וְשִׁחֲלֹלֹת
 חֹלְבָנָה סַמִּים וּלְבוּנָה זֹכָה בַד בְּבַד יְהוּה:
 וְעִשִׂית אֹתָהּ קִטְרֶת רִקַח מְעֻשָׂה רִקַח מִמֶּלֶךְ טְהוֹר
 קָדֹשׁ: וְשִׁחֲקֶת מִמֶּנָּה הַדֶּק וְנָתַת מִמֶּנָּה לִפְנֵי הָעֹדֶת
 בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר אֲנֹעַד לָךְ שְׁמָה קָדֹשׁ קְדוֹשִׁים

תְּהִיָה לָכֶם: וְנֹאמַר וְהַקְּטֹרֶת עֲלֵיו אֶהְרֹן קִטְרֶת
 סַמִּים בְּבִקְרָב בְּבִקְרָב בְּהַטִּיבוֹ אֶת־הַנֶּחֱלֹת יִקְטִירֶנָּה:
 וּבְהָעֹלֹת אֶהְרֹן אֶת־הַנֶּחֱלֹת בֵּין הָעֲרֻבִים יִקְטִירֶנָּה
 קִטְרֶת תְּמִיד לִפְנֵי יי לְדֹרֹתֵיכֶם:

תָּנוּ רַבֵּנּוּ פְּטוּם הַקְּטֹרֶת בִּיצֵד שְׁלֹשׁ מְאוֹת וְשִׁשִּׁים
 וְשִׁמּוּנָה מְנִים הָיוּ בָּהּ. שְׁלֹשׁ מְאוֹת וְשִׁשִּׁים
 הַמְּשֵׁה בְּמִנְיֵן יְמוֹת הַחֶמְדָּה וְשִׁלְשָׁה מְנִים יִתְרִים
 שְׁמֵהֶם מְכֻנִים בְּהֵן גְּדוּל מְלֵא חֶסְדֵינוּ בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים
 וּמִחֻזְרֵן לְמִכְתֵּשֶׁת בְּעֶרְב יוֹם הַכַּפּוּרִים כְּדֵי לְקַיֵּם
 מִצְוֹת דִּקְרָה מִן הַדִּקְרָה. וְאֶחָד עֶשֶׂר סַמִּים הָיוּ בָּהּ
 וְאֵלוֹ הֵן הַצְּרִי וְהַצֶּפֶן וְהַחֲלָבָנָה וְהַלְּבוּנָה מִשְׁקֶל
 שֶׁבַע־עִים שֶׁבַע־עִים מִנְּה מוֹר וְקִצִּיעָה וְשִׁבְלֶת גֶּרֶד וְכַרְכּוּם
 מִשְׁקֶל שִׁשָּׁה עֶשֶׂר שִׁשָּׁה עֶשֶׂר מִנְּה הַקֶּשֶׁט שְׁנַיִם
 עֶשֶׂר קְלוּפָה שְׁלֹשָׁה בְּנִמּוֹן תְּשַׁעַה בּוֹרִית בְּרִשְׁנָה
 תְּשַׁעַה קִבִּין ייִן קַפְרִיסִין סְאִין תֵּלֶת וְקִבִּין תֵּלֶת
 וְאִם לֹא מִצָּא ייִן קַפְרִיסִין מִבֵּיא תַמֵּר הַיּוֹר עֲתִיק
 מִלַח סְדוּמִית דְּבַע תַּקֵּב מְעֻלָּה עֵשֶׂן כֹּל שְׂדוּאָה. רַבִּי

נתן הבבלי אומר אף מכסת הדרך כל שהוא אם
נתן בה דבש פסלה ואם חסר אחת מקל סמניה
תיב מיתה:

רבין שמעון בן זמליאל אומר הצרי אינו אלא שרף
הנוסף מעצי הקטף בורית ברשינה למה היא
באה גדי ליפות בה את הצפרן גדי שתהא נאה יין
קפריסין למה הוא בא גדי לשרות בו את הצפרן
גדי שתהא עזה והלא מי רגלים יפין לה אלא שאין
מכניסין מי רגלים במקדש מפני הכבוד:

תנא רבי נתן אומר בשוהא שוחק אומר הדק
היטב היטב הדק מפני שהקול יפה לבשרים
בטמה לחצאין בשרה לשליש ולרביע לא שמענו.
אמר רבי יהודה זה הכלל אם במדתה בשרה לחצאין
או שחפר אחת מקל סמניה תיב מיתה. תני בר
קפרא אחת לששים או לשבעים שנה היתה באה
של שרים לחצאין. ועוד תני בר קפרא אלו היהנותן
בה קרמוב של דבש אין אדם יכול לעמוד מפני
היהה ולמה אין מערבין בה דבש מפני שתתורה

אליה רעה ונגע לא יקרב באהלך: כי מלאכיו יצוה
קד לשמרך בכל דרכיך: על פנים ישאונך פן תנוף
באבן בנדך: על שחל ופתן תדרך תרמס בפיר
ותנין: כי בי חשק ואפלטוהו אשנבדו כי ידע שמי:
יקראני ואענהו עמו אנכי בצרה אחלצהו ואכבדהו:
ארך ימים אשביענהו ואראהו בישועתי:

אין יום טוב דמין חקי חיל מזנור קי קובצייני אין חקיל מן

מןמור שירו לוי שיר חדש כי נפלאות עשה
השיעה לו ימינו וזרוע קדשו: הודיע יי
ישועתו לעיני הגוים גלה צדקתו: זכר חסדו ואמונתו
לבית ישראל ראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו:
הריעו ליי כל הארץ: פצחו ורגנו ונמרו: זמרו ליי
בכנור בכנור וקול ומרה: בחצצרות וקול שופר
הריעו לפני המלך יי: ירעם הים ומלואו תבל ויושבי
בה: נהרות ימחאו כף יחד הרים ורגנו: לפנינו כי בא
לשפוט הארץ ישפוט תבל בצדק ועמים במישרים:
שיר לפעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי: עזר
עשה לשמים וארץ: אל ומו למוט רגלך אל

ימים שמרָה: הנה לא ינום ולא יישן שמר ישראל: יי
שמרָה יי צלה על יד מינה: ימם השמש לא יבכה ורח
בלילה: יי ישמרָה מכל רע ושמר את נפשה: יי ישמר
צאתה ובוֹאָה מעֵתָה ועד עולם:

שיר המעלות לדוד שמחתי באמרים לי בית יי גלָה:
עומדות היו רגלינו בשערֵיך ירושלים: ירושלים
הבנויה בעיר שחברה לה יחדו: ששם עלו שבטים
שבטי יה עדות לישראל להודות לשם יי: כי שמה
ישבו כסאות למשפט כסאות לבית דוד: שאלו
שלוש ירושלים ישליו אהביך: יהי שרום בחילך
שלושה בארמנותיך: למען אחי ורעי אדברה נא
שלוש בך: למען בית יי אלהינו אבקשה טוב לך:

שיר המעלות אליה נשאתי את עיני הישבי בשמים: הנה
בעיני עבדים אל יד אדוניכם בעיני שפחה אל יד
נכרמה בן עינינו אל יי אלוֹנוֹנוֹ עד שיהבנו: חבנו יי חבנו
כי רב שבענו בחו: רבת שבעה לה נפשנו הלעג השאנני:
הנה לנאיונים:

שיר המעלות לדוד דולי יי שהיה לנו יאמר יי
ישן אל: דולי יי שהיה לנו בקום עלינו יי

אזי חיים בלעונו בחרות אפס בנו: אזי המים שטפנו
נחלה עבר על נפשנו: אזי עבר על נפשנו המים
הזדונים: ברוך יי שלא נתגנו מרָה לשניהם:
נפשנו בצפור נמלטה מפח יוקשים הפח נשפר
ונאנחנו נמלטנו: עזרנו בשם יי עשה שמים וארץ:
הללויה הללו את שם יי הללו עבדי יי: שעמדים
בבית יי בחרות בית אלהינו: הללויה כי
טוב יי זמרו לשמו כי נעים: כי יעקב בחר לו יה
ישראל לסגלתו: כי אני ידעתו כי גדול יי נאדונו
מכל אלהים: כל אשר תפי יי עשה בשמים ובארץ
במים וכל תהומות: מעלה נשואים מקצה הארץ
ברקים למטר עשה מוצא רוח מאוצרותיו: שהנה
בכורי מצרים מאדם עד בהמה: שלח אתות
ומפתים פתוכבי מצרים בפרעה ובכל עבדיו:
שהנה גוים רבים וחרג מלכים עצומים: לסיחון
מלך האמורי ולעוג מלך הבשן ולכל ממלכות
בנען: ונתן ארצם נחלה נחלה לישראל עמו: יי
יחיה יי ויחיה יי ויחיה יי ויחיה יי ויחיה יי

עבדיו יתנחם: עצמי הגוים בסף וזהב מעשי ידי
 אדם: פה להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו
 אזנים להם ולא יאזינו אף אין יש רוח בפיהם:
 כמותם יהיו עשיהם כל אשר בטה בהם: בית
 ישראל ברכו את יי: בית אהרן ברכו את יי: בית
 הלוי ברכו את יי וראי יי ברכו את יי: ברכו יי
 מציון שכן ירושלם הללויה:

הודו ליי בי טוב בי לעולם חסדו:
 הודו לאלהי האלהים בי לעולם חסדו:
 הודו לאדני האדנים בי לעולם חסדו:
 לעשה נפלאות גדלות לבדו בי לעולם חסדו:
 לעשה השמים בתבונה בי לעולם חסדו:
 לרזקע הארץ על המים בי לעולם חסדו:
 לעשה אורים גדולים בי לעולם חסדו:
 את השמש למשקלת ביום בי לעולם חסדו:
 את הירח ומזכרים לממשלות בקולו כל יום בי לעולם חסדו:
 למצה מצרים במצותיהם בי לעולם חסדו:
 יוצא ישראל מתוכם בי לעולם חסדו:

ביד חזקה ובזרוע גמויה לגזר ים סוף לגזרים
 והעביר ישראל בתוכו ונער פרעה וחילו בים סוף
 למוליך עמו במדבר למצה מלכים ג' לים
 ויהרוג מלכים אדירים לסיחון מלך האמורי
 ולעוג מלך הבשן ונתן ארצם לגחלה
 גחלה לישראל עבדו שבשפלטנו זכר לנו
 ויפרקנו מצרינו נתן להם לכל בשר
 הודו לאל השמים

בי לעולם חסדו:
 בי לעולם חסדו:
 בי לעולם חסדו:
 בי לעולם חסדו:
 בי לעולם חסדו:
 בי לעולם חסדו:
 בי לעולם חסדו:
 בי לעולם חסדו:
 בי לעולם חסדו:
 בי לעולם חסדו:
 בי לעולם חסדו:
 בי לעולם חסדו:
 בי לעולם חסדו:
 בי לעולם חסדו:
 בי לעולם חסדו:
 בי לעולם חסדו:
 בי לעולם חסדו:
 בי לעולם חסדו:
 בי לעולם חסדו:
 בי לעולם חסדו:

סונוי לוס 2 נליות דידילאנטרי די חיל חין סו עתנו דירילס חי דירם:
 ברוך שאמר ויהי העולם. ברוך ברוך שאמר ויהי
 אומר ועושה. ברוך ברוך
 ב עושה כראשית. ברוך הוא ברוך

מעשיך יי מאד עמקי מהשבותיך: איש בער לא
 ידע וכסיל לא יבין את זאת: בפרח רשעים כמו
 עשב ויציצו כל פעלי און להשמדם עדי עד: ואתה
 מרום לעולם יי: כי הנה איביך ויי כי הנה איביך
 יאבדו ותפרדו כל פעלי און: ותתם בראים קרני
 בלתי בשמן רענן: ותבט עיני בשוירי בקמים על
 מרעים תשמענה אזני: צדיק בתמר יפרח פארו
 בלבנון ישנה: שתולים בבית יי בחצרות אלהינו
 יפריחו: עוד ינובון בשובה דשנים ורעננים יהיו:
 להגיד כי ישר יי צוירי ולא עולתה בו:

יי מלך גאות לבש לבש יי עוז התאזר אפת תפון תבל
 כל תפוט: נכון בסאך מאז מעולם אתה: נשאו
 נהרות יי נשאו נהרות קולם ישאו נהרות דקים:
 מקלות טים רבים אדירים משבני ים אדיר במרום
 יי: עדתיך נאמנו מאד לבייתך נאנה קדש יי לארץ
 ימים:

מזמור לתודה הריעו ליי כל הארץ: עבדו את יי
 בשמחה באו לפניך בנגינה: דעי דעי דעי דעי

אלהים הוא עשנו ולו אנחנו עמו וצאן מרעיתו: באו
 שיערו בתודה הצרתיו בתהלה הודו לו ברכו שמו:
 כי טוב יי לעולם חסדו ועד דר נדר אמנותו:

הי כבוד יי לעולם ישמח יי במעשיו: יהי שם יי
 מברך מעתה ועד עולם: ממזרח שמש עד
 מבוא מלל שם יי: רם על כל גוים יי על השמים
 בבורו: יי שמך לעולם יי זכרך לדר ודר: יי בשמים
 הכין בסאו ומלכותו בכל משלה: ישמחו השמים
 יתגל הארץ ויאמרו בגוים יי מלך: יי מלך יי מלך יי
 מלך לעולם ועד: יי מלך עולם ועד אבדו גוים
 מארצו: יי הפיר עצת גוים הניא מחשבות עמים:
 רבות מחשבות בלב איש ועצת יי היא תקום: עצת
 יי לעולם תעמד מחשבות לבו לדר נדר: כי הוא
 אמר ויהי הוא צוה ויעמד: כי בחר יי בציון אנה
 למושב לו: כי יעקב בחר לו יי ישראל לסגולתו:
 כי לא ימוש יי עמו ונחלתו לא יעזב: והוא רחום
 וכפר עוז וגא ישחית וחרבה להשיב אפו ולא יעיד
 : יי הושעה המלך נענט ביום קראנו:

אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה: אשרי העם
שככה לו אשרי העם שיי אלהיו:

תהלה לדוד ארוממך אלהי המלך ואברכה שמך
לעולם ועד: בכל יום אברכה ואהללה שמך
לעולם ועד: גדול יי ומהלל מאד ולגדלתו אין תקר
דור לדור ישבח מעשיך וגבורתך וגידו: הדר כבוד
הודך ודברי נפלאותך אשיחה: ועוזו נראותך
יאמרו וגדלתך אספרנה: זכר רב טובך יביעו
וגדקתך ירננו: חנון ורחום יי ארך אפים וגדל חסד:
טוב יי לכל ורחמיו על כל מעשיו: יודוך יי כל
מעשיך וחסידך יברכוכה: כבוד מלכותך יאמרו
יגבורתך ידברו: להודיע לבני האדם גבורתו וכבוד
הדר מלכותו: מלכותך מלכות כל עולמים
וממשלתך בכל דור ודור: סומך יי לכל הנפלים
וזוקף לכל הכפופים: עניו כל אלה ישברו ואתה
נותן להם את אכלם בעתו: פותח את ידך ומשביע
לכל חי רצון: צדיק יי בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו:
קרוב יי לכל תרצו לכל אשר יקראו ב

יראו יעשה ואת שועתם ישמע וישועם: שומר יי
את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד: תהלת יי
ידבר פי וברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד:
נאנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה:

הללויה הללי נפשי את יי: אהללה יי בחיי אומרה
לאלהי בעודי: אל תבטחו בגדיבים כבן
אדם שאין לו תשועה: תצא רוחו ישב לאדמתו
כיום שהוא אברו עשתונותיו: אשרי שאל יעקב
בעזרו שברו על יי אלהיו: עשה שמים וארץ את
הים ואת כל אשר בם השמר אמת לעולם: עשה
משפט לעשוקים נתן לחם לרעבים יי מתיר אסורים:
יי פוקח עורים יי זוקף כפופים יי אהב צדיקים: יי
שמר את גרים יתום ואלמנה יעודד ודרך רשעים
יעזר: ימך יי לעולם אלהך ציון לדר ודר
הללויה

הללויה יי טוב זמרה אלהינו. כידועים נאנה
תהלה: פונה ירושלים יי נרחי ישראל
יבא לשבתי לו ומחפש לעצבותם: מונה

מספר לפוכבים. לכלם שמות יקרא: גדול אדננו
 ורב כח. לתבונתו אין מספר: מעורר ענוים יי משפיל
 רשעים עדי ארץ: ענו לוי בתורה. זמרו לאלהינו
 בכנור: המכסה שמים בעבים. המכין לארץ מטר
 המצמיח הרים חציר: נותן לבהמה לחמה לבני ערב
 אשר יקראו: לא בנבורת הסוס יתפץ. לא בשוקי
 האיש ירצה: רוצה יי את יראיו. את המיתלים
 לחסדו: שבחי ירושלם את יי. הללי אלהיך ציון:
 כי חזק בריחי שעריך. ברך בנך בקרבך: השם
 נבולך שלום. הלב חטים ישיביעה: השלח אמרתו
 ארץ. עד מהרה ירוץ דברו: הנתן שלג בצמר.
 כפור באפר יפור: משליך קרחו כפתים לפני קרתו
 מי יעמוד: ישלח דברו וימסס. ישב רוחו וילו מים:
 מגיד דבריו ליעקב. חקיו ומשפטיו לישראל: לא
 עשה כן לכל גוי. ומשפטים כל ידעים הללויה:
 הללויה הללו את יי מן השמים. הללויה כסדרמים:
 הללויה כל מלאכיו. הללויה כל מעשיו
 הללויה שמש וירח. הללויה כל פוכבי ארץ

ואתה מושל בכל ובידה כח ונבורה. ובידה לגדל
 ולחזק לכל: ועתה אלהינו מודים אנחנו לך.
 ומהללים לשם תפארתך: ויברכו את שם כבודך.
 ומרומם על כל ברכה ותהלה. אתה הוא יי לברך.
 אתה עשית את השמים שמי השמים וכל צבאם
 הארץ וכל אשר עליה תמים וכל אשר בהם ואתה
 מתיה את כלם. וצבא השמים לך משתחוים: ע"כ
 אתה הוא יי האלהים. אשר בחרת באברהם והוצאתו
 מאור כשדים. ושמת שמו אברהם. ומצאת את
 לבבו נאמן לפניך: וקרית עמו הברית לתת אה
 ארץ הנעני החתי האמרי והפרזי והיבוסי והקניזי
 לתת לזרעו. ותקם את דברך כי צדיק אתה: ותרא
 את עני אבותינו במצרים. ואת זעקתם שמעת על
 ים סוף. ותתן אתם ומפתים כפרעה וכל עבדיו.
 ובכל עם ארצו. כי ידעת כי הזידו עליהם. ותעש
 לה יי בתוים הזה. ותים בקעת לפניהם ויעברו
 ים יבנה. ואת רדפיהם השלקת במצולות
 קם לך חק ייבשה. ואת רדפיהם השלקת במצולות
 ים יבנה. ואת רדפיהם השלקת במצולות
 ים יבנה. ואת רדפיהם השלקת במצולות

נִישָׁע יי בַּיּוֹם הַהוּא אֶת יִשְׁרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם וַיֵּרָא
 יִשְׂרָאֵל אֶת מִצְרַיִם מֵת עַל שֵׁפֶת הַיָּם וַיֵּרָא
 יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יי בְּמִצְרַיִם
 וַיֵּרָא הָעַם אֶת יי וַיֹּאמְרוּ בְּיַי וּבַמֶּשֶׁה עֲבָדוּ:

אִזְ יִשִׁיר מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיי
 וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר אֲשִׁירָה לַיי כִּי גָאָה גָאָה סוּס וּרְכָבוֹ
 רָמָה בָּיִם: עֲזִי וְזִמְרַת יְהוָה לִי לִישׁוּעָה זֶה אֱלֹהֵי
 יִאֲנֹהוּ אֱלֹהֵי אָבִי וְאַרְמְמָנְהוּ: יי אִישׁ מִלְחָמָה יי
 שָׁמוֹ: מִרְכַּבַּת פָּרְעֹה וַחֲיִלוֹ יָרָה בָּיִם וּמִבְּחַר שְׁלֹשִׁי
 טָבְעוּ בָּיִם סוּף: תְּהַמַּת יִבְסִימוּ יִרְדּוּ בְּמַצּוּלוֹת כְּמוֹ
 אֲבָן: יִמְיָךְ יְהוָה נֹאדְרֵי בִפְתֵי יִמְיָךְ יי תִּרְעַץ אוֹיֵב:
 וּבִרְבִּב נְאוּנָךְ תִּהְרַס סְמִיךְ תִּשְׁלַח תִּרְגָּךְ יִאֲכַלְמוּ בְּקֶשֶׁשׁ:
 וּבְרִיחַ אֲפִיד נִעְרַמוּ מִיַּם נִצְבּוּ כְּמוֹ נֶד נִזְלִים קָפְאוּ
 תִּהְמַת בְּלֵב יָם: אָמֵר אוֹיֵב אֲרִדָּף אֲשִׁיג אֲחַלֵּק שְׁלָל
 תִּמְלֹאמוּ נַפְשֵׁי אֲרוּךְ חֲדָבִי תוֹרִישְׁמוּ יְדֵי: נִשְׁפֹּת
 כִּרְיֹתֶיךָ נִסְמוּ יָם צָלְלוּ בַּעֲוֹפֹרֶת בְּמִיַם אֲשֶׁר
 כִּמְכָה בְּאֵלִים יי מִי כְּמִכָּה נֹאדֵר בְּמִדְּשֵׁי
 עֲשֵׂה פֶלֶא: נְטִיחַת יִמְיָךְ תִּבְלַע

בַּחֲסֻדָּךְ עִם זֶה נִאֲלַת נִחַלְתָּ בַּעֲזֹךְ אֵל גִּוַה קִדְשֶׁךָ:
 שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגִּזוּן חֵיל אֲחֹזֵי יִשְׁבֵי פְלִשְׁתִּים: אִזְ נִבְהִלוּ
 אֲלוֹפֵי אֲדוּם אֵילֵי מוֹאָב יִאֲחֹזוּ רָעַד נִמְנוּ כָּל יִשְׁבֵי
 כְּנָעַן: תִּפְלַעְלֵיהֶם אֵימַתָּה וּפְחַד בְּגִדְל וְזִנְעָךְ יִדְמוּ
 בְּאֲבָן עַד יַעֲבֵר עִמָּךְ יי עַד יַעֲבֵר עִם זֶה קִנְיַת: תִּבְכְּאִמוּ
 וּתִפְעַמּוּ בְּהַר נִחַלְתֶּךָ מְכוּן לְשִׁבְתֶּךָ פְּעֻלַת יי מִקְדֵּשׁ
 אֲדָנִי בּוֹנְנֵי יְדִיד: יְהוָה יִמְלֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

בשנת בשלח ובשניעי של פסח מוכיפים זס:

כִּי בָא סוּס פָּרְעֹה בְּרָכְבוֹ וּבִכְרָשָׁיו בָּיִם וַיִּשָׁב יְהוָה עֲלֵיהֶם
 אֶת מִי הַיָּם וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בִּבְשֹׁת בַּתוֹךְ הַיָּם:
 וּתְקַח מִרְיָם הַנְּבִיאָה אֶחָזֵת אֶהְרֹן אֶת חַתָּף בְּיָדָהּ וַתִּצְאֵן
 כָּל הַנְּשִׁימִם אֶחְרִיָּה בְּתַפִּים וּבְמַחְלָת: נִמְעַן לָהֶם מִרְיָם
 שִׁירָה לַיהוָה כִּי גָאָה גָאָה סוּס וּרְכָבוֹ רָמָה בָּיִם: נִשְׁפֹּע
 מִשָּׁה אֶת יִשְׂרָאֵל מִיַּם סוּף וַיִּצְאוּ אֵל מִדְּבַר שׁוּר וַיִּלְכּוּ
 שְׁלֹשֶׁת יָמִים בַּמִּדְבָּר וְלֹא מִצְאוּ מַיִם: וַיִּבְאוּ מִדְּבַר וְלֹא
 יָבִילוּ: לִשְׁמַת מִיַּם מִמְּרָה כִּי מִרְיָם הִם עַל כֵּן קָרָא שְׁמָהּ
 מִדְּבַר: וַיִּלְלוּ הָעַם עַל מִשָּׁה לֵאמֹר מַה נִּשְׁפָּתָה: וַיִּצְעַק אֵל
 יְהוָה וַיִּזְכְּרוּ יְהוָה עֲצֵי נִשְׁלָךְ אֵל הַפְּסִים וַיִּמְתְּקוּ הַפְּסִים שָׁם
 שָׁם לֹא חָק וַיִּזְכְּרוּ וַיִּשְׁמַע נִשְׁפָּתָה: וַיֹּאמֶר אִם שָׁמְעֵה הִשְׁמַע
 לְקוֹל יְהוָה: וַיִּשְׁמַע בְּעֵינֵי תַעֲשִׂיָה וַתִּמְתְּקֵה לַמַּצּוֹתֵי

ושמרת כל חקיו כל המצוה אשר שמתי במצרים לא
אשים עליך כי אני יהוה רפאך:

כי ליי המלוכה ומושל בנוים; ועלו מושיעים בהר
ציון לשפט את הר עשו. והיתה ליי המלוכה.
והיה יי למלך על כל הארץ. ביום ההוא יהיה יי
אחד ושמו אחד:

לחן טזס דיון חקי נשמת כל חי

ישתבח שמה לעד מלכנו האל המלך הגדול
והקדוש בשמים ובארץ. כי לך נאה
יהוה אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד שיר ושברה
הלל וזמרה עז ומשלה נצח גדלה ונבונה תהלה
ותמארת קדשה ומלכות ברכות והודאות לשמה
הגדול והקדוש ומעולם ועד עלם אתה אל: ברוך
אתה יי מלך גדול ומתהלל בתשבות אל ההודאות
אדון הנפלאות. בורא כל הנשמות. רבוז כל
המעשים הבודר בשירי זמרה מלך הי העולמים:

אמן:

לחן 10 דיון די טזסס דיו

שיר המעלות ממעמקים קראתיה יהוה: אדני שמערה
בקולי תהנה אוניה קשבות לקול תחנוני: אם
עונות תשמרני אדני מי-עמד: כי עמך הפליחה למען
תנרא: קייתי יהוה קוטה נפשי ולקברו הוחלתי: נפשי
לאדני משמרים לבקר שמרים לבקר: יחל ישראל אל-
יהוה כי עם יהוה החסד והרבה עמו פדות: והוא יפדה
את ישראל מכל עונותיו:

יתגבל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעיתה
וימליך מלכותה ונצמח פורקניה ויקריב משיחה
בחיכון וביוטיכון ובחיי דכל-בית ישראל בעגלא ובזמן
קריב ואמרו אמן. יתא שמה רבא מקבר לעלם ולעלמי
עלמיא ויקברך וישתבח ויתפאר ויתרום ויתנשא ויתקדר
ויתעלה ויתהלל שמה ויקדשא פריך הוא לעילאמן
כל ברכא שירתא השבחתיא ונחמתיא. נאמרו בעלמא
ואמרו אמן:

סחן סוסס וסורס

וקסל סורס כלסס

כָּרְבוּ אֶת יְהוָה הַמְּבַרֵּךְ: יִשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר שְׁמוֹ שֶׁל
 קסל וסחן כָּרוּךְ יי הַמְּבַרֵּךְ
 מְלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים
 לְעוֹלָם וָעֶד:
 כָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ
 מְלֶךְ הָעוֹלָם.
 יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא הַשֶּׁמֶשׁ.
 עוֹשֵׂה שְׁלוֹם. וּבוֹרֵא אֶת
 הַכּוֹל:
 עַל כָּל בְּרָכָה וְתַהֲלָה:

הַמַּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים עֲלֶיהָ בְּרַחֲמִים. וּבִטְוֵבוֹ מִחֲדָשׁ
 בְּכָל יוֹם תְּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית: מַה רַבּוֹ
 מַעֲשֵׂיךָ יי. כָּלֵם בְּחֻכְמָה עֲשִׂית מְלֶאכֶה הָאָרֶץ
 קַיְינִיךָ: הַמְּלֶךְ הַמְרוֹמֵם לִבְהוֹ מְאֹד. הַמְּשַׁבַּח
 וְהַמְּבֹאֵר וְהַמְּתַנַּשֵּׂא מִיַּמּוֹת עוֹלָם. אֱלֹהֵי עוֹלָם
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים רַחֵם עָלֵינוּ. אַדְוֵן עֲנֵנוּ. צוּר
 מוֹשֵׁבֵנוּ. מִנֵּן יִשְׁעֵנוּ מִשּׁוֹב. בְּעַדְנוּ. אֵל בְּהוֹד גְּדוֹל
 דַּעַה. הַכֵּיִן וַפֹּעַל זְהַרֵי חֶמְדָּה. טוֹב יַעַר כּוֹד לִשְׁמוֹ.
 מְאוֹרוֹת גִּתָּן סְכִיבוֹת עֲזוֹ. פְּנוֹת צְבָאוֹת קְדוֹת

רוֹמְמֵי שְׁדֵי. תְּמִיד מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל וּקְדוּשָׁתוֹ:
 תַּתְּבַרֵּךְ יי אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת
 עַל כָּל שְׂבַח מַעֲשֵׂי יְדִידֶךָ. וְעַל מְאוֹרֵי אוֹר שִׁיצִרְתָּ.
 חֶמְדָּה יִפְאָרוּךְ סְלָה:

תַּתְּבַרֵּךְ לְנֶצַח צוּרֵנוּ. מְלַכְנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ בּוֹרֵא קְדוּשִׁים.
 יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד מְלַכְנוּ. יוֹצֵר מְשֻׁרְתִּים.
 וְאִשֵּׁר מְשֻׁרְתָיו. כָּלֵם עוֹמְדִים בְּרוּם עוֹלָם.
 וּמְשַׁמְעִים בְּיִרְאָה יַחַד בְּקוֹל דְּבַרֵי אֱלֹהִים חַיִּים
 וּמְלַךְ עוֹלָם: כָּלֵם אֲהוּבִים. כָּלֵם בְּרוּרִים. כָּלֵם
 גְּבוּרִים. כָּלֵם קְדוּשִׁים. כָּלֵם עוֹשִׂים בְּאִמָּה וּבִירְאָה
 רְצוֹן קוֹנֵם. וְכֵלֵם פּוֹתְחִים אֶת פִּיהֶם בְּקִדְשָׁה
 וּבְטָהֳרָה. בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה. מְבַרְכִין. מְשַׁבְּחִין.
 מְפָאֲרִין. מְקַדְּשִׁין. מְעַרְבְּבִין וּמְמַלְבִּינִין: אֶת שֵׁם
 הָאֵל הַמְּלֶךְ הַגְּדוֹל הַגְּבוּר וְהַמְרוֹם קְדוּשׁ הוּא וְכֵלֵם
 מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עוֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם זֶה מְזוּרָה.
 וְנוֹתְנִים רִשְׁוֹת זֶה לְזֶה. לְתַקְדִּישׁ לְיוֹצֵרֵם בְּנִתְחַת
 רוּחַ. בְּשִׁפּוֹת בְּרוּרָה וּבְנִעְיָמָה. קְדָשָׁה כָּלֵם בְּאֶחָד

עוֹנִים בְּאִמָּה. וְאֹמְרִים בְּיָרָאָה: קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ
 " צְבָאוֹת. מֵלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:
 וְהָאוֹפָנִים וְחַיֹּת הַקֹּדֶשׁ בְּרַעַשׁ גְּדוֹל. מִתְנַשְּׂאִים
 לַעֲמַת שָׁרְפִים. לַעֲמַתָּם מִשִּׁבְחִים וְאֹמְרִים:
 בְּרוּךְ כְּבוֹד " מִמְּקוֹמוֹ:

לְאֵל בְּרוּךְ נְעִימוֹת יִתְנוּ לַמֶּלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם.
 זְמִירוֹת יֹאמְרוּ וְתִשְׁבְּחוּת יִשְׁמִיעוּ. כִּי הוּא
 לְבָדוּ מְרוֹם וְקָדוֹשׁ. פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת. עֹשֶׂה תְּדַשּׁוֹת.
 פּוֹעֵל מַלְחָמוֹת. זוֹרֵעַ צְדָקוֹת. מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת.
 בּוֹרֵא רְפוּאוֹת. נוֹרֵא תְהִלּוֹת. אֲדוֹן הַתְּפִלּוֹת.
 הַמַּחְדֵּשׁ טוֹבוֹ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית.
 בְּאִמּוֹר לַעֲשֵׂה אוֹרִים גְּדוֹלִים כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.
 (וְהִתְקִין מְאוֹרוֹת מִשְׁמַח עוֹלְמוֹ אֲשֶׁר בְּרָא): בְּרוּךְ
 אַתָּה יְהוָה יִצְרַח הַמְּאוֹרוֹת:

וְהִבְחַת עוֹלָם אֶתְבַּתְּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הַמְּלִיךְ גְּדוֹלָה
 וְיִתְחַדֵּה הַמְּלִיךְ עֲלֵינוּ: אֲבִינוּ מִלְּפָנֶי בַעֲבוּר
 שְׁמֶךְ הַגְּדוֹל וּבַעֲבוּר אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבְּמַחְוֵ צַדִּיק. וְתִלְמַדְמֵנוּ
 תְּקִי חַיִּים לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבְבֵנוּ שֶׁ: הֵן תִּחַנְּנוּ

אֲבִינוּ אֵב הַרְחֵמֵן. הַמְּרַחֵם רַחֵם נָא עֲלֵינוּ וְתֵן בְּלִבְנוּ
 בִּיגְדֵי לְהִבִּין. לְהַשְׁבִּיר. לְשִׁמּוֹעַ. לְלַמּוֹד. וּלְלַמֵּד.
 לְשִׁמּוֹר. וְלַעֲשׂוֹת. וְלִגְבֹּהִים אֶת בְּלֵד דְּבָרֵי תִלְמוּד תּוֹרַתְךָ
 בְּאַהֲבָה: וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרַתְךָ. וְדַבֵּק לִפְנֵינוּ
 בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְיַחַד לִבְבְּנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ.
 לְמַעַן לֹא נִבּוֹשׁ וְלֹא נִקְלָם וְלֹא נִקְשָׁל לְעוֹלָם וָעֶד.
 כִּי בְשֵׁם קְדוּשַׁךְ הַגְּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרֵא בְּמַחְנוֹ.
 נִגְיִלְדָה וְנִשְׁמַחָה בִּישׁוּעָתְךָ: וְרַחֲמֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 וְחַסְדֶיךָ הַרְבִּים. אֵל יַעֲזֹבֵנוּ נֶצַח סֶלָה וְעַד. מִהַר
 וְהָבֵא עֲלֵינוּ בְּרָכָה וְשָׁלוֹם מִהַרְרָה מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת
 כָּל הָאָרֶץ וּשְׁבוּר עוֹל הַגּוֹיִם מֵעַל צְנוּאֲרֵנוּ וְהוֹלִיכֵנוּ
 מִהַרְרָה קוֹמְמִיִת לְאַרְצֵנוּ: כִּי אֵל פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת
 אַתָּה וּבְנוּ בְחַרְתָּ מִכָּל עַם וְלִשׁוֹן וּקְרַבְתָּנוּ מִלְּפָנֶי
 לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל בְּאַהֲבָה לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְיִחְדָּךְ לְיִרְאָה
 וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַבוֹטֵר
 בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

זוֹמֵינְךָ סֵלָה דְמִיר לֹא קִ"ס קוֹן סוֹם עַעֲמִים י"ב סוֹם וְקוֹקוֹס:

יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:
 בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלִכְחוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: י"ב

ואתבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך
 ובכל מאריך: והיו הדברים האלה אשר
 אנכי מצוה היום על לבבך: ושונתם לבניך ודברת
 עם בשבתך בביתך ובלכתך בדרכך ובשכבך
 ובקומך: וקשרתם לאות על ידך והיו לטמאת
 בין עיניך: וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך:

והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי
 מצוה אתכם היום לאתבה את יהוה אלהיכם
 ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם: ונתתי מטרי
 ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירשך
 ויצהרך: ונתתי עשב בשדה לבהמתך ואכלת
 ושבעת: השמרו לכם פניספתר לבבכם וסרתם
 נעבדתם אלהים אחרים והשתמרתם להם: וחרה
 אפי יהוה בכם ועצר את השמים ולא יהיה סמך
 והאדמה לא תתן את יביקה ואכדתם מהרה מעל
 הארץ הטבה אשר יהוה נתן לכם: ושמתם את
 דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם: וכתבתם
 אתם לאות על ידכם והיו למוטפת ידכם:

ולמדתם אתם את בניכם לדבר עם בשבתך
 בביתך ובלכתך בדרכך ובשכבך ובקומך: וכתבתם
 על מזוזות ביתך ובשעריך:
 למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר
 נשבע יהוה לאבותיכם לתת להם בימי
 השמים על הארץ:

ויאמר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני
 ישראל ואמרת להם ועשו להם ציצת
 על נפשי בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצת הנקט
 פתיל תכלת: והיה לכם לציצת וראיתם אתו
 וזכרתם את כל מצות יהוה ועשיתם אתם ולא
 תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם
 זנים אחריהם: למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי
 והייתם קדשים לאלהיכם: ואני יהוה אלהיכם אשר
 הוצאתי אתכם מארץ מצרים להוות לכם לאלהים
 אני יהוה אלהיכם:

אמר יציב. ונכון. וקים. וישר. ונאמן. ואהוב.
 ביב. ונחמד. ונעים. ונורא. ואהיר:

ומתקן. ומקבל. וטוב. ויפה. הדבר הזה עלינו
 לעולם ועד: אמת אלהי עולם. מלבנו. צור יעקב
 מגן ישענו לדר ודר הוא קים ושמו קים וכסאו
 גבוה ומלכותו ואמונתו לעד קימת. ודבריו חיים
 וקיימים נאמנים ונהמדים לעד ולעולמי עולמים.
 על אבותינו. עלינו ועל בנינו. ועל דורותינו. ועל
 כל הדורות זרע ישראל עבדיך. על הראשונים ועל
 האחרונים דבר טוב וקים. באמת ובאמונה חוק
 ולא יעבור. אמת שאמה הוא יהוה אלהינו ואלהי
 אבותינו. מלבנו מקד אבותינו. גואלנו גואל
 אבותינו. צורנו צור ישועתנו. פודנו ומצילנו
 מעולם הוא שמך. ואין לנו עוד אלהים וולתך פלה:
 עזרת אבותינו אתה הוא מעולם. מגן ומשיע
 להם ולבניהם אחריהם. בכל יור ודור:
 ברום עולם מושבך. ומשפטיך וצדקתך עד אפסי
 ארץ: אמת אשרי איש שישמע למצותיך. ותורהך
 ודברך ישים על לבו: אמת שאמה היא ארון
 לעמך. ומלך גבור לריב ריבם לאבות: אמת

אתה הוא ראשון ואתה הוא אחרון. ומכל עדיך
 אין לנו מלך גואל ומשיע: אמת ממצרים גאלתנו
 יהוה אלהינו. מבית עבדים פדיתנו. כל בכוריהם
 הרגת. ובכורך ישראל גאלת. וינסוף להם בקעת.
 וזדים טבעת. וידידים עברו ים. ויכסו מים צריהם
 אחד מהם לא נותר: על זאת שבתו אהובים ורוממו
 לאל. ונתנו ידדים זמירות שירות ותשבחות
 בקכות והודאות למלך אל חי וקים: רם ונשא גדול
 גבור ונורא. משפיל גאים עדי ארץ. ומגביה
 שפלים עד מרום. מוציא אסירים. פודה עניים.
 עוזר בלים. העונה לעמו ישראל בעת שועם אליו:
 תהלות לאל עליון גואלם ברוך הוא ומברך. משה
 ובני ישראל לך ענו שירה בשמחה רבה. ואמרו
 כלם: מיד כמכה באלים יהוה מי כמכה גאדר
 בקדש. נורא תהלות עשה פלא: שירה חדשה
 שבתו גאולים לישמך הגדול על שפת הים יחד
 כל ימי המליכו ואמרו: יהוה ימלך לעלם ועד:

וְנֹאמֵר גּוֹאֲלֵנוּ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל:
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה גֹּאֲלֵ יִשְׂרָאֵל:

אֲדַגִּי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהַלְתָּהּ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי
אֲבֹרָהִם. אֱלֹהֵי יִצְחָק. וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל
הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל עֲלִיּוֹן. גּוֹמֵל חַסְדִּים
טוֹבִים. קִנְיַת הַכֶּלֶל. וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת. וּמַבִּיא גּוֹאֲלֵ
לְבָנָי בְּיָהֳמָם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

וְזָכַרְנוּ לְחַיִּים מֶלֶךְ חַפֵּץ בְּחַיִּים כְּתוּבָה
בְּסֵפֶר חַיִּים לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מֶגֶן
אֲבֹרָהִם:

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדַגִּי. מַחֲיֵה מֵתִים אַתָּה רַב
לְהוֹשִׁיעַ:

קמ

מוריד הטל

נסוק

משיב הרוח ומוריד הגשם:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחַסֵּד. מַחֲיֵה מֵתִים בְּרַחֲמֵי רַחֲמִים.
סוֹמֵךְ נוֹפְלִים. וְרוֹפֵא חוֹלִים. וּמַרְפֵּא

וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרַי. מִי כְמוֹךָ בַעַל גְּבוּרוֹת
וּמִי דוֹמֶה לָךְ. מֶלֶךְ מֵמִית וּמַחֲיֵה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:
וְנֹאמֵר מִי כְמוֹךָ אֵב תְּרַחֵם וּזְכַר יַצְרִיּוֹ בְּרַחֲמִים לְחַיִּים:
וְנֹאמֵן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
מַחֲיֵה הַמֵּתִים:

בְּקִדְשֶׁךָ וּבְעִרְיָצֶךָ. בְּנוֹעַם שֵׁיחַ סוּד שְׂרָפֵי קֹדֶשׁ. הַמְשַׁלְשִׁים
לָךְ קִדְשֶׁהּ. וּבֶן כְּתוּב עֲלֵיךְ גְּבִיאָךְ. וְקָרָא זֶה אֵל זֶה
וְאָמַר. קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת מְלֹא כֹל הָאָרֶץ בְּבוֹדוֹ:
לְעַמְתָּם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים: בְּרוּךְ בְּבוֹד יי מִמְקוֹמוֹ: וּבְדַבְרֵי
קִדְשֶׁךָ כְּתוּב לֵאמֹר. יִמְלֹךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר
תְּלַלֶּיהָ.

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וְקְדוּשִׁים בְּכֹל יוֹם
יְתַלְלֶנּוּ סֵלָה בִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה:
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הָאֵל (נְעֻמִים הַמֶּלֶךְ) הַקְּדוֹשׁ:

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמַלְמֵד לְאִנוּשׁ בִּינָה:
וְחַיֵּנוּ מֵאַתָּה דַּעַת וּבִינָה וְהַשְׁכֵּל: בְּרוּךְ
יְהוָה חוֹנֵן הַדַּעַת:

השיבנו אבינו לתורתך. וקרבנו מלבנו לעבודתך
והחזירנו בתשובה שלמה לפניך: ברוך
אתה יהוה הרוצה בתשובה:

סלה לנו אבינו כי הטאנו. מהול לנו מלבנו כי
פשענו. כי אל טוב וסלה אתה: ברוך אתה
יהוה חנון המרבה לסלות:

ראה נא בעינינו וריבה ריבנו. ומהר לגאלנו גאלה
שלמה למען שמך כי אל גואל חזק אתה:
ברוך אתה יהוה גואל ישראל:

לך חנניא נצור דמי איל עליא נצור חקי ענני

רפאנו יהוה ונרפא הושיענו ונושעה כי תהלתנו
אתה. והעלה ארובה ומרפא לכל
תחלואינו ולכל מכאובינו ולכל מצותינו. כי אל
רופא רחמן וגאמן אתה: ברוך אתה יהוה רופא חולי
עמו ישראל:

יקץ

נמורף

ברכה יתורה | ברוך עלינו ואלוהינו את השנה הזאת
ואת כל מיני תבונה למזכה

יקץ

בכל מעשה ידינו ותן טל ומטר לברכה על כל פני
האדמה. ויהוה פני תבל ושבע ארץ
העולם פלו משובך ומלא ידיו
מברכותיך ומעשר מתנות ידך.
שמרה והצילה שנה זו מפל דבר רע.
ומפל מיגי משחית. ומפל מיני
סורענות. ועשה לה תקנה טובה
ואחרית שלום. היום ונחם עליה
ועל כל תבואתה ופירותיה. וברכה
בגשמי רצון. ברכה ונדבה. ותחי
אחריתה חיים:

חיים ושובע
ושלום בשנים
הטובות לברכה.
כי אל טוב

ומטיב אתה ומברך השנים: ברוך אתה יהוה
מברך השנים:

תקע בשופר גדול לחרותנו ושא גם לקבץ
גליותינו וקבצנו מהרה יחד מארבע כנפות
הארץ לארצנו: ברוך אתה יהוה מקבץ גדמי עמו
ישראל:

השיבה שופמינו כבראשונה. ויועצנו בכתחלה.
והסר ממנו יגון ואנחה. ומלוך עלינו
מהרה אמה יהוה לברך ברחמים בצדק ובמשפט:

ברוך אתה יהוה מלך אוהב צדקה ומשפט :
(נעמי' המלך המשפט) :

למלשינים ולמינים אל תהי תקנה וכל הנדים
ברגע יאבדו. וכל איביך וכל שנאיך
מהרה יכרתו. ומלכות הרשעה מהרה תעקר
יתשבר ותכלם ותכניעם במהרה בימינו: ברוך
אתה יהוה שובר איבים ומכניע מינים:

על הצדיקים ועל החסידים ועל שארית עמך בית
ישראל (ועל זקניהם) ועל פלטת בית סופריהם
ועל גרי הצדק ועלינו יהמו גא רחמיך יהוה אלהינו.
ותן שכר טוב לכל הבורחים בשמך באמת ושם
חלקנו עמם ולעולם לא נבוש כי כך בטחנו. ועל
חסדך הגדול באמת נשעננו: ברוך אתה יהוה
משען ומבטח לצדיקים:

תשבין בתוך ירושלים עירך באשר הברת וכסא
ךוד עבדך מהרה בתוכה תבין. ובה
אתה נתן עולם במהרה בימינו: ברוך אתה
יהוה בונה ירושלים:

את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח. וקרנו תרום
בישועתך. כי לישועתך קוינו כל היום: ברוך
אתה יהוה מצמיח קרן ישועה:

שמע קולנו יהוה אלהינו אב הרחמן חוס ורחם
עלינו וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו.
כי אל שומע תפלות ותחנונים אתה. ומלפניך מלגנו
ריקם אל תשיבנו. הננו ועגנו ושמע תפלתנו:

ביום סתענית היסוד לומר עכנו:

עננו אבינו עננו ביום צום התענית הורה פי
בצרה גדולה אנהנו. אל תפן לרשענו.
ואל תתעלם מלגנו מבקשתינו. הוה נא
לישועתנו. טרם נקרא אליך אתה תענה נדבר
תשמע. כדבר שנאמר והיה טרם יקראו
עוד הם מדברים ואיך יאמר יהוה אלהינו
ומציל ועונדו
לומר סך נחל לומר

במנוחה ובפירות אורחים כאלו על הנשים.

על הנשים על הפרקן על הנכורות ועל התשועות ועל הנקלאות ועל הנחמות שעשית לאבותינו בנימים תהם ובזמן הזה:

לחנוכה

לפורים

במי מפתיה בן יוחנן פתן גדול חשמונאי ובניו. פשעמדה עליהם מלכות וזן הרשעה על עמך ישראל לשפחם מתורתך ולהעבירם מחקי רצונך ואתה ברחמיה רבים עמדת להם בערה. רבת את ריבם בנת נממת את נקמתם חלשים.	במי מרדכי ואסתר בשושן חבירה בשעמד עליהם המן הרשע בקש להשמיד להרוג וקאבד את כל היהודים. מגער ועד זמן טף ונשים ביום אחד בשלשה עשר להדש שנים עשר הוא הדש אדר ושללם לבו. ואתה ברחמיה רבים הפרת את עזתך וקלקלת את מחשבתו וחסבות לו גמולו בראשו. חלו אותו ואת בניו על העין עמדתם נסים ונקלאות ושמך הנדול פלה:
--	---

אמר

כך באו בניך לדביר ביתך. ופנו את היכלך. ושתרו את מקדשך. והדליקו נרות בחצרות קדשך. וקבעו שמונה ימים אלו בהלל ובהודאה. ועשית עמדם נסים ונקלאות ונודה לשמך הגדול פלה:

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד שמך מלפני לעולם ועד. וכל החיים יודוך פלה.

ובתוב לחיים טובים כל בני ברייתך:

ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם כי טוב. האל ישועתנו ועזרתנו פלה האל

השוב: ברוך אתה יי השוב שמך ולך נאה להודות: אליהנו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המטלשר בתורתך והתנקה על ידי משה עבדך האמתר מפי אהרן ובניו פלה עם קדושיך באמור: וברכה יתה וישמרה: חנה: וישא וחה פניו אליך נושם: על בני ישראל ואנ

שים

עדינו בל

שחרית

לנו יהנה אלהינו תורה ותיים. אהבה וחסד צדקה
ורחמים ברכה ושלוש. וטוב בעיניך לברכנו ולברך
את כל עמך ישראל ברוב עו ושלוש:

בספר חיים ברכה ושלוש ופרנסה טובה. וישועה
ונחמה ונזרות טובות. נזכר ונכתב לפניך אנחנו
וכל עמך ישראל לחיים טובים ושלוש:

ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלוש
אמן: יהי לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך
יי צורי וגואלי:

אלהי נצור לשוני מרע. ושפתותי מדבר מרמה ולמקללי
נפשי תדום ונפשי בעפר לכל תהיה. פתח לבי
בחוררתך ואחרי מצותיך תרדוף נפשי. וכל הקמים עלי
לרעה. מהרה הפך עצתם וקלקל מעשבתם: עשה למען
שמך. עשה למען ומינה. עשה למען תורתך. עשה
למען קדשתך. למען תהלה וקדשך ונעני.
יהי לרצון אמרי פי ויהי לרצון רצונותינו
עוה שלום ב

שחרית

אבינו מלכנו עשה עמנו למען שמך
אבינו מלכנו חדש עלינו שנה טובה
אבינו מלכנו בפל מעלינו כל גזירות קשות ורעות:

אבינו מלכנו בפל מחשבות שואינו
אבינו מלכנו הפך עצת אויבינו
אבינו מלכנו ברה כל צר ומשטין מערינו

אבינו מלכנו בלה דבר וחרב ורעה ורעב ושבי
ובזה ומשחית ומנפה ושטן ויצר הרע וחולאים
רעים מבני בריתך

אבינו מלכנו שלח רפואה שלימה לחולי עמך
אבינו מלכנו מנע מגפה מנחלתך
אבינו מלכנו זכור כי עקר אנחנו
אבינו מלכנו מחול וסלח לכל עונותינו
אבינו מלכנו קרע רוע גזר דינינו
אבינו מלכנו מחוק בנתתם הרבים כל שטרי
חובותינו

אבינו מלכנו מחה והעבר פשעינו מגד עיניך
אבינו מלכנו כתבנו בספר חיים טובים

אבינו מלכנו כתבנו בספר פניסה וכלכלה
 אבינו מלכנו כתבנו בספר מחילה וסליחה ובפנייה
 אבינו מלכנו כתבנו בספר גאולה וישועה
 אבינו מלכנו זכרנו בזכרון טוב מלפניך
 אבינו מלכנו הצמח לנו ישועה בקרוב
 אבינו מלכנו הרים קרן ישראל עמה
 אבינו מלכנו והרים קרן משיחך
 אבינו מלכנו החזירנו בתשובה שלמה לפניך
 אבינו מלכנו שמע קולנו חוס ורחם עלינו
 אבינו מלכנו עשה למענך אם לא למעננו
 אבינו מלכנו קבל ברחמים וברצון את תפלתנו
 אבינו מלכנו אל תשיבנו ריקם מלפניך

ואלו היינו שחין נופלים על פנינו סחרינו ונחמנו ואין נסס נחמנו
 שבת ר"ח מועד כל ימי גיסק י"ד אייר הוא פסח טני ל"ג לעומר
 ער"ח סיון עד חמשה ימים אחר סנועות תשעה באב וט"ו אב
 ער"ה מערב י"ב עד סוף תשני חנוכה ט"ו שבט י"ד וט"ו סל אדר
 כלסון זמני וכמ"ס וילס אז חסן כ"סכנ:

אנא יי אלהינו ואלהי אבותינו תבא לפניך תפלתנו
 ואל תתעלם מתהנתנו שאין אנו עוי פגים
 וקשי עורף לומר לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו

צדיקים אנהנו ולא חטאנו אבל חטאנו אנהנו
 ואבותינו:

אשמנו בגדנו גזלנו דברנו דופי והעוינו
 והרשענו ודנו חמסנו טפלנו שקר
 יעצנו עצות רעות גזבנו לצנו לוצצנו מרדנו
 נאצנו נאפנו גשפענו לשוא ולשקר סדרנו
 עוינו פשענו צרדנו קשינו עורף רשענו
 שחתנו תעבנו תעינו ותעתענו וסרנו ממצותיך
 וממשפטיך הטובים ולא שנה לנו ואתה צדיק
 על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנהנו הרשענו:

אל ארך אפים אתה ובעל רחמים גדלת רחמיך
 ובסדיך הורעת לענו מקדם וכן כתוב בתורתך
 ונרד יהוה בעני ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה
 ושם נאמר:

ויעבר יהוה על פניו ויקרא יהוה ויהוה אל רחום
 ורחמן ארך אפים ורכ חסד ואמת וצד
 חסד לאלפים נשיא עוז ופסע ותמאה ונקה:

נפילת אפים

רחום ורחמן תשאנו לפניך רחם עלינו והושיענו:
 לדרו אליה יהוה נפשי אשא: אלהי בך בטחתי
 אל אבושה אל יעלצו אויבי לי: גם כל קנוד לא
 יבשו יבשו הבוגדים ריגס: דרכיך יהוה הודיעני
 ארחותיך למדני: הדריכני באמתך ולמדני כי אתה
 אלהי ישעי אותך קניתי כל היום: זכר רחמיך יי
 וחסדיך כי מעולם המה: תפאת געורי ופשעי אר
 תזכור בחסדיך וזכר לי אתה למען טובך יהוה:
 טוב וישר יהוה על בן יורה תפאים בדרך: ידרך
 עגוים במשפט וילמד עגוים דרכו: כל ארחות יי
 חסד ואמת לנצרי בריתו ועדתיו: למען שמך יי
 וסלחת לעוני כי רב הוא: מי זה האיש ירא יי ירכנו
 בדרך יבחר: נפשו בטוב תלין וזרעו יירש ארץ:
 סוד יי ליראיו ובריתו להודיעם: עיני תמיד אל יי
 כי הוא יוציא מרשת רגלי: פני אלי ורחמי כי יחיד
 ועני אני: צרות לבבי הרחיבו ממצוקותי הוציאני:
 ראה עני ועמלי ושא לקל תפאתי: ראה אויבי כי רבו
 ושנאת חמס שגאוני: שמרה נפשי והצילני אל

נפילת אפים

אבוש כי חסיתי בך: תם וישר יצרוני כי קנודי:
 פדה אלהים את ישראל מכל צרותיו: והוא יפדה
 את ישראל מכל עונותיו:
 יי אלהי ישראל שוב מחרון אפך והתחם על הרעה
 לעמך:

יי איה חסדיך הראשונים יי שארית פלישת אריאל.
 אשר ספרו לנו אבותינו השכח חנות אל. אסקפץ
 מלפנים. אשר עשית עמנו: באף רחמי: מאם דכירו
 בזמן כבודך שבן. באהל וספו. ולא זכר הדום הקלו
 לשבתו טובן. ושם ידבר פמנה רחמי:
 עמנו: רחמך ממנו זיו וצדקה נפלאותיו וחסדיו.
 השכינה. ועמה אגא פנה. אשר ספרו לנו עבדיו. אשר
 ישר יוננו פדה עמנו: נמלם כרחמי: אומר ברבות
 השוכחו לקדמותו ויגברו יגדלו. נפלה נא פני יי. כי
 קנוד. ואז יאמרו הקדיל יי רבים רחמי: לדכרו יתלנו
 לעשות עמנו: מהר לרפא נגענו. שובנו אלהי ישענו.
 והפר בעמך עמנו: תמנו. כי לא כלו רחמי:
 שוב מחרון אפך והתחם על הרעה לעמך:

אל תקצוף יי עד מאד . ואל לעד תזפור עיני . הן הפט
 נא עמך פלגנו אם עוננו ענו בנו יי עשה למען שמך
 כי רבו משוכותינו לה חטאנו אדון סלח לנו :

אבינו מלכנו אבינו אתה . אבינו מלכנו אין לנו
 מלך אלא אתה : אבינו מלכנו רחם עלינו .
 אבינו מלכנו חננו ועננו . כי אין בנו מעשים טובים
 עשה עמנו צדקה וחסד למען שמך הגדול והושיענו :
 ואנחנו לא גרע מה נעשה . כי עליך עינינו : זכר
 רחמיך יהוה וחסדיך כי מעולם המה : יהי חסדך יי
 עלינו כאשר יחלנו לך : אל תזכר לנו עונות
 ראשונים מהר יקדמינו רחמיך כי הלוננו מאד :
 עזרנו בשם יהוה עשה שמים וארץ : חננו יהוה
 חננו כי רב שבענו כוז : ברנו רחם תזכור . ברנו
 אהבה תזכור . ברנו עקרה תזכור . ברנו תמימות
 תזכור . יהוה הושיעה המלך . יעננו ביום קראנו :
 כי הוא ידע יצרנו זכור כי עפר אנחנו : עזרנו
 אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר
 על חטאתינו למען שמך :

אל מלך יושב על כסא רחמים מתנהג בחסידות . מוחל
 עונות עמו מעביר ראשון ראשון מרבה מחיל
 לחטאים . וסליחה לפושעים . עושה צדקות עם כל בשר
 ורוח . לא ברעתם להם גומל . אל הורחנו לומר מדינת
 שלש עשרה . זכר לנו תיום קריית שלש עשרה . כמו
 שהודעת לענו מקדם . וכן כתיב בתורתך . וירד יהוה
 בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה ושם נאמר :

ויעבור יהוה על פניו ויקרא : יהוה יהוה אל
 רחום וחנון . ארך אפים ורב חסד ואמת :
 נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע ותשא ונקח :

אנשי אמונה אבדו . באים בכל מעשיהם .
 גבורים לעמוד בפרץ . דוחים את הגזירות .
 היו לנו לחומה . ולמחסה ביום זעם . וזעבים אף
 בלחשם . חמה עצרו בשונם . טרם קראוך עניתם .
 וירעים לעתור ולרצות . מאב רחמת למענם . לא
 השיבות פניהם ריכם . מרוב עינינו אבדנום . נאספו
 סנו בחטאינו . סעו המה למנוחות . עזבו אותנו
 לאנחות . כמו נדרכי גדר . צומתו משיכי חמה .
 קמים בפרץ אין . ראויים לרצותך אסו . שומטנו

בארבע פנות תרופה לא מצאנו. שכנו אליה
 בבשת פנינו. לשחרך אל בעת צרותינו: אל מלך
 תמנהנו מרעות. תשש פחנו מצרות. שחנו עד
 למאד. שפלנו עד עפר. רחום כף היא
 מדתנו. קשי עורף וממרים אנחנו. צעקנו בפינו
 הטאנו. פתקתול ועקש לבנו. עליון רחמיו מעולם.
 סליחה עמך היא. נחם על הרעה. מטה כלפי חסד.
 לא תתעלם בעתות כאל. כי בצרה גדולה אנחנו
 יודע לעיני הכל. טובך ותסדך עמנו. נתום פה
 שטן ואל ישטין עלינו. זעום בו וידום. ויעמוד
 מליץ טוב לצדקנו. הוא יגיד ישרנו. דרכיך רחום
 וחנון. גלית לנאמן בית: בבקשו אז מלפניך.
 אמונתך הודעת לו: אל מלך

אלהינו ואלהי אבותינו אל תעש עמנו כלה
 תאחו ידך במשפט: בבוא תוכחה
 נגדך. שמנו מספרך אל תמה: גשתך לחקור מוסר.
 רחמך יקדמו רגלך: דלות מעשים בשורך. קרב
 צדק מאלה: הורנו בזעקנו לך. צו ישועתנו במפגיע.

ותשיב שכנות אהלי תם. פתחיו ראה כי שממו.
 זכור נאמת. עדות לא תשכח מפי זרעו: חותם
 תעודה תתיר. סודך שים בלמוך: טבור אגן תפחה.
 נא אל יחסר המזוג: יה דע את אשר ידעך. מגר
 את אשר לא ידעך: כי תשיב לבצרון. לכודים
 אסירי התקוה:

מה נאמר לפניך יושב מרום ומה נספר לפניך
 שוכן שחקים. הלא הנסתרות והנגלות אתה
 יודע: אתה יודע רזי עולם ותעלומות סתרי כל חי.
 אתה חפש כל חדרי בטן. רואה כליות ולב. אין
 כל דבר נעלם ממך. ואין נסתר מנגד עיניך:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתמחול
 לנו את כל חטאתינו. ותפטר לנו את כל עונותינו
 ותמחול ותסלח לכל פשעינו: וסלחת לעוננו ולחטאתינו
 ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו. מחול לנו מלכנו
 כי פשענו. כי אתה יי טוב וסלח ורב חסד לכל קדאיך:
 למען שמך יי ונחלת לעוננו כי רב הוא: למען שמך יי
 חסינו בצדקתך תוציא מצרה נפשנו: יי צבאות עמנו
 מושגב לנו ואלהי יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם בטח

קָדָשׁ: יי הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲגֹגוּ בְּיוֹם קָרְאֵנוּ: הַשִּׁיבֵנוּ יי אֵלֶיךָ
וְנִשְׁוֹבָה תִּדְרֹשׁ יְמֵינוּ קְדָשׁם: וַיַּעֲבֹד וכו':

וְהוּא רַחוּם יִכְפֹּר עֵזוֹ וְלֹא יִשְׁחִית וְחֶרֶף לְהוֹשִׁיב
אִפּוֹ וְלֹא יַעִיר בָּל חַמְתּוֹ: אַתָּה יי לֹא תִכְלֹא
רַחֲמֶיךָ מִמְּנֵי חֶסֶדְךָ וְאַמְתָּךְ תָּמִיד יִצְרוּנֵי: הוֹשִׁיעֵנו
י אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קְדֻשָּׁתְךָ
לְהִשְׁתַּבַּח בְּתִהְלֶחֱתְךָ: אִם עֲזוּנוֹת תִּשְׁמַר יְהוָה יי מִי
יַעֲמֹד: כִּי עֲמָךְ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּזְכֹּר אֵל: לֹא בַחֲטָאֵינוּ
עָשָׂה לָנוּ וְלֹא בְעֲזוּנוֹתֵינוּ גָּמַל עָלֵינוּ: אִם עֲזוּנֵינוּ עָנוּ
כָּנוּ יי עָשָׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ: זְכֹר רַחֲמֶיךָ יי וְחֶסֶדְךָ כִּי
מֵעוֹלָם הָיָה: יַעֲנֶךָ יי בְּיוֹם צָרָה יִשְׁבָּבְךָ שֵׁם אֱלֹהֵי
יַעֲקֹב: יי הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲגֹגוּ בְּיוֹם קָרְאֵנוּ. אֲבִינוּ
מִלְכֵנוּ חָנּוּן וַעֲגֹנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עָשָׂה עִמָּנוּ
צְדָקָה בְּרוּב רַחֲמֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֶךָ. וְעַתָּה
יי אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ אֶת עַמְּךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּיַד
חֲזָקָה וַתַּעַשׂ לָךְ שֵׁם בְּיוֹם הַזֶּה הַטָּאֵנוּ רָשָׁעֵנוּ: אֲדֹנָי
כָּבֵד צְדָקוֹתֶיךָ יֵשֵׁב גַּא אֶפְסֶךָ וְחַמְתָּךְ מֵעִירְךָ יְרוּשָׁלַם
סֵר קְדֻשָּׁתְךָ כִּי בַחֲטָאֵינוּ וּבְעֲזוּנוֹת אֲמוֹתֵינוּ יְרוּשָׁלַם

וְעַמְּךָ לְחֶרֶף לְכָל סְבִיבוֹתֵינוּ: וְעַתָּה שְׁמַע אֱלֹהֵינוּ
אֵל תִּפְלֵת עֲבָדֶיךָ וְאֵל תַּחֲנוּנָיו וְהֵאָר פְּנֵיךָ עַל
מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמַיִם לְמַעַן אֲדֹנָי:

הַטָּה אֱלֹהֵי אֲנִיךָ וְשִׁמְעֵ. פִּקַּח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שׁוֹמְמֵתֵינוּ
וְהַעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמֶךָ עָלֵינוּ. כִּי לֹא עַל צְדָקוֹתֵינוּ
אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לִפְנֵיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים:
אֲדֹנָי שְׁמַע. אֲדֹנָי סְלַח. אֲדֹנָי הַקְּשִׁיבָה נַעֲשֵׂה אֵל
תֵּאֲחָר לְמַעַן אֱלֹהֵי כִּי שְׁמֶךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל
עַמְּךָ: אֲבִינוּ הָאֵב הַרְחֵמֵן הִרְאֵנוּ אוֹת לְמוֹבָה וְקִבְּץ
נְפֻצוֹתֵינוּ מֵאֲרָבַע כְּנָפּוֹת הָאָרֶץ וּבִירוֹ וַיִּדְעוּ כָּל
הַגּוֹיִם כִּי אַתָּה יי אֲבִינוּ אַתָּה. אֲנַחְנוּ הַחוֹמֵר וְאַתָּה
יִצְרָנוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֶיךָ בָּלָנוּ. אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ צוּרֵנוּ וְגֹאֲלֵנוּ
חוֹסֵה יי עַל עַמְּךָ וְאֵל תִּתֵּן נַחֲלָתְךָ לְחֶרֶף לְמִשְׁלַל
בָּם גּוֹיִם. לְמָה יֵאמְרוּ בְעַמְּנוּ אֵיזָה אֱלֹהֵיהֶם: יִדְעוּ
יי כִּי חָטָאנוּ וְאֵין מִי יַעֲמֹד בְּעַדֵנוּ אֵלֹא שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל
יַעֲמֹד לָנוּ בַּעַת צָרָה וּבְרַחֵם אֵב עַל בָּנֵי רַחֵם עָלֵינוּ
הַמּוֹל עַל עַמְּךָ וּרַחֵם עַל נַחֲלָתְךָ. חוֹסֵה גַא בְּרוּב
רַחֲמֶיךָ חָנּוּן מִלְכֵנוּ וַעֲגֹנוּ. לָךְ יי הַצְדָּקָה עָשָׂה

נפלאות בקל עת ועת: הבט נא והושיעה נא צאן
מדעיתך. אל ימשל בנו קצף כי לך יי הושיעה בך
תוחלתני. אלוה סליחות אָנָא סלח נא. כי אל
טוב וסלח אָתָה:

אָנָא מִלֵּךְ רַחוּם וְחַנוּן וְכוּר וְהַבֵּט לְבָרִית בֵּין
הַבְּתָרִים וְתִרְאֶה לְפָנֶיךָ עֲקֵרֵת יְחִיד וְלִמְעַן
יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ אֵל תַּעֲבֹבֵנו אֲבִינוּ וְאֵל תִּשְׁשֵׁנו
מִלְּבָנוּ וְאֵל תִּשְׁכַּחֵנוּ וְיִצְרֵנוּ. וְאֵל תַּעַשׂ עִמָּנוּ כְּלָה
בְּגִלוּתֵינוּ. כִּי אֵל מִלֵּךְ חַנוּן וְרַחוּם אָתָה:

אֵין כְּמוֹךָ חַנוּן וְרַחוּם יי אֱלֹהֵינוּ אֵין כְּמוֹךָ אֵל אַרְךְ
אֲפִים וְרַב חֶסֶד וְאֲמֵת הוֹשִׁיעֵנו וְרַחֲמֵנו מִרַעַשׁ
וּמִדוּגָה הַצִּילֵנוּ. וְכוּר לַעֲבָדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק
וְלַעֲקֵב אֵל תַּפֵּן אֵל קָשִׁי הַעַם הַזֶּה וְאֵל רִשְׁעֵי וְאֵל
הַטָּאֲתוּ. שׁוּב מִחֲרוֹן אַפַּיךָ וְהִנַּחֵם עַל חֲרָעָה לַעֲמֶיךָ
וְחֶסֶד מִמָּנוּ מִכַּת הַמָּוֶת כִּי רַחוּם אָתָה. כִּי כִן דִּרְבָּךְ
לַעֲשׂוֹת חֶסֶד הַגָּם בְּכָל יוֹר נְדוּר: אָנָּה יי הוֹשִׁיעָה
נָא: אָנָּה יי הַצִּלִּיתָהּ נָא: אָנָּה יי עֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאֵנוּ:
לֵךְ יי קוֹיֵנוּ. לֵךְ יי חֲבִיבֵנוּ. לֵךְ יי נַחֲלֵנוּ. אֵל תַּחֲשֶׁה

וְתַעֲנֵנוּ. כִּי נִאֲמָו גּוֹיִם אֲבָדָה תִּקְוָתָם. כָּל כִּרְךָ לֵךְ
תִּכְרַע וְכָל קוֹמָה לְפָנֶיךָ תִּשְׁתַּחֲוֶה:

הַפּוֹתַח יָד בַּתְּשׁוּבָה לְקַבֵּל פּוֹשְׁעִים וְחַטָּאִים נִבְהַלָה
נַפְשֵׁנו מְרֹב עֲצָבוֹנֵנוּ אֵל תִּשְׁכַּחֵנוּ נַצַּח. קוֹמָה
וְהוֹשִׁיעֵנו אֵל תִּשְׁפּוּךְ חֲרוֹנְךָ עֲלֵינוּ כִּי עַמֶּךָ אֲנַחֵנוּ
בְּנֵי בְרִיתְךָ. אֵל הַבִּיטָה דַּל כְּבוֹדֵנוּ בְּנֹגִים וְשִׁקְצוֹנוּ
בְּטָמְאֵת הַנֶּדָּה. עַד מָתִי עֲדָךְ בְּשָׂבִי וְתִפְאַרְתְּךָ כִּי־
צָר. הַמָּה יִרְאוּ וַיְבוֹשׁוּ וַיַּחֲתוּ מִכְבוֹרְתָם. וְעוֹרְרָה
נְבוֹרְתְךָ וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֶךָ. אֵל וַיַּעֲטֵנוּ לְפָנֶיךָ
תִּלְאוּתֵנוּ מִהַר וַיִּקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ בַּעַת צְרוּתֵנוּ לֹא
לְמַעֲנֵנוּ אֲלָא לְמַעַנְךָ פְּעוּל. וְאֵל תִּשְׁחַת אֵת זְכַר
שְׂאֵרֵיתֵנוּ כִּי לֵךְ מִנְּסֻלוֹת עֵינֵינוּ כִּי אֵל מִלֵּךְ חַנוּן
וְרַחוּם אָתָה. וְכוּר עֲדוּתֵנוּ בְּכָל יוֹם תְּמִיד אוֹמְרִים
פְּעָמִים בְּאַחֲבָה שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אָהֵד:

קודם סוללה ס"ח ציונים טלונלים תתנה יאנוי זכ

אל ארך אפנים. ורב חסד ואמת. אל באפך תלביחני.
חוסה יהוה על ישראל עפק והושיענו מכל רע. וקטאנו
לך אדון סלות נא ברוב רחמיה אל:

אל ארץ אפים ומלא כחמים. אל פספסר פגיד ממוני
חוסה יהנה על שארית ושראל עמך והצילנו מכל רע.
הטאנו לך אדון סלח נא. פרוב ברחמיך אל:

לחן לוס דייאס קי נו חיי תמונים חננים די קיטאר ס"ה דיה
יהי יהנה אלהינו עמנו באשר הנה עם אבותינו אל יענבנו
ואל ישננו: הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם
וגשאים עד העולם: בעבור דוד עבדך אל פושב פגי
משיחך:

ויליא ס"ה ויאמר.

כי מציון מצא תורה ודבר יי מירושלם:

ברוך המקום ברוך שנתן תורה לעמו ישראל
ברוך הוא ברוך שמו. אשרי העם שבקבר
לו אשרי העם שיהנה אלהיו:

וכשעולאין ס"ה יאמר חזן עם הקהל:

נדלו ליהנה אתי ונרוממה שמו ותדו:

חממו יהנה אלהינו והשפתנו לחרם בגליו קדוש הוא:
רוממו יהנה אלהינו והשפתנו לחר קדשו כי קדוש
יהנה אלהינו: אין קדוש ביהנה כי אין בלטה ואין צור
באלהינו: כי מי אלוה מבלעדי יהנה ומי צור וולתי אלהינו:

תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב: עין חיים היא
למחוזיקים בה ותומכיה מאשר: דרביה דרבי נעם וכל
תיבותיה שלום: שלום רב לאוהבי תורתך ואין למו
מכשול: יהנה עו לעמו וכן יהנה וברך את עמו בשלום.
כי שם יהנה אקרא חבו גדל לאלהינו: הכל תנו עו
לאלהים ותנו כבוד לתורה:

עניה ס"ה לעיני העם ויאמר זה סנוך להכחז מנע:

וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל: תורה צוה
לנו משה מורשה קהלת יעקב: האל פמים דרבו
אמרת יהנה צרופה מגן הוא לכל החוסים בו:

וקרא חסן ולי ואמר וישראל צפ"ה השנוע:

העולם לס"ה יאמר יי עמכם חזן עונה וברכה יי: וחזן העולם
ברכו את יי המבורך. חזן עונה ברוך יי המבורך
לעולם ועד. והעולם חזן ואומר ברוך יי המבורך
לעולם ועד:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו
מכל העמים. ונתן לנו את תורתו ברוך אתה
יי נתן ותתורה:

ולאמר קריאת הסודס אוונר:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר נתן לנו
תורתו תורת אמת. ותני עולם נטע בתוכנו
ברוך אתה יי נתן התורה:

ססון אוונר קריס לעילא.

אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה: אשרי העם
שכבה לו אשרי העם שיי אלהיו:

תהלה לדוד ארוממך אלהי המלך ואברכה שמך
לעולם ועד: בכל יום אברכה ואהללה שמך
לעולם ועד: גדול יי ומקלל מאד ולגדלתו אין חקר
דוד לדוד ישבח מעשיך וגבורתיך נגידו: הדר כבוד
הודך ודברי נפלאותיך אשיחה: ועוזו נראותיך
יאמרו ונגדלתך אספרנה: וקר רב טובך יביעו
וגדקתך ירגנו: חנון ורחום יי ארך אפים וגדל חסד:
טוב יי לכל ורחמיו על כל מעשיו: יודך יי כל
מעשיך וחסדיך יברכוכה: כבוד מלכותך יאמרו
וגבורתך ידברו: להודיע לבני האדם גבורתו
וכבוד הדר מלכותו: מלכותך מלכות כל עלמים

וממשלתך בכל דוד ודוד: סומך יי לכל הנפלים
ונוקף לכל הכפופים: עיני כל אליך ישברו ואתה
נותן להם את אכלם בעתו: פותח את ידך ומשביע
לכל חי רצון: צדיק יי בכל דרכיו וחסיד בכל
מעשיו: קרוב יי לכל קראיו לכל אשר יקראהו
באמת: רצון יראיו יעשה ואת שונעתם ישמע וישועם:
שומר יי את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד:
תהלת יי ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם
ועד: ונאנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה:

סן לוס דייאס קי נו איי תמניס נו דייזי דיטו סלנו

למנצח מזמור לדוד: וענך יי ביום צרה ישנבך
שם אלהי יעקב: ישלח עורך מקדש ומציון
יסעדך: ויפזר כל מנהתיך ועולתך ידשנה סלה:
ותן לך כלבבך וכל עצתך ימלא: נרגנה בישונעתך
ובשם אלהינו נדגל ימלא יהוה כל משאלותיך:
עתה ידעתי כי הושיע יהוה משיחו יענתו משמי
קדשו בגבורות ישע ימינו: אלה ברכב ואלה
בסוסים ונאנחנו בשם יהוה אלהינו נופיר: המה

קרעו ונפלו ואנחנו קמנו ונתעורר: הנה הושיעה
 המלך יעננו ביום קראנו:
 וְכֵן לְצִיּוֹן נִזְאָל וּלְשִׁבִי פִשַׁע בְּיַעֲקֹב נֶאֱמַר יי: וְאֵנִי
 וְאֵת בְּרִיתִי אֹתָם אֵמֵר יי רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ
 וְדַבְּרִי אֲשֶׁר שָׁמְתִי בְּפִיךָ לֹא יִמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי
 זִרְעָה וּמִפִּי זִרְעַת זִרְעָה אֵמֵר יי מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם:
 וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל: וְקִרָא נְה אֵל
 נְה וְאָמַר. קְדוֹשׁ. קְדוֹשׁ. קְדוֹשׁ. יי צְבָאוֹת מְלֹא כֹל
 הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: וּמְקַבְּלֵין דִּין מִן דִּין וְאָמְרִין. כלס
 קְדִישׁ בְּשֵׁמִי מְרֻמָּא עֲלָאָה בֵּית שְׁכִנְתָּהּ. קְדִישׁ
 עַל אַרְעָא עוֹבַד גְּבוּרְתָּהּ. קְדִישׁ לְעֵלְמָא וּלְעֵלְמִי
 עֲלִמְיָא יי צְבָאוֹת מְלֹא כֹל אַרְעָא זְוִי יְקָרָה: קוּל
 וְתִשְׁאַנֵּי רוּחַ וְאֲשִׁמַּע אַחֲרֵי קוּל רַעַשׁ גְּדוּל בְּרוּךְ
 כְּבוֹד יי מִמְּקוֹמוֹ: וְנִשְׁלַחְנֵי רוּחָא. כלס וּשְׁמַעִית
 בְּתַרֵּי קוּל זִיע שְׁנַיָא דְּמִשְׁבְּחֵין וְאָמְרִין בְּרוּךְ יְקָרָא
 דִּי מֵאַתָּה בֵּית שְׁכִנְתָּהּ: יי וּמְלוֹךְ לְעוֹלָם וְעַד: יי
 מְלִכְוֹתָהּ קָאִם לְעֵלְמָא וּלְעֵלְמִי עֲלִמְיָא: יי אֱלֹהֵי
 אֲבֹרְהֵם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבֹתֵינוּ שְׁמֹחַ וְזֹאת לְעוֹלָם

לִיצַר מַחֲשָׁבוֹת לִבְבַּ עַמְּךָ וְהִכֵּן לִבְכֶם אֱלֹהֵי.
 וְהוּא רַחוּם יִכְפֹּר עֵוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְפָּה לְהַשִּׁיב
 אִפּוֹ וְלֹא יַעֲזוֹר כָּל חַמְתּוֹ: כִּי אַתָּה יי טוֹב וְסִלַּח וְרַב
 חֶסֶד לְכָל קְרֹאֵיךָ: צַדִּיקְתָּךְ צִדְקָה לְעוֹלָם וְתוֹרַתְךָ
 אֱמֶת: תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר
 נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתָּינוּ מִיְמֵי קֶדֶם: בְּרוּךְ יי יוֹם יוֹם יַעֲמֹם
 לָנוּ הָאֵל יִשׁוּעָתֵנוּ סִלָּה: יי צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁנֵיב לָנוּ
 אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סִלָּה: יי צְבָאוֹת אֲשֶׁרֵי אֲדָם בּוֹטֵחַ בְּךָ:
 יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו:

בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְרָאֵנוּ לְכְבוֹדוֹ וְהַבְדִּילֵנוּ מִן
 הַתּוֹעִים וְנָתַן לָנוּ תוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע
 בְּתוֹכֵנוּ הוּא יַפְתַּח לִבֵּנוּ בְּתוֹרָתוֹ וְיִשָּׂם בְּלִבֵּנוּ
 אֶהְבֵּתוֹ וְיִרְאֵתוֹ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וּלְעַבְדּוֹ בְּלִבְבַּ שְׁלֵם
 לְמַעַן לֹא נִינַע לְרִיק וְלֹא נִגְדַּל לְבַדְלָהּ. יְהִי רְצוֹן
 מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁנִּשְׁמַחֵךְ חֶמְדָּךָ
 וּמִצִּוֹתֶיךָ בְּעוֹקֵם הַזֶּה. וְנוֹכַח וְנִתְּנָה וְנִירַשׁ טוֹבָה
 וּבִרְכָה לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: לְמַעַן זִמְרָךְ כְּבוֹד וְלֹא
 יִדָּם יי אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֲוֵרְךָ: יי חֲפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ

נגדיל תורה ונאדיר: ויבטחו בך יודעי שמך כי
לא עובת ה' שיהי יי: יי אדוננו מה אדיר שמך
בכל הארץ: חזקו ונאמץ לבבכם כל המוחלים ליי:

סזן אונר חני קדש וחס"כ תתקבל:

תתקבל צלותהון ובעותהון דכל בית ישראל קדם אבוהון
דבשמיא וארשא ואמרו אמן:

יחא שלמא רבא מן שמיא חיים ושבע. וישועה ונקמה
ושניבא. ורפואה. ונגאלה. וסליחה. וכפרה. ורנח
ונצלה לנו ולכל עמו ישראל ואמרו אמן:

עשה שלום בפרוזמיו הוא ברבמיו עשה שלום עלינו ועל
כל ישראל ואמרו אמן:

ונחזקין ספר תורה לנתינו ואונר:

יחללו את שם יהוה כי נשגב שמו לבהו: הודו על ארץ
ושמים וגרם קרן לעמו תהלה לכל מסידי לבני
ישראל עם קרובו תללוהו: יהוה הוא האלהים יהוה הוא
האלהים. בשמים טמפל ועל הארץ טמסת אין עוד:

אין כמות באלהים יהוה ואין כמעשיה: השיבנו יהוה אליך
וגשויבה חרש ימינו בקדם:

זיננים טאין אונרים תמינה חין אונרים זס ונתחילין בית יעקב:

תפלה לדוד המה יי אונר ענני בי עני ואביון אני:
שמרה נפשי כי חסוד אני הושע עבדך אתה
אלהי הבורח אליך: חנני אדני כי אליך אקרא כל
היום: שמח נפש עבדך כי אליך אדני נפשי אשא:
כי אתה יי טוב וסלה ורב חסד לכל קראיך:
יאינה יי תפלתו ותקשיבה בקול תחנונותי:
ביים צרתי אקראיך כי תענני: אין כמות באלהים
אדני ואין כמעשיה: כל גוים אשר עשית יבואו
ישתחוו לפניך אדני ויכבדו לשמך: כי גדול אתה
עושה נפלאות אתה אלהים לבדך: הורני יי
דרבך אהלך באמתך נחד לבבי ליראה שמך:
אודך אדני אלהי בכל לבבי ואכבדה שמך
לעולם: כי חסדך גדול עלי והצלת נפשי משאול
תחתיה: אלהים ודים קמו עלי ועדת עריצים בקשו
נפשי ולא שמך לנגדם: ואתה אדני אל רחום
וחנן ארך אפים ורב חסד ואמת: פני אלי וחנני
תנה עוף לעבדך והושיעה לבן אמתך: עשה עמי

אות לטובה ויראו שונאי ויבשו כי אתה יי
עזרתני ונתחמתי : ע"ב

פיה יעקב לכו ונלקח באור יי : כי כל העמים ילכו איש
בשם אלהיו ובחננו גלף בשם יי אלהינו לעולם ועד :
יהי יי אלהינו עמנו כאשר היה עם אבותינו אל עזבנו
ואל יששנו : להטות לבבנו אליו ללכת בכל דרכיו
ולשמור מצותיו וחקיו ומשפטיו אשר צנה את אבותינו :
ויהי דברי אלה אשר התחננתי לפני יי קרובים אל יי
אלהינו יומם ולילה לעשות משפט עבדו ומשפט עמו
ישאל דבר יום ביומו : למען תעז כל עמי הארץ כי יי
הוא האלהים אין עוד :

שיר המעלות לדוד לולי יי שהיה לנו יאמר נא
ישראל : לולי יי שהיה לנו בקום עלינו אדם :
אני חיים בלעוני בחרות אפס בנו : אני המים
שטפונו נחלה עבר על נפשנו : אני עבר על נפשנו
המים הזדונים : ברוד יי שלא נתנו טרף
לשונותם : נפשנו כצפור נמלטת מפח יוקשים
הפח נשבר ואנחנו נמלטנו : עזרנו בשם יי עשה
שמים וארץ :

השירים שהיו הלויים אומרים בכל יום על הדוכן :

מזמור ליום ראשון

לדוד מזמור ליי הארץ ומלוואה תבל וישבי בה : כי הוא
על ימים יסדה ועל נהרות יבוננה . מי יעלה בהר יי ומי
יקום במקום קדשו : נקי כפיים ובר לבב אשר לא נשא
לשוא נפשי ולא נשבע למרמה : ישא ברכה מארץ יי
וצדקה מאלהי ישעו : זה דור דרשיו מבקשי פניו יעקב
סלה : שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבוא
מלך הכבוד : מי זה מלך הכבוד יי עזו ונבור יי נבור
מלחמה : שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבוא
מלך הכבוד : מי הוא זה מלך הכבוד יי צבאות הוא מלך
הכבוד סלה : הושיענו

מזמור ליום שני

שיר מזמור לבני קנח . גדול יי ומהלל מאד בעיר אלהינו
הר קדשו : יפה נוף משוב כל הארץ הר ציון ירבת
צפון קרית מלך רב : אלהים בארמנותיה נודע למשנבכי
הנה המלכים נועדו עברו יחדיו : הטה ראו בן מקחו נכחלו
נהפזו : רעדה אחזתם שם חיל ביולדה : ברוח קדים תשבר
אניות מרששו כאשר שמענו בן ראינו בעיר יי צבאות
בעיר אלהינו אלהים יבוננה עד עולם סלה : דפינו אלהים

חֲסֵדָה בְּקֶרֶב הַיְקָלָה: בְּשִׁמְךָ אֱלֹהִים בֶּן הַהֶלְלָהָה עַל קִצּוֹי
 אֶרֶץ צֶדֶק מְלֵאָה יְמִינֶךָ: יִשְׂמַח הוֹר צִיּוֹן מִגִּלְגָּלָה בְּנוֹרָה
 יְהוָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ: סִבּוֹ צִיּוֹן וְהַקִּיפוּהָ סִפְרוּ מִגְדָּלֶיהָ:
 שִׁוְתוֹ לְבָבְכֶם לְחַלְהָ פִּסְנוֹ אֶרְמְנוֹתֶיהָ לְמַעַן תִּסְפְּרוּ לְדוֹר
 אַחֲרוֹן: בִּי זֶה אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם וָעֶד הוּא יְבַהֲבֵנוּ עַל
 מוֹת: הוֹשִׁיעֵנו

מזמור ליום שלישי

מְזֻמָּר לְאֶסְף־אֱלֹהִים נָצַב בַּעֲדַת אֵל בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפּוֹט:
 עַד מְתֵי תִשְׁפָּטוּ עֲגֹל וּפְגֵי רִשְׁעִים תִּשְׁאוּ סֵלָה:
 שִׁפְטוּ דָל וְיִתּוֹם עֲגִי וְרֵשׁ הַצְּדִיקוֹ: פִּלְטוּ דָל וְאֶבְיוֹן מִיַּד
 רִשְׁעִים הַצִּילוּ: לֹא יִדְעוּ וְלֹא יִבְיִנוּ בַּחֲשֵׁכָה יִתְהַלְכוּ יוֹמוֹת
 כָּל מוֹסְדֵי אֶרֶץ: אֲנִי אִמְרַתִּי אֱלֹהִים אִתְּם וּבְגִי עֲלִיּוֹן כָּלְכֶם:
 אֲבֹן כְּאֶדָם תְּמוֹתוֹן וּכְאֶחָד הַשָּׁרִים תִּפְלוּ: קוּמָה אֱלֹהִים
 שִׁפְטָה הָאָרֶץ כִּי אִתָּה תִּגְחַל בְּכָל הַגּוֹיִם: הוֹשִׁיעֵנו

מזמור ליום רביעי

אֵל נְקָמוֹת יי אֵל נְקָמוֹת הוֹפִיעֵ: הַנְּשֵׂא שׁוֹפֵט הָאָרֶץ הַשֵּׁב
 גְּמוּלָה עַל גְּאִים: עַד מְתֵי רִשְׁעִים יי עַד מְתֵי רִשְׁעִים
 יַעֲלוּזוּ: יִבְיַעו וְדָבְרוּ עִתָּק וְתִאֲמְרוּ כָּל פְּעֻלֵי אֲנָן: עֲפָה יי
 יִדְבְּאוּ וְנִחְלַתְהָ עֵנּוּ: אֲלִמְנָה וְגַר יִהְרֹגוּהָ וְיִתּוּמִים וְיָצְחוּ:
 וְיִאֲמְרוּ לֹא יִרְאֶה יְהוָה וְיֵה וְלֹא יִבִּין אֱלֹהֵי יַעֲלִיב: בִּינּוּ בּוֹעֲרִים
 בְּעַם וּבְכִסְיִים מְתֵי תִשְׁבִּילוּ: הַנוֹטֵעַ אֲנָן הֵל יִשְׁמַע אִם יוֹצֵר

עֵזֶן הֵלֵא יְבִישׁ: הַיּוֹסֵר גּוֹיִם הֵלֵא יוֹכִיחַ הַמְּלִמָּד אָדָם דַּעַת: יי
 יוֹדַע מִחֲשֻׁבוֹת אָדָם כִּי הֵמָּה הִכָּל: אֲשֶׁר־י הַנְּכַר אֲשֶׁר־תִּיִּסְרְנּוּ
 יְהוָה וּמִתּוֹרַתְךָ תִּלְמַדְנּוּ: לְהַשְׁקִיט לּוֹ מִימֵי רַע עַד יִכְרַה לְרִשְׁעֵ
 שְׂחַת: כִּי לֹא יִשָּׁשׁ יי עֲפוּ וְנִחְלַתּוּ לֹא יַעֲזוּב: כִּי עַד צֶדֶק
 יִשׁוּב מִשְׁפָּט וְאַחֲרָיו כָּל יִשְׂרָאֵל לֵב: מִי יָקוּם לִי עִם מְרַעִים מִי
 יִתְיַצֵּב לִי עִם פְּעֻלֵי אֲנָן: לֹא־י יי עֲזַרְתָּה לִי כִּמְעַט שִׁכְנָה
 דּוֹמָה נִפְשִׁי: אִם אִמְרַתִּי מָטָה רַגְלֵי חֲסֵדְךָ יי יִסְעֲדֵנִי: בְּרוֹב
 שְׂרָעֵפִי בְּקֶרְבִי מִנְחוּמֶיךָ יִשְׁעֲשַׁעוּ נִפְשִׁי: הִיחַבְּרָךְ כִּפְסֵא הוֹת
 יוֹצֵר עֲמָל עַל־י חוֹק: יְגוֹדוּ עַל נֶפֶשׁ צְדִיק וְרַם נְקִי יִרְשִׁיעוּ:
 וַיְהִי יי לִי לְמִשְׁנֵב וְאֱלֹהֵי לְצוּר מַחְסִי: וַיִּשָּׁב עֲלֵיהֶם אֵת
 אוֹנָם וּבְרָעָתָם יַצְמִיתָם וַצְמִיתָם יי אֱלֹהֵינוּ: הוֹשִׁיעֵנו

מזמור ליום חמישי

לְמַנְצַח עַל הַגִּתִּית לְאֶסְף: הַרְגִּינוּ לֵאלֹהִים עֲזָנוּ הַרְוִיעוּ
 לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: שְׂאוּזְמַרְהָ וְתַנּוּ תוֹף כְּנוֹר נְעִים עִם נְכָל:
 תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר בְּכִסָּה לְיוֹם חַגֵּנוּ כִּי חוֹק לְיִשְׂרָאֵל
 הוּא מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: עֲדוּת בִּיהוֹסֵף שְׂמוֹ בַּצֵּאתוֹ עַל אֶרֶץ
 מִצְרַיִם שִׁפְתָּ לֹא יִדְבְּרֵי אֲשַׁמְעוּ: הַסִּירוּתִי מִסְּבֵל שִׁכְמוֹ
 כִּפְיוֹ מְדוּד מַעֲבָרְתָּה: בַּצְּרָה קִרְאתִי וְאֲחַלְצֶךָ אֲעֲנֶךָ בְּסִתְר
 רַעַם אֲבַחֲנֶךָ עַל מִן מְרִיבָה סֵלָה: שְׁמַע עֲמִי וְאַעֲדִידָה בְּךָ
 יִשְׂרָאֵל אִם תִּשְׁמַע לִי: לֹא יִהְיֶה כָּךְ אֵל זָר וְלֹא תִשְׁמַחְתָּה

לאל נבר: אנכי יי אלהיך חמלהך מארץ מצרים הרחב
 סוף ואמלאהו: ולא שמע עמי קולי וישראל לא אבה
 לי. ואשלחהו בשרירות לבם ילכו במועצותיהם: לו עמי
 שומע לי ישראל בדרבי יהלכו: כמעט אויביהם אכניע
 בעל צדיהם אשיב ידי: משנאי יי וכחשולו יהיה עתם לעולם:
 ניאקילו מחלב חטה ומצור דבש אשביעה: הושענו

מומור ליום ששי

יי מלך נאות לבש לבש יי עוז התאזר אף תכון תכל בל
 תמוט: נכון כסאך מאז מעולם אמת: נשאו נהרות יי
 נשאו נהרות קולם ישאו נהרות דקים מקולות מים רבים
 אדירים משברי ים אדיר במרום יי: עדתיה נאמנו מאד
 לבייתה נאנה קדש יי לארץ ימים:

נמולאי יום כפור לוונרים:

למנצח לבני קרח מומור: רצית יי ארצה שבת שבוט
 יעלב: נשאת עון עמך כסית כל חטאתם סלה:
 אספת כל עברתה הייכות מחרון אפה: שובנו אלהי
 ישענו והפך בעסק עמנו: הלעולם תאנה בנו תמשך
 אפה לדר ודר: הלא אמתה תשוב תחיינו ועמך ישמחו
 בך: הראנו יי חסדך וישעך תמן לנו: אשמעה מה ידבר
 האל יי כי ידבר שלום אל עמו ואל חסידיו ואל ישובו

לכסלה: אף קרוב ליראיו ישעו לשפון כבוד בארצנו:
 חסד ואמת נפגשו צדק ושלום נשקו: אמת מארץ תצמח
 וצדק משמים נשקה: גם יי יתן הטוב וארצנו תמן יבולת:
 צדק לקניו יחלה וישם לדרך פעמיו:

נסן למנצח על שושנים לבני קרח משביל שיר ידירות:
 רחש לפני דבר טוב אמר יי גמי מעשי למלך
 לשוני עט סופר מהיר: יפוסית מבני אנך הוצק תן
 בשפתותיה על בן ברכה אלהים לעולם: חנור חרפה על
 ירך גבור הדרך וחדרה: וחדרה צלח רכב על דבר אמת
 וענה צדק וחרף נוראות ימיה: חציה שנונים עמי
 תחמיה יפלו בלב אויבי המלך: כסאך אלהים עולם ועד
 שכט מישר שכט מלכותך: אהבת צדק ותשגא רשע על
 פן משחה אלהים אלהיך שמן ששון מחבריה: מר נאהלות
 קציעות כל בגדתיה מן היכלי שן מגי שמחה: בנור
 מלכים ביקרוחך נצבה שגל לימיה בביתם אוסר: שמעי
 בת וראי ותפי אנך ושכחי עמך ובית אביך: ותאור המלך
 יסוף בי הוא אדניה והשתחו לו: וכת צד במנחה פנה
 יחלו עשירי עם: כל כבודך בת מלך פנימה ממשבצות
 וזב לבושה: לרקמות תובל למלך בתולות אחריה
 רעותיה מובאות לך: תובלנה בשמחות נגיל תבאינה
 כתיבל מלך: תחת אבותיה יהיו בניה תשיממו לש

בְּכֹל הָאָרֶץ: אֲזַיְכֶינָה שְׂמֵךְ בְּכֹל יַד נָדָר עַל בֶּן עַמִּים
יְהוּדָה לְעוֹלָם וָעֶד:

לְמַנְצֶה לְבָנֵי קְרַח מִזְמוֹר: שִׁמְעוּ זֹאת כָּל הָעַמִּים
הָאֲזִינוּ כָּל יִשְׂרָאֵל חֵלֶד: גַּם בְּנֵי אָדָם גַּם בְּנֵי
אִישׁ יַחַד עֲשִׂיר וְאֶבְיוֹן: פִּי יְדַבֵּר חֲכָמוֹת וְהַגִּית לְפִי
תְּכוֹנוֹת: אִשָּׁה לְמִשְׁלַל אֲנֹנִי אֶפְתַּח בְּפִנּוֹר חֲדָתִי: לְמִוּ
אִירָא בִימֵי רַע עוֹן עַקְבֵי יִסְכְּנִי: הַבְּטָחִים עַל חֵילָם
וְכִרְבַּ עֲשָׂרָם יִתְחַלְּלוּ: אֵיךְ לֹא פָדָה יִפְדֶּה אִישׁ לֹא יִתֵּן
לְאֱלֹהִים כְּפָרוֹ: וַיִּקַּר פְּדִיּוֹן נַפְשָׁם וְחַדְלָל לְעוֹלָם: וַיַּחֲזִי עוֹד
לְנִצָּח לֹא יִרְאֶה הַשְּׁחָת: כִּי יִרְאֶה חֲכָמִים יְמוּתוֹ יַחַד כְּסִיל
וְכַעַר יֵאבְדוּ וְעִזְבוּ לְאַחֲרֵים חֵילָם: קִרְבָּם בְּתִימוֹ לְעוֹלָם
מִשְׁכַּנְתָּם לְדוֹר נְדוּר קָרְאוּ בְשִׁמוֹתָם עָלַי אֲדַמּוּת: וְאָדָם
בִּיקָר כָּל לֵוִי נִמְשַׁל בְּפִתְמוֹת נְדָמוֹ: זֶה כִּרְבָּם כְּסִיל לְמוֹ
וְאַחֲרֵיהֶם בְּפִתְחָם יִרְצוּ סֵלֶה: כִּצְאֵן לְשִׂאוֹל שְׁתֵּי מוֹרֹת
יִרְעַם וַיִּרְדּוּ בָּם יִשְׂרָאֵל לְכַקֵּר וְצוּרָם לְכַלּוֹת שִׂאוֹל מִזְכֹּל
לוֹ: אֵךְ אֱלֹהִים יִפְדֶּה נַפְשִׁי מִיַּד שִׂאוֹל כִּי יִקְחֵנִי סֵלֶה:
אֵל תִּירָא כִּי יַעֲשִׂיר אִישׁ כִּי יִרְבֶּה כְבוֹד בֵּיתוֹ: כִּי לֹא
כְמוֹתוֹ יִקַּח תַּחֲלָל לֹא יִרַד אַחֲרָיו כְבוֹדוֹ: כִּי נַפְשׁוֹ בְּחַיּוֹ
יִבְרַךְ וַיִּוֹדֶה כִּי תִישׁוּב לָךְ: תִּכּוּא עַד יוֹר אֲבוֹתָיו עַד
נִצָּח לֹא יִקְאוּ אוֹר: אָדָם בִּיקָר וְלֹא יִבֵּן נִמְשַׁל בְּפִתְמוֹת
נְדָמוֹ:

חֲסֵךְ הַזְמוּר שֶׁל יוֹם חֹמֶר הוֹשִׁיעֵנו .

הוֹשִׁיעֵנו יי אֱלֹהֵינוּ וְכַבְּצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִן הַגּוֹיִם
לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קְדוֹשְׁךָ לְהַשְׁתַּבַּח בְּתַהֲלֻתְךָ
בְּרוּךְ יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וְאָמַר
כָּל הָעַם אֲמֵן הַלְלוּיָהּ: בְּרוּךְ יי מִצִּיּוֹן שׁוֹכֵן יְרוּשָׁלַם
הַלְלוּיָהּ: בְּרוּךְ יי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה
נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ: וּבְרוּךְ שֵׁם כְבוֹדוֹ לְעוֹלָם וָיִמְלָא
כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אֲמֵן וְאָמֵן:

וְאוֹמְרִים קְדִים יֵהָא סְלֵנָא דְכַסָּא .

קְנָה אֵל יי חֹק וַיֵּאמֶן לְפָךְ וְקָנָה אֵל יי . אִין קְדוֹשׁ בְּיִ כִּי
אִין בְּלִתָּה וְאִין צוּר בְּאֱלֹהֵינוּ . כִּי מִי אֱלֹהֵי מִבְּלַעֲנֵי
יי וְכִי צוּר זִוְלָתִי אֱלֹהֵינוּ:

אִין בְּאֱלֹהֵינוּ . אִין בְּאֲדוֹנֵנוּ . אִין כְּמַלְבְּנֵנוּ . אִין
כְּמוֹשִׁיעֵנוּ: מִי בְּאֱלֹהֵינוּ . מִי בְּאֲדוֹנֵנוּ . מִי
כְּמַלְבְּנֵנוּ מִי כְּמוֹשִׁיעֵנוּ: נוֹדָה לְאֱלֹהֵינוּ . נוֹדָה
לְאֲדוֹנֵנוּ . נוֹדָה לְמַלְבְּנֵנוּ . נוֹדָה לְמוֹשִׁיעֵנוּ: בְּרוּךְ
אֱלֹהֵינוּ . בְּרוּךְ אֲדוֹנֵנוּ . בְּרוּךְ מַלְבְּנֵנוּ . בְּרוּךְ
מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ . אַתָּה הוּא אֲדוֹנֵנוּ .

אתה הוא מלכנו. אתה הוא מושיענו. אתה
תושיענו אתה תקום תרחם ציון כי עת להנקה כי
בא מועד:

טוב לווד כלן פטום הקטנם וסיל קנולה לנגסה נר זינן.

תנא רבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח
לו שהוא בין העולם הבא שנאמר הליכות עולם
לו אל תקרי הליכות אלא הלכות: אמר רבי אלעזר
אמר רבי הנינא תלמידי חכמים מרבים שלום
בעולם שנאמר וכל בניך למודי יי רב שלום בניך:
אל תקרי בניך אלא בוניך: ודי שלום בחילך שלוח
בארמנותיך: למען אחי ורעי אדברה נא שלום
בך: למען בית יי אליהו אבקשה טוב לך: וראה
בנים לבניך שלום על ישראל: שלום רב לאהבי
תורתך ואין למו מקשול: יי עוז לעמו ומן יי יברך
את עמו בשלום:

קדים לרנן יסא טלנא רנא וככו.

עלינו לשבת לארון הפל לתת נדלה ליוצר תראשית

שלא עשנו כגויי הארצות ולא שמנו כמשפחות
הארמה שלא שם חלקנו בהם וגודלנו בכל המונם.
ואנחנו משתתפים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש
ברוך הוא. שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ ומושב
יקרו בשמים ממעל ושכינת עוז בגבהי מרומים הוא
אלהינו ואין עוד אחר. אמת מלכנו ואפס זולתו
בכתוב בתורה. וידעת היום והשבת אל לבבך כי
יי הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת
אין עוד:

אל כן נקנה לך יי אליהו לראות מהרה בתפארת
עוף להעביר גלולים מן הארץ והאלילים כרות
יברתין לתקן עולם במלכות שדי וכל בני בשר
יקראו בשמך להפנות אליך כל רשעי ארץ ויברו
וידעו כל יושבי תבל כי לך תקרע כל בך תישבע
כל לשון: לפניך יי אליהו ויקרעו ויפלו ולקבד
שמך יקר ותנו ויקבלו כלם את עול מלכותך
ותמליך עליהם מהרה לעולם ועד. כי המלכות

שֶׁלֶף הוּא וְלַעֲלָמֵי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכַבֹּד. כְּפָתוּב
בְּתוֹרַתְךָ יי וּמְלוֹךְ לַעֲלָמִים וְעַד:

וְהוּא נִחְנֵי בְּצַדִּיקָא לְמַעַן שׁוֹרְרֵי הַיִּשְׂרָאֵל לְפָנֵי דְרַבְרָא: וְיַעֲקֹב
הִלֵּךְ לְדַרְכּוֹ וַיִּפְגַּעוּ בּוֹ מַלְאָכֵי אֱלֹהִים: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב
בְּאִשֶׁר רָאָם מִתְּנָה אֱלֹהִים זֶה וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא
סֻחָרִים:

תפלת מנחה

לְמַנְצֵחַ עַל הַגִּתִּית לִבְנֵי קִרְחָ מִזְמוֹר: מַה יִּדְרֹדוּת
מִשְׁכַּנּוֹתֶיךָ יי צְבָאוֹת: נִכְסְפָה וְנִם כְּלַתְהָ
נִפְשֵׁי לַחֲצֵרוֹת יי לִבֵּי וּבִשְׂרֵי יִרְנְנוּ אֵל אֵל חַי: נִם
צַפּוֹר מִצְאָה בֵּית וְדָרוֹר קִין לֵה אֲשֶׁר שָׂתָה אִפְרוֹדִיתָ
אֵת מוֹבְחוֹתֶיךָ יי צְבָאוֹת מַלְכֵי וְאֱלֹהֵי: אֲשֶׁרֵי וּשְׁבִי
בֵּיתְךָ עוֹד וְהִלְלוּךָ סֵלָה: אֲשֶׁרֵי אָדָם עוֹז לוֹ כִּי
מִסְלוֹת בִּלְבָבָם: עוֹבְרֵי בַעֲמֹק הַבְּקָה מַעַן וְשִׁיתוּהוּ
נִם בְּרִכּוֹת יַעֲמֵה מוֹרָה: לֵרֵי מִחִיל אֵל חִיל יִרְאֵה
אֵל אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן: יי אֱלֹהִים צְבָאוֹת שְׁמַעְהָ תְּפִלָּתִי
הַצּוֹנֵה אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה: מִגִּנְנוּ רָאֵה אֱלֹהִים וְתַבְטֵ
פְּנֵי מִשְׁיַחְךָ כִּי טוֹב יוֹם בַּחֲצִרֶיךָ מֵאֲלֵי בְּתוּרַתִּי

הַסְתוּפָה בְּבֵית אֱלֹהֵי מְדוּרָ בְּאֵהֲלֵי רִשְׁעֵי: כִּי שָׁמַשׁ
וּמִגֵּן יי אֱלֹהִים חֵן וְכַבֹּד יִתֵּן יי לֹא יִמְנַע טוֹב
לְהַלְכִים בְּתַמִּים: יי צְבָאוֹת אֲשֶׁרֵי אָדָם בְּטַח בְּךָ:
וַיְדַבֵּר וְהוּא אֱלֹהֵי מִשְׁהָה לֵאמֹר: צוּ אֶת־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת־קִרְבְּנֵי לַחֲמֵי
לְאִשֵׁי רִים נִיחְחֵי תִשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְּמִנְעָדוֹ:
וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לִיהוָה
כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם שְׁנַיִם לַיּוֹם עֲלֵה תְּמִיד:
אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בְּבֹקֶר וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי
תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים: וְעִשְׂוִיִּית הָאִיפָה סֵלַת לְמִנְחָה
כְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כְּתִית רְבִיעֵת הַהֵיךְ: עֲלַת תְּמִיד
הַעֲשֶׂיָה בְּבֹקֶר סִינֵי לִבְיָם נִיחָה אִשָּׁה לִיהוָה: וְנִסְכּוֹ
רְבִיעֵת הַהֵיךְ לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד בְּפָנָשׁ הַפָּךְ נִסְךְ שֶׁכֶר
לִיהוָה: וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים כְּמִנְחַת
הַבֹּקֶר וְכִנְסָפוּ תַעֲשֶׂה אִשָּׁה רִים נִיחָה לִיהוָה:

אִתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ שׁוֹרְרֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֵת קִטְרֶת
חַסְמוֹס בְּזֶמֶן לְעִמֵּת הַמִּקְדָּשׁ קָיָם: בְּאִשֶׁר צִוִּיתָ אוֹתָם
עַל דְּבֵי מִשְׁהָה וְכִי אֵת בְּכָתוּב בְּתוֹרַתְךָ:

ויאמר יי אל-משה קח-לך סמים נטף וושחלה
 והלבנה סמים ולבונה זכה בד בבד יהנה:
 ועשית אתה קטרת רקה מעשה רוקח ממלח מהור
 קדש: ושחקת ממנה דרך ונתת ממנה לפני העדת
 באהל מועד אשר אועד לך שמה קדש קדשים
 תהיה לכם: ויאמר והקמיר עליו אהרן קטרת
 סמים בכקר בכקר את-הנרת את-הנרת יקטירנה:
 ובהעלות אהרן את-הנרת בין הערקים יקטירנה
 קטרת תמיד לפני יי לדרך-תיכם:

תנו רבנן פטום הקטרת ביצר. שלש מאות וששים
 ושמונה מנים היו בה. שלש מאות וששים
 וחמשה במנין ימות החמה ושלשה מנים יתרים
 שמהם מכנים כהן גדול מלא חכמו ביום הכפורים
 ומחוררן למכתשת בערב יום הכפורים כדי לקום
 מצות דקה מן הדקה: ואחד עשר סמנים היו בה
 ואלו הן הצרי והצפרן והחלבנה והלבונה משקל
 שבעים שבעים מנה מור וקציעה ושבלת נרד
 וכרפום משקל ששה עשר ששה עשר מנה הקשט

שנים עשר קלופה שלשה קנמון תשעה בורית
 פרשינה תשעה קבין יין קפריסין סאין תלת וקבין
 תלתא ואם לא מצא יין קפריסין מביא חמר חומר
 עתיק מלח סדומית רבע תקב מעלה עשן כל
 שהוא. רבי נתן הבבלי אומר אף מכפת הירדן
 כל שהוא אם נתן בה דבש פסקלה ואם הסר
 אחת מקל סמניה תיב מיתה:

רבן שמעון בן נמליאל אומר הצרי אינו אלא שרף
 הניטף מעצי הקטף בורית פרשינה למה היא
 באה כדי ליפות בה את הצפרן כדי שתהא נאה
 יין קפריסין למה הוא בא כדי לשרות בו את
 הצפרן כדי שתהא ענה וקלא מי רגלים ופין לה
 אלא שאין מכניסין מי רגלים במקדש מפני הכבוד:
 תניא רבי נתן אומר כשהוא שוחק אומר הרוק
 היטב היטב הרוק מפני שהקול יפה לבשמים
 פתמה להצאין כשרה לשליש ולרביע לא שמענו.
 אמי רבי יהודה זה הכלל אם כמדתה כשרה
 להצאין או שחזר אחת מקל סמניה תיב מיתה.

תני בר קפרא אחת לששים או לשבעים שנה
 היתה באה של שרים להצאין. ועוד תני בר קפרא
 אלו הנה נותן בה קרטוב של דבש אין אדם יכול
 לעמוד מפני ריחה ולמה אין מערבין בה דבש
 מפני שהתורה אמרה כי כל שאור וכל דבש לא
 תקטירו ממנו אשה לוי: לוי הושעה על עמך
 ברבתיך סלה: יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי
 יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם בטח בך: יי
 הושעה המלך יעננו ביום קראנו: השיבנו יי אליך
 ונשובה חדש ימינו בקדם: וערכה לוי מנחת
 יהודה וירושלם בימי עולם וכשנים קדמיות:
 אשרי יושבי ביתך עור ותללוך סלה: אשרי העם
 שככה לו אשרי העם שיי אלהיו:

תהלה לדוד ארוממך אלהי המלך ואברכה שמך
 לעולם ועד: בכל יום אברכה ואהללה שמך
 לעולם ועד: גדול יי ומקלל מאד ולגדלתו אין חקר
 דוד לדור ישבח מעשיך ונבורתיך גידו: הדר כבוד
 הודך ודברי נפלאתיך אשיחה: געו טראותיך

יאמרו ונגדלתך אספרנה: וקר רב טובך גביע
 וצדקתך ירגנו: חנון ורחום יי ארך אפים ונגדל חסד:
 טוב יי לכל ורחמיו על כל מעשיו: יודך יי כל
 מעשיך וחסידיך וברכוכה: כבוד מלכותך יאמרו
 ונבורתיך ידברו: להודיע לבני האדם נבורתו
 וכבוד הדר מלכותו: מלכותך מלכות כל עולמים
 וממשלתך בכל דור ודור: סומך יי לכל הנפלים
 וזוקף לכל הכפופים: עיני כל אליך ישברו ואתה
 נותן להם את אכלם בעת: פותח את ידך ומשביע
 לכל חירצון: צדיקי בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו:
 קרובי לכל קראו לכל אשר יקראהו באמת: רצון
 וראיו עשה ואת שונעתם ישמע ויושיעם: שומר יי
 את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד: תהלת יי
 ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד:
 ונאנתו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה:

אדני שפתי תפסח גפי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו. אלהי
 אברהם. אלהי יצחק. ואלהי יעקב. האל

הַקְדוּל הַגְבוּר וְהַנוֹרָא . אֵל עֲלִיּוֹן . גּוֹמֵל הַסְּדִים
טוֹבִים . קִנְיַת הַכֹּל . וְזוֹכֵר הַסְּדֵי אֲבוֹת . וּמְבִיא גּוֹאֵל
לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה :

^{נעשׂי״ח} וְזָרְנוּ לְחַיִּים מִלֶּךְ חַפְצֵי בְּתִיִּים בְּתַבְנוּ
בְּסֵפֶר חַיִּים לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים :

מִלֶּךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגֹן : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְגֹן
אַבְרָהָם :

אַתָּה גְבוּר לְעוֹלָם אֲדֹנָי . מְחַנֵּה מַתִּים אַתָּה רַב
לְהוֹשִׁיעַ :

מִזְרִיד הַפֶּל ^{נקי} | מְשִׁיב הַרוּחַ וּמִזְרִיד הַנְּשָׁם : ^{נכיר}
מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד . מְחַנֵּה מַתִּים בְּרַחֲמִים רַבִּים
סוֹמֵךְ נוֹפְלִים . וְרוֹפֵא חוֹלִים . וּמַתִּיר אֲסוּרִים .
וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפֶר . מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת
וּמִי דוֹמֵה לָךְ : מִלֶּךְ מַמִּית וּמְחַנֵּה וּמְצַמֵּחַ יְשׁוּעָה :
^{נעשׂי״ח} מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחֵק זֹכֵר יְצוּרֵי בְּחֶמֶם לְחַיִּים :
וּנְאֻמָּן אַתָּה לְהַחְיֹת מַתִּים : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
מְחַנֵּה הַמַּתִּים :

וּבְחִזְקַת טַעֲמֵי לֶכֶד יֵאָמֵר .

נְקַדֵּישְׁךָ וּנְעַרְיֶנְךָ . כְּנוֹעַם שֵׁיחַ סוּד שְׂרָפֵי קֹדֶשׁ . הַמְשַׁלְּשִׁים
לֶךְ קֹדֶשֶׁה . וּבֵן בְּתוֹב עַל־זֶד וּבִיאָךְ . וּקְרָא זֶה אֵל זֶה
וְאָמַר . קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת מְלֹא כֹל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ :
לְעַמְתָּם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים : בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְקוֹמוֹ : וּבְדַבְרֵי
קֹדֶשׁ בְּתוֹב לֵאמֹר וּמִלֶּךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר
הַלְלוּ-יָהּ .

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וּקְדוּשִׁים בְּכֹל יוֹם
יְהִלְלוּךָ סֵלָה בִּי אֵל מִלֶּךְ גְּדוּל וּקְדוֹשׁ אַתָּה :
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הָאֵל ^{נעשׂי״ח} הַמִּלֶּךְ הַקְּדוֹשׁ :
אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמְלַמֵּד לְאֲנוּשׁ בִּינָה :

כְּנוֹלָאֵי שַׁכַּת וּרְיָעֵי טוֹנֵרִים :

אַתָּה חוֹנֵנֵתָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִדַּע וְהַשְׁכֵּל . אַתָּה
אֲמַרְתָּ לְהַבְדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחוּל . וּבֵין אֹרֶךְ
לְחֹשֶׁךְ וּבֵין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים . וּבֵין יוֹם הַשְּׁבִיעִי
לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֵׂה . כִּשְׁם שֶׁהַבְּדִלְתָּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
מֵעַמֵּי הָאָרְצוֹת וּמִמְשַׁבְּחוֹת הָאָרְצָה . כִּד פָּדַנּוּ
וְהַצִּילְנוּ מִשְׁמֹן רָע . וּמִפְּנֵע רָע . וּמִקְּבֵל גְּזִירוֹת קִשּׁוֹת
וְרַעוֹת הַמַּתְרַגְּשׁוֹת לְבָא בְּעוֹלָם :

והגנו מאתך רעה ובינה והשפל: ברוך אתה יהוה
חונן תדעת:

השיבנו אבינו לתורתך. וקרבתנו מלבנו לעבודתך
והחזירנו בתשובה שלמה לפניה: ברוך
אתה יהוה הרוצה בתשובה:

סלח לנו אבינו כי חטאנו. מחול לנו מלבנו כי
פשענו. כי אל טוב וסלח אתה: ברוך אתה
יהוה חנון המרבה לסלוח:

ראה נא בענינו וריבה ריבנו. ומהר לגאלנו ואלה
שלמה למען שמך כי אל גואל חוק אתה:
ברוך אתה יהוה גואל ישראל

כאן חונן שלים לצור ענינו.

רפאנו יהוה ונרפא חושיענו ונשעה כי תהלתנו
אתה. ותעלה ארוכה ומרפא לכל
תחלואינו ולכל מכאובינו ולכל מכותינו. כי אל
רופא רבמן וגאמן אתה: ברוך אתה יהוה רופא
חולי עמו ישראל:

קד

ברכנו יהוה
אלהינו

בכל מעשה ידיו
וקרך שנותינו.

בטל לי רצון
ברכה. ונדכה.

והיה אחריתה
חיים ושובע

ושלום בשנים
הטובות לברכה.

כי אל טוב
ומטיב אתה ומברך השנים:

מברך השנים:
תקע בשופר גדול לחרותנו ושא נס לקבץ

גלותינו וקבצנו מהרה יחד מארבע כנפות
הארץ לארצנו: ברוך אתה יהוה מקבץ גרנו

עמו ישראל:

סוף

ברך עלינו אלהינו את השנה הזאת
ואת כל מיני תבואתה לטובה.

ותן טל ומטר לברכה על כל פני
הארמה. ונה פני תבל ושבע את

העולם כלו מטובה ומלא גבנו
מברכותיך ומעשר מתנות ידך.

שמרה ונצילה שנה זו מכל דבר רע.
ומכל מיני משחית. ומכל מיני

פוגעות. ועשה לה תקנה טובה
ואחרית שלום. חוס ורחם עליה

ועל כל תבואתה ופירותיה. וברכה
בגשמי רצון. ברכה ונדכה. ותהי

אחריתה חיים:
ברוך אתה יהוה

מברך השנים:
תקע בשופר גדול לחרותנו ושא נס לקבץ

גלותינו וקבצנו מהרה יחד מארבע כנפות
הארץ לארצנו: ברוך אתה יהוה מקבץ גרנו

עמו ישראל:

השיבה שופטינו בקראשונה. וינעצנו בכתחלה.
 והסר ממנו יגון ואנחה. ומלוד עלינו
 מהרה אמה יהנה לבדה ברחמים בצדק ובמשפט:
 ברוד אמה יהנה מלך אוהב צדקה ומשפט:

(בענייני המלך המשפט):

למלשינים ולמינים אל תהי תקנה וכל הזדים
 פרנע יאבדו. וכל איבד וכל שנאיף
 מהרה יכרתו. ומלכות הרשעה מהרה תעקר
 ותשבר ותכלם ותכניעם במהרה בימינו: ברוד
 אמה יהנה שובר איבים ומכניע מינים:

על הצדיקים ועל החסידים ועל שארית עמך בית
 ישראל (ועל זקניהם) ועל פלמט בית סופריהם
 ועל גרי הצדק ועלינו יהמו נא רחמיך יהנה אלהינו.
 ותן שכר טוב לכל הבוטחים בשמך באמת ושים
 חלקנו עמם ולעולם לא נבוש כי בך בטחנו: ועל
 חסדך הגדול באמת נשעננו: ברוד אמה יהנה
 משען ומבטח לצדיקים:

תשבון בתוך ירושלם עירך כאשר דברת וכסא
 דוד עבדך מהרה בתוכה תבין. ובעת

אותה פנין עולם במהרה בימינו: ברוד אמה
 יהנה בונה ירושלים:

את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח. וקרנו תרום
 בישועתך. כי לישועתך קנינו כל היום: ברוד
 אמה יהנה מצמיח קרן ישועה:

שמע קולנו יהנה אלהינו אב הרחמן חוס ורחם
 עלינו וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו.
 כי אל שומע תפלות ותחנונים אמה. ומלפניך
 מלכנו ריקם אל תשיבנו. חננו ועננו ושמע תפלתנו:

זיום סתענית סיחיד לוור ענו:

עננו אבינו עננו ביום צום התענית הזה כי
 בצרה גדולה אנחנו. אל תפן לרשענו.

ואל תתעלם מלכנו מפקשתינו. הנה נא קרוב
 לישועתנו. טרם נקרא אליך אמה תענה נדבר ואמה
 תשמע. כדבר שנאמר והנה טרם יקראו ואני אענה
 עוד הם מדברים ואני אשמע. כי אמה יהנה פודה
 ומציל ושונה ומרחם בכל עת צרה וצוקה: (סליח
 נזכר צד נאל לרועה מוחס ברוד אמה יהנה השונה לעמו
 ישראל בעת צרה):

כי אתה שומע תפלת כל פה: ברוד אתה יהוה
שמע תפלה:

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם
שעה. והשב העבודה לדבר ביתך.
ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל
ברצון. ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך:

לין ראש חודש אל לין חודש"ע די ספס אל די סכות דין

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא יגיע נראה וירצה
ישמע יפקד ויזכר ויזכרו ויזכרו אבותינו וזכרון
ירושלם עירך וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון כל עמך
בית ישראל לפניך. לפלטה למוכה לחן לחסד ולרחמים
ביום (כ"ט) ראש החודש הזה (בס"ט של ספס חג המצות הזה
ביום מקרא קדש הזה). (בס"ט של סכות חג הסוכות הזה. ביום
מקרא קדש הזה). לרחם בו עלינו ולהושיענו. זכרנו ו
אלהינו בו למוכה. ופקדנו בו לברכה. והושיענו בו
לחיים טובים. בדרך ישועה ורחמים חיים וחסד ורחמינו וחסד
ורחם עלינו והושיענו כי אליך עינינו כי אל מלך חנון
יבחרם אתה:

ואתה ברחמיך הרבים תחפוץ בנו ותרצנו.
ותחוינה עינינו בשוכך לציון ברחמים:
ברוך אתה יהוה החמור שכנתו לציון:

מודים דרבנן

מודים אנחנו לך שאתה
הוא יי אלהינו
ואלהי אבותינו. אלהי
כל בשר. יוצרנו יוצר
בראשית. בראשית
והודאות לשמך הגדול
והקדוש על שהחיינתנו
וקיימתנו. בן תחינו.
ותחנננו. ותאסוף גלותינו
לחצרות קדשה לשמור
חקיך. ולעשות רצונך
ולעבדך בלבב שלם על
שאנו מודים לך. ברוך
אל מהודאות:

מודים אנחנו לך. שאתה
הוא יהוה אלהינו
ואלהי אבותינו לעולם ועד.
צורנו צור חיינו ומגן ישענו.
אתה הוא לדר נדר. נודה לך
ונספר תהלתך. על חיינו
המסורים בקדך. ועל
נשמותינו הפקודות לך.
ועל גסיף שבכל יום עמנו.
ועל גפלותיך וטובותיך.
שבכל עת ערב ובקר
וצהרים הטוב כי לא כלו
רחמיך. המרחם כי לא תמו
חסדיך. כי מעולם קוינו לך:

זמנוכה ונפריס לווערים כאן על הנסים.

על הנסים על הפרקן על הגבורות ועל התשועות ועל הנפלאות ועל הנקמות שעשית לאבותינו בימים ההם ובזמן הזה:

לחנוכה

לפורים

<p>בימי מרתיה בן יוחנן פהן גדול חשמונאי ובניו. בשעמדה עליהם מלכות וזן הרשעה על עמך ישראל לשבחתם מתורתך ולהעבירם מחקי רצונך ואתה ברחמיך הרבים עמדך להם בעת צרתם. רבך את ריבם ונתת את דינם. נקמת את נקמתם מסרף גבורים ביד חלשים ורבים ביד מעטים. ורשעים ביד צדיקים. וטמאים ביד טהורים. וזדים ביד עוסקי תורתך. וליך עשית שם גדול וקדוש בעולמך. וילעמך ישראל עשית תשועה גדולה</p>	<p>בימי מרדכי ואסתר בשושן הבירה בשעמד עליהם המן הרשע בקש להשמיד להרוג וילאבד את כל היהודים. מפער ועד זקן טף ונשים ביום אחד בשלשה עשר לחדש שנים עשר הוא חדש אדר ושללם לבזוי. ואתה ברחמיך הרבים הפרת את עצתו וקלקלת את מחשבתו. והשבות לו גמילו בראשו. ותלו אותו ואת בניו על העץ. ועשית עמם נסים ונפלאות. ונודה לשמך הגדול סלה:</p>
---	--

כך באו בניך לדביר ביתך. ופנו את היכלך. וטהרו את מקדשך. והדליקו נרות בחצרות קדשך. וקבעו שמונה ימים אלו בתלל ובהודאח. ועשית עמם נסים ונפלאות. ונודה לשמך הגדול סלה:

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד שמך מלפני לעולם ועד. וכל החיים יודוך סלה.

כנס"ם וכתוב לחיים טובים כל בני ברייתך:

ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם בני טוב. האל ישועתנו ועזרתנו סלה האל

הטוב: ברוך אתה יי הטוב שמך וליך נאה להודות:

שים שלום טובה וברכה. חיים חן וחסד צדקה ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך. וברכנו

אבינו בלנו באחד באור פניך. כי באור פניך נתת לנו יהוה אלהינו תורה ומיים. אהבה וחסד צדקה ורחמים ברכה ושלום. וטוב בעיניך לברכנו ולברך את כל עמך ישראל ברוב עז ושלום:

כנס"ם וברכך חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה. וישועה ונקמה ויגרות טובות. נזכר ונקתב לפניך אנתנו וכל עמך ישראל לחיים טובים ולשלום:

ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום
 אמן: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך
 יי צורי וגואלי:

אלהי נצור לשוני מדע. ושפתותי מדבר מרמה ולמקללי
 נפשי תדום ונפשי בעפר לכל תהיה. פתח לבי
 בתורתך ואחרי מצותיך תרדוף נפשי. וכל הקמים עלי
 לרעה. מהרה הפך עצתם וקלקל מחשבתם: עשה למען
 שקד. עשה למען ימינה. עשה למען תורתך. עשה
 למען קדשך. למען תחצון ידיך. הושיעה ימינה ועגני.
 יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי:
 עשה שלום בברוכי הוא ברחמי עשה שלום עלינו
 ועל כל ישראל ואמרו אמן:

נפילת אפים למנחה

אנא יי אלהינו ואלהי אבותינו תבא לפניך תפלתנו
 ואל תתעלם מתחנתנו שאין אנו עזי פנים
 וקשי עורף לומר לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו
 צדיקים אנתנו ולא תטאנו אכל תטאנו אנתנו
 נאבותינו:

אשמנו. בגרנו. גולנו. דברנו דופי. ורעיונו.
 והרשענו. זדנו. חמסנו. טפלנו שקר.
 יעצנו עצות רעות. כזבנו. לזנו. לוצנו. מרדנו.
 נאצנו. נאפנו. נשבנו לשוא ולשקר. סרדנו.
 עוינו. פשענו. צרדנו. קשינו עורף. רשענו.
 שחתנו. תעבנו תעינו ותעתענו. וסרנו ממצותיך
 וממשפטיך הטובים. ולא שנה לנו: ואתה צדיק
 על כל תבא עלינו כי אמת עשית ואנתנו הרשענו:
 אל ארך אפים אתה ובעל הרחמים גדלת רחמיך
 וחסדיך הודעת לעניו מקדם וכן כתוב בתורתך
 ויבך יהוה בעניו ויתעב עמו שם ויקרא בשם
 יהוה ושם נאמר:

ויעבר יהוה על פניו ויקרא: יהוה | יהוה | אל | רחום
 | וחנו | ארך אפים | וכב חסד | ואמת | נצר
 חסד | לאלפים | נשא | עון | נפשע | וחטאה | ונקמה:
 וסלקת לעוננו ולחטאתינו ונתלתנו:

רחום וחנו תטאנו לפניך רחם עלינו והושיענו:
 לדרד אריך יהוה נפשי אשא: אלהי בך בטחתי

אל אבושה אל יעלצו אויבי לוי: גם כל קניף לא
 יבשו יבשו הבוגרים ריקם: דרכיך יהוה הודיעני
 ארחותיך למדני: הדריבני באמתך ולמדני כי אתה
 אלהי ישעי אותך קניתי כל היום: וזכר רחמיך יי
 נחסדיך כי מעולם המה: חפאת נעורי ופשעי אל
 תזכור כחסדיך וזכר לוי אתה למען טובך יהוה:
 טוב וישר יהוה על בן יורה חפאים בדרך: ידרך
 עניים במשפט וילמד עניים דרכו: כל ארחות יי
 חסד ואמת לנצרי בריתו ועדתיו: למען שמך יי
 וסלחת לעוני כי רב הוא: מי זה האיש ורא יי יורנו
 בדרך ובחור: נפשו בטוב תלין ונרעו יירש ארץ:
 סוד יי ליראיו ובריתו להודיעם: עיני תמיד אל יי
 כי הוא יוציא מרשת רגלי: פני אלי וחנוני כי יחיד
 ועני אני: צרות לבבי הרחיבו ממצוקותי הוציאני:
 ראה עניי ועמלי ושאל לכל חפאתי: ראה אויבי כי רבו
 ושנאת חמם שנאוני: שמרה נפשי והצילני אל
 אבוש כי חסיתי בך: תם וישר יצרוני כי קותיך:

פדה אלהים את ישראל מפל צרותיו: והוא יפדה
 את ישראל מפל עונותיו:
 יי אלהי ישראל שוב מחרון אפך והנחם על הרעה
 לעמך:

אבינו מלכנו אבינו אתה. אבינו מלכנו אין לנו
 מלך אלא אתה: אבינו מלכנו רחם עלינו:
 אבינו מלכנו חננו ועננו. כי אין בנו מעשים טובים
 עשה עמנו צדקה וחסד למען שמך הגדול והושיענו:
 ואנחנו לא נדע מה נעשה. כי עליך עינינו: וזכר
 רחמיך יהוה וחסדיך כי מעולם המה: יהי חסדיך יי
 עלינו כאשר יחלנו לך: אל תזכר לנו עונות
 ראשונים מהר יקדמונו רחמיך כי דלונו מאד:
 עזרנו בשם יהוה עשה שמים וארץ: חננו יהוה
 חננו כי רב שבענו בוז: ברגז רחם תזכור. ברגז
 אהבה תזכור. ברגז עקרה תזכור. ברגז תמימות
 תזכור. יהוה הושיעה המלך יעננו ביום קראנו:
 כי הוא ידע יצרנו זכור כי עפר אנחנו: עזרנו
 אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר
 על חפאתינו למען שמך:

ססס הדודי ליהוה כי טוב כי לעולם הסדוד: יאמרו באוהלי יי
 אשר באלם מיד צר: ומאצרות קבצם ממזרח וממערב
 מצפון ומים: מעו במדבר בשימון דרך עיר מושב לא
 מצאו: רעבים גם צמאים נפשם ביהם תתעטף. ויצעקו
 אל יהוה בצר להם ממצוקותיהם צילים. וידריכם בדרך
 ישרה ללכת אל עיר מושב: יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו
 לבני אדם: כי השביע נפש שוקקה ונפש רעבה מלא
 טוב: ישבי חשך וצלמורת אסיבי עני וברזל: כי הפרו
 אמרי אל ועצת עליון נאצו: ויכנע בעמל לבם פשלו ואין
 עזר: ויצעקו אל יהוה בצר להם ממצוקותיהם וישיעם:
 ויציאם מהשך וצלמות ומסרותיהם ינתק: יודו ליהוה
 חסדו ונפלאותיו לבני אדם: כי שבר דלתות נחשרת
 וברחיו ברזל גרע: אוילים מדרך פשעם ומעונותיהם
 ותענו: כל אכל תתעב נפשם ויגיעו עד שערי מורת:
 ויצעקו אל יי בצר להם ממצוקותיהם וישיעם: ישלח דברו
 וירפאם וימלט משחיתותם: יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו
 לבני אדם ויזכרו זבחי תודה ויספרו מעשיו ברנה: יודרי
 הים באננות עושי מלאכה במים רבים: הטה ראו מעשי
 יהוה ונפלאותיו במצולות: יאמר ויעמד רוח סערה
 ותרומם גליו: יעלו שמים ירדו תהומות נפשם ברעה
 תתמוגגו יחוגו ויגיעו פשפור וכל חקמתם תתבלע

ויצעקו אל יהוה בצר להם ומצוקותיהם ויציאם: יקם
 סערה לדממה ויחשו גליהם. וישמחו כי ישתקו וינחם אל
 מחוז חפצם: יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם:
 וירוממוהו בקהל עם ובמושב זקנים יהללוהו: ישם נהרות
 למדבר ומצאי מים לצמאון: ארץ פרי למלחה מרעה
 וישבי בה: ישם מדבר לאגם מים וארץ ציה למצאי מים:
 וישב שם רעבים ויכווננו עיר מושב: ויזרעו שדות ויטעו
 כרמים ויעשו פרי תבואה: ויברכם וירבו מאד ובהמתם
 לא ימעיט: וימעטו וישחו מעוצר רעה ויגזשפך בוז על
 נדיבים ויתעם בתוהו לא דרך: וישגב אביון מעוני וישם
 פצאן משפחות: ייראו ישרים וישמחו וכל עולה קפצה
 פיה: מי חכם וישמר אלה ויתבוננו חסדי יהוה:
 לטובים למנצח משכיל לבני קרח: כאל תערג על אפיקי
 מים בן נפשי תערג אליה אלהים: צמאה
 נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא ואראא פני אלהים:
 היתה לי דמעתו להם יומם ולילה באמור אלי כל היום
 איה אלהיך: אלה אזכרה ואשפכה עלי נפשי כי אעבור
 בפקד אדם עד בית אלהים בקול רנה ותודה המון חוגג:
 מה תשתוחחי נפשי ותהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד
 אודנו ישועות פגיו: אלהי עלי נפשי תשתוחח על בן
 אזכרה מארץ ירדן ותרמוגים מהר מצער: תהום אל תהום

קורא לקול צנוריקה כל משפריה ונלה עלה עברו: יומם
 יצנה יי חסדו ובלילה שירה עמי תפלה לאל תי: אומרה
 לאל סלעי למה שכחתי למה קדר אלך בלחץ אויב
 ברצח בעצמותי הרפני צורתי באמרם אלי כל היום איה
 אלהי: מה תשתוחחי בפשי ומר תהמי עלי הוחילי
 לאלהים כי עוד אודנו ישועות פני ואלהי:

שפטני אלהים וריבה ריבי מגוי לא חסיד מאיש מרמה
 ועולה תפלטני: כי אתה אלהי מעוזי למה
 ונתחנני למה קדר אתה לך בלחץ אויב: שלח אורך ואמתך
 הפה נחוני ביאמי אל הר קדשך ואל משכנותיך ואבואה
 אל מזבח אלהים אל אל שמחת גילי ואודך בכבוד אלהים
 אלהי: מה תשתוחחי בפשי ומר תהמי עלי הוחילי לאלהים
 כי עוד אודנו ישועות פני ואלהי:

נמוס למנצח על אילת השחר מזמור לדוד: אלי אלי למה
 עזבתני רחוק מישועתי דברי שאנתי: אלהי
 אקרא יומם ולא תענה ולילה ולא דומיה לי: ואתה קדוש
 יושב תהלות ישראל: בה בטחו אבותינו בטחו ותפלטמו:
 אליך זעקו וגמלטו בה בטחו ולא בושו: ואנכי תולעת
 ולא איש חרפת אדם ובזוי עם: כל ראי ילעינו לי יפמירו
 בשפה גייעו ראש: גל אל יהנה ופלטחו יצילהו כי חפץ
 בו: כי אתה נחי מבטן מבטיתי על שדי אמי: עליך

השכתי מרחם מבטן אמי אלי אתה: אל תרחק ממני כי
 צרה קרובה כי אין עוזר: סבבני פרים רבים אבירי בשן
 כתרני: פצו עלי פיהם אריה טרף ושאג: במים נשפכתי
 והתפררו כל עצמותי היה לבי כדונג נמס בתוך מעי: גבש
 כחרש כחי ולשוני מדבק מלקוחי ולעפר קנות תשפתני:
 כי סבבני בלבים עדת מרעים הקיפוני בארי ידי ורגלי
 אספר כל עצמותי הפה יביטו יראו בני: חלקי בגדי להם
 ועל לבושי יפילו גורל: ואתה יהנה אל תרחק אילותי
 לעזרתי חרשה: הצילה מחרב נפשי מיד בלב יחידתי:
 הושעני מפי אריה ומקרני רמים עניתני: אספרה שמה
 לאחי בתוך קהל אהללך: יראי יהנה הללוהו כל זרע יעקב
 כדדוהו וגורו ממנו כל זרע ישראל: כי לא כחאלא שקץ
 ענות עני ולא הסתיר פניו ממנו ובשועו אליו שמע:
 מאתך תהלתי בקהל רב. נדרי אשלם נגד יריאיו: יאכלו
 עגורים וישבעו יהללו יהנה דרשיו יחי לכבבם לעד: וזכרו
 וישבו אל יהנה כל אפסי ארץ וישתחוו לפניך כל משפחות
 גוים: כי ליהנה תפליכה ומושל בגוים: אכלו וישתחוו
 כל דשני ארץ לפניו יכרעו כל יורדי עפר ונפשו לא חיה:
 זרע יעבדנו יספר לאדני לדור: יבאו ויגידו צדקתו לעם

נולד כי עשה:

לכאמרה שם ברכי נפשי את יי יי אלהי גדולת מאד הוד והדר
 לבשת: עטה אור בשלמיה נוטה שמים
 פירעה: המקרה במים עליותיו השם עבים רכובו.
 המהרה על פני רוח: עשה מלאכיו רוחות. משרתיו אש
 להם: יסד ארץ על מכוניה. כל תפוש עולם ועד: תהום
 פלבוש בסיתו. על הרים ועמדי מים: מן גערתה וניסון
 מן קול רעמה וקפוזו: עלו הרים ירדו בקעות. אל מקום
 זה יסדת להם: גבול שמת כל יעברון. כל ישכון לבסות
 הארץ: המשלח מעינים בנהלים בין הרים יהלכון: ישקו
 כל חיתו שקדי. וישברו פראים צמאם: עליהם עוף השמים
 ישכון. מבין עפאים יתנו קול: משקה הרים מעליותיו
 מפרי מעשיה תשבע הארץ: מצמיח חציר לבהמה ועשב
 לעבדת האדם. להוציא להם מן הארץ: ויין ישמח לבב
 אנוש. לחצהיל פנים משמן ולחם לכב אנוש יסעד:
 ישבעו עצי יי. ארזו לבנון אשר נטע: אשר שם צפרים
 יקננו. הסודה ברושים ביתה: הרים הנבהים ליעלים.
 סלעים מוקה לשפנים: עשה רוח למועדים. שמש ידע
 מבואו: תשת חשך ויהי לילה בו תרמש כל חיתו וער:
 הקפירים שאגים לטרף. ולבקש מאל אכלם: תזרח
 השמש ואספון. ואל מענתם ורציון: יצא אדם לפעלו
 ולעבדתו עדי ערב: מה רבו מעשיה יי פלם בהקמיה

עשית. מלאה הארץ קנניה: זה הים גדול ורחב ימים.
 שם רמש ואין מספר. חיות קטנות עם גדלות: שם
 אגיות יהלכון. לוחזן זה יצרת. לשחק בו: פלם אליה
 ישברון. לתת אכלם בעתו: תתן להם ילקטון. תפתח
 ידה וישבעון טוב: תסתיר פניה ויהלון. תסוף רוחם
 ינועון. ואל עפרם ישובו: תשלח רוחה ופראון. ותחדש
 פני אדמה: יהי כבוד יי לעולם ישמח יי במעשיו: המביט
 לארץ ותראע. יגע בהרים ויעשנו: אשיירה ליי בתי.
 אופרה לאלהי בעודי: יערב עליו שיחי. אנכי אשמח
 ביי: ותמו חטאים מן הארץ. ורשעים עוד אינם. ברכי
 נפשי את יי הללויה:
 למנצח אל משחת מזמור לאסף שיר: הודינו לה אלהים
 הודינו וקרוב שמך ספרו נפלאותיה: כי אקח מועד
 אני מישרים אשפט: נמנים ארץ וקד יי שיהיה אנכי
 תכנתי עפתייה סלה: אמרתי להוללים אל תחלו ולרשעים
 אל תרימו קרן: אל תרימו למרום קרנכם תדברו בצואר
 עתק: כי לא טפוץא ומפערב ולא מפדבר הרים: כי
 אלהים שופט זה ישפיל וזה ירים: כי כוס ביד יהוה
 ויין חמר מלא מסך ויגר מזה אף שמריה ימצו ושתו כל
 רשעי ארץ: ואני אנכי לעלם אופרה לאלהי יעקב: וכל
 קרני רשעים אגדע פרומנה קרנות צדיק:

מכתם לְדוֹד שְׁמַרְנִי אֵל בִּי חֲסִיתִי כֶּדָּ: אָמַרְתָּ לַיהוָה
 אֲדַבְּרֵי אִתָּהּ טוֹבָתִי בַל עָלִיךְ: לְקֹדוֹשִׁים אֲשֶׁר בְּאָרְץ
 הַמָּה וְאֲדַבְּרֵי בְּל חֲפָצֵי כֶּם: יִרְבּוּ עֲצָבוֹתֵם אַחַר מְהֵרוּ
 כַּל אֲסִיף נִסְפֵיהֶם מִדָּם וּבַל אֲשֵׁא אֶת שְׁמוֹתֵם עַל שְׂפָתַי:
 יְהוָה מִנַּת חֲלָקֵי וְכוֹסֵי אִתָּהּ תוֹמִיךְ נִדְרָלִי: חֲכָלִים נִפְלוּ לִי
 בְּנַעֲיִמִים אַף גִּחְלַת שְׁפָרָה עָלַי: אֲבָרַךְ אֶת יְיָ אֲשֶׁר יַעֲזֵנִי
 אַף לִילוֹת יִסְרוּנִי כְּלִיּוֹתַי: שְׂוִיתִי יְהוָה לְגִנְדִי תָמִיד בִּי
 מִימֵינִי כַּל אֲמוּטָה: לִכֵּן שָׁמַח לְבִי וַיִּגַּל כְּבוֹדִי אַף בְּשָׂרִי
 יִשְׁכַּן לְבַטָּח: כִּי לֹא תַעֲזוֹב נַפְשִׁי לְשֹׂאֵל לֹא תִתֵּן חֲסִידֶךָ
 לְרֹאוֹת שְׂחַת: תוֹדִיעֵנִי אֲוִרַח חַיִּים שִׁבְעַת שְׁמַחוֹת אֶת פְּנֵיךָ
 גְּעִימוֹת בִּימִינֶךָ גִּצַּח:

לְדוֹד בְּרוּךְ יְיָ צִוִּי הַמְּלַמֵּד יְדֵי לְקַרְב אֲצַבְעוֹתַי לַמְּלַחְמָה:
 חֲסִדִי וּמַצוֹתַי מִשְׁנֵבֵי וּמִפְלִטֵי לִי מִגְּנִי וְכוֹ חֲסִיתִי
 הַרְדֵּד עִמִּי תַחְתִּי: יְהוָה מֶה אָדָם וַתִּדְעֵהוּ בֶן יְהוֹנוֹשׁ
 וַתִּחַשְׁבֵהוּ: אָדָם לְחַכֵּל דְּמָה יָמִיו כְּצֶלַע עוֹבֵר: יְיָ הַט
 שְׂמִיךְ וַתִּבְרַד נַע בְּהַרִים וַיַּעֲשֵׂנִי: בְּרוּךְ בְּרַק וַתַּפְצִיעַם שְׁלַח
 חֲצִיף וַתְּהַמֵּם: שְׁלַח יְדֶךָ מִמְרוֹם פְּצֵנִי וַתְּחַצֵּלֵנִי מִמַּיִם רַבִּים
 מִיַּד בְּנֵי גֹכָר: אֲשֶׁר פִּיהֶם דִּבְר שְׁוֹא וַיִּמְיָנֵם יְמִין שְׂקָר:
 אֱלֹהִים שִׁיר הַדָּשׁ אֲשֶׁר־רָה לְךָ בְּגִבְל עֲשׂוֹר אֲזַמְּרָה לְךָ:
 הַנּוֹתֵן תְּשׁוּעָה לְמַלְכִים הַפּוֹצֵחַ אֶת דּוֹד עֲבָדוֹ מִחֶרֶב רַעֵה:
 פְּצֵנִי וַתְּחַצֵּלֵנִי מִיַּד בְּנֵי גֹכָר אֲשֶׁר פִּיהֶם דִּבְר שְׁוֹא וַיִּמְיָנֵם

יְמִין שְׂקָר: אֲשֶׁר בְּגִינֹו בְּנִטְעִים מְנַדְלִים בְּנַעֲוִירֵיהֶם בְּנוֹתֵינוּ
 כְּזוֹיֹת מְחַטְבוֹת מִבְּנֵי הַיָּקָל: מְזוֹנֵינוּ מְלֵאִים מִפְּסִיקִים מִזֵּן
 אֵל זֵן צֹאנֵנוּ מֵאֲלִיפוֹרַת מְרַבְבוֹת בְּהַצּוֹתֵינוּ: אֲלוֹפֵינוּ
 מְסַבְלִים אִין פֶּרֶץ וְאִין יוֹצֵאת וְאִין צוֹחֶה בְּרַחֲבוֹתֵינוּ:
 אֲשֶׁר־י הָעַם שִׁפְכָה לוֹ אֲשֶׁר־י הָעַם שִׁיחַדָה אֲלֵהוּ:

ואומרים למנצח בנגינות וכו' .

קלדס טובי דינס .

לְדוֹד יְהוָה אֲזִירֵי וַיִּשְׁעֵי מִמִּי אִירָא יְהוָה מַעֲזוֹ חַיִּי מִמִּי
 אֶפְתָּח: בְּקָרוֹב עָלַי מְרַעִים לְאֹכֹל אֶת בְּשָׂרִי צָרִי
 וְאוֹיְבֵי לִי הַמָּה כְּשִׁלּוֹ וְנִפְלוּ: אִם תִּחְנַרְהוּ עָלַי מִחֲנָה לֹא
 יֵרָא לְבִי אִם תִּקִּים עָלַי מִלַּחְמָה בְּזֹאת אֲנִי כּוֹשֵׁם: אַחַת
 שְׂאֵלְתִי מֵאֵת יְהוָה אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ שִׁבְתִּי בְּבֵית יְהוָה בַּל יִמִּי
 חַיִּי לַחַזוֹת בְּנוֹעַם יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוֹ: כִּי יַצְפִּנֵנִי בְּסִכָּה
 בַּיּוֹם רַעַה יִסְתִּירֵנִי בְּסִתֵּר אֶהְלֹו בְּצֹר יְרוּמֵמֵנִי: וַעֲתִירָה
 יְרוּם רֹאשִׁי עַל אוֹיְבֵי סְבִיבוֹתַי וְאֲזַבְּחֶהּ בְּאֵהֲלוֹ וְכַחֵי
 חֲרוּעָה אֲשִׁירָה וְאֲזַמְּרָה לַיהוָה: שָׁמַע יְהוָה קוֹלִי אֶקְרָא
 בְּנִי וַעֲנֵנִי: לֵךְ אָמַר לְבִי בְּקִשׁוֹ כֵּנִי אֶת פְּנֵיךָ יְיָ אֲבַקֵּשׁ:
 ל מִסִּתֵּר פְּנֵיךָ מִפְּנֵי אֵל מִט בְּאֵף עֲבָדֶךָ עֲזַרְתִּי חַיִּית אֵל
 יִשְׁעֵי וְאֵל מַעֲזֵבֵנִי אֱלֹהֵי יִשְׁעֵי: כִּי אָבִי וְאִמִּי עֲזוּבוּנִי
 הוּא יִאֶסְפֵּנִי: הוֹרֵנִי יְהוָה דְּרָבָךָ וַתְּחַנֵּנִי בְּאֵרַח מִישׁוֹר לְמַעַן
 אֲזַרְרִי: אֵל תִּתְּנֵנִי בְּנִפְשׁ צָרִי כִּי קָטוּ כִּי עֲדִי שְׂקָר וַיִּפְח

חמס: לולי האמנתי לראות בטיב יהנה בארץ החיים.
קנה אל יהנה חזק ונאמן לבך וקנה אל יהנה:

קדם וסוף חמס חומר זס:

קלד שיר המעלות הנה ברכו את יי כל עבדי יי העומדים
בבית יי בלילות: שאו ידיכם קדש וברכו את יי:
יברכה יי מציון עשה שמים וארץ: יהנה צבאות עפנו
משגב לנו אלהי יעקב סלה: יהנה צבאות אשרי אדם
בוטח בך: יהנה הושיעה המלך יענגנו ביום קראנו: בשלום
יחדו אשכבה ואישן כי אתה יי לבדך לבטח תושיבני:
תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך נעימות
בימינה נצח: מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהנה
שבות עמו ויגל יעקב ישמח ישראל: יוםם יצוה יהנה
חסדו ויבליה שירה עמי תפלה לאל חיי: ותשועת צדיקים
מיהנה געוהם געת צרה: ונעורם יהנה נפלאים. נפלאים
מרשעים ויושיעם פי חסובו: יהיו לרצון אמרי פי והגיון
לפי לפניה יהנה צורי ונואלי: אך צדיקים יודו לשמה
ישכו ישראל את פניה: נודא אלהים ממקדשך אל ישראל
הוא נומן עז ומצמות לעם ברוך אלהים:

והוא רחום וכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב
אפו ולא יעיר כל חמתו: יי הושיעה המלך
יענגנו ביום קראנו:

אי דמי איל סלים לנור ברכו את יי המבורך.

אי ריספודין קון נח אלטס ברוך יי המבורך לעולם ועד:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בדרבו
מעריב ערבים. בחכמה פותח שערים
ובתבונה משנה עתים. ומחליף את הזמנים. ומסדר
את הכוכבים במשמרותיהם ברכיע ברצונו. בורא
יומם ולילה. נולל אור מפני חשך. וחשך מפני
אור. המעביר יום ומביא לילה. ומבדיל בין יום
ובין לילה. יי צבאות שמו: ברוך אתה יי המעריב
ערבים:

אנהבת עולם בית ישראל עמך אהבת. תורה
ומצות חקים ומשפטים אותנו למדת.
על כן יהנה אלהינו בשכבנו ובקומנו נשים בחקך
ונשמח ונעלו בדרבני תלמוד תורתך ומצותך
וחקמך לשלם ועד. כי הם חיינו וארץ ימינו. ובהם

יהנה יומם ולילה ואתה ברתך זלתך לא תסור ממנו
לעולמים ברוך אתה יי יהב את עמו ישראל:

טליתו ו טליתו לט קון סוס עעניס חי סוס דקוקיס.

שמע ישראל יהנה אלהינו יהנה אחד:

ואוונריס נלחם ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד: ע"כ

ואתה את יהנה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך
ובכל מאדך: והיו הדברים האלה אשר

אנכי מצוה היום על לבבך: ושננתם לבנה ודברת
בם בשבתך בביתך ובלקחתך בדרך ובשבתך

ובקומך: וקשרתם לאות על ידיך והיו לטטפת
בין עיניך: וכתבתם על מזוזות ביתך ובשערך:

והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי
מצוה אתכם היום לאתבה את יהנה אלהיכם

ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם: ונתתו ממטר
ארצכם בעתו זרד ומלקוש ואספת דגה ותירשך

ויצטרך: ונתתי עשב בשדה לבהמתך ואכלת
ושבעת: השמרו לכם פריפתה לבבכם וסרתם

ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם להם: והנה

את יהנה בכם ועצר את השמים ולא יהנה מטר
והאדמה לא תמן את יבולה ואכרתם מהרה מעל

הארץ הפכה אשר יהנה נתן לכם: ושמתם את
דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם

אתם לאות על ידיכם והיו לטטפת בין עיניכם:
ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם בשבתך

בביתך ובלקחתך בדרך ובשבתך ובקומך:
וכתבתם על מזוזות ביתך ובשערך:

למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר
גשבע יהנה לאבותיכם לתת להם בימי

השמים על הארץ:

ויאמר יהנה אל משה לאמר: דבר אל בני
ישראל ואמרת אלהם ועשו להם ציצת

על כנפי בגדיהם לדרתם ונתני על ציצת הבגה
פתיל תכלת: ונהנה לכם לציצת וראיתם אתו

ווכרתם את כל מצות יהנה ועשיתם אתם ולא
תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם

וגים אחריהם: למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי

והייתם קדשים לאלהיכם: אני יהוה אלהיכם אשר
הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים
אני יהוה אלהיכם:

אמת ואמינה כל זאת וקיים עלינו. כי הוא יהוה
אלהינו ואין זולתו. ואנחנו ישראל עמו.
הפודנו מיד מלכים הגואלנו מלפני מכת כל עריצים
האל הנפרע לנו מצריו המשלם גמול לכל אויבי
נפשנו השם נפשנו בחיים ולא נתן למוט רגלינו.
המדריכנו על כמות אויבינו. נזרם קרננו על כל
שונאינו: האל העשה לנו נסים. נקמה בפרעה
באותת ומופתים באדמת בני חם. המכה בעקרתו
כל בכורי מצרים. ניוצא את עמו ישראל מתוכם
לחירות עולם. המעביר בניו בין גזרי ים סוף.
ואת רודפיהם ואת שונאיהם בתחומות טבע. ראוי
בנים את גבורתו. שבוו והודו לשמו. ומלכותו
ברצון קבלו עליהם. משה ובני ישראל לך ענו
שירה בשמחה רבה ואמרו כלם מי כמכה באלים
יהוה. מי כמכה נאדר בקדש נזרא תהלות עשה

פלא: מלכותך יהוה אלהינו ראוי בניה על הים יחד
בדם חודו והמליכו ואמרו יהוה ימלך לעולם ועד:
ונאמר כי פדה יי את יעקב וגאלו מיד חזק ממנו:
ברוך אתה יהוה גאל ישראל:

השביבנו אבינו לשלום והעמידנו מלכנו לחיים
טובים ולשלום. ופרוש עלינו סבת
שלומך ותקננו מלכנו בעצרה טובה מלפניך
והושיענו מהרה למען שמך. והגן בעדנו. והסר
מעלינו מבת אויב. דבר. חרב. צרח. רעה. רעב
וגזן. ומשחית. ומגפה. שבור והסר שטן מלפנינו
ומאחרינו. ובצל בנפיק תסתירנו. ושמור צאתנו.
ובואנו לחיים ולשלום מעתה ועד עולם: כי אל
שומרנו ומצילנו אתה מכל דבר רע ומפחד לילה.
ברוך אתה יי שומר את עמו ישראל מכל דבר רע
ועד אמן:

דיכס קדיש לעילא די דיכס לה ענייה כפי לחיס

יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם: ממזרח שמש
עד מבוא מהלל שם יי: יי אדוננו מה אדיר
שמה בכל הארץ:

אין סינאגוגה דעו חקי קדים חקבל אין נוני די אלחאד דעו נידעו קדים סי
 חקאסייו יום טוב אין נידעו די לה סינאגוגה חסיסם די חוכך יעיס

שוּבָה ייַ עַד מְתֵי וְהִתְחַסַּם עַל עֲבָדֶיךָ . שְׂבַעֲנוּ בַּבֶּקֶר
 חֲסֵדֶךָ וּנְכַנְנָה וּנְשַׁמְחָה בְּכָל־יָמֵינוּ . שְׂמַחְנוּ
 כִּימוֹת עֲנִיתָנוּ שְׁנוֹת רְאִינוּ רָעָה . יִרְאֶה אֵל עֲבָדֶיךָ
 פְּעֻלָּה וְהִרְדֶּךָ עַל בְּנֵיהֶם :

וַיְהִי נוֹעַם ייַ אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנְנָה עֲלֵינוּ
 וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנְנָהוּ :

וַיֹּשֶׁב בְּסֵתֶר עֲלוּיוֹן בְּצַל שְׂדֵי יִתְלוֹנָן : אָמַר לִי מַחְסֵי
 וּמְצוּדֹתַי אֱלֹהֵי אֲבֹתַי בּוֹ : כִּי הוּא יִצְיִלֶךָ
 מִפַּח יְקוֹשׁ מִדְּבַר הַיוֹת : בְּאַבְרָתוֹ יִסֶּךְ לֶךָ וְתַחַת
 בְּנִפְיוֹ תַחְסֶה צְנֵה וְסַחֲרָה אָמְתוֹ : לֹא תִירָא מִפַּחַד
 לִילָה מַחֲזֵי יַעֲוֶה יוֹמָם : מִדְּבַר בְּאֶפֶל יִהְיֶה מִקְטָב
 וַיִּשׁוֹד צַהֲרִים : יִפּוֹל מִצִּדֶּךָ אֶרֶץ וּרְבֵבָה מִיִּמֶינֶךָ אֱלִיךָ
 לֹא יִגַּשׁ : רַק תַּעֲיִיבֶיךָ תַּבְּיִט וְשִׁלְמַת רִשְׁעִים תִּרְאֶה :
 כִּי אַתָּה ייַ מַחְסֵי עֲלוּיוֹן שְׂמַת מַעֲוֹנֶךָ : לֹא תֵאָנֶה
 אֱלִיךָ רָעָה וְנִגַּע לֹא יִקְרַב בְּאַהֲלֶיךָ : כִּי מִלְאֲכָיו יִצִּיחַ
 קֶדֶךָ לְשִׁמְרֶךָ בְּכָל דְּרָכֶיךָ : עַל כַּפַּיִם יִשְׂאוּנֶךָ פֶּן תִּגְוֶה
 בְּאֶבֶן רִגְדֶּךָ : עַל שַׁחַל וְפִתָּן תִּקְרָךְ תִּרְמוֹס בְּפִיר

וְתִנִּין : כִּי בִי חִשַׁק וְאַפְלָטָהוּ אֲשַׁנְבְּהוּ כִּי יִדַע שְׁמוֹ :
 יִקְרָאֵנִי וְאַעֲנֶהוּ עִמּוֹ אֲנִכִּי בְּצָרָה אֲחַלְצֶהוּ וְאֲכַבְּדֶהוּ :
 אֲרָךְ יָמִים אֲשַׁבֵּיעֶהוּ וְאִרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי :

אַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תַּהֲלוֹת יִשְׂרָאֵל : וְקָרָא זֶה אֵל זֶה
 וְאָמַר . קְדוֹשׁ . קְדוֹשׁ . קְדוֹשׁ . ייַ צְבָאוֹת מְלֵא כֹל
 הָאָרֶץ גְּבוּרָה : וּמִקְבְּלֵי דִין מִן דִּין וְאֲמַרִין . גַּלְמַס
 קְדִישׁ בְּשָׁמִי מְרוּמָא עֲלָאָה בֵּית שְׂכֵנְתָּה . קְדִישׁ
 עַל אֲרֻעָא עוֹבֵד גְּבוּרָתָה . קְדִישׁ לְעֵלְמָא וְלְעֵלְמֵי
 עֲלַמְיָא : ייַ צְבָאוֹת מְלֵא כֹל אֲרֻעָא זִיו וְקָרָה : נְקוּל
 וְתִשְׂאֲנִי רוּחַ וְאַשְׁמַע אַחֲרֵי קוּל רַעַשׁ גְּדוּל בְּרוּךְ
 גְּבוּרָה ייַ מִמְקוֹמוֹ : וְנִטְלַתְנִי רוּחָא . גַּלְמַס וְשִׁמְעִירַת
 בְּתַרְיָ קָל זִיעַ שְׂגִיא דְמִשְׁבְּחִין וְאֲמַרִין בְּרִיךְ יִקְרָא
 דִּי מֵאֲתַר בֵּית שְׂכֵנְתָּה : ייַ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד : ייַ
 מַלְכוּתָהּ קָאָם לְעֵלְמָא וְלְעֵלְמֵי עֲלַמְיָא : ייַ אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם
 יִצְחַק וְיִשְׂרָאֵל אֲבִיתָנוּ שְׂמַדָּה זֹאת לְעוֹלָם לְיָצֵר
 מַחְשְׁבוֹת לֵבָב עֲמִךָ וְהִכּוּ לְבָבָם אֱלִיךָ . וְהוּא רַחוּם
 יִכְפֹּר עֲוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבֵּה לְהַשִּׁיב אִפּוֹ וְלֹא יַעִיר
 כָּל חַמְתּוֹ : כִּי אַתָּה ייַ טוֹב וְסֹלַח וְרַב חֶסֶד לְכָל

קראיך: צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת: תתן
 אמת ליעקב הסוד לאברהם אשר נשבעת לאבתינו
 מימי קדם: ברוך יי יום יום יעמם לנו האל ישועתנו
 סלה: יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה:
 יי צבאות אשרי אדם בוטח בך: יי הושיעה המלך
 יעגנו ביום קראנו:

ברוך אלהינו שבראנו לכבודו והבדילנו מן התועים
 ונתן לנו תורת אמת וחי עולם נטע בתוכנו
 הוא יפתח לבנו בתורתו וישם בלבנו אהבתו ויראתו
 לעשות רצונו ולעבדו בלבב שרם למען לא ניגע
 לריק ולא נלד לבהלה. יהי רצון מלפניך יי אלהינו
 ואלהי אבותינו שנשמור תקיף ומצותיך בעולם הזה.
 ונזכה ונחיה ונירש טובה וברכה לחיי העולם הבא:
 למען יזמרך כבוד ולא ידם יי אלהי לעולם אודך:
 יי חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר: ויבטחו
 בך יודעי שמך כי לא עזבת הרשיה יי: יי אדוננו
 מה אדיר שמך בכל הארץ: חזקו ויאמץ לברכם
 בכל המיחלים ליי:

שיר למעלות אשא עיני וכו'. קדיש יחא שלמא רבא וברכו. עלינו
 ועל כן נקוד לך. ואם חל ירמ בתוך השבוע מתחיל אורח ימים וכו':
 לדוד מזמור לוי הארץ ומלוכה תבל וישבי בה: כי והוא
 על ימים וסדה ועל נהרות וכווננה: מי יעלה בחר יי ומי
 יקום במקום קדשו: גקי כפים ובר לךב אשר לא נשא
 לשוא נפשי ולא נשבע למרמה: ישא ברכה מאת יי
 וצדקה מאלהי ישעו: זה הור הורשיו מבקשי פניך יעקב
 סלה: שאו שערים ראשיכם והגשאו פתחי עולם ויבוא
 מלך הכבוד: מי זה מלך הכבוד יי עוזו ונפור יי גבור
 מלחמה: שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא
 מלך הכבוד: מי הוא זה מלך הכבוד יי צבאות הוא מלך
 הכבוד סלה:

ה למנצח על הגתית מזמור לדוד: יי אדוננו מה אדיר
 שמך בכל הארץ אשר תנה הודך על השמים:
 מפי עוללים ויונקים יסדת עוז למען צוהרך להשביח
 אויב ומתנגם: כי אראה שמיה מעשה אצבעותיך נרח
 וכוכבים אשר פוננתה: מה אנוש כי תזכרנו וכן אדם כי
 תפקדנו: ותחפרהו מעט מאלהים וקבוד והדר תעשרהו:
 תמשילוהו במעשה ידך כל שפה תחת רגליו: צנה
 נאלפים כלם ונסם בהמות ושדי: צפור שמים ודגי הים
 עבר ארחות ימים: יי אדוננו מה אדיר שמך בכל הארץ:

כמו מוזמור לְנוֹד הָבו לַיהוָה בְּנֵי אֱלֹהִים הָבו לַיהוָה כְּבוֹד
וְעֹז: הָבו לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ הַשְׁתַּחֲוֹו לַיהוָה
בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ: קוֹל יְהוָה עַל הַמַּיִם אֶל הַכְּבוֹד הַרְעִים יְהוָה
עַל מַיִם רַבִּים: קוֹל יְהוָה בַּפֶּתַח קוֹל יְהוָה בְּהַדְרַר: קוֹל יְהוָה
שֹׁבֵר אַרְזִים וְיֹשֶׁבֶר יְהוָה אֶת אַרְצוֹ הַלְבֵנוֹן: וַיִּרְקִיעֶם כְּמוֹ
עַגֹל לְבָנוֹן וְשָׁרִיזוֹן כְּמוֹ בֶן רֵאמִים: קוֹל יְיָ חֹצֵב לְהַבֹּת
אֵשׁ: קוֹל יְהוָה יַחִיל מִדְבַר יַחִיל יְהוָה מִדְבַר קֹדֶשׁ: קוֹל
יְהוָה יַחֲלֵל אֵילֹת וַיַּחֲשֹׁף יַעֲרֹת וַיִּבְהִיבֵלּוּ כֵלָו אָמַר כְּבוֹד:
יְהוָה לַפָּבֹל יֵשֵׁב וַיֵּשֶׁב יְהוָה מֶלֶךְ לְעוֹלָם: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ
יְיָ: יְהוָה יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

שיר השירים

(א) שיר השירים אשר לשלמה: ישקני מנשיקות פיהו כי
טובים דודיך מיני: לריח שמניך טובים שמן תיבך
שמך על בן עלמות אהבך: משכני אהריתך גרוצרה
הביאני המלך חדריו נגילה ונשמחה בך נזכירה דודך מיני
מישרים אהבך: שחזרה אני ונאונה בנות ירושלם פאהלי
קדר פיריעות שלמה: אל תראני שאני שחרחורת ששופתני
השמש בני אמי נחרו כי שמני נטרה את הפרמים פרמי
שלי לא נטרתי: הנירה לי שאהבה נכשי איכה תרצה

איכה תרביץ בצחרים שלמה אהיה פעמייה על עדר
הבריה: אם לא תדעי לך הנה פנשים צאי לך בעקבי
הצאן ורעי ארתי גדיתיך על משכנות הרעים: לספתי
ברכבי פרעה המיתך בעייתי: נאווי לחניך בתורים צוארך
בתרזים: תורי זהב נעשה לך עם נקדות הכסף: עד
שהתלך במסבו גרדי נתן כיהו: צרור המור דודי לי בין
שני יליו: אשפל הכפר דודי לי בכרמי עין גדי: הקד יפה
בעיית הקד יפה עיניך יונים: הקד יפה דודי אף נעים אף
ערשנו בעננה: קרות פמינו ארזים רהיטנו ברזתים:

(ב) אני תבצלת השרון שושנת העמקים: פשושה בין
החוחים כן בעייתי בין הפנות: פתפוח בעצי היער
כן דודי בין תבנים בצלו המדתי וישבתי ופריו מתוק לחכי
הביאני אל בית הנון ודגלו עלי אהבה:

(ג) סמכוני באשישות רפדוני בתפוחים כי חולת אהבה
אני: שמאלו פחת לראשי וימינו תחבקני:
השבעתי אתכם בנות ירושלם בצבאות או באילות השדה
אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ: קול דודי
הנה זה בא מדלג על ההרים מגפץ על הנבעות:
(ד) דומה דודי לציבי או לעופר האילים הנה זה עומד
אחר בתלנו משגיח מן החלונות מצייץ מן
החרכים: ענה דודי ואמר לי קומי לך בעייתי יפתי ולכי

לך: כי הנה הסתיו עבר הנשם חלף חלף לוי: הנצנים
 נראו בארץ עת הזמיר הגיע וקול התור נשמע בארצנו:
 (א) התאנה הנטשה פניה והגפנים סבדר נתנו ריח קומי לך
 רעיתי יסתי ולכי לך: יונתי בחגגי הפלע בסתר
 המדרגה הראיתי את מראיך השמיעני את קולך כי קולך
 ערב ומראיך נאה: אחיו לנו שעלים שעלים קטנים
 מתקלים פרמים וכרמנו סמדר: דודי לי ואני לו הרעיה
 בשושנים:

(י) עד שיופית היום ונסו הצללים סב דמה לך דודי לצבי
 או לעופר האילים על הרי כתר: על משכבי בלילות
 בקשתי את שאהבה נפשי בקשתי ולא מצאתיו: אקומה
 נא ואסובכה בעיר בשונקים וברחובות אבקשה את
 שאהבה נפשי בקשתי ולא מצאתיו: מעאני השמרים
 הסוככים בעיר את שאהבה נפשי ראיתם:

(י) כמעט שעברתי מהם עד שמצאתי את שאהבה נפשי
 אחותי ולא ארפנו עד שהביאתי אל בית אמי
 ואל חדר הורתי: השפיעתי אתכם בנות ירושלם בצבאות
 או באילות השדה אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד
 שתחפין: מיוזאת עלהמן המדבר בתמרות עשן מקשרת מר
 וילבנה מפל אבקת רובל: הנה מפתו של שלמה ששים
 גבורים סביב לה מגברי ישראל:

(א) כלם אחי חרב מלפני מלחמה איש חרבו על ירכו
 מפחד בלילות: אפריון עשה לו הפלך שלמה
 מעצי הלבנון: עמודיו עשוה כסף רפידתו זהב מרפבו
 ארנמן תוכו רצוף אהבה מנגות ירושלם: צאינה וראינה
 בנות ציון בפלך שלמה בעטרה שעטרה לו אמו ביום
 חתנתו וביום שמחת לבו:

(ב) הקף יפה רעיתי הקף יפה עיניך יונים מפעד לצפתך
 שעריך בעדר העזים שגלשו מחר גלעד: שגיד בעדר
 הקצובות שעלו מן הרחצה שכלם מתאימות ושקלה אין
 בהם: כחוש השני שפתותיך ומדברך נאה כפלח הרמון
 בקתך מפעד לצפתך: כמגדל דוד צנאריך בני לתלפיות
 אלה המגן תלוי עליו כל שלטי הנפורים:

(ג) שני שדיך פשני עפרים תאומי צביה הרעים בשושנים:
 עד שיופית היום ונסו הצללים אלה לי אל-הר המור
 ואל-גבעת הלבונה: כלך יפה רעיתי ויום אין כד: אתי
 מלבנון כלה אתי מלבנון תבואי תשירי מראש אמרה
 מראש שגיר וחרמון מפעונות אריות מהררי נמרים:
 לפכתמי אחותי כלה לפכתמי באחת מעיניך באחד ענק
 מצורגך: מה יפו דניך אחותי כלה מה טוב דניך מיון
 וריח שמניך מקל בשמים: נפת המפנה שפתותיך כלה
 דבש וחלב תחת לשונך וריח שלמותיך כריח לבנון: נן

נעול אחותי בלה בל נעו מעון חתום: שלחוך פרדם
 רמונים עם פרי מגדים פפרים עם נדרים: גרד וכרפס קנה
 וקמזון עם קלעצי לבונה מר ונאהלור עם קלראשי
 בשמים: מעין ננים באר מים חיים ונזלים מן לבנון: עורי
 צפון ובואי מימן הפיחי נגי יאלו בשמי יבא דודי לבנו
 ויאבל פרי מגדיו:

באתי לבני אחותי בלה אריתי מורי עם בשמי אכלתי
 יערי עם דבשי שתיתי ייגי עם חלבי אכלו העים
 שתו ושקרו דודים: אני ישנה ולפי ער קול דודי דופק
 פתחי לי אחותי בעיתי יונתי תמתי שראשי נמלא מל
 קנצותי רסיסי לילה: פשמתי את פתגתי איכבה אלבשנה
 רחצתי את הנלי איכבה אטנפם: דודי שלח ידו מן החור
 ומעי המו עליו: קמתי אני לפתוח לדודי וידי נטפו מור
 ואצבעותי מור עבר על כפות הפנעול: פתחתי אני
 לדודי ודודי חמק עבר נפשי יצאה בנדרו בקשתיהו ולא
 מצאתיהו קראתיו ולא ענני: מצאני השומרים הפויבים
 בעיר הכוני פצעוני נשאו את רידי מעלי שמרי החמות:
 השבעתי אתכם בנות ירושלם אם תמצאו את דודי מה
 מגידו לו שחולת אהבה אני: מה דודך מדוד היפרה
 בנשים מה דודך מדוד שבעה השבעתנו: דודי צח ואדום
 דגול מרבה: ראשו כתם פו קנצותיו תלמלים שחורות

בערב: עיני כיונים על אפניי מים רחצות כחלב יושבות
 על מלאת: לחי בערונת הבשם מגדלות מרקחים שפתותיו
 שושנים נמפות מור עובר: ידיו גלילי זהב מקלאים
 בפרשיש מעיו עשת שון מעלפת ספירים: שוקיו עפרתי
 שש מוסדים על אדני פו מראהו בלבנון בחור קארזים
 חפו ממתקים וכלו מחמדים זה דודי וזה רעי בנות ירושלם:
 אנה הלך דודך היפה בנשים אנה פנה דודך ונבקשנו
 עמד: דודי ירד לבנו לערונת הבשם לרעות בננים
 וללקוט שושנים: אני לדודי ודודי לי הרועה בשושנים:
 יפה את רעיתי בתרצה נאנה פירושלם אימה בנדנלות:
 הסבי עיניך מגדתי שהם הרהיבני שעדך בעדך העינים
 שנקשו מן הגלעד: שניך בעדר הרחלים שעלו מן הכרעה
 שכלם מתאימות ושכלה אין בהם: כפלה הרמון כתף
 מבעד לצמתך: ששים המה מלכות ושמונים פילגשים
 בעלמות אין מספר: אחת היא יונתי תמתי אחת היא
 לאמה ברה היא לילדתה ראוה בנות ניאשריה מלכות
 ופילגשים ויהלילה: מי זאת הנשקפה כמו שחר יסרה
 כלבנה ברה בחמה אימה בנדנלות: אל ננת אנוז יברתי
 לראות באבי הנחל לראות הקרחה הנפן הנצו הרמנים:

לא ידעתי נפשי שמתי מרקבות עמי נריב:

שובי שובי השולמית שובי שובי ונחזה בך מה תהוו

בשולמית במחלת המתנים: מה יפוי פעמיך בנעלים פת
 גדיב חמוקי ירכיב כמו חלאים מעשה ידי אמן: שררה אגן
 הסוהר אל יחסר תפוז בטנג ערמת חטים סוגה בשושנים:
 שני שניך פשני עפרים תאמי עניה: צוארך במנדל השן
 עיניך ברכות בחדשבון על שער פת רבים אפך במנדל
 הלכנון צופה פני נמשק: ראשך עליך בברמל ובלת
 ראשך בארנמן מלך אסור ברהמים: מה יפית ומה
 נעמת אהבה בתענוגים: ואת קומתך דמתה לתמר ושניך
 לאשכלות: אמרת אעלה בתמר אחזה בסקסניו ויחיו
 נא שניך באשכלות הנפן וריח אפך פתפוחים: וחכך
 ביין הטוב הולך לודני למישרים דובב שפתו ישנים: אני
 לודני ועלי תשוקתו: לכה דודי נצא השנה גליגרה
 בפקרים: נשבימה לפרמים נראה אם פרחה הנפן פתח
 הסמדר הנצו הרפונים שם אמן את דודי לך: הודואים
 נתנו ריח ועל פתחינו כל מגדים חדשים גם ישנים דודי
 צפנתי לך: מי יתנה באח לי יוגן שדי אפי אמצאך בחוץ
 אשקך גם לא יבזו לי: אנהגך אביאך אל בית אמי תלמדני
 אשקך מינו הרקח מעמים רפני: שמאלו פתח ראשי וימינו
 תחבקני: השבעתי אתכם בנות ירושלם מה תעירו ומה
 תעירו את האהבה עד שתחפץ: מי זאת עלה מן המדבר
 מתרפקת על דודה פתח המפוח עוררתיה שמה חקלתה

אפך שמה חבלה ילדתה: שימני כחותם על לבך כחותם
 על זרועך כי עזה כמות אהבה קשה כשאל קנאה רשפיה
 רשפי אש שלהבתיה: מים רבים לא יוכלו לכבות את
 האהבה ונהרות לא ישטפוה אם יתן איש ארת כל הזן
 ביתו באהבה בוז יבזו לו: אחות לנו קטנה ושנים אין
 לה מה נעשה לאחותנו ביום שידבר בה: אם חומה היא
 נבנה עליה טירת כסף ואם דלת היא נצור עליה לוח ארז:
 אני חומה ושדי במנדלות אז הייתי בעיניו כמוצאת שלום:
 פרם היה לשלמה בבעל המזון נתן את הפרם לנטרים איש
 יביא בפריו אלף כסף: כרמי שדי לפני האלף לה שלמה
 ומאתים לנטרים את פריו: היושבת בנגים חברים מקשיבים
 לקולך השמיעני: ברח דודי ודמה לה לצבי או לעופר
 האילים על הרי בשמים: היושבת זכו

מי טלח לו פנאי לומר שיר השירים כולה קודם קנלת טנת יאמר ר'
 פסוקים חלו וררם יעקב.

ישקני משקורת פיהו כי טובים דדיך מינו: עירי צפון
 ובזאי תימן הפיחי נגי יולו בשמיו ובא דודי לנגו
 ויאכל פרי מגדיו: קול דודי הנה זה בא מנדלג על ההרים
 מקפץ על הנבעות: באתי לנגי אחותי כלה אריתי מורי
 עם בשמי אכלתי יערי עם דבשי שתיתי ייני עם חלבי
 אכלו נעים שתו ושכרו דודים:

ערבית של שבת

לכו נרננה ליהוה נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו
בתורה בזמירות נריע לו: כי אל גדול יהוה
ומלך גדול על כל אלהים: אשר בידו מחקרי ארץ
ותנעפות הרים לו: אשר לו הים והוא עשהו ויבשתי
ידי ויצרו: פאו נשתחוו ונקרעה נברכה לפני יהוה
עושנו: כי הוא אלהינו ונאנחנו עם מרעיתו וצאן
ידו היום אם בקלו תשמעו: אל תקשו לבבכם
במריבה כיום מפה במדבר: אשר נפוני אבותיכם
בחנוני גם ראו פעלי: ארבעים שנה אקוט בדור
ואמר עם תעי לבב הם והם לא ידעו דרכי: אשר
נשבעתי באפי אם יבואו אל מנוחתי:

שירו ליהוה שיר חדש שירו לי כל הארץ: שירו
ליהוה ברכו שמו בשרו מיום ליום ישועתו:
ספרו בגוים כבודו בכל העמים נפלאותיו: כי גדול
וי ומהלל מאד נורא הוא על כל אלהים: כי כל ימי
העמים אלילים ויהוה שמים עשה: הוד והדר
לפניו עוז ותפארת במקדשו: הבו ליהוה משפחות
עמים הבו ליהוה כבוד ועוז: הבו ליהוה כבוד שמו

ערבית של שבת

שאו מנחה ובאו לחצרותיו: השתחוו ליהוה בהדרת
קדש חילו מפניו כל הארץ: אמרו בגוים יהוה מלך
אף תבון תבל כל תמוט ידן עמים במישרים:
ישמחו השמים ותגל הארץ ירעם הים ומלאו: יעלו
שדי וכל אשר בו אז ירננו כל עצי יער: לפני יהוה
כי בא כי בא לשפוט הארץ ישפוט תבל בצדק
ועמים באמונתו:

יהוה מלך תגל הארץ ישמחו איים רבים: עני וערפל
סביבו צדק ומשפט מכון בסאו: אש לפניו
תלך ותלהט סביב צריו: האירו ברחיו תבל ראתה
ותחל הארץ: הרים כדונג נמסו מלפני יהוה מלפני
אדון כל הארץ: הגידו השמים צדקו וראו כל
העמים כבודו: יבשו כל עובדי פסל המתהללים
באלילים השתחוו לו כל אלהים: שמעה ותשמח
ציון ותגלגל בגות יהודה למען משפט יהוה: כי
אתה יהוה עליון על כל הארץ מאד נעלית על כל
אלהים: אהבי יהוה שגאו רע שמר נפשות חסידיו
מיד רשעים יצילם: אור זרוע לצדיק ולישרי לב

שְׁמַחָה: שְׂמָחוּ צְדִיקִים בִּיהוֹת וְהוֹדוּ לְזִכַּר קִדְשׁוֹ:
 מְזֻמָּר שִׁירָו לִי שִׁיר חֲדָשׁ בִּי נִפְלְאוֹת עֲשֵׂה הוֹשִׁיעָה
 לִי יְיָ יִמְנוּ וְזָרַע קִדְשׁוֹ: הוֹדִיעַ יי' יְשׁוּעָתוֹ לְעֵינֵי
 הַגּוֹיִם גְּלֵה צְדָקָתוֹ: זָכַר חֶסֶדוֹ וְאַמוּנָתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל
 רְאוּ כָּל אַפְסֵי אֶרֶץ אֶת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ: הֲרִיעוּ לִי
 כָּל הָאָרֶץ פִּצְחוּ וְרַנְּנוּ וְזָמְרוּ: זָמְרוּ לִי בְּכַנּוֹר בְּכַנּוֹר
 וְקוֹד וְזָמְרָה: בְּחַצְצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר הֲרִיעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ
 יי': יָרַעַם הַיָּם וּמְלֹאוֹת כֶּבֶד וַיּוֹשְׁבֵי בָהּ: נִהְרוֹת יִמְחָאוּ
 כַּף יַחַד הַרִים וְרַנְּנוּ: לִפְנֵי יי' כִּי בָּא לְשֹׁפֵט הָאָרֶץ
 יִשְׁפּוֹט תִּכְבֵּל בְּצַדֵּק וְעַמִּים בְּמִישְׁרִים:

יְהוֹה מֶלֶךְ יִרְגֹזוּ עַמִּים יוֹשֵׁב בְּרוֹבִים תִּנּוּט הָאָרֶץ:
 יְהוֹה בְּצִיּוֹן גְּדוֹל וְרָם הוּא עַל כָּל הָעַמִּים: יוֹדוּ
 שִׁמְךָ גְּדוֹל וְנוֹרָא קְדוֹשׁ הוּא: וְעוֹז מֶלֶךְ מִשְׁפָּט אֱהָב
 אֶתְּהָ בּוֹנֵנֶת מִיִּשְׂרָאֵל מִשְׁפָּט וְצְדָקָה בְּיַעֲקֹב אֶתְּהָ
 עֲשִׂית: רִמְמוּ יי' אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לַהֲדוּם רַגְלֵי
 קְדוֹשׁ הוּא: מִשָּׁה וְאַהֲרֹן בְּכַהֲנֵי וּשְׂמוּאֵל בְּקָרְאֵי
 שְׂמוֹ קְרָאִים אֵל יְהוֹה וְהוּא יַעֲנֵם: בְּעַמּוּד עֵינַי יִדְבַּר
 אֲלֵיהֶם שְׁמְרוּ עֲדַתִּי וְחַק נִתַּן לְמוֹ: יְהוֹה אֱלֹהֵינוּ

אֶתְּהָ עֲנִיתֶם אֵל נִשְׂא הָיִית לְהֶם וְנִקְס עַל עֲלִילוֹתֶם:
 רִמְמוּ יְהוֹה אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לַהֲר קִדְשׁוֹ כִּי קְדוֹשׁ
 יְהוֹה אֱלֹהֵינוּ:

בְּמָה מְדַלִּיקִין וּבְמָה אֵין מְדַלִּיקִין אֵין מְדַלִּיקִין לֹא
 בְּלֶבֶשׁ. וְלֹא בְּחוּסִין. וְלֹא בְּבִלְבָד. וְלֹא
 בְּפִתִּילַת הָאֵידִן. וְלֹא בְּפִתִּילַת הַמֶּדְבָּר. וְלֹא
 בִּירוֹקָה שֶׁעַל פְּנֵי הַמַּיִם. וְלֹא בְּזָפֶת. וְלֹא בְּשַׁעֲרָה.
 וְלֹא בְּשֶׁמֶן קִיק. וְלֹא בְּשֶׁמֶן שְׂרִיפָה. וְלֹא בְּאַלְיָה.
 וְלֹא בְּחֶלֶב. נְחֹסֵי הַמֶּדִּי אֹמְרֵי מְדַלִּיקִין בְּחֶלֶב מְבֻשָּׁל.
 וְחֻכְמַיִם אֹמְרִים אֶחָד מְבֻשָּׁל וְאֶחָד שְׂאִינוּ מְבֻשָּׁל
 אֵין מְדַלִּיקִין בּוֹ: אֵין מְדַלִּיקִין בְּשֶׁמֶן שְׂרִיפָה בְּיוֹם
 טוֹב. רַבִּי יִשְׁמַעְאֵל אֹמֵר אֵין מְדַלִּיקִין בְּעַמְרָן מִפְּנֵי
 כְּבוֹד הַשֶּׁבֶת. וְחֻכְמַיִם מְתִירִין בְּכָל הַשְּׂמָנִים
 בְּשֶׁמֶן שׁוּמְשָׁמִין בְּשֶׁמֶן אֲגוּזִים בְּשֶׁמֶן צְנוּנוֹת בְּשֶׁמֶן
 דְּגִים בְּשֶׁמֶן פִּקְעוֹת בְּעַמְרָן וּבְנֶפֶט. רַבִּי טַרְפוֹן
 אֹמֵר אֵין מְדַלִּיקִין אֵלָּא בְּשֶׁמֶן זֵית בְּלֶבֶד. כָּל הַיּוֹצֵא
 מִן הָעֵץ אֵין מְדַלִּיקִין בּוֹ אֵלָּא פִּשְׁתָּן וְכָל הַיּוֹצֵא
 מִן הָעֵץ אֵינוּ מִשְׁמָא טָמְאָת אֱהֵלִים אֵלָּא פִּשְׁתָּן.

פתילת הבגד שקפלה ולא הבהבה. רבי אליעזר
 אומר טמאה היא ואין מדליקין בה. רבי עקיבא
 אומר טהורה היא ומדליקין בה: לא יקוב אדם
 שפופרת של ביצה. וימלאנה שמן ויתננה על פי
 הנר בשביל שתהא מנטפת ואפילו היא של חרס
 ורבי יהודה מתיר. אבל אם חברה היצר מתחלה
 מתר מפני שהוא גלי אחר. לא ימלא אדם קערה
 שמן ויתננה בצד הנר ויתן ראש הפתילה בתוכה
 בשביל שתהא שואבת. ורבי יהודה מתיר: המכבה
 את הנר מפני שהוא מתירא מפני גוים מפני לסטים
 מפני רוח רעה. או בשביל החולה שיישן פטור:
 בחס על הנר בחס על השמן בחס על הפתילה חייב.
 רבי יוסי פוטר בכלן. חוץ מן הפתילה מפני שהוא
 עושה פחם: על שלש עברות נשים מתות בשעת
 לידתן. על שאינן זהירות בנדה ובחלה ובהללקת
 הנר: שלשה דברים צריך אדם לומר בתוך ביתו
 ערב שבת עם חשיכה. עשרתן ערבתן הדליקו את
 הנר. ספק חשיכה. ספק אינה חשיכה אין מעשרין

את הנדאי ואין מטבילין את הגלים ואין מדליקין
 את הנרות. אבל מעשרין את הדמאי ומערבין
 ומזמנין את החמין: רבי חנניא וכו'

ולומר קדיש דרבנן

מזמור לדוד הבו ליהוה בני אלים הבו ליהוה כבוד
 ועוז: הבו ליהוה כבוד שמו השתחוו ליהוה
 בהדרת קדש: קול יהוה על המים אל הקבוד הרעים
 יהוה על מים רבים: קול יהוה בכלקול יהוה בהדר:
 קול יהוה שבר ארזים וישבר יהוה את ארזי הלבנון:
 וירקודים כמו עגל לבנון ושריון כמו בן ראמים: קול
 יהוה הוצב להבות אש: קול יהוה יחיל מדבר יחיל
 יהוה מדבר קדש: קול יהוה יחולל אילות נחשוף
 יערות ובהיכלו בלו אמר כבוד: יהוה למפגל ישב
 וישב יהוה מלך לעולם: יהוה עוז לעמו יתן יהוה
 יברך את עמו בשלום: אנא בכח וכו'

לכה דודי לקראת כלה. פני שבת
 נקבלה: לכה

ערבית של שבת

שמור וזכור בדבור אחד. השמיענו אל המיוחד.
יהוה אחד ושמו אחד. לשם ולתפארת
ולתהלה:

לקראת שבת לכו ונלכה. כי היא מקור הברכה.
מראש מקדם נסוכה סוף מעשה במחשבה
תחלה:

מקדש מלך עיר מלוכה. קומי צאי מתוך ההפקה.
רב לך שבת בעמק תבא. והוא יחמול
עליך המלה:

התנערי מעפר קומי. לבשי בגדי תפארתך עמי.
על יד בן ישי בית הלחמי. קרבה אל
נפשי גאלה:

התעוררי התעוררי. כי בא אורך קומי אורי.
עורי עורי שיר דברי. גבור יי עליך
נגלה:

לא תבושי ולא תקלמי. מה תשתוחחי ומה
תחמי. כך יחסו עגיי עמי. ונגנתה עיר על
תלה:

ערבית של שבת

והיו למשפה שוסף. ורחקו כל מבלעיד. ישיש
עליך אלהיך. במשוש חתן על בלה: לכה

ימין ושמאל תפוצי. ואת יהוה תעריצי. על יד
איש בן פרצי. ונשמחה ונגילה:
לכה

בואי בשלום עטרת בעלה. גם בשמחה וגיצהלה.
תוך אמוני עם סגולה. בואי בלה בואי
בלה: לכה

וכפל מוך חמוני טעם חסרם:
ברוך יי אשר נתן מנותה לעמו ישראל ביום
שבת קדש:

מזמור שיר ליום השבת: טוב להודות ליי ולומר
לשמך עליון: להגיד בבקר תסדך ואמונתך
בלילות: ערי עשור ועלי נבל עלי הגיון בכבוד: כי

שמחתני יי בפעלך במעשי ידך ארנן: מה גדלו
מעשיך יי מאד עמך מחשבותיך: איש בער לא
ידע וכסיל לא יבין את זאת: בפרח רשעים כמו
עשב ויציעו כל פעלי און להשמדם עדי עד: ואתה
מרום לעולם יי: כי הנה איביך ויי כי הנה איביך
יאכרו ויתפרדו כל פעלי און: טהרם בראים קרני

בלתי בשמן רענן: ותבט עיני בשורי בקמים עלי
מרעים תשמענה אזני: צדיק בתמר יפרח בארז
בלבנון ישגה: שתולים בבית יי בחצרות אלהינו
יפריחו: עוד ינוכחון בשביה דשנים ורעננים יהיו:
להגיד כי ישר יי צורי ולא עולתה בו:

יי מלך גאות לבש לבש יי עוז התאזר אף תפוז תבל
בל תמוט: נכון בסאף מאז מעולם אתה: נשאו
נהרות יי נשאו נהרות קולם ישאו נהרות דקלים:
מקלות מים רבים אדירים משברי ים אדיר במרום
יי: עדתיה נאמנו מאד לביתה נאנה קדש יי לארץ
ימים:

אי דיזי איל עליה לכוז ברכו את יי המבורך.

אי ריספונדין קון נח אלסט ברוך יי המבורך לעולם ועד:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בדרו
מעריב ערבים. בחכמה פותח שערים
ובתבונה משנה עתים. ומחליף את הזמנים. ומסדר
את הנזכרים במשמרותיהם ברקיע ברצונו. בורא
יומם ולילה. גולל אור מפני חשך. וחשך מפני

אור. המעביר יום ומביא לילה. ומבדיל בין יום
ובין לילה. יי צבאות שמו: ברוך אתה יי המעריב
ערבים:

אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת. תורה
ומצות הקים ומשפטים אותנו למדת.
על פי יהודה אלהינו בשכבנו ובקומנו נשיה בחקיה
ונשמח ונעלוז בדברי תלמוד תורתך ומצותיה
וחקתיה לעולם ועד. כי הם חיינו וארץ ימינו. ובהם
נהנה יומם ולילה: ואהבתך וחמלתך לא תסור ממנו
לעולמים. ברוך אתה יי אוהב את עמו ישראל:

נולדנו פלחם דיזי לם ק"ט קון מוס טעניס אי מוס וקדוקים.

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:

ואוהבים כלם ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד: ע"י

ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך
ובכל מאדך: והיו הדברים האלה אשר
אנכי מצוה היום על לבבך: ושננתם לבגיד ודברת
בם בשבתך בביתך ובכלכתך בדרך ובשכבך
ובקומך: וקשרתם לאות ער ידיך והיו לטמטף
בין עיניך: וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך:

והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם: ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנד ותירשך ויצהרך: ונתתי עשב בשדה לבהמתך ואכלת ושבעת: השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתתויתם להם: וחרה אפי יהוה בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטבה אשר יהוה נתן לכם: ושמתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאורת על ידכם והיו לטוטפת ביו עיניכם: ולמדתם אתם את בניכם לדבר בכם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך:

למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיכם לתת להם כימי השמים על הארץ:

ויאמר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם ועשו להם ציצת על בגדי בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצת הנגף פתיל תכלת: והיה לכם לציצת וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות יהוה ועשיתם אתם ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אחריהם: למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדשים לאלהיכם: אני יהוה אלהיכם הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם:

אמת ואמונה כל זאת וקיים עלינו. כי הוא יהוה אלהינו ואין זולתו. ואנחנו ישראל עמו. הפורנו מיד מלכים הגוואלנו מלפנו מכה כל עריצים האל הנפרע לנו מצרינו המשרם נמור דבר אויבי נפשנו השם נפשנו בחיים ולא נתן למוט רגלינו. המדריכנו על גמות אויבינו. וירם קרננו על כל שונאינו: האל העשה לנו נסים. נקמה בפרעה באותת ומופתים באדמת בני חם. המכה בעברתו

כל בכורי מצרים. ויצא את עמו ישראל מתוכם
 לחירות עולם. הפעביר בגיו בין גזרי ים סוף.
 ואת רודפיהם ואת שונאיהם בתהומות טבע. ראו
 בגים את גבירתו. שבחו והודו לשמו. ומלכותו
 ברצון קבלו עליהם. משה ובני ישראל לה ענו
 שירה בשמחה רבה ואמרו כלם: מי כמכה באלים
 יהוה. מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלות עשה
 פלא: מלכותך יהוה אלהינו ראו בגיך על הים יחד
 בקם הודו והמליכו ואמרו: יהוה ימלך לעולם ועד:
 ונאמר כי פדה י את יעקב וגאלו מיד חזק ממנו:
 ברוך אתה יהוה גאל ישראל:

השכיבנו אבינו לשלום והעמידנו מלכנו לחיים
 טובים ולשלום. ופרוש עלינו סבת
 שלומך ותקננו מלכנו בעצה טובה מלפניך
 והושיענו מהרה למען שמך. והגן בעדנו.
 ופרוש עלינו סבת רחמים ושלום: ברוך אתה יהוה
 הפורש סבת שלום עלינו ועל כל עמו
 ישראל ועל ירושלם אמן:

ושמרו בגי ישראל את השבת לעשות את השבת
 לדרתם ברית עולם: בני ובין בגי ישראל אות
 היא לעולם ביששתי ימים עשה יי את השמים ואת
 הארץ וביום השביעי שבת וקפשו:

קריס לעיל:

אדני שקתי תפתח ופי נגיד תהלתך:

ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו. אלהי
 אברהם. אלהי יצחק. ואלהי יעקב. האל
 הגדול הגבור והנורא. אל עליון. גומל חסדים
 טובים. קנה הכל. וזוכר חסדי אבות. ומביא גואל
 לבני בגיהם למען שמו באהבה:

נעטרים זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים קבנו

בספר חיים למענה אלהים חיים:

מלך עזר ומושיע ומגן: ברוך אתה יהוה מגן
 אברהם:

אתה גבור לעולם אדני. סתיה סתים אתה רב
 להושיע:

מקץ מוריד הקל

משיב תרוח ומוריד הקשם:

מכלכל חיים בקסד. מתייה מתים בקרמים רבים.
 סומך נופלים. ורופא חולים. ומתיר אסורים.
 ומקים אמונתו לישיני עפר. מי כמוך בעל גבורות
 ומי דומה לך. מלך ממת ומחיה ומצמיח ישועה:
^{נשמים} מי כמוך אב הרחמן וזכר יצוריו בקרמים לחיים:
 ונאמן אתה להחיות מתים: ברוך אתה יהוה
 מחיה המתים:

אתה קדוש ושמה קדוש וקדושים בכל יום
 יהללוך סלה בי אל מלך גדול וקדוש אתה:
 ברוך אתה יהוה האל ^(נשמים המלך) הקדוש:
 אתה קדשת את יום השביעי לשמה. תכלית
 מעשה שמים וארץ וברכתו מגל הימים
 וקדשתו מגל הזמנים וכן כתוב בתורתך:
 ויקלו השמים והארץ וכל צבאם: ויכל אלהים ביום
 השביעי מלאכתו אשר עשה. וישבות ביום
 השביעי מגל מלאכתו אשר עשה: ויברך אלהים
 את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מגל
 מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות:

ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי עונג עם
 מקדשי שביעי כלם ישבעו ויתענגו מטובך
 ובשביעי רצית בו וקדשתו חמדת ימים אותו קראת
 וזכר למעשה בראשית:

אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא במנוחתינו קדשנו
 במצותיך שים חלקנו בתורתך שבענו
 מטובך שמח נפשנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך
 באמת והנחילנו יי אלהינו באהבה וברצון שבת
 קדשך וינחו בה כל ישראל מקדשי שמך. ברוך
 אתה יי מקדש השבת:

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם
 שערה. והשב העבודה לדביר ביתך.
 ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל
 ברצון. ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך:

כלש מודם וכסול סומכר סומכר יעלם ויבוא:

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע וראה וירצה
 ישמע יפקד ויזכר ויזכנו ויזכרו אבותינו ויזכרו
 וירשלו עירך ויזכרו משיח בן דוד עבדך ויזכרו כל עמך
 בית ישראל לסניף. לקלטה לטובה לסן לחסד ולרחמים

ערבית של שבת

ביום (כ"ט) ראש החודש החדש (כס"ט על ס"ט) חג המצות הזה
 ביום מקרא קדש הזה. (כס"ט על ס"ט) חג המצות הזה. ביום
 מקרא קדש הזה. לרחם בו עלינו ולהושיענו. וקרנו ו
 אלהינו בו לטובה. ופקדנו בו לברכה. והושיענו בו
 לחיים טובים. בדבר ישועה ורחמים חיים ותנונו נחמול
 ורחם עלינו והושיענו פי אליך. עינינו פי אל סלך חפון
 ורחום אמה:

ואתה ברחמיך הרבים תחפון בנו ותרצנו.
 ותחזיקנו עינינו בשובך לציון ברחמים:
 ברוך אתה יהוה המחזיר שכנתו לציון:
 מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי
 אבותינו לעולם ועד. צורנו צור חיינו ומגן
 ישענו. אתה הוא לדר ודר גודה לך ונספר תהלתך
 על חיינו המסורים בידך. ועל נשמותינו הפקודות
 לך. ועל נפיש שבכל יום עמנו. ועל נפלאותיך
 וטובותיך שבכל עת ערב ובקר וצהרים. השוב
 פי לא קלו רחמיך. והמרחם פי לא תמו חסדיך פי
 מעולם בנינו לך:

כס"ט טו"ט כ"ט על ס"ט.

אל הנשים על הפרקן אל הנבואות ועל התשובות ועל

ערבית של שבת

תפלאות ועל הנחמות שעשית לאבותינו בימים
 קהם ובזמן הזה:

בימי מתתיה בן יוחנן כהן גדול השמונאי ובניה.
 בשעמדה עליהם מלכות יון הרשעה על עמך
 ישראל לשביתם מתורתך ולהעבירם מחקי רצונך ואתה
 ברחמיך הרבים עמדת להם בער צרתם. רבך את
 ריבם. דנת את דינם. נקמת את נקמתם. מסרת נפולרים
 ביד חלשים. ורבים ביד מעטים. והשעים ביד צדיקים.
 וטמאים ביד טהורים. וזדים ביד עוסקי תורתך.
 וילך עשירת שם גדול וקדוש בעולמך. וילעמך
 ישראל עשית תשובה גדולה ופרקן כהיום הזה. ואחר
 כך באו בגיד לך בידך. ופנו את היכלך. וסתרו את
 מקדשך. והדליקו נרות בחצרות קדשך. וקבעו שמונה
 ימים אלו בתלל ובהזדאח. ועשית עמם גסים ונפלאות
 ונודה לשמך הגדול שלה:

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד שמך
 מלכנו לעולם ועד. וכל החיים יודוך שלה.

כס"ט וכתוב לחיים טובים כל בני ברייתך:

ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם פי
 טוב. האל ישועתנו ועזרתנו שלה האל

הפּוֹב: בְּרוּךְ אַתָּה יי הַפּוֹב שְׁמֵךְ וְלֵךְ נֶאֱמָה לְהוֹדוֹת:
 עוֹשִׂים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה. תֵּימִים הֵן וְחֶסֶד צְדָקָה
 וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. וּבְרַבְנֵי
 אֲבִינֵינוּ כְּלָנוּ כְּאַחַד בְּאוֹר פְּנִיָּךְ. כִּי בְּאוֹר פְּנִיָּךְ נִתְּתָה
 לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ תוֹרָה וְחַיִּים. אַהֲבָה וְחֶסֶד צְדָקָה
 וְרַחֲמִים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֵךְ
 אֶת כָּל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרֹב עֵז וְשְׁלוֹם:

^{נְסִימִים} וּבְסִפּוֹר תֵּימִים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּפְרֻסָּה טוֹבָה. וַיִּשְׁוּעָה
 וְנִקְמָה וְנִגְדוּת טוֹבוֹת. נִזְכָּר וְנִפְתָּח לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ
 וְכָל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשְׁלוֹם:

בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם
 אָמֵן: יְהִי לְרַצּוֹן אֲמְרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ
 יי צוּרֵי וְנֹאֲלֵי:

אֱלֹהֵי נְצוּר לְשׁוֹנֵי מַרְע. וְשִׁפְתוֹתַי מִדְּבַר מַרְמָה וּלְמַקְלָלִי
 נִפְשֵׁי תְדוּם וְנִפְשֵׁי בְּעַפְרֵי לְפַל תְּהִיָּה. פִּתַח לְבִי
 בְּתוֹרָתְךָ וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נִפְשֵׁי. וְכָל הַקָּמִים עָלַי
 לְרַעָה. מִהֲרֵה הַפֵּר עֲצָתָם וְקַלְקַל מַחְשַׁבְתָּם: עֲשֵׂה לְמַעַן
 שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְיָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן תוֹרָתְךָ. עֲשֵׂה
 לְמַעַן קִדְשֶׁךָ. לְמַעַן תִּחְלַצֵּנִי יְיָדֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יְמִינֶךָ וְעַנְנֵי.
 יְהִי לְרַצּוֹן אֲמְרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְנֹאֲלֵי:

עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו וְעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ
 וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאֲמְרוּ אָמֵן:

לומר סמ"ך עם סקסל:

וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים בְּיוֹם
 הַשְּׁבִיעִי מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה. וַיִּשְׁבּוֹת בְּיוֹם
 הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֵךְ אֱלֹהִים
 אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדְּשׁ אֹתוֹ כִּי בּוֹ שָׁבַת מְקַל
 מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר בְּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
 אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאַלְהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל
 הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן קוֹנֵה בְּרַחֲמָיו שָׁמַיִם וָאָרֶץ:
 מִגֵּן אֲבוֹת בְּדַבְּרוֹ מְתִיבָה מְתִיבָה בְּמֵאמְרוֹ הָאֵל (הַמְלִיךְ)
 הַקְּדוֹשׁ שְׂאִין כְּמוֹהוּ הַמְּנִיחַ לַעֲמֹו בְּיוֹם שַׁבַּת
 קִדְּשׁוּ כִּי בָּם רָצָה לְהַנִּיחַ לָהֶם לְפָנָיו נַעֲבֹד בְּיִרְאָה
 וּפְחָד וְנִזְדָּה לְשִׁמּוֹ בְּכָל יוֹם תְּמִיד מַעֲזֵן הַבְּרָכוֹת
 וְרוֹב הַהוֹדָאוֹת. לְאֲרוֹן הַשְּׁלוֹם מְקַדְּשׁ הַשַּׁבָּת וּמְבָרֵךְ
 הַשְּׁבִיעִי. וּמְנִיחַ בְּקִדְּשָׁה לְעַם מְדֻשְׁנֵי עוֹגֵי וְכָר
 לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית:

ואומר סמן אלטינו רגס נס וכו' . וקדים חסקבל ואמ"כ :

מזמור לדוד יי רועי לא אהסר : בגאות דשא ירביצני
על מי מגוחות ינהלני : נפשי ישובב ינחני
במעגלי צדק למען שמו : גם כי אלה בגיא צלמות
לא אירא רע כי אתה עמדי שבטך ומשענתך הטה
ינחמוני : תערוף לפני שלחן נגד צוררי דשנת בשמן
ראשי בוס ירנה : אך טוב נחסד ירדפוני כל ימי חיי
ושבתי בבית יי לארץ ימים :

ואומרים קדים יסא טלעא רגס . צרכו סת " סמנורך . עלינו לסנת . יגדל :
ותיבה כניסמו צנים יאמר כנגד הטלמן טסעריכו וסמנורס טסדליקו
לכגור טנס מלכתא טסלס זו טסעטוללת ככונס וכרעוטא ולכס
צטעמס וכמרוס :

שלום עליכם מלאכי השרת מלאכי עליון ממלך
מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא :
בואכם לשלום מלאכי השלום מלאכי עליון ממלך
מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא : ג"ס
קרבוני לשלום מלאכי השלום מלאכי עליון ממלך
מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא : י"ג

בצאתכם לשלום מלאכי השלום מלאכי עליון ממלך
מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא : ג"ס

ויאמר ננסס וככונס כנגד נססו ורדסו וכסעמו ססוקיס סלו :

כי מלאכיו יצנה לך לשמך בכל דרכיך : יהנה
ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם :

אשת חיל מי ימצא ורחק מפניגים מכה : כטח
בה לב בעלה ושלל לא יחסר : גמלתהו טוב
ולארע כל ימי חייה : דרשה צמר ופשתים ותעש
בחפץ כפיה : היתה באניות סוחר ממרחק תביא
לקמה : ותקם בעוד לילה ותתן טרף לביתה וחק
לגער תיה : זממה שדה ותקתהו מפרי כפיה גמעה
כרם : חגרה בעזו מתניה ותאמץ זרועותיה : טעמה
כי טוב סתרה לא יכפה בלילה גרה : ידיה שלחה
כבישור ובפיה תמכו פלך : כפה פרשה לעני וידיה
שלחה לאביון : לא תירא לביתה משלג כי כל-
ביתה לבוש שנים : מרבדים עשתה לה שש וארגמן
לבושה : נודע בשערים בעלה בשבתו עם זקני ארץ :
סדין עשתה ותמבור ותגור נתנה לבגעי : עזרה ותר

לבושה והשתק ליום אחד יום: פיה פתחה בחכמה
 ותורתה כד על לשונה: צופיה הליכות ביתה ולחם
 עצלות לא תאכל: ק י בניה ויאשרה בעלה
 ויהללה: רבות בנת עשו חיל ואת עלית על--
 בלנה: שקר תחז והבל היופי אשה יראת יי היא
 תתהלל: תגולה מפרי ידיה ויהללה בשערים
 מעשיה:

מגדל עוז שם יהיה בו ירוץ צדיק ונשגב: כי בי
 ירבו ימיה ויסיפו לה שנות חיים:
 עץ חיים היא למחזיקים בה ותמכיה מאשר:
 דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום:

תקוני שבת

זו סעודת סיד לקעודם ליל סעודת:

זכור את יום השבת לקדשו. רבי יצחק פתח ואמר כתיב ויברך
 אלהים את יום השביעי וכתיב ששת ימים תלמסוהו וביום
 השביעי שבת לא יהיה בו. כיון דלא משתכחי ביה מונוי מה ברכתא
 ביה אלא הכי תני כל ברכאין דלעילא ותתא ביומא שביעאה תליין.
 ותניא אמאי לא אשתכח מנא ביומא שביעאה משום דהוה יומא
 מתברכין מניה כל שיתא יומין. וכל חד וחד יזיב מוניה לתתא כל
 חד וחד ביומיה מההיא ברכאין דמתברכאן כולהון ועל דא בעי בר

נש לאתענגא תלת זמנין אלין ביומא שביעאה. ובנין כך מאן ראייהו
 כדרנא דמהמנותא בעי לסדרא פתוריה בליליא דשבתא בנין דיתברך
 פתוריה כל אינון שיתא יומין דהא כהווא וימנא אודמנן ברכאין
 לאתברכא כל שיתא יומין דשבתא. וברכתא לא אשתכח בסתורא
 ריקניא ועל דא בעי לסדרא פתורא בליליא דשבתא. רבי יצחק אמר
 אפילו ביומא דשבתא נמי (ע"כ נערז סנס) רבי יהודה אמר בעי
 לאתענגא כהאי יומא ולמיכל תלת סעודתי בשבתא בנין דישתכח
 שבעא ועונא מהאי יומא כעלמא רבי אבא אמר לאודונא באינין יומין
 דלעילא דמתברכאן מהאי יומא. והאי יומא מליה רישיה דועיר
 אנפין מטלא דנחית מעתיקא קדישא סתימא דכולא ואטיל לחקלא
 דתפוחין קדישין תלת זמני מנד עייל שבתא בנין דיתברכין כולהו
 כחדא ועיד בעי בר נש לאתענגא נ' ומנין אלין דהא תליא מהימנותא
 דלעילא בעתיקא קדישא ובויעיר אנפין וכוכלא דתפוחין. ובעי בר נש
 לאתענגא כהו ולמהדי בהו ומאן דאגרע סעודא מניה אחוי פנימותא
 לעילא ועונשיה דהווא בר נש סני בנין כך בעי לסדרא פתוריה תלת
 זמני מנד עייל שבתא ולא ישתכח פתוריה ריקניה ותשרי ברכתא
 עליה כל שאר יומי דשבתא וכהאי מלה אחוי ותליא מהימנותא
 לעילא. רבי שמעון אמר האי מאן דאשלים תלת סעודתי בשבתא
 קלא נפיק ומכרוז עליה או תתענג על יהוה דא סעודתא חדא לקבל
 עתיקא קדישא דכל קדישין והרכבתך על כמתי ארין דא סעודתא
 תנינא לקבל חקלא דתפוחין קדישין והאכלתך נחלת נעקב אביך דא
 איהו שלימו דאשתלים בויעיר אנפין לקבלי בעי לאשלמא סעודתיה
 ובעי לאתענגא ככלהו סעודתי ולמהדי בכל חד וחד משום דאיהו
 מהימנותא שלימתא בנין כך שבתא אחקיר מכל שאר זמנין ותנין
 משום דכולא ביה אשתכח ולא אשתכח הכי ככלהו זמני ותני. אמר
 ר' חייא בנין כך משום דישתכח כולה ביה אדכר תלת זמנין דכתיב
 ויכל אלהים ומ' וישבות ביום השביעי ויברך אלהים את יום השביעי.
 רבי אבא בר הוה יתיב בסעודה דשבתא הוה חריב בכל חד וחד אמר דא

היא סעודתא קדישא ועתיקא קדישא סתימא דכולא. בסעודתא
 אחרא הוה אמר דא היא סעודתא דקודשא בריך הוא זכן ככולהו
 סעודתי כד הוה אשלים סעודתי הוה אמר אשלימו סעודתי
 דמהמנותא. רבי שמעון הוה אמר הכי אתקינו סעודתי דמהמנותא
 אתקינו סעודתי דמלכא כד הוה יתיב הוה מכריוו עליה או תתענג
 על יתה והרכבתין וכו'. והאכלתיך וכו' אמר רבי אלעזר לאבוי אלין
 סעודתי היך מתקני אמר ליה בלילא דשבתא כתיב והרכבתך על
 כמתי ארץ ביה בלילא מתברכא מטרונות' וכלהו הקל תפוחין
 ומתברכא פתוריה דבר נש וגשמתא אתופסת והווא ליליא חדוה
 דמטרוניתא הוי זבעי בר נש למחדי בהדותא ולמיכל סעודתא
 דמטרוניתא :

וינשורר דנעיימות קול ויכוין כל אחד ואחד לכבוד שם ה' עסונו אל
 תקרי עסונו אלף ונגורו. כי לעם מלוא הוא דנעמות ויניס
 טונים ודלשי חדשים דהגלות נאורות סעונים להסיר על הלחך סעיונס
 שיר ולכן דסס נאס לסודות ולזכר. וכזו יזכו הווקייניס סעיסס חלקס
 דמייס למי עולם סלפון עין לא לחסס דעלנא דלמי דעולם סכלו חרוך
 על סלמן ערוך. חסו סעיר וסמו סל רבי יצחק לוריא דקרינו :

אתקינו סעודתא דמהמנותא שלמתא דהותא דמלכא
 קדישא אתקינו סעודתא דמלכא דא היא
 סעודתא דתקל תפוחין קדישין ודעיר אנפין ועתיקא
 קדישא אתין לסעדא בהדה :

אהללך שם אלהים בשיר ואגדלנו בתודה: יהוה
 עזי ומגני בו בטח לבי ונעזרתי ויעלו לבי
 ומשירי אהודני :

אזמר בשבתין. למיעל גו פתחין. דבתקל תפוחין
 דאינון קדישין

גזמין לה השתא. בפתורא חדתא. ובמנרתא
 טבתא. דנהרא על רישין

ימינא ושמאלא. וביניהו בלה. בקשוטין אזלא.
 ומאנין ולבושין

יתבק לה בעלה. וביסודא דילה. דעביד גיהא לה.
 יהא בתיש בתישין

צוחין אף עקתין. בטלין ושבתין. ברם אנפין
 חרתין ורוחין עם נפשין

חדו סגי ייתי. ועל חדא פרמתי. גהורא לה ימטי.
 וברקאן דנפישין

קריבו שושבינין. עבידו תקונין. לאפשא זינין.
 וניגין עם רחשין

למעבד נשמתין. ורוחין חרתין. בתרתין ותלתין.
 ובתלתא שבשין

ועטורין שבעין לה. ומלכא דלעילא: דיתעטר
 בלה. דקדיש קדישין

תקוני שבת

רשימין וסתימין. בגנה כל עלמין. קדם עתיק יומין.
 הלא בטיש בטישין
 יהא רעוא קמיה. דתשרי על עמיה. דיתענג לשמיה.
 במתיקין ורובשין
 אסדר לדרומא. מנרתא דסתימא. ושלחן עם נהמא.
 ובצפונא ארשין
 בחמרא גו כפא. ומדאני אפא. לארוס וארוסה.
 להתקפא חלשין
 נעבר להון בתרין. במילין יקירין. בשבעין עפורין.
 דעל גבי חמשין
 שכינתא תתעטר. בשית נהמי לסמר. בווין
 תתקטר. ווינין דכנישין
 שביתין ושביקין. מסאבין דרחיקין. חבילין דמעיקין.
 וכל ויני חרשין

ויהי רעוא מן קדם עתיקא קדישא דכל קדישין
 סמירא דכל סמירין סתימא דכלא דיתמשד
 מלא עילאה מניה למלא רישיה דזעיר אנפין
 ולהמיל לתכל הפוחין קדישין בגהירו דאנפין בבעא

תקוני שבת

ובהרותא דכלא ויתמשד מן קדם עתיקא קדישא
 דכל קדישין סמירא דכל סמירין סתימא דכלא
 רעותא ורחמי חנא וחסדא בגהירו עילאה ברעותא
 וחרדה עלי ועל כל בני ביתי ועל כל הנלוים אלי
 ועל כל בני ישראל עמיה ויפרקינן מגל עקתין
 בישין דייתון לעלמא וזמין ויתנהיב לנא מזוגא
 ופרנסתא טבתא בלי צרה ועקתא ממזלא דכל מזוני
 ביה תלין וישזבינן מעינא בישא ומחרבא דמלאך
 המנות ומדינה של גהינם ויתי לנא ודכל נפשתנא
 חנא וחסדא וחי אריכי ומזוני רויחי ורחמי מן קדמיה

אמן בן יהי רצון אמן ואמן:

ותיב כל מידה יקדם:

וקדם סקודום ילטר זס:

ליחודא שמא דקדושא בריך הוא ושכינתיה כדחילו ורחימו וכר
 ליחד שם ייה ברה ביהודא שלים בשם כל ישראל הנה
 אנכי בא לקיים מצות עשה לקדש על היין כדפתיב וכור את יום
 השבת לקדשו וזכרו על היין להאיר אורים גדולים בשכינת עונו
 כום מלא ברכת יהוה יהי נועם " אלהינו עלינו ומעשה ידינו
 כוננת עלינו ומעשה ידינו כוננהו: יחי לרצון אמרי פינו והגיון
 לבנו לסגך יהוה צורנו ונואלט:

תקוני שבת

יום הששי ויקלו השמים והארץ וקר צבאם: ויכל
 אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה.
 וישבת ביום השביעי מכל-מלאכתו אשר עשה:
 ויברך אלהים את-יום השביעי ויקדש אתו כי בו
 שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות:
 אנתים קי דיזי נרכס. ארס קי אלצין אנוחס איניל צלו די צינו קי אנכי
 חיס חיל סכרס:

סברי מרגן ורפגן ורבותי:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא פרי
הגפן:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
 במצותיו ורצה בנו ושבת קדשו באהבה
 וברצון הגחילנו וצרון למעשה בראשית בני הוא

תקוני שבת

יום) תהלה למקראי קדש וקר לציאת מצרים (כי
 בנו בחרת ואותנו קדשת מכל-העמים) ושבת
 קדשך באהבה וברצון הגחלתנו: ברוך אתה יהוה
 מקדש השבת:

ברוך ה' אשר נתן עטסת לעמו ישראל נסים נסגס קדש:

וא"חב טסל דיזי וננךך על נטילת דיס וקודס טינעז יאנר סל
 סכרזוס סנדכריס נכוד סנוליס ונס סוז ונס נכס סיסיס
 על לחס עסנס סיקסס צידו ויאנר

למבצע על רפתא. בניתא ובעתא: תרין יודין
 וקטא. סתימין ופרישין: משח ויתא דבא
 דטמנין ריחיא. ונגדין גחלייא. בגנה בלחישין:
 בלא גימא רזין. ומלין דגניזין. דליתיהון מתחזין.
 סמירין וקבישין: אעטר נת פלה. ברזין דלעילא.
 בנו האי הלולא. דעירין קדישין:

קדס טיכסל יאנר סלס א.

ליחדא שטא דקב"ה ושכינתיה בדחילו ורחימו כו' ליחדא שם
יה ב"ה ביחודא שליש בשם כל ישראל הנה אנכי בא

לקיים מצות סעוד' של שבת לתקן את שרשי במקום עליון והוא כנגד יצחק אבא קדישא ובזכותה ניצול מחבלו של משיח ויקום בנו מקרא שכתוב והרכבתיך על במותי ארץ: ויהי נועם יהוה אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו: יהיו לרצון אמרי פינו וכו':

ואמר הסכילה טהנים לומר זה צננו:

צננו משלנו אכלנו. ברכו אמוני. שבוענו והותרנו בדרך יי:

הען את עולמו. רוענו אבינו. אכלנו את לחמו. ויינו שתינו. על בן נודה לשמו. ונהללו בפנינו. אמרנו וענינו. אין קדוש בני:

קשיר וקול תודה. נברך לאלהינו. על ארץ המדה טובה שהנהיל לאבותינו. מזון וצידה השביע לנפשנו. חסדו נבר עלינו ואמת יי: לור ושלנו

רחם בחסדך. על עמך צורנו. על ציון משכן כבודך. ובויל בית תפארתנו. ובן דוד עבדך. ובא ויגאלנו. רוח אפינו. משיח יי:

יבנה המקדש. ועיר ציון תמלא. ושם נשיר שיר תדיר. ירצה שם נשמה. הרחמן הנקדש.

ותברך ויתעלה. על בוס יין מלא. בברכת יי: לור ושלנו

יה רבון עלם תמצא למעלה בתפלת שחרית

פומון נאה ונאמן ישראל שנסקדריס ככל ערס שנת צסדר קבלת שנת על קצרו של רשעיי זיל וחסו סגולה נפלאה להארת הנשמה האותיות ונחכיניים דהוא ויוסדר ונוסודר דרך הנועלות סודם על אלכס ורלשו עניני השניינס ונלוטטס לנעלה עד לראש כל הכתרים:

בר יוחאי נמשחת אשךך. שמן ששון מחבירך: ונלכות בר יוחאי שמן משחת קדש. נמשחת ממדת הקדש. נשאת ציון גור הקדש. הבוש על ראשך פארך:

כר יוחאי

בר יוחאי מושב טוב ישבת. יום נסת יום אשר ברכת. במערת צורים שעמדת. שם קניית הודך נהדרך:

יסוד

בר יוחאי עצי שמים עומדים. למודי יי הם לומדים. אור מפלא אור הנקוד הם ויקדים. הלא המה זרודך מנריך:

כר יוחאי

בר יוחאי באת לשדה תפוחים. ועלית ללקוט בו מרקחים. סוד תורה בציצים ופרחים. געשה אדם נאמר בעבירך:

תפלת

כר יוחאי

תקוני שבת

גננים

בר יוהאי נאזרת בגבורה. ובמלקמת אש דת
השערה. ותרב הוצאת מתערה. שלפת נגד
צוררין:

בר יוהאי למקום אבני שיש. הנעת לפני
אריה ליש. גם גלת פותרת על עיש. תשורי
ומי ישורף:

בר יוהאי בקדש הקדשים. קו ירוק מהדש
קדשים. שבע שבתות סוד המשים. קשרת
קשרי שין קשרף

בר יוהאי יוד חכמה קדומה. השקפת לבבודו
פנימה. שלשים ושתים נתיבות ראשית
תרומה. את גרוב ממשה זו אורף:

בר יוהאי אור מפלא רום מעלה. יראת מלהביט
כי רב לה. תעלומה ואין קורא לה. נמת עין
לא תשורף:

בר יוהאי אשרי יולדתה. אשרי העם הם לומדיה.
ואשרי העומדים על סודך. לבושי השן תומיך
ואוריך:

בר יוסאי

תקני שבת

ואזכיל כספר הסגס נסן לו לכון קודם נכח סעון עס יהיה
יודי הי ווי הי העונים ליה ודי כוללס קי נכסות. ויאמר אלס מקדלי
קודם קודם נכח נחץ סגרים סלסס סענות סכיל:

יונתני בחגי הסלע בסתר המדרגה הראיני את מראך השמעני
את קולך כי קולך ערב ומראך נאוה: הניצנים נראו בארץ
עת הזמיר הגיע וקול התור נשמע בארצנו: וחכך כיון הטוב הולך לדודי
למישרים דובב שפתי ישנים: הביאני אל בית היין ודנלו עלי אהבה:
עס ע"ג

ישקני מנשיקות פיהו כי טובים דודי מיין: וחכך כיון הטוב
הולך לדודי למישרים דובב שפתי ישנים: יודי צח וארום
דגול מרבבה: הנך יפה רעיתי הנך יפה עיניך יונים: ידיו נלילי
זהב ממולאים בתרשים מעיו עשת שן מעלפת ספירים: והכך כיון הטוב
הולך לדודי למישרים דובב שפתי ישנים: יפה את רעיתי כתרצה נאוה
כירושלים אימה כנרנלות: וחכך כיון הטוב הולך לדודי למישרים דובב
שפתי ישנים: הנך יפה רעיתי הנך יפה עיניך יונים מבעד לצמתך שעריך
כערר העזים שנלשו מהר נלעד: יהי שם יהוה מבורך מעתה ועד עולם:

ואמר כך יאמר וזונור פי":

לבני קרח מזמור שיר יסודתו בהררי קדש: אהב יי שערי ציון
מכל משכנות יעקב: נכבדות מדובר כך עיר האלהים סלה:
אזכיר רהב ובבל ליודעי הנה פלשת וצור עם כוש זה יולד שם:
ולציון יאמר איש ואיש יולד בה והוא יכוננה עליון: יהוה יספר
בכתוב עמים זה ילד שם סלה: ושירים כחללים כל מעיני בך:

קודם נכח סעון עס כל סעודות סגס יטול ידיו צניס סמקוים ויאמר זס
ידי אסחי אנא. לגבי חד מגא. לסמרא חורניא. דלית בה ממשא:
אזמן בתלתא. בקסא דברכתא. לעלת עלתא. עתיקא בקישא:

לזוהרים הזוהרות עד סוף הטיהם כלעיל וחס"כ נחתילין כהן :

נשמת כל חי תברך את שמך יי אלהינו ורוח כל
 בשר תפאר ותרוםם וכרף מלכנו תמיד. מן
 העולם ועד העולם אתה אלהי ומבלעדך אין לנו
 מלך גואל ומושיע. פודה ומציל ועונה ומרחם בכל
 עת צרה וצנקה אין לנו מלך עוזר וסומך אלא אתה:
 אלהי הראשונים והאחרונים אלוה כל בריות ארון
 כל תולדות המהקלל בכל התשבחות המנהג עלמו
 בקדש ובריותיו ברחמים ניי (ער) לא ינום ולא
 יישן המעורר ישנים. והמקיץ נרדמים. מחיה מתים
 ורופא חולים. פוקח עורים. ונוקף כפופים. המשיח
 אלמים והמפענח נעלמים לך לבדך אנחנו מודים.
 ואלו פיני מלא שירה כים ולשונו רנה בהמוז גליו
 ושפתותינו שבה כמרחבי רקיע. ועינינו מאירות
 כשמש וכנרם נדינו פרושות כנשרי שמים ורגלנו
 קלות כאילות אין אנו מספיקין להודות לך יי
 אלהינו ולברך את שמך מלכנו על אחת מאלה
 אלפי אלפים ורוב רבי רבבות פעמים. המובות

נסים ונפלאות שעשית עמנו ועם אבותינו מלפנים.
 ממצרים ואלתנו יי אלהינו מבית עבדים פדיתנו.
 ברעב ונתנו. ובשבע כלכלתנו. מהרב הצלתנו.
 מדבר מלסתנו. ומחלאים רעים ורבים דליתנו. עד
 הנה עורנו רחמיה. ולא עובנו חסדיך. על בן
 אברים שפלתנו בנו ורוח ונשמה שנפחת באפינו.
 ולשון אשר שמת בפינו. הן הם יודו ויברכו.
 וישבחו. ויפארו. וישוררו את שמך מלכנו תמיד.
 כי כל פה לך יודה וכל לשון לך תשבחה. וכל עין
 לך תצפה. וכל כרף לך תברע. וכל קומה לפניה
 תשתחוה. וכל הלכות יראיה. וכל קרב וכליות
 יזמרו לשמך. כדבר שנאמר כל עצמותי תאמנה
 יי מי כמוך :

נצטת קודם טורים לזוהרים כהן מי כמוך ואין כמוך חנול לקנו כטורים
 מציל עני מחוק ממנו ועני ואביון מגוללו. שועת
 עניים אתה תשמע. צעקת חדל תקשיב
 ותושיע. ובתוב רגנו צדיקים בני לישרים נאנה
 תהלה :

שחרית של שבת

תתרומם:	ישרים	במי
תתברך:	צדיקים	ובשפתי
תתקדש:	חסידים	ובלשון
תתהלל:	קדושים	ובקרב

במקדלות רבבות עמך בית ישראל. שגן חובת
 כל היצורים לפניך יי אלהינו ואלהי
 אבותינו להודות להלל. לשבח. לפאר. לרומם.
 ולהגדיר. ולנצח. על כל דברי שירות ותשבחות דוד
 בן ישי עבדך משיחך:

ישתבח שמה לעד מלבנו האל המלך הגדול
 והקדוש בשמים ובארץ. כי לך נאה
 יהיה אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד שיר ושבחה
 תהל וזמרה עז וממשלה נצח גדלה וגבורה תהלה
 ותפארת קדשה ומלכות ברכות והודאות לשמה
 הגדול והקדוש. ומעולם ועד עולם אתה אל.
 ברוך אתה יי מלך גדול ומהלל בתשבחות. אל
 שהודאות. ארון הנפלאות. בורא כל הנשמות.

שחרית של שבת

רבון כל המעשים. הבוחר בשירי זמרה. מלך הי
 העולמים אמן:

סמן סוסס וסונו סלי קדיש:

וקסל סונו נלסס

סמן סוסס וסונו

ברכו את יהוה המברך: ישתבח ויתפאר שמו של
 קסל וסון ברוך יי המברך
 לעולם ועד:
 ברוך אתה יי אלהינו
 מלך העולם.
 יוצר אור ובורא השם.
 עשה שלום. ובורא את
 הכל:

הכל יודוך והכל ישבחהך והכל יאמרו אין קדוש
 כיי: הכל ירוממה סלה יוצר הכל. האל
 הפותח בכל יום דלתות שערי מזרח. ובוקע חלוני
 רקיע. מוציא חמה ממקומה ולבנה ממכון שבתה.
 ומאיר לעולם כלו וליושביו שברא במדת רחמים:
 המאיר לארץ ולדרים עליה ברחמים. ובטובו

מחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית: מה רבו
מעשיך יי. כלם בחקמה עשית מלאה הארץ
קניניה: המלך המרומם לבדו מאז. המשבת
והמפואר והמתנשא מימות עולם. אלהי עולם
ברחמיך הרבים רחם עלינו. ארון צונו. צור
משגבנו. מגן ישענו משגב בעדנו: אין ערוך לך
ואין זולתך. אפס בלתך. ומי דומה לך. אין ערוך
לך יי אלהינו בעולם הזה. ואין זולתך מלבנו לחי
העולם הבא. אפס בלתך גאלנו לימות המשיח.
ומי דומה לך מושיענו לתחת המתים:

אל ארון על כל המעשים. ברוך ומבורך בפי כל
נשמה. גדלו וטובו מלא עולם. דעת ותבונה
סובבים אותו: המתנאה על חיות הקדש. ונהדר
בכבוד על המרובה. זכות ומישור לפני כסאו.
חסד ורחמים מלא כבודו: טובים מאורות שבראם
אלהינו. יצאם ברעת בנינה ובהשגל. בה וגבורה
גתן בהם. להיות מושלים בקרב תבל: מלאים זיו
ומיִקים נונה. גאה זיום בכל העולם. שמהים

בצאתם ושישים כבואם. עשים באימה רצון קונם:
פאר וכבוד נותנים לשמו. צהלה ורנה לזכר
מלכותו. כרא לשמש נזרח אור. ראה והתקין
צורת הלבנה: שבת ותנו לו כל צבא מרום.
תפארת וגדלה שרפים ואופנים וחיות הקדש:

לאל אשר שבת מכל המעשים וכיום השביעי
התעלה וישב על כסא כבודו. תפארת עטה
ליום המנוחה ענג קרא ליום השבת: זה שיר שבת
של יום השביעי שבו שבת אל מכל מלאכתו.
ויום השביעי משבח ואומר. מזמור שיר ליום
השבת. לפיכך יפארו: לאל כל יצוריו שבת ויקר
וגדלה וכבוד ותנו למלך יוצר כל המנוחיל מנוחה
לעמו ישראל ביום שבת קדש:

שמך יי אלהינו יתקדש ויברך ותפאר מלבנו
בשמים מפעל ועל הארץ מתחת. על כל
שבת מעשה ידך. ועל מאורי אור שצרת. המה
יפארוך סלה:

תתברך לנצח צורנו. מלבנו וגואלנו בורא קדוש
 ישתבח שמך לעד מלבנו. יוצר משרתים.
 ואשר משרתיו. כלם עומדים ביום עולם.
 ומשמיעים ביראה יחד בקול דברי אלהים חיים
 ומלך עולם: כלם אהובים. כלם ברויים. כלם
 גבורים. כלם קדושים. כלם עושים באימה וביראה
 רצון קונם. וכלם פותחים את פיהם בקדשה
 ובטהרה. בשירה ובמרה. מברכין. משבחין.
 מפאין. מקדישין. מעריצין וממליכין: את שם
 האל המלך הגדול הגבור והנורא קדוש הוא וכלם
 מקבלים עליהם עול מלכות שמים זה מזה.
 ונותנים רשות זה לזה. להקדיש ליוצרים בנחת
 רוח. בשפה ברורה ובנעימה. קדשה כלם באחד
 עונים באימה. ואומרים ביראה: קדוש קדוש קדוש
 יי צבאות. מלא כל הארץ כבודו:
 והאופנים וחיות הקדש ברעש גדול מתנשאים
 לעמת שרפים. לעמת משבחים ואומרים:
 ברוך כבוד יי ממקומו:

לאל ברוך נעימות יתנו למלך אל חי וגוים.
 ומירות יאמרו ותשבחות ישמיעו. כי הוא
 לבדו מרום וקדוש. פועל גבורות. עשה חדשות.
 בעל מלחמות. זורע צדקות. מצמיח ישועות.
 בורא רפואות. נורא תהלות. אדון הנפלאות.
 המתחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית.
 באמור לעשה אורים גדולים כי לעולם חסדו.
 ויהתקין מאורות משמח עולמו אשר ברא: ברוך
 אתה יהוה יוצר המאורות:

אהבת עולם אהבתנו יהוה אלהינו חמלה גדולה
 ויתירה חמלת עלינו אבינו מלכנו בעבור
 שמך הגדול ובעבור אבותינו שבטחו בך. ותלמדנו
 חקי חיים לעשות רצונך ברבב שלם. בן תחננו
 אבינו אב הרחמן. המרחם רחם נא עלינו ותן בלבנו
 בינה להבין. להשגיר. לשמוע. ללמוד. וללמוד.
 לשמור. ולעשות. ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך
 באהבה: והאר עינינו בתורתך. ודבק לבנו
 במצותך. ויחד לבבנו לאהבה וליראה את שמך.

למען לא נבוש ולא נבלם ולא נבשל לעולם ועד.
 כי בשם מרשף הגדול הנבור והנורא במחננו.
 נגילה ונשמחה בישועתך: ורחמיך יהיה אליהנו
 וחסדיך הרבים. אל יעובנו נצח סלה ועד. מהר
 והבא עלינו ברכה ושלוש מהרה מארבע פנפות
 כל הארץ ושבור עול הגוים מעל צוארנו וחוליכנו
 מהרה קוממיות לארצנו: כי אל פועל ישועות
 אתה ובונו בחרת מזל עם ולשון וקרבתנו מלפני
 לשמך הגדול באהבה להודות לך ולתהיך ליראה
 ולאהבה את שמך: ברוך אתה יהוה נבחר
 בעמו ישראל באהבה:

נאניו פלח דויזי לם ק"ט קון סוס טעמים אי סוס וקדוקים .

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:

ואזכירם כלם ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד: טז

ואתבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך
 ובכל מאריך: והיו הדברים האלה אשר
 אנכי מצוה היום על לבבך: ושניתם לבניך ודברתם
 גם בשבתך בביתך ובקחתך בדרכך ובשבתך

ובקומך: וקשרתם לאות על ידך והיו לטופת
 בין עיניך: וכתבתם על מזוזות ביתך ובשערך:
 והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי
 מצוה אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם
 ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם: ונתתי מטר
 ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגדג ותירשך
 ויצהרך: ונתתי עשב בשדה לבהמתך ואכלת
 ושבעת: השמרו לכם פרופתה לבבכם וסרתם
 נעבדתם אלהים אחרים והשתחיתם להם: וחרה
 אפי יהוה בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר
 והארמה לא תמן אתי כלה ואבדתם מהרה מעל
 הארץ הטבה אשר יהוה נתן לכם: ושמעתם את
 דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם
 אתם לאות על ידכם והיו לטופת בין עיניכם:
 ולמדתם אתם את בניכם לדבר גם בשבתך
 בביתך ובקחתך בדרכך ובשבתך ובקומך:
 וכתבתם על מזוזות ביתך ובשערך:
 למען יראו וייראו בניכם על האדמה אשר

נשבע יהוה לאבותיכם לתת לכם בימי השמים
על-הארץ:

ויאמר יהוה אל-משה לאמר: דבר אל-בני
ישראל ואמרת אליהם ועשו לכם ציצת
על-בגדי בגדיהם לדרתם ונתנו על-ציצת הגוף
פתיל תכלת: והיה לכם לציצת וראיתם אתו
וזכרתם את-כל-מצות יהוה ועשיתם אתם ולא-
תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר-אתם
זנים אחריהם: למען תזכרו ועשיתם את-כל-מצותי
והייתם קדושים לאלהיכם: אני יהוה אלהיכם אשר
הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים
אני יהוה אלהיכם:

אמת. ויצוב. ונכון. וקים. וישר. ונאמן. ואהוב.
והביב. ונחמד. ונעים. ונורא. ואדיר:
ומתקן. ומקבל. וטוב. ויפה. הדבר הזה עלינו
לעולם ועד: אמת אלהי עולם. מלבנו. צור יעקב
מגן ישענו לדר ודר הוא קים וישמו קים וכסאו
נכון ומלכותו ואמונתו לעד קימת. ודבריו קיים

וקימים נאמנים ונחמדים לעד ולעולמי עולמים.
על אבותינו. עלינו ועל בנינו. ועל דורותינו. ועל
כל-הדורות ורע ישראל עבדיך. על הראשונים ועל
האחרונים דבר טוב וקים. באמת ובאמונה חוק
ולא יעבור. אמת שאמה הוא יהוה אלהינו ואלהי
אבותינו. מלבנו מלך אבותינו. גואלנו גואל
אבותינו. צורנו צור ישועתנו. פודנו ומצילנו
מעולם הוא שמך. ואין לנו עוד אלהים זולתך פלה:
עזרת אבותינו אתה הוא מעולם. מגן ומושיע
להם ולבניהם אחריהם. בכל דור ודור:

ברום עולם מושביך. ומשפטיך וצדקתך עד אפסי
ארץ: אמת אשרי איש שישמע למצותיך. ותורתך
ודברך ישים על לבו: אמת שאמה הוא ארון
לעמך. ומלך גבור לריב ריבם לאבות וקנים: אמת
אתה הוא ראשון ואתה הוא אחרון. ומבלעדיך
אין לנו מלך גואר ומושיע: אמת ממצרים גאלתנו
יהוה אלהינו. מבית עבדים פדיתנו. כל בכוריהם
הרגת. ובכורך ישראל גאלת. וימ-סוף להם בקעת.

וידים טבעת. וידידים עברו ים. ויכפו מים צדיהם
 אחד מהם לא נותר: על זאת שבחו אהובים ורוממו
 לאל. ונתנו ידדים ומירות ושירות ותשבחות
 ברכות והודאות למלך אל חי וקיים: רם ונשא גדול
 גבור ונורא. משפיל גאים עדי ארץ. ומגביה
 שפלים עד מרום. מוציא אסירים. פודה עניים.
 עוזר דלים. העונה לעמו ישראל בעת שועם אליו:
 תהלות לאל עליון גואלם ברוך הוא ומברך. משה
 ובני ישראל לך ענו שירה בשמחה רבה. ואמרו
 כלם: מי כמכה באלים יהוה מי כמכה גאדר
 בקדש. נורא תהלות עשה פלא: שירה חדשה
 שבחו גאולים לשמך הגדול על שפת הים יחד
 כלם הודו והמליכו ואמרו: יהוה ימלך לעלם ועד:
 ונאמר גואלנו יהוה צבאות שמו קדוש ישראל:
 ברוך אתה יהוה גאל ישראל:

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו. אלהי
 אברהם. אלהי יצחק. ואלהי יעקב. האל

הגדול הגבור והנורא. אל עליון. גומל חסדים
 טובים. קנה הכל. וזכר חסדי אבות. ומביא גואל

לבני בניהם למען שמו באהבה:

^{בשמים} זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים ברחמינו
 בספר חיים למענה אלהים חיים:

מלך עוזר ומושיע ומגן: ברוך אתה יהוה מגן
 אברהם:

אתה גבור לעולם אדני. מחיה מתים אתה רב
 להושיע:

^{במקור}

מזריד הפל | משיב הרוח ומזריד הגשם:
 מכלכל חיים בחסד. מחיה מתים ברחמים רבים.
 סומך נופלים. והפא חולים. ומתיר אסורים.
 ומקים אמונתו לישגי עפר. מי כמוך בעל גבורות
 ומי דומה לך. מלך ממתיה ומחיה ומצמיח ישועה:
^{בשמים} מי כמוך אב החסמן זוכר יצוריו ברחמים לחיים
 ונאמן אתה להחיות מתים: ברוך אתה יהוה
 מחיה המתים:

ובמזרח ספלים לזרז יאמר.

נקדישך ונעריצך. כנזעם שיה סוד שרפי קדש. תמשלשים
 לך קדשה. וכן כתוב עליך נביאך. וקרא זה אל זה
 ואמר. קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו:
 לעמקם משפחים ואומרים: ברוך כבוד יי ממקומו: ויבדברי
 קדשך כתוב לאמר ימלך יי לעולם אלהיך ציון לדור ודור
 תללנה.

אתה קדוש ושמה קדוש וקדושים בכל יום
 יהללה סלה בי אל מלך גדול וקדוש אתה:
 ברוך אתה יהוה האל (נעשׂים תמלך) הקדוש:

ישמח משה במתנת חלקו בי עבד נאמן קראת לו.
 בליל תפארת בראשו נתת. בעמדו לפניך
 על הר סיני ושני לחות אבנים הוריד בידו וכתוב
 בהן שמירת שבת וכן כתוב בתורתך:

ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת
 לדרתם ברית עולם: ביני ובין בני ישראל את
 היא לעולם כיששת ימים עשה יי את השמים ואת
 הארץ וביום השביעי שבת וינפש:

ולא נתתו יי אלהינו לגויי הארצות. ולא הגחלתו
 מלכנו לעובדי אלילים גם במנוחתו לא ישגנו
 ערלים. כי לעמך ישראל נתת באהבה לזרע יעקב
 אשר בם בחרת:

ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי עונג עם
 מקדשי שביעי כלם ישבעו ויתענגו מטובך
 ובשביעי רצית בו וקדשתו חמדת ימים אותו קראת
 וזכר למעשה בראשית:

אלהינו נאלחי אבותינו רצה נא במנוחתינו קדשנו
 במצותיך שים חלקנו בתורתך שבענו
 מטובך שמח נפשנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך
 באמת והגחילנו יי אלהינו באהבה וברצון שבת
 קדשך ויגותו בו כל ישראל מקדשי שמה. ברוך
 אתה יי מקדש השבת:

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם
 שערה. והשב העבודה לדבור ביתך.
 ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל
 ברצון. ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך:

בראש חודש ונחול המועד לוונרים יעלה ויבא :

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה
ישמע ופקד ויזכר וזכרוננו וזכרון אבותינו וזכרון
ירושלם עירך וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון כל עמך
בית ישראל לפניך . לפלטה לטובה לחן לחסד ולרחמים
כיום (בר"ט) ראש החודש הזה (בסמ"ט של סמס חג המצות הזה
כיום מקרא קדש הזה) . (בסמ"ט של סכות חג הסוכות הזה) . כיום
מקרא קדש הזה) . לרחם בו עלינו ולהושיענו . זכרנו יי
אלהינו בו לטובה . ופקדנו בו לברכה . והושיענו בו
לחיים טובים . בדבר ישועת ורחמים חום וחנו וחמול
ורחם עלינו והושיענו כי אליך עינינו כי אל מלך חנון
ורחום אתה :

ואתה ברחמיך הרבים תחפוץ בנו ותרצנו .
ותחוונו עינינו בשוכה לציון ברחמים :
ברוך אתה יהוה המחזיר שכינתו לציון :

מורים אנחנו לך . שאתה
הוא יהוה אלהינו מורים אנחנו לך שאתה
הוא יי אלהינו
ואלהי אבותינו ועד .
ואלהי אבותינו . אלהי
כל בשר . יוצרנו יוצר
אתה הוא לדר ודר . נודה לך בראשית . ברכות

ונספר תהלתך . על חיינו והודאות לשמך הגדול
המסורים בידך . ועל והקדוש על שהחייטנו
בשמותינו הפהדות לך . וקמחנו . בן תחנו .
ועל נסיה שבכל יום עמנו . ותחנו . ותאסוף גליותינו
לחצרות קדשך לשמור
ועל גפלאותיה וטובותיה . חקיה . ולעשות רצונה
שבכל עת ערב ובקר וצהרים . ולעבדך בלבב שלם על
הטוב כי לא כלו רחמיך . שאנו מודים לך . ברוך
והמרחם כי לאתמו חסדיך . אל ההודאות :

בחנוכה לוונרים כאן על הנסים .

אל הנסים על הפרקן על הנכורות ועל הושיעות ועל
הנפלאות ועל הנחמות שעשית לאבותינו בנמים
ההם ובזמן הזה :

בימי מפתיה בן יחנן בהן גדול חשמונאי ובניו .
בשעמדה עליהם מלכות יון הרשעה על עמך
ישאל לשפקם מתורבך ולהעבירם מחקי רצונה ואתה
ברחמיך הרבים עמדת להם בער צרתם . רבת את
דיכם . דנת את דינם . נקמת את נקמתם . מסרת גבורים
בני חלשים . ורבים יד קשטים . ורשעים בני צדיקים .

וּמַמְאִים בְּיַד מְהוּרִים. וְזוּדִים בְּיַד עוֹסְקֵי תוֹרָתָךְ.
 וְלֵךְ עֲשִׂיתָ שֵׁם גְּדוֹלָה וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ. וְלַעֲמֶךָ
 יִשְׂרָאֵל עֲשִׂיתָ הַשְׁמֵעָה גְדוֹלָה וְפָרְקָן בְּחַיִּים הַזֶּה. וְאַחַר
 כֵּךְ בָּאוּ בְּנֵיךְ לְדַבֵּר בִּיתְךָ. וַפְּנֵי אֶת הַיְכָלְךָ. וַשְּׁהִרוּ אֶת
 מַקְדְּשֶׁךָ. וְהוֹדְלִיקוּ גֵרוֹת בְּחֲצֹרוֹת קְדֻשֶׁךָ. וַקְּבִעוּ שְׂמוֹנֶה
 יָמִים אֵלָיו בְּתַלְלֵי וּבַהוֹדָאָה. וְעֲשִׂיתָ עִמָּהֶם גְּסִים וּנְפִלְאוֹת
 וּנְזִדָה לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל סֵלָה:

וְעַל כָּל־מַלְכֵנוּ לְעוֹלָם וָעֶד. וְכָל הַחַיִּים יוֹדֵךְ סֵלָה.

^{נעמי} וּבַתּוֹב לַחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ:

**וַיְהִלְלוּ וַיְבָרְכוּ אֶת שִׁמְךָ הַגְּדוֹל בְּאַמֶּת לְעוֹלָם בִּי
 טוֹב. הָאֵל יִשְׁעֵתְנוּ וְעֲזַרְתֵנוּ סֵלָה הָאֵל
 הַטוֹב: בְּרוּךְ אַתָּה יי הַטוֹב שִׁמְךָ וְלֵךְ נָאָה לְהוֹדוֹת:**

וּבְחִזְקַת סְלִיחַ לְזוֹר שׁוֹמֵר:

אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַכְנוּ בְּבִרְכָּהּ הַמְּשַׁלְשֶׁת
 בְּתוֹרָתֵי הַבְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ הָאֲמוּנָה
 מִפִּי אֲהָרֹן וּבְנֵי פְחָנִים עִם קְדוֹשֶׁיךָ בְּאֲמוּר: יְבָרְכֶךָ יְהוָה
 וַיִּשְׁמְרֶךָ: יֵאָר יְהוָה פְּנֵי אֱלֹהֵי וַיְהַדָּב: וַיֵּשֶׁא יְהוָה פְּנֵי אֱלֹהֵי
 וַיֵּשֶׁם לֶךְ שְׁלוֹם: וַיִּשְׁמַר אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַאֲנִי
 אֲבָרְכֶם:

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָה. חַיִּים הֵן וְחֶסֶד צְדָקָה
 וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמָּךְ. וּבִרְכָנוּ
 אֲבִינוּ בְּלֵנוּ בְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנֵיךָ. בִּי בְּאוֹר פְּנֵיךָ נִתְּתָה
 לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ תוֹרָה וְחַיִּים. אֶהְבֶּה וְחֶסֶד צְדָקָה
 וְרַחֲמִים בְּרַכָּה וְשְׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכָנוּ וּלְבָרֵךְ
 אֶת כָּל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל בְּרֹב עֵז וְשְׁלוֹם:

^{נעמי} וּבְכִסְפֵי חַיִּים בְּרַכָּה וְשְׁלוֹם וּפְרָקְסָה טוֹבָה. וַיִּשְׁעָה
 וְנִחְמָה וּנְזוֹרוֹת טוֹבוֹת. נִזְכָּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ
 וְכָל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל לַחַיִּים טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם:

**בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם
 אָמֵן: יְהִי לְרִצּוֹן אֲמַרִי סִי וְהַגִּיזֵן לְפִי לְפָנֶיךָ
 יי צוּרִי וְגוֹאֲלִי:**

אֱלֹהֵי נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מַרְעַ. וְשִׁפְתוֹתַי מִדְּבַר מַרְמָה וּלְמַקְלֵלִי
 נִפְשֵׁי תְדוּם וְנִפְשֵׁי כְּעֶפֶר לְכָל תַּהֲיִה. פֶּתַח לְפִי
 בְּתוֹרָתְךָ וְאַחֲבִי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּךָ נִפְשֵׁי. וְכָל הַקָּמִים עָלַי
 לְרַעָה. מִהֲרָה הַפֵּר עֲצָתָם וְקַלְקַל מַחְשַׁבְתָּם: עֲשֵׂה לְמַעַן
 שִׁמְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְיָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן תוֹרָתְךָ. עֲשֵׂה
 לְמַעַן קְדֻשַׁתְךָ. לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יְמִינֶךָ וְעַנְנֵי.
 יְהִי לְרִצּוֹן אֲמַרִי סִי וְהַגִּיזֵן לְפִי לְפָנֶיךָ יי צוּרִי וְגוֹאֲלִי:

עושה שלום במרומו הוא ברחמי עושה שלום עלינו
ועל כל ישראל ואמרו אמן:

קודם טוילאו ס"ח יאמר:

אמה הראת לדעת כי יהוה הוא האלהים. אין עוד מלכו:
אין כמוך באלהים יהוה ואין במעשיך:

יהי יהוה אלהינו עמנו באשר יהיה עם אבותינו אל יעזבנו
ואל יששנו: הושיעה את עמך וברך את גחלתך ורעם
ונשאת עד העולם: ויהי בגסוע הארץ ויאמר משה קומה
יהוה וקצו אויביך ונגוסו משנאיך מפניך: קומה יהוה
למנוחתך אמה נארוץ עגה: בהניך ילכשו צדק וחסידך
ירפנו: בעבור דוד עבדך אל תשוב פני משוחך:

ועולין ס"ח ויאמר הסין:

ברוך המקום ברוך שנתן תורה לעמו ישראל
ברוך הוא ברוך שמו:

ברוך שמה דמארי עלמא ברוך בתרך ואתרך:
הא רעותך עם עמך ישראל לעלם. ופורקן
ימנך אהו לעמך בבית מקדשך. לאמטווי לנא
משוב נהורך. ולקבל צלותנא ברחמין. יהא רענא
הקמך דתוריד לן מיין בטיבו. וליבוי אנא עבדך

פקידא בגו צדיקיא למרחם עלי ולמנטר יתי וית
בל די לי ודי לעמך ישראל. אנת הוא זן לכלא
ומפרנס לכלא. אנת הוא שליט על בלא אנת הוא
דשליט על מלביא. ומלכותא דילך היא. אנא
עבדא דקדשא בריך הוא דסנידנא קמה מן קמה
דיקר אורייתא בכל עידן ועידן. לא על אנשרחצנא
ולא על בר אלהין סמיכנא אלא באלהא דשמיא
דהוא אלהא קשוט ואורייתא קשוט ונביאיה קשוט
ומסגני למעבד טבון וקשוט. ר אנא רחיץ ולשמה
יקרא קדישא. אנא אמר תשבחו. יהא רענא
הקמך דתפתח לבי באורייתך ותשלים משאלין
דלביא ולביא דכל עמך ישראל קטב ולחנין
ולשלם אמן:

אשרי העם שגכה לו אשרי העם שיהוה אלהיו:

ויאמר גדלו לה' וכו':

בשבת שלפני ר"ח וכו' סתיו החודש. חלל בשבת שלפני ר"ח חצ ח"א יתי
לון חלל ונתחילין מי טעשה ימים:

יהי רצון מלפני אלהי השמים לכונן את בית חיינו.
ולקשוב שכינתו לתוכו במתרה במויני. ואמרו:
אמן:

יהי רצון מלפני אלהי השמים. לרחם על פליטתנו
ולעצור המגפה. והמשיחית והחרב. וקדעב.
והשבי. והבזה. מעלינו ומעל עמו ישראל. ואמרו
אמן:

יהי רצון מלפני אלהי השמים. לרחם לנו את כל
חכמי ישראל. הם ונשיהם ובניהם. ותלמידיהם.
בכל מקומות מושבותיהם. ואמרו אמן:
יהי רצון מדפני אלהי השמים שנשמע ונתבשר
בשורות טובות. בשורות ישועות ונתחמות
מארבע בנפות הארץ. ואמרו אמן:

מי שעשה נסים לאבותינו וממצרים גאלם הוא
יגאל אותנו. וישיב בנים לגבוקם. בסימן טוב
יהא לנו ראש חדש פלוני ביום פלוני ופלוני יחדשהו
הקדוש ברוך הוא עלינו ועל עמו ישראל בכר
מקום שהם לטובה ולברכה. לששון ולשמחה.
לישועה ולנחמה. לפרנסה ולכלכלה. לישועות
טובות. ולבשורות טובות ולגשמים בעתם.
ולרפואה שלימה. ולגאולה קרובה. ואמרו אמן:

מי שכבד אבותינו אברהם יצחק ויעקב ומשה ואהרן ודוד
ושלמה וכל הקהלות הקדושות והטהורות הוא יברך
את כל הקהל הקודש הזה. גדולים וקטנים. הם. ובניהם.
ובנשיהם ותלמידיהם: מלכא דעלמא הוא יברך ויחזן.
ויזכה ויחזן. וישמע בקל צלותכו. תתפרקו ותשתחוון
מכל צרה ועקתא. ויהי מימרא דיי בסעדכם. ויגן בעדכם.
ויפרש סבת שלומי עליכם. וישע ביניכם אהבה ואהבה.
שלום ורעות. ויסלק שגאת הנם מביניכם. וישבור עול
הגוים מעל צואריכם. ויקים בכם מקרא שפתוב יהודה
אלתי אבותיכם יוסף עליכם ככם אלה פועמים ויברך
אתכם באשר דבר לכם. וכן יהי רצון ונאמר אמן:

ואומרים יהי חסדך אשרי יושבי וכו':

ברוך יי אשר נתן מניחה לעמו ישראל ככל אשר דבר
לא נפל דבר אחד מכל דברו הטוב אשר דבר ביד
משה עבדו: יהי יהודה אלהינו עמנו באשר יהיה עם
אבותינו אל ועזבנו ואל יששנו: להטות קבכנו אליו
ללכת בקד דרכיו ולשמר מצותיו וחקיו ומשפטיו אשר
צוה את אבותינו: ויהיו דברי אלה אשר התחננתו לפני
יהודה קרבים אל יהודה אלהינו יומם ולילה לעשות שפט
עבדו ומשפט עמו ישראל דבר יום ביומו: לך דעת
כל עמי הארץ כי יהוה הוא האלהים אין עוד: ל ימוש

שחרית של שבת

ספר התורה הזה מפיך ורגיזי בו יומם ולילה למען השמר לעשות ככל הפתויב בו כי אז תצליח את דרכיך ואז תשכיל: הלא צויתוך חזק ואמץ אל מעריך ואל סתח פי עמך והנה אלהיך בכל אשר תלך:

ולומר הסון נקול כס:

ימלך יהנה לעולם אלהיך ציון לדר נדר הללויה:

עמדין ספר תורה ולומרים וזמור לדרו סנו לני בני חלים:

וכסמכניסים ס"ח להיכל לומרים טובס:

שובה למעונך. ושכון בבית מאונך. פי כל פרה וכל לשון יתנו הוד וקדר למלכותך: ובגדה יאמר שובה יהנה רבבות אלפי ישראל: השיבנו יהנה אליך ונשובה תדש ימינו בקדם:

מוסף לשבת

ולומר הסון ס"י קדיש:

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יהנה אלהינו ואלהי אבותינו. אלהי אברהם. אלהי יצחק. ואלהי יעקב. האל הגדול הגבור והנורא. אל עליון. גומל חסדים טובים. קנה הכל. וזוכר חסדי אבות. ומביא נואל לבני בניהם למען שמו באהבה:

מוסף של שבת

נעשים זכרנו לחיים חלד חפץ בחיים קתבנו בספר חיים למענך אלהים חיים:

מלך עוזר ומושיע ומגן: ברוך אתה יהנה מגן אברהם:

אתה גבור לעולם אדני. מחיה מתים אתה רב להושיע:

נקיץ

מזריר השל

נמורק

משיב הרוח ומזריר הגשם:

מכלכל חיים בחסד. מחיה מתים ברחמים רבים.

סומך נופלים. ורופא חולים. ומתיר אסורים.

ומקיים אמונתו לישגי עפר. מי כמוך בעל גבורות

ומי דומה לך. מלך ממת ומחיה ומצמית ישועה:

נעשים מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו ברחמים לחיים:

ונאמן אתה להחיות מתים: ברוך אתה יהנה מחיה המתים:

נחזקס ולומר קרוסס וז:

בקר ותנו לך יי אלהינו מלאכים המוני מעלה עם

עמך ישראל קבוצי משה יתר בלם קדשה

לך ישלשו בדבר האמור על יד נביאך. וקרא זה
 אל זה ואמר. קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל
 הארץ כבודו: כבודו מלא עולם. ומשחתיו שואלים
 איה מקום כבודו להעריצו. לעמתם משבחים
 ואומרים: ברוך כבוד יי ממקומו: ממקומו הוא
 יפן ברחמיו לעמו. המיחדים שמו ערב ובקר בכל
 יום תמיד אומרים פעמים באהבה: שמע ישראל
 יי אלהינו יי אחד: הוא אלהינו. הוא אבינו הוא
 מלכנו. הוא מושיענו. הוא וישיענו. ויגאלנו שנית.
 וישמיענו ברחמיו לעיני כל חי לאמר. הן גאלתי
 אתכם אתרית בראשית להיות לכם לאלהים: אני
 יי אלהיכם: ובדברי הדשדש כתוב לאמר ימלך יי
 לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה: כי

אתה קדוש ושמה קדוש וקדושים בכל יום
 והללויה סלה כי אל מלך גדול וקדוש אתה:
 ברוך אתה יהוה האל (נע"מ ספ"ד) הקדוש:
 למשה צוית על הר סיני מצות שבת זכור ושמור.

יבו צויתנו יי אלהינו להקריב בה קרבן מוסף שבת
 בראוי: ובכן

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו. שתעלנו
 בשמחה לארצנו. ותטענו בגבולנו. ושם נעשה
 לפניך את קרבנות חובותינו. תמידן בסדרן.
 ומוספין להלכתן. את מוסף יום השבת הזה. נעשה
 ונקריב לפניך באהבה קמצות רצונך. כמו שכתבת
 עלינו בתורתך. על ידי משה עבדך באמור:

וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני
 עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו:

עולת שבת בשבתו. על עולת התמיד ונסכה:
 ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי עונג עם
 מקדשי שביעי כלם ישבעו ויתענגו מטובך
 ובשביעי רצית בו וקדשתו חמדת ימים אותו קראת
 זכר למעשה בראשית:

אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא במנוחתינו קדשנו
 במצותיך שים חלקנו בתורתך שבענו
 מטובך שמח נפשנו בישועתך ומהר לבנו לעבדך

מוסף של שבת

באמת והנהילנו יי אלהינו באהבה וברצון שבת קדשה וננחתו בו כל ישראל מקדשי שמך. ברוך אתה יי מקדש השבת:

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה. והשב העבודה לדביר ביתך. ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון. ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך:

ואתה ברחמיך הרבים תחפז בננו ותרצנו. ותחזיקה עינינו בשוקך לציון ברחמים: ברוך אתה יהוה המחזיר שכינתו לציון:

מודים ורכנן

מודים אנחנו לך. שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד. צורנו צור חיינו ומגן ישענו. אתה הוא לדר ודר. נודה לך בראשית. ברכות וגם שר תהלתך. על חיינו והודאות לשמך הגדול המפורים בידך. ועל ותקדוש על שחתיינו לשמותינו בהבורות לך. וקממנו. בן תחינו.

מוסף של שבת

ועל נסיה שבכל יום עמנו. ותחננו ותאסוף גלותינו ועל נפלאותיה וטובותיה. לתצרות קדשה לשמור שבכל עת ערכובך וצדקתה. הטוב כי לא כלו רחמיך והמרחם כי לאתמו חסדיך. בי מעולם קיינו לך:

במנוס לומרים כחן על הנסים.

על הנסים על הפרקן על הבורות ועל השועות ועל הנפלאות ועל הנחמות שעשית לאבותינו בימים ההם ובזמן הזה:

בימי מתתיה בן יוחנן כהן גדול השמונאי ובניו. בשעמדה עליהם מלכות וזן הרשעה על עמך ישראל לשבחתם מתורתך ולהעבידם מחקי רצונך ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בער צרותם. בבת את ריבם. דגת את דינם. נקמת את נקמתם. מסרת גבורים ביד הלשים. ורבים ביד מעשים. ורשעים ביד צדיקים. וממאים ביד טהורים. ונדים ביד עוסקי תורתך. וקה עשית שם גדול וקדוש בעולמך. ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן ביהים הזה. ואחר כך באו כניף לדביר ביתך. ופנו את היכלך. ומתרו את

מקדשה. והדליקו נרות בתצרות קדשה. וקבעו שמונה ימים אלו בתלל ובחודא. ועשית עמהם נסים ונפלאות ונודה לשמה הגדול שלה:

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד שמך מלכנו לעולם ועד. וכל החיים יודוך שלה. ^{בשמי"ס} ובתוב לחיים טובים כל בני בריה:

ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם כי טוב. האל ישועתנו ועזרתנו שלה האל הטוב: ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נאה להודות:

ובחזרת שלים כבוד לוונר:

אלהינו ואלהי אבותינו ברבנו בברכה המשלשה בתורה בתורה על ידי משה עבדך האמנה מפי אהרן ובניו פתנים עם קדושיך באמור: וברכה יהיה וישמרה: יאר יהיה פניו אליך ויחנה: ישא יהיה פניו אליך וישם לך שלום: ושמך אר שמי על בני ישראל ואני אברכם:

שים שלום טובה וברכה. חיים הן והסד צדקה ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך. וברבנו אבינו פלנו באחד באור פניך. כי באור פניך נתת

לנו יהיה אלהינו תורה וחיים. אהבה וחסד צדקה ורחמים ברכה ושלום. וטוב בעיניך לברכנו ולברך את כל עמך ישראל ברוב עז ושלום:

^{בשמי"ס} ובספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה. וישועה וחסד ונזרות טובות. נזכר ונכתב לפניך אמתנו וכל עמך ישראל לחיים טובים ולשלום:

ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום אמן: יהיו לרצון אמר פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי:

אלהי נצור לשוני מרע. ושפתותי מדבר מרמה ולמקללי נפשי תדום ונפשי בפער לכל תהיה. פתח לבי בתורתך ואחרי מצותיך תרדוף נפשי. וכל הקמים עמי לרעה. מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבתם: עשה למען שמך. עשה למען ימיך. עשה למען הורתך. עשה למען קדשתך. למען יתלצון ידיך. הושיעה ימיך וענני: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי: עושה שלום במרומוי הוא ברחמי יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

ואח"כ לוונר סתון קדיש מתקבל ואח"כ לוונרים:

כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא. שנאמר
ועמד כלם צדיקים לעולם ירשו ארץ נצח מפעמי
מעשה ידי להתפאר:

אמר רבי יהודה אשרי מי שעמלו בתורה. ועשה גחתי
רוח ליוצרו גדל בשם טוב ונפטר בשם טוב מן
העולם. ועליו אמר שלמה בהקמתו טוב שם משמן טוב
יומם הנפטר מיום הנלוז: למור תורה תרבה. ויתנו קף
שקר תרבה. ונדע מתן שגרון של צדיקים לעתיד לבא:

רבי חנניא בן עקשיא אמר רצה הקדוש ברוך הוא לזכות
את ישראל ולפיכך תרבה להם תורה ומצוות שנאמר
יהודה חפץ למען צדקו וגדיל תורה ונאמרה:

ואמרים אין כאלהינו. קיים דרכנו ונכחו. עלינו נכנס. על כן נקום לך.
דתן עולם:

סדר תקוני שבת

לסעודה ראשונה

פרק א יציאות השבת שמים שהן ארבע בפינים וישתים
שהן ארבע בחוץ. כיצד. העני עומד בחוץ

ובעל הפיות בפינים. פשט העני את ידו לפנים ונתן לתוף
ידו של בעל הפיות או שנטל מתוכה והוציא. העני חיב
ובעל הפיות פטור. פשט בעל הפיות את ידו לחוץ. ונתן
לתוף ידו של עני או שנטל מתוכה והכניס. בעל הפיות
חיב והעני פטור. פשט העני את ידו לפנים. ונטל בעל
הפיות מתוכה או שנתן לתוכה והוציא שניהם פטורים.

פשט בעל הפיות את ידו לחוץ ונטל העני מתוכה או שנתן
לתוכה והכניס. שניהם פטורים: (א) לא ישב אדם לפני
הספר סמוך למנחה עד שיתפלל לא יבגס אדם למרחץ
ולא לבורסקי. ולא לאכול. ולא לדון. ואם התחילו אין
מפסיקין. מפסיקין לקריאת שמע. ואין מפסיקין לתפילה:

(ב) לא יצא החיט במחטו סמוך להשיבה שמה ישפח ויצא.
ולא הלבלר בקולמוסו. ולא יפלה את כליו. ולא יקרא
לאור הנר. באמת אמרו החזן ראה היכן תינוקות קוראים
אבל הוא לא יקרא. ביוצא בו לא יאכל תוב עם תוכה
מפני הרגל עבירה: (ג) ואלו מן החלכות שאמרו בעלות
חנניה בן חזקיה בן גוריון בשעלו לבקרו נמנו וכבו בית
שמאי על בית הלל ושמונה עשר דברים גזרו בו בינים:

(ט) בית שפאי אומרים. אין שורין דיו וסממנים וברשינים
 אלא קדי שישורו מבעוד יום. ובית הלל מתירין: (י) בית
 שפאי אומרים. אין נותנין אונין של פשתן לתוך התנור
 אלא קדי שיהבילו מבעוד יום. ולא את הצמר לזורה.
 אלא קדי שיקלוט העין. ובית הלל מתירין: (יא) בית שפאי
 אומרים אין פורשין מצודות חיה ועופות ודגים אלא קדי
 שיצודו מבעוד יום. ובית הלל מתירין: בית שפאי אומרים
 אין מוכרין לנכרי ואין טוענין עמו. ואין מנביהין עליו אלא
 קדי שיגיע למקום קרוב. ובית הלל מתירין: (יב) בית שפאי
 אומרים אין נותנין עורות לעבדן ולא כלים לכובס נכרי
 אלא קדי שיגשו מבעוד יום ובכלן בית הלל מתירין עם
 השמש: (יג) אמר רבן שמעון בן גמליאל נזהגין היו בית
 אבא שהיו נותנין כלי לבן לכובס נכרי. שלשה ימים קודם
 לשבת ושני ימים אלו ואלו שמוענים קורות בית הכד ועגולי
 הנת: (יד) אין צולין בשר בצל ובביצה אלא קדי שיצולו מבעוד
 יום. אין נותנין פת לתנור עם חשיכה ולא חררה על גבי
 נחלים אלא קדי שיקרמו פניה מבעוד יום. רבי אליעזר בן
 יעקב אומר קדי שיקרום המתחזן שלה: (טו) משלשלין את
 הפסח בתנור עם חשיכה ומאחיזין את האור במדורה
 בית הפוקד ובגבולין קדי שתאחז האור ברבן רבי יהודה
 אומר בפסחין כל-שהוא:

מרק ב בפה מדליקין. ובפה אין מדליקין. אין מדליקין לא
 בלכש. ולא בחוסן ולא בכלף. ולא בפתילת
 האידן. ולא בפתילת המדבר. ולא בירוקה שעל פני המים.
 ולא בזפת. ולא בשערה. ולא בשמן קיק. ולא בשמן שרפה.
 ולא באליה ולא בחלב. נחום הקדי אומר מדליקין בחלב
 מבושל נחמנים אומרים אחד מבושל ואחד שאינו מבושל
 אין מדליקין בו: (טז) אין מדליקין בשמן שרפה ביום טוב
 רבי ישמעאל אומר אין מדליקין בעטרן מפני כבוד השבת
 נחמנים מתירין בכל השמנים בשמן שומשמן בשמן
 אגוזים בשמן צנונות בשמן דגים בשמן פקיעות. בעטרן
 ובגפס. רבי מרסון אומר. אין מדליקין אלא בשמן זית
 בלכד: (יז) כל היוצא מן העין אין מדליקין בו אלא פשתן
 וכל היוצא מן העין אינו משמא ממאת אהלים אלא
 פשתן. פתילת הבגד שקפלה ולא הבחבה. רבי אליעזר
 אומר ממאה היא ואין מדליקין בה. רבי יעקבא אומר
 מהורה היא ומדליקין בה: (יח) לא יקוב אדם שפופרת של
 ביצה וימלאנה שמן. ויתננה על פי הנר בשביל שתהא
 מנשפת ואפילו היא של חרם ורבי יהודה מתיר אבל אם
 חברה היוצר מתחלה מטר מפני שהוא כלי אחד. לא
 ימלא אדם קערה שמן ויתננה בצד הנר. וימן ראש
 הפתילה בתוכה בשביל שתהא שואבת. ורבי יהודה

מתיר: (א) המכבה את הנר מפני שהוא מתירא מפני
 גזים או מפני לסמים או מפני רוח רעה או בשביל החולה
 שישן פטור. כחם על הנר. כחם על השמן. כחם על
 הפתילה חיב. ורבי יוסי פוטר בכלן. חוץ מן הפתילה
 מפני שהוא עושה פחם: (ב) על שלש עבירות נשים מתות
 בשעת לידתן. על שאינן זיהרות בנגדה. ובחלה ובחולקת
 הנר: (ג) שלשה דברים צריך אדם לומר בתוך ביתו ערב
 שבת עם השכה עשרתן ערבתן הדליקו את הנר. ספק
 השכה. ספק אינה השכה. אין מעשרין את הנדאי. ואין
 מטבילין את הפלים. ואין מדליקין את הנרות. אבד
 מעשרין את הדמאי. ומערבין וטומנין את החמין:

סוק ג פירה שהסיקה בקש ובגבבא נותנין עליה תבשיל
 בגפת ובעצים לא יתן עד שיגרוף. או עד
 שיטמן את האבר. בירת שמאי אומרים חמין. אבד לא
 תבשיל. ובית הלל אומרים חמין ותבשיל. בית שמאי
 אומרים נוסלין אבד לא מהזרין. ובית הלל אומרים אף
 מהזרין: (ד) תנור שהסיקהו בקש ובגבבא. לא יתן בין
 מתוכו בין מעל נפיו. כפח שהסיקהו בקש ובגבבא. הרי
 הוא כביבים. בגפת ובעצים הרי הוא כתנור: (ה) אין נותנין
 ביצה בצד המיחם בשביל שתתגלגל. ולא יפקיענה
 בסודרין ורפי יוסי מתיר. ולא יטמינה בחול ובאבק

דרכים בשביל שתצלה: (ו) מעשה שעשו אנשי טבריא.
 והביאו סלון של צונן לתוך אמה של חמין. אמרו להן
 חכמים אם בשבת בחמין שהיחמו בשבת אסורין ברחיצה
 ובשתיה. ואם ביום טוב בחמין שהיחמו ביום טוב אסורים
 ברחיצה ומתרין בשתיה. מוליאר הנרוף שותין הימנו
 בשבת. אנטיכי אף על פי שגרופה אין שותין ממנה:
 (ז) המיחם שפנהו לא יתן לתוכו צונן בשביל שיחמו אבד
 נותן הוא לתוכו או לתוך הפוס כדי להפשיקן. האלפס
 והקדרה שהעבירן מרותחין לא יתן לתוכן תבלין אבד נותן
 הוא לתוך הקערה או לתוך הממחוי. רבי יהודה אומר לכל
 הוא נותן חוץ מדבר שיש בו חמין וציר: (ח) אין נותנין כלי
 פחת הנר לקבל בו את השמן. ואם נתנו מבעוד יום מתיר.
 ואין נאיותין ממנו לפי שאינו מן המוקין. מטלטלין נר
 חדש אבד לא ישן רבי שמעון אומר כל הנרות מטלטלין
 חוץ מן הנר הדולק בשבת. נותנין כלי פחת הנר לקבל
 נצוצות ולא יתן לתוכו מים מפני שהוא מכבה:

סוק ד במה טומנין ובמה אין טומנין אין טומנין לא בגפת
 ולא בגבבא ולא במלח ולא בקסיד ולא בחול
 בין לחים בין יבשים ולא בתבן ולא בזגים ולא במוכים
 ולא בעשבים בזמן שהם לחים אבד טומנין בהן בשתן
 יבשים. טומנין בכסות ובפירות בכנפי יונה ובגסודרת

של חרשים ובנעורת של פשתן דקה . רבי יהודה אומר
 בנדקה ומתיר בגפה : (א) טומגין בשלחין ומטלטלין אותן
 בגניזי צמר ואין מטלטלין אותן . כיצד הוא עושה . נוטרי
 את הכסוי והן נופלות . רבי אליעזר בן עזריה אומר קופה
 מטה על צדה ונוטל שמא ישול ואינו יכול להחזיר נחכמים
 אומרים נוטל ומחזיר . לא כשהו מבעוד יום לא יכסנו
 מששתחשך כשהו ונתגלה מטר לכפותו . ממלא את הקתון
 ונותן לתחת הגב או תחת הקסת :

פרק ה במטה בהמה יוצאה . ובמה אינה יוצאה . יוצא הנמל
 באפסר . ונאקה בחוטם . ולובדקים בפרומביא וסוס
 בשיר . וכל בעלי השיר יוצאין בשיר . ונמשכים בשיר .
 ומזין עליהן . וטובלין במקומן : (ב) חמור יוצא במרדעת
 בזמן שהיא קשורה לו . זכרים יוצאין לביבין רחלות יוצאות
 שחוזות קבולות ובכונות . העצים יוצאות צרורות . רבי
 יוסי אומר בכלן חוץ מן הרחלים הכבונות רבי יהודה אומר
 עצים יוצאות צרורות ליבש . אבל לא לחלב : (ג) ובמה
 אינה יוצאה . לא יצא גמל במטוטלת לא עקוד ולא רגול
 וכן שאר כל הבהמות . לא יקשור גמלים זה בזה וימשוך .
 אבל מכנים תכלים לתוך ידו וימשוך . ובלבד שלא יכרוד :
 (ד) אין חמור יוצא במרדעת בזמן שאינה קשורה לו . ולא
 בזוג אף על פי שהיא פקוק ולא בסולם שבצוארו ולא

ברצועה שברגלו . ואין תמרנגולין יוצאין בחיטין . ולא
 ברצועות שברגליהם . ואין תזכרים יוצאין בעגלה שתחת
 האליה שלהן ואין הרחלים יוצאות חנוכות . ואין העגל
 יוצא בגימון . ולא פרה בעור הקופר ולא ברצועה שבין
 קרניה . פרתו של רבי אלעזר בן עזריה היתה יוצאה
 ברצועה שבין קרניה . שלא כרצון חכמים :

פרק ו במטה אשה יוצאה ובמה אינה יוצאה . לא תצא אשה
 לא בחיטי צמר ולא בחיטי פשתן ולא ברצועות

שבראשה . ולא תטבול בהן עד שתרכס . ולא כטוטפת ולא
 כסנבוטין בזמן שאינן תפורין . ולא ככבול לרשות הרבים .
 ולא בעיר של זהב ולא בקטלא ולא בגזמים ולא בטבעת
 שאין עליה חותם . ולא במחט שאינה נקובה . ואם יצאה .
 אינה חייבת תשאת : (א) לא יצא האיש בסגדל הטסומר ולא
 ביחיד בזמן שאין ברגלו מכה ולא בתפילין ולא בקמיע בזמן
 שאינו מן הפומחה . לא בשריון . ולא בקסדא . ולא במנפיים
 ואם יצא אינו חייב תשאת : (ב) לא תצא אשה במחט הנקובה .
 ולא בטבעת . שיש עליה חותם . ולא בכוליאור . ולא בכובלת
 ולא בצלוחית של פלייטין ואם יצאה חייבת תשאת דברי
 רבי מאיר נחכמים פוטרין בכובלת ובצלוחית של פלייטין :
 (ג) לא יצא האיש לא בסוף . ולא בקשת . ולא בתרים . ולא
 באלה . ולא ברומח ואם יצא חייב תשאת רבי אליעזר אומר

תבשיתין הן לו. וחקמים אומרים אינן אלא לגנאי שנאמר
 וכתתו חרבותם לאתים ונחיתותיהם למזרות. לא ישא
 גוי אל גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה. בירית מהורה
 ויוצאין בה בשבת. כבלים טמאין ואין יוצאין בהן בשבת:
 (ט) ויצאת אשה בחוטי שער בין משלה בין משל חברתה
 בין משל בהמה בטומפת ובסבובטין בזמן שהן תפורין
 ככבול ובפיאה נכריה לחצר כמוד שבאונה ובמוד
 שבסנדלה ובמוד שהתקינה לנדתה כפלפל ובגנריר מלח
 ובכל דבר שתמן לתוך פיה ובלבד שלא תתן לכתחלה
 בשבת ואם נפל לא תחזיר. שן תחבת ושן של זקב רבי
 מתיר וחקמים אומרים: (י) יוצאין בסלע שעל היצינית.
 הבנות קטנות יוצאות בחוטין ואפילו בקיסמין שבאונגיהם
 ערבות יוצאות רעולות ומדיזות פרופות וכל אדם אלא
 שדבריו חקמים בהונה: (יא) פורקת על האבן ועל האגוז
 ועל המטבע ובלבד שלא תפרוץ לכתחלה בשבת:
 (יב) הקיטע יוצא קב שלו דברי רבי מאיר ורבי יוסי אסור
 ואם יש לו בית קבול בתותים טמא סמוכות שלו טמאין
 מדרם ויוצאין בהן בשבת ונגמסין בהן בעזרה כפסא וסמוכות
 שלו טמאין מדרם ואין יוצאין בהן בשבת ואין נגמסין בהן
 בעזרה. אגסטמין שהורים ואין יוצאין בהן: (יג) הקניגים
 יוצאים בקשרים ובגי מלבים בגזין וכל אדם אלא שדבריו

חקמים בהונה: (יד) יוצאין בביצת התרנול ובשן שנעל
 ובמסמר מן הצלוב משום רפואה דברי רבי מאיר וחקמים
 אומרים (נא דברי רבי יוסי ורמא) אף בחול אסור משום
 דברי האמורין:

כק"י כלל גדול אמרו בשבת כל השוכח עיקר שבת
 ועשה מלאכות הרבה בשבתות הרבה אינו חייב
 אלא חטאת אחת היודע עיקר שבת ועשה מלאכות הרבה
 בשבתות הרבה חייב על כל שבת ושבת היודע שהוא
 שבת ועשה מלאכות הרבה בשבתות הרבה חייב על כל
 אב מלאכה ומלאכה העושה מלאכות הרבה מעין מלאכה
 אחת אינו חייב אלא חטאת אחת: (טו) אבות מלאכות
 ארבעים חסר אחת הזרע והחודש והקוצר והמעמר הדש
 והזרה הבורר המוחן והמקד והלש והאופה הגוזז ארס
 הצמר. המלכנו והמנפצו והצובעו והמזגה והמסוך.
 והעושה שתי כתי גידין והאורג שני חוטין והפוצע שני
 חוטין הקושר והפתיר והתופר שתי תפירות הקורע על
 מנת לתפור שתי תפירות הצד צבי השוחטו והמפשיטו
 המולחו והמעבד ארס עורו והמוחקו והמתכו הכותב
 שתי אותיות. והמוחק על מנת לכתוב שתי אותיות.
 חבונה והפותר המבכה והמבעיר המכה בפטיש. המוציא
 מן שות לרשות הבני אלו אבות מלאכות ארבעים חסר

תקוני שבת

אחת: (א) ועוד בלל אחר אמרו כל הקשר להצניע ומצניעין
 כמוהו והוציאו בשבת חייב עליו חטאת וכל שאינו קשר
 להצניע ואין מצניעין כמוהו והוציאו בשבת אינו חייב
 אלא המצניעו: (ב) המוציא תבן במלא פי פרה עצה במלא
 פי נמל עמיר במלא פי מלה עשבים במלא פי גדי עלי
 שום ועלי בצלים לחים בגרונרת יבשים במלא פי גדי ואין
 מצטרפין זה עם זה מפני שלא שוו בשיעוריהן. המוציא
 אוכלים בגרונרת חייב. ומצטרפין זה עם זה מפני ששוו
 בשיעוריהן. חוץ מקלפיהן. ונגרעניהן ועוקציהן. וסובין.
 ומורסקן. רבי יהודה אומר. חוץ מקלפיה עדשים
 שמתבשלות עמהן:

פירק המוציא וין גדי מזינת הבוס. חלב גדי גמיעה דבש
 גדי ליתן על הפתית שמן גדי לסוד אבך קטן.
 מים גדי לשאף בהן ארס הקילור. ושאר כל הפטקין
 ברביעית. וכל השופכין ברביעית. רבי שמעון אומר כולן
 ברביעית ולא אמרו כל השיעורין הללו לא למצניעיהן:
 (ג) המוציא חבל גדי לעשות אונן לקופה. גמי גדי לעשות
 תלאי לנפה ולכברה. רבי יהודה אומר גדי לשול ממנו
 מדרג מנעל לקטן. גייר גדי לכתוב עליו קשר מוכסין
 והמוציא קשר מוכסין חייב. גייר מחוק גדי לכרוף על פי
 צלוחית. קמנה של פליטון: (ד) עור גדי לעשות קמיע.

תקוני שבת

קלף גדי לכתוב עליו פרשה קמנה שבתפלין שהיא שמע
 ישראל. דוקסוסטוס גדי לכתוב מזוזה. דיו גדי לכתוב
 שהי אותיות. כחול גדי לכחול עין אחת: (ה) דבק גדי ליתן
 בראש השבשבת. זפת ונפרית גדי לעשות נקב. שענה
 גדי ליתן על פי נקב קטן. חרסים גדי לעשות פי פור של
 צורפי זהב רבי יהודה אומר גדי לעשות פטפוט. סובין
 גדי לתן על פי פור של צורפי זהב. סיד גדי לסוד אצבע
 קמנה שבפנות. רבי יהודה אומר גדי לעשות כלפול רבי
 נחמיה אומר. גדי לסוד (נ"א לעשות) אנדיפי: (ו) אדמה
 כחותם המרצופין דברי רבי עקיבא וחקמים אומרים
 כחותם האיירות. זבל וחול הדק גדי לזבל קלח של כרוב
 דברי רבי עקיבא וחקמים אומרים גדי לזבל כרישא. חול
 הנס גדי לתן על מלא כף סיד. קנה גדי לעשות קולמוס
 ואם היה עב או מרוסס גדי לבשל בו ביצה קלה שבבצים
 טרופה ונתנה באילפס: (ז) עצם גדי לעשות מרוד. רבי
 יהודה אומר גדי לעשות ממנו חף. זכוכית גדי לגרור בו
 ראש הפרפר. צרור או אבן גדי לזרוק בעוף רבי אליעזר
 בן יעקב אומר גדי לזרוק בבהמה: (ח) חרס גדי לתן בין
 פצים לחבירו דברי רבי יהודה רבי מאיר אומר גדי לחתות
 בו את האור רבי יוסי אומר גדי לקבל בו רביעית אמר
 רבי מאיר אף על פי שאין ראיה לדבר זכר לדבר שנאמר

ולא יפצא במקמתו תרש לחתות אש מיקוד אמר לו רבי
יוסי משם רצויה דכתיב ולתשף מיום מנגא:

סדר תקוני שבת

לסעודה שניה

מרק מ אמר רבי עקיבא מנין לעבודה זרה שמשמאה במשא
בגדה . שנאמר הוורם כמו דנה צא האמר לו מה
גדה מטמאה במשא . אף עבודה זרה מטמאה במשא :
מנין לספינה שהיא טהורה . שנאמר דרך אניה בלב ים .
מנין לערוגה שהיא ששה על ששה מפתים שזרעין בתוכה
חמשה זרעונין ארבע בארבע רוחות הערוגה ואחד באמצע
שנאמר כי כארץ תוציא צמחה וכננה זרועיה מצמיח .
זרעה לא נאמר . אלא זרועיה : (י) מנין לפולטת לשבת
זרע ביום השלישי שהיא טמאה . שנאמר היו נכונים
לשלשת ימים . מנין שמרחיצין את המילה ביום השלישי
שחל להיות בשבת . שנאמר ויהי ביום השלישי בהיותם
בואבים . מנין שקושרין לשון של זהורית בראש שעיר
הפסולת . שנאמר אם יהיו חטאיכם פשנים בשלג ילבינו :
(י) מנין לסיכה שהיא כשתיה ביום חפפורים . אף על פי
שאין ראיה לדבר זכר לדבר . שנאמר ותבא כמים בקרב
וכשמן בעצמותיו : (י) המוציא עצים גרי לבשל ביצה קלה .

תכלין כדי לתפל ביצה קלה ומצטרפין זה עם זה . קליפי
אנוזים . קליפי רמונים . איסמים ופואה . כדי לצבוע בהן
בגד קטן בסבכה . מי רגלים . נתר . וכוורת . קמוליא .
ואשלג . כדי לכבס בהן בגד קטן בסבכה . רבי יהודה
אומר כדי להעביר על הכתם : (י) פלפלת כל שהוא ועטרן
כל שהוא מיני בשמים ומיני מתכות כל שהן . מאבני המזבח .
ומעפר המזבח . מקק ספרים ומקק מטפחותיהם כל שהיו
שמצניעים אותן לגונן . רבי יהודה אומר אף המוציא
משמשי עבודה זרה כל שהוא . שנאמר ולא ידבק בידך
מאומה מן החכם : (י) המוציא קפת הרזקלין אף על פי שיש
בה מינין הרבה אינו חייב אלא חטאת אחת . זרעוני כנה
פחות מגנורגרת . רבי יהודה בן בתירה אומר חמשה .
זרע קישואין שנים זרע דלועין שנים . זרע פול המצרי שנים
חגב חי טהור כל שהוא . מת בגנורגרת . צפורת כרמים
בין חיה בין מתה כל שהוא שמצניעין אותה לרפואה . רבי
יהודה אומר אף המוציא חגב חי טמא כל שהוא שמצניעין
אותו לקטן לשחוק בו :

מרקי המצניע לזרע ולדונמא ולרפואה והוציא בשבת
חייב בכל שהוא . וכל אדם אין חייב עליו
אלא בשיעורו . חזר והכניסו אינו חייב אלא בשיעורו :
(י) המוציא אצקלין ונתנן על האסקוסה בין שתור והוציאן

בין שהוציאן אחר פטור מפני שלא עשה מלאכתו בבת
 אחת. קיפה שהיא מלאה פירות ונתנה על האקקופד—
 החיצונה אף על פי שרוב הפירות מבהוין פטור עד שיוציא
 את כל הקופה: (א) המוציא בין בימינו בין בשמאלו בתוך
 חיקו או על כתיפו חייב שכן משא בני קהת. לאחר ידו
 ברנלו בפיו ובמרפקו באזנו ובשערו ובפיגדתו ופיה למטה
 בין פוגדתו לחלוקו ובשפת חלוקו במגעלו בסנדלו פטור
 שלא הוציא בדרך המוציאיו: (ב) המתכוין להוציא לפניו
 ובא לו לאחוריו פטור. לאחוריו ובא לו לפניו חייב. באמת
 אמרו האשה החוגרת בסיגר בין מלפניה ובין מלאחריה
 חייבת שכן ראוי להיות חוזר. רבי יהודה אומר אף מקבלי
 פתקין: (ג) המוציא בפר לרשות הרבים חייב הוציא והו
 שנים פטורין לא יכול אחד להוציא והוציא והו שנים חייבים
 ורבי שמעון פוטר. המוציא אוכלין פחות מקשיעור בקבלי
 פטור אף על הקלי שהקלי מפילה לו. את החי במטה
 פטור אף על המטה שהמטה מפילה לו. את המת במטה
 חייב. וכן גזית מן המת וכזית מן הגבילה וכענשה מן
 השרץ חייב. ורבי שמעון פוטר: (ד) הנוטל צפרניו זו בזו
 או בשניו. וכן שערו וכן שקמו וכן זקנו וכן הגודלת וכן
 הנוחלת וכן הפוקסת. רבי אליעזר מחייב ונחמם אוסרין

משום שבות. התולש מעציץ נקיב חייב ושאינו נקיב
 פטור. ורבי שמעון פוטר בזה ובזה:
 פרק יא הזורק מרשות היחיד לרשות הרבים. מרשות הרבים
 לרשות היחיד חייב. מרשות היחיד לרשות היחיד
 ורשות הרבים באמצע. רבי עקיבא מחייב ונחמם פותרין:
 (א) כיצד שתי גזוזטר אות זו כנגד זו ברשות הרבים המושיט
 והזורק מזו לזו פטור היו שתיהן בדיוטא אחת המושיט
 חייב והזורק פטור שפך היתה עבדת הלזים שתי עגלות
 זו אחר זו ברשות הרבים מושיטין הקרשים מזו לזו אבל
 לא זורקין. חולית הבור והסלע שהו גבוהים עשרה ורחבו
 ארבע הנוטל מהן והנותן על גבן חייב פחות מכן פטור:
 (ב) הזורק ארבע אמות כפותל למעלה מעשרה טפחים—
 כזורק באגרו. למטה מעשרה טפחים כזורק בארץ. הזורק
 בארץ ארבע אמות חייב זרק לתוך ארבע אמות ונתגלגל
 חוץ לארבע אמות פטור חוץ לארבע אמות ונתגלגל לתוך
 ארבע אמות חייב: (ג) הזורק בים ארבע אמות פטור. אם
 היה רקקמים ורשות הרבים מהלכת בו הזורק לתוכו ארבע
 אמות חייב. וכמה הוא רקק מים פחות מעשרה טפחים.
 רקק מים ורשות הרבים מהלכת בו. הזורק בתוכו ארבע
 אמות חייב: (ד) הזורק מן הים ליבשה ומן היבשה לים ומן
 הים לספינה ומן הספינה לים ומן הספינה לתברתה פטור.

כפינות קשורות זו בזו מטלמלין מזו לזו. אם אינן קשורות
 אף על פי שמוקפות אין מטלמלין מזו לזו: (י) הזרק ונזקר
 לאחר שיצתה מידו קלטה אחר קלטה בלב או שגשרפה
 פטור. ורק לעשות חבורה בין באדם ובין בבמה ונזקר
 עד שלא נעשת חבורה פטור. זה הכלל כל חייבי הטאות
 אינו חייבין עד שתהא תחלתן וסופן שנגנה תחלתן שנגנה
 וסופן ודון תחלתן ודון וסופן שנגנה פטורין עד שתהא
 תחלתן וסופן שנגנה:

פרק יב הבונה במה יבנה ויהא חייב. הבונה כל שהויה
 והמסתת והמכה בפטיש וכמעצד הקודח כל
 שהויה חייב. זה הכלל כל העושה מלאכה ומלאכתו
 מתקיימת בשבת חייב. רבן שמעון בן גמליאל אומר אף
 המכה בסורגים על הסדן בשעת מלאכה חייב מפני שהוא
 במתקן מלאכה: (א) החורש כל שהוא המנפש והמקרחם
 והמזדבד כל שהוא חייב המלקט עצים אם לתמן כל שהן אם
 להסיק כדי לבשל ביצה קלה המלקט עשבים אם לתמן כל
 שהוא אם לבהמה במלא פי הנדי: (ב) הכותב שתי אותיות
 בין בימינו ובין בשמאלו בין משם אחד בין משתי שמות
 בין משתי סממניות בכל לשון חייב. אמר רבי יוסי לא
 חייבו שתי אותיות אלא משום רושם שבד היו פותכין על
 קרשי המשכן לידע איזו בן זונה. אמר רבי מצינו שם קטן

משם גדול שם משמעון ומשמאל נח מנחור דן מדניאל
 גד מדניאל: (ג) הכותב שתי אותיות בהעלם אחד חייב.
 כתב בדיו בסם בסיקרא בקומום ובקנקנתום ובכל דבר
 שהוא רושם על שני כותלי זויות ועל שני לוחי פינגס והן
 גהנין זה עם זה חייב. הכותב על פשרו חייב המסרט על
 פשרו רבי אליעזר מחייב הטאת ורבי יהושע פוטר: (ד) כתב
 במשקין במי פירות באבק דרכים באבק סופרים ובכל דבר
 שאינו מתקנים פטור לאחר ידו ברגלו בסיו ובמרפיקו כתב
 אות אחת סמוך לכתב וכתב על גפי כתב נחפזין לכתוב
 חית וכתב שני זיינין אחת בארץ ואחת בקורה כתב על שני
 כותלי הבית על שני דפי פינגס ואין גהנין זה עם זה פטור.
 כתב אות אחת נוטריקון רבי יהושע בן ברתירא מחייב
 והקמים פוטרין: (ה) הכותב שתי אותיות בשתי העלמות
 אחת שחרית ואחת בין הערבנים רבן גמליאל מחייב
 והקמים פוטרין:

פרק יג רבי אליעזר אומר האורג שלשה חוטין בתחילה ואחד
 על האריג חייב והקמים אומרים בין בתחלה בין
 בסוף שיעורו שני חוטין: (א) העושה שתי בתי גרין בגרין
 בקירוס בנפה בכברה ובסל חייב והתופר שתי תפירות
 והקורע על מנת לתפור שתי תפירות: (ב) הקורע בהקטו
 ועל מתו ובל המקלקלין פטורין והמקלקל על מנת לתמן

שיעורו במסוקן: (י) שיעור המלכין והמנפץ והצובע והסנה
 כמלא רחב הסיט פסול והאורג שני חוטין שיעורו כמלא
 הסיט: (י) רבי יהודה אומר הנד צפור למנדל וצבי לבית
 חייב בחכמים אומרים צפור למנדל וצבי לבית ולחצר
 ולביבדין רבן שמעון בן נמליאל אומר לא כל הביבדין
 שוין זה הקלל כל המחוסר צידה פסול ושאינו מחוסר צידה
 חייב: (י) צבי שנכנס לבית ונגעל אחד בפניו חייב געלו
 שנים פטורין לא יכול אחד לנגעל ונגעלו שנים חייבין ורבי
 שמעון פוטר: (י) יושב האחד על הפתח ולא מלאהו יושב
 השני ומלאהו השני חייב יושב הראשון על הפתח ומלאהו
 ויבא השני וישוב בצדו אף על פי שעמד הראשון והלך לו
 הראשון חייב והשני פטור. הא למה זה דומה לנגעל את
 ביתו לשומר ונמצא צבי שומר בתוכו:

סוק יד שמונה שרצים האמורים בתורה. הצדן והחובל
 בהן חייב. ושאר שרצים ורמשים. החובל
 בהן פטור. הצדן לצורך חייב ושלא לצורך פטור. תיה
 ועוף שפרשותו. הצדן פטור. והחובל בהן חייב: (י) אין
 עושין הילמי בשבת אכל עושרה הוא את מי המלח.
 ומובל בהן פתו. ונותן לתוף התבשיל. אמר רבי יוסי
 והלא הוה הילמי בין מרבה ובין מועט. ואלו הן מי
 טבח המטריין. נותן שמן בתחילה לתוף הפנים או לתוף

המלח: (י) אין אוכלין אוזב יון בשבת. לפי שאינו מאכל
 בריאים. אבל אוכל הוא את יויעור. ושוחה אכוב רועה.
 כל האוכלין אוכל אדם לרפואה. וכל המשקין שוחה
 חוץ ממי דקלים וכוס עקרים. מפני שהן לירוקה. אבל
 שוחה הוא מי דקלים לצמאו. וסד שמן עקרין שלא
 לרפואה: (י) החושש בשניו לא יגמע בהן את החומץ
 אבל מטבל הוה בדרבו. ואם גתרפא גתרפא. החושש
 במתניו לא יסוד יון וחומץ. אבל סד הוא את השמן.
 ולא שמן ורד. בני מלכים סכים שמן ורד על מפותיהן.
 שכן דרפם לסוד בחול. רבי שמעון אומר כל ישראל בני
 מלכים הם:

סוק מו אלו קשרים שחייבין עליהן. קשר הנמלין. וקשר
 הספגין. ובשם שהוא חייב על קשרין. כד
 הוה חייב על המרן. רבי מאיר אומר כל קשר שהוא
 יכול להחירו באחת מדיו אין חייבין עליו: (י) יש לך
 קשרים שאין חייבין עליהן כקשר הנמלין וכקשר הספגין.
 קושרת אשה מפתח חלוקה וחנטי סבבא. ושל פסיקא.
 ורצועות מגעל וסנדל. ונודות יון ושמן. וקנדה של
 בשר. רבי אליעזר בן יעקב אומר קושרין לפני התבשה
 בשביל שלא תצא. קושרין דלי בפסיקא אבל לא בחבל
 רבי יהודה טמיר. כלל אמר רבי יהודה. כל קשר שאינו

תקוני שבת

של קיימא. אין חייבין עליו: (א) מקפלין את הפלים
 אפילו ארבעה וחמשה פעמים. ומציעין את הפטורה
 מלילי שבת לשבת אבל לא משבת למוצאי שבת. רבי
 ישמעאל אומר מקפלין את הפלים ומציעין את הפטורה
 מיום הכפורים לשבת. וחלבי שבת קרבין ביום הכפורים
 (נא אבל לא של יום הכפורים בשבת). רבי עקיבא
 אומר לא של שבת קרבין ביום הכפורים ולא של יום
 הכפורים קרבין בשבת:

סוקו כל בתבי תקדש מצילין אותן מפני הדליקה. בין
 שקורין בהן ובין שאין קורין בהן. ואף על פי
 שבתובים בכל לשון טעונים גניזה. ומפני מה אין קורין
 בהם. מפני בטול בית המדרש. מצילין תיק הספר עם
 הספר ותיק התפילין עם התפילין ואף על פי שיש בתוכן
 מעורר. ולהיכן מצילין אותן. למכוי שאינו מפלש. בן
 בתרא אומר אף למקדש: (א) מצילין מזון שלש סעודות.
 הראוי לאדם לאדם. הראוי לבהמה לבהמה. ביצר נפלה
 דליקה בלילי שבת מצילין מזון שלש סעודות. בשחרית
 מצילין מזון שתי סעודות. בפניחה מזון סעודה אחת
 רבי יוסי אומר לעולם מצילין מזון שלש סעודות: (א)
 מצילין סל מלא בפרור. ואף על פי שיש בו מארה
 סעודות. ועגול של דבילה ונתבית של זין. ואזמרים לאזמרים

תקוני שבת

בואו והצילו לכם. ואם היו פקחין עושין עמו חשבון
 אחר השבת. להיכן מצילין אותן. להציר המעורבת. בן
 בתיקה אומר אף לשאינה מעורבת: (א) ולשם מוציא כל כלי
 תשמישו. ולובש כל מה שיכול ללבוש. ועומק כל מה
 שיכול לעטוף. רבי יוסי אומר שמונה עשר פלים וחזר
 ולובש ומציא. ואומר לאחרים בואו והצילו עמי: (א) רבי
 שמעון בן גנם אומר פורסין עור של נדי על נפייטידה תיבה
 ומגדל שאהו בהן את האור מפני שהוא מתרד. ועושין
 מחיצה בכל הפלים בין מלאים בין ריקנים בשביל שלא
 תעבור הדליקה. רבי יוסי אומר בכלי חרש חדשים מלאין
 מים לפי שאין יכולין לקבל את האור. והן מתבקעין ומכבין
 את הדליקה: (א) נכרי שקבא לכבות. אין אזמרים לו כבה
 ואל תכבה. מפני שאין שבייתתו עליהן. אבל קטן שקבא
 לכבות אין שומעין לו. מפני ששבייתתו עליהן: (א) כוסין
 קערה על גפי הנר בשביל שלא תאחז בקורה. ועל צואה
 של קטן. ועל עקרב שלא תשוך. אמר רבי יהודה מעשה
 בא לפגי רבן יוחנן בן זכאי בערב ואמר חוששני לו מהטמאת:
 (א) נכרי שהדליק את הנר משתמש לאורו וישראל. ואם
 בשביל ישראל אסור. מלא מים להשקות בהמתו. משקה
 אחריו וישראל. אם בשביל ישראל אסור. עשה נזי פבש
 לידר בו. ירד אחריו וישראל. ואם בשביל ישראל אסור.

מעשה ברבן נמליאל וזקנים שקיז באין בספינה. ועשה
 נזי כבש לירד בו ונרדו בו רבן נמליאל וזקנים:

מצאתי כתוב שמונים ימים הסגנו קודם שמוקדטין קיד וסל רנא פק
 ז' מוסק' טנח ולחר כך פק דוסכח כלים נמסנח העתקלח
 עשר קדושות עד נספס הקטר' והמסנח סרלסונס עפרק עסני מוסס אל
 מעמוד על ספרק כי זום יתקטרו קטר לענין סורס ולרן ישראל ירוסליס
 ועיס סוקדט וטנח וס' נרלסס.

עשר קדושות הן ארץ ישראל מקודשת מכל
 הארצות ומה היא קדושתה שמביאים ממנה
 עומר והבפורים ושתי הקחם מה שאין מביאין בן
 מכל הארצות: (א) עירות המוקפות חומה מקודשות
 ממנה שמשלחין מתוכן את המצורעים ומסבבין
 לתוכן מרת עד שירצו יצא אין מתעריין אותו:
 (ב) לפנים מן החומה מקודש מהם שאוכלים שם
 קדשים קלים ומעשר שני. הר הבית מקודש ממנו
 שאין זבים וזבות נדות ויולדות נכנסים לשם. החיל
 מקודש ממנו שאין נותים וטמאי מתים נכנסים
 לשם. עזרת נשים מקודשת ממנו שאין טבול יום
 נכנס לשם ואין תיבין עליה תפאת. עזרת ישראל
 מקודשת ממנו שאין סדוסר נפודים נכנס לשם

ותייבין עליה תפאת. עזרת הכהנים מקודשת ממנו
 שאין ישראלים נכנסין לשם אלא בשעת צרכיהם
 לסמיכה לשחיטה ולתנופה: (ט) בין האולם ולמזבח
 מקודש ממנה שאין בעלי מומין ופרועי ראש נכנסים
 לשם. ההיכל מקודש ממנו שאין נכנס לשם שלא
 רחויץ ידים ורגלים קודש הקדשים מקודש מהן
 שאין נכנס לשם אלא כהן הגדול ביום הכפורים
 בשעת העבודה. אמר רבי יוסי כחמשה דברים בין
 האולם ולמזבח שנה להיכל שאין בעלי מומין ופרועי
 ראש ושתיני יין ושלא רחויץ ידים ורגלים נכנסים
 לשם ופורשין מבין האולם ולמזבח בשעת הקטרה:
 פרק ב בלי עץ וכלי עור וכלי עצם וכלי זכוכית
 פשוטיהם טהורים ומקבליהן טמאין
 נשברו טהורות הנור ועשה מהם כלים מקבלים
 טומאה מבאין ולהבא. בלי חרס וכלי נתר טומאתן
 שנה מתטמאין ומטמאין באייר ומטמאין מאחוריהן
 ואיגן מטמאין מגביהן ושיבירתן היא טהרתן:

ולחר כך יאמר זה העלמר מוסר סעקובל לנסתס סנדנר עכנד ספודס ז'

ביוםא דשבתא בסעודתא תנינא כתיב או תתענג על יי. על יי ודאי
 דהויא שעתא אתגליא עתיקא קדישא וכולהו עלמין בחדותא
 שלימא וחדוותא דעתיקא עבדינן. וסעודתא דיליה היא ודאי.
 כסעודתא תליתאי דשבתא דכתיב והאכלתך נהלת יעקב אביך. דא
 היא סעודתא דזעיר אנפין דהוי בשלמותא. וכלהו שיתא יומין מההוא
 שלימו מתברכין. ובעי בר נש למחדי בסעודתיה ולאשלמא אלן
 סעודתי דאינון סעודתי מהימנותא שלמותא דרעא קדישא דישראל
 די מהמנותא דא דילהון היא ולא דעמין עובדי עבודה זרה. ובגין כך
 אמר ביני ובין בני ישראל. תא חוי בסעודתי אלן אשתמודעאן ישראל
 דאנון בני מלכא דאנון מהיכלא דמלכא. דאנון בני מהמנותא. וזמאן
 דפנים חד סעודתא מנייהו אחוי פנימיתא לעילא ואחוי גרמיה דלאו
 מבני מלכא עילאה הוא. דלאו מבני היכלא דמלכא הוא. דלאו מורעא
 קדישא דישראל הוא. ויהבין עליה חומרא דתלת מילין דינא דנהינס
 וכו'. ותא חוי בכלהו שאר זמנין וחנין בעי בר נש למחדי. ולמחדי
 למסכני. ואי איהו חדי בלחודוי. ולא יהיב למסכני עונשיה סני דהא
 בלחודוי חדי ולא יהיב חדו לאחרא עליה כתיב חריתי פרש על פניכם
 פרש חניכם. ואי איהו בשבתא חדי. אף על גב דלא יהיב לאחרא
 לא יהיבין ליה עונשא כשאר זמנין וחנין. דכתיב פרש חניכם. פרש
 חניכם קאמר ולא פרש שבתכם. וכתיב חדשיכם ומועדיכם שנהא
 נפשי ואלו שבת לא קאמר. ובגין כך כתיב ביני ובין בני ישראל
 ומשום דכל מהימנותא אשתכח בשבתא. יהבין ליה לבר נש גשמתא
 אחרא נשמתא עלאה. נשמתא דכל שלמא בה כדזמא לעלמא דאתי:
 ובגין כך אקרי שבת. מהו שבת. שמא דקדישא בריך הוא שמא דאיהו
 שלים מכל סמרוי. אמר רבי יוסי ודאי כך הוא. וי ליה לבר נש דלא
 אשלים חדותא דמלכא קדישא וזמאן חדותא דיליה אלן תלת סעודתי
 מהימנותא סעודתא דאברהם יצחק ויעקב כללין בהו: וכלהו חדו על
 חדו מהימנותא שלמותא מכל סמרוי. תאנא בהדין יומא מתעמרין אבהן

וכל בגין ינקין פה ולא הכי בכל שאר חנין וחנין. בהדין יומא היכי
 דנהינס נייחין. בהדין יומא כל דינן אתכסין ולא מתערין בעלמא.
 בהדין יומא אורייתא מתעמרא בעמרין שלמין. בהדין יומא חדותא
 וחמנוקה אשתמע. במאתן וחמשין עלמין. ברוך ה' לעולם אמן ואמן.
 וזמאן כך ילמר סזעך:

אתקינו סעודתא דמהימנותא שלימתא חדותא
דמלכא קדישא אתקינו סעודתא דמלכא
דא היא סעודתא דעתיקא קדישא וחקל מפוחין
קדישין וזעיר אנפין אתיין לסעודה בהדה:

אסדר לסעודתא. בצפרא דשבתא. ואומין בה
השתא. עתיקא קדישא

נהוריה ישרי בה. בקדישא רבא ובחפרא סבא.

דביה תחדי נפשא
ישדר לן שופריה. ונחוי ביקריה. ונחוי לן סתריה

דאתאמר בלחישא
יגלה לן מעמי. דבתריסר נהמי. דאינון אוח בשמיה.

בסילא וקלישא
צורא דלעילא. דביה מי גלא. ויתגבי חילא
ותיסק עד רישא

מרד חצרו חקלא. ברבור ובקלא. ומללו מלה.
 מתיקא כדובשא
 קדם רבון עלמין. במילין סתימין. תגלון פתגמין.
 ותימרין חרושא
 לעטר פתורא. ברזא יקרא. עמיקא ושמירא. ולא
 מלתא אושא
 ואלין מליא. יהון לרקעא. ותמן מאן שריא. הלא
 ההוא שמשא
 רבו יתיר יסגיה. לעילא מן כרניה. ויסב בת זוגיה.
 דהנות פרישא
 חי יהנה וברוך צורי. ביהנה תתהלל נפשי. כי יהנה
 יאיר נרי: כהלו גרו עלי ראשי
 יהנה רועי לא אחסר. על מי מנוחות יגהלני. נותן
 לחם לכל בשר. לחם חקי המריפני
 יהי רצון מלפניך. אתה אלהי קדושי. תערוך לפני
 שלחנה. תרשן בשמן ראשי
 מי יתן מנוחתי. לפני ארון השלום. ודתה שלמה
 משתי. הנמים והשלום

ישלח מלאכו לפני. ללותי לנה. בכום ישועות
 אשא פני. מנת פוסי רנה
 צמאה נפשי אל יהנה. ימלא שובע אסמי. אל
 הקרים אשא עיני. כהלל ולא בשמאי
 חרות ימים ושנות עולמים. עורה כבודי עורה.
 ועל ראשי יהיו תמים. גר מצנה ואור תורה:
 קומה יהנה למנוחתי. אתה נארוך ענה. קח נא אל
 את ברבתי. והסוק מן חונה:

מזמור לדוד יי רועי לא אחסר: בנאות דשא ירביצני
 על מי מנוחות יגהלני: נפשי ישוכב ינחני
 במעגלי צדק למען שמו: גם כי אלה בניא צלמות
 לא אירא רע כי אתה עמדי שבטך ומשענתך המה
 ינחמיני: תערוך לפני שלחן נגד צורכי דשנות
 בשמן ראשי פוסי רנה: אך טוב וחסד ירדפוני
 כל ימי חיי ושבתתי בבית יי לארץ ימים:

אל נערץ בסוד קדושים רבה ונורא על כל סביבי: עני ומרת יה ויהי
 לי לישועה: כל הנשמה תהלל יה הללויה:

ליחרא שמה דקב"ה ושכינתיה וכו' הגה אנכי בא לקיים מצות עשה
 לקדש על היין קדושא רבא נאדר בקדש הלולים ומעשה ידעו

כוננה עלינו. יה המתעלה באור הקדמון שרש כל הענפים במשפט האורי במ"ם ובי"ן וישוב עוד אל הבא"ר לשאוב וממנה תשתלשל בכל העולמות ולגרו"ן לאור באור החיים עולם שכולו שבת מנוחה לחיי העולמים ויהי נועם יי אלהינו וכו'.

אם תשיב משבת רגלך עשות הפעולה ביום קדשי וקראת לשבת עונג לקדושיהנה מקבד וכבדתו מעשות הרביה ממצוא הפצה ודבר דבר: או התענג על ידו והרפכתו על במתו ארץ והאכלתו נחלת יעקב אביך פי יהנה דבר: ושמו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם ברית עולם: ביני ובין בני ישראל אות היא לעולם בי ששת ימים עשה יי את השמים ואת הארץ וכיום השביעי שבת וינפש:

זכור את יום השבת לקדשו: ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך: ויום השביעי שבת ליהנה אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך עבדך ונאמתך ובהמתך וגרך אשר בשעריך כי ששת ימים עשה יהנה את השמים ואת הארץ את הים ואת כל אשר בם ונח ביום השביעי על כן ברך יהנה את יום השבת ויקדשהו:

ונעם לסדר אחר יין לקידוש ואין בו חזון נמוך כמו ע"ס חזון נלילס וינכד בקול דם:

סברי מרנן ורבנן ורבנתי:

ברוך אתה יהנה אלהינו מלך העולם בורא פרי ה' ה' ה' ה':

ועתה כדי רביעית וימן לכל הנסוכין ויטול ידיו וקודם טיננס ינכד על כטילס ידים:

ליחדא שמיה דקב"ה ושכינתיה וכו' הנה אנכי בא לקיים מצות סעודה שנית של שבת קדש המיוחסת לאברהם חסידא לתקן את שרשה במקום עליון ובזכותו נצול מדינה של גהינם ויקיים בנו מקרא שכתוב אז תתענג על יהוה. ויהי נועם וכו':

מנוחה לשבת

תחילין זנונך מה ידודות כמו כוננסה של סול. וס' התמיד וערבה. ואסרי ואס"כ חונכרים:

ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב גאם יי: ואני זאת בריתי אותם אמר יי רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתי בפיה לא ימושו מפיה ומפי זרעך ומפי זרע זרעך אמר יי מעתה ועד עולם: ואתה קדוש יושב תהלות ישראל: וקרא זה אל זה ואמר. קדוש. קדוש. קדוש. יי צבאות מלא כל

הארץ כבודו: ומקבלין דין מן דין ואמרינן. כלל
 קדיש בשמי מרומא עלאה בית שכינתה. קדיש
 על ארעא עובד גבורתה. קדיש לעלם ולעלמי
 עלמיא יי צבאות מליא כל ארעא ויו יקרה: בקול
 ותשאני רוח ואשמע אחרי קול רעש גדול ברוך
 כבוד יי ממקומו: כלל ונמלתני רוקא. ושמעית
 בתרי קל זיע שניא דמשבחין ואמרינן בריך יקרא
 דיין מאתר בית שכינתה: יי ומלוך לעולם ועד: יי
 מלכותה קאם לעלם ולעלמי עלמיא: יי אלהי
 אברהם יצחק וישראל אבותינו שמרה זאת
 לעולם ליצר מחשבות לבב עמך והכן לבכם
 אליך. והוא רחום וכפר עון ולא ישחית והרבה
 להשיב אפו ולוא יעיר כל חמתו: פי אתה יי
 טוב וסלה ורב חסד לכל קראיך: צדקתך
 צדק לעולם ותורתך אמת: תמן אמת ליעקב
 חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי
 קדם: ברוך יי יום יום יעמם לנו האל ישועתנו
 סלה: יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה:

יי צבאות אשרי אדם בוטח בך: יי הושיעה
 המלך יעננו ביום קראנו:

ברוך אלהינו שבראנו לכבודו והבדילנו מן התועים
 ונתן לנו תורת אמת וחי עולם נטע בתוכנו
 הוא יפתח לבנו בתורתו וישם בלבנו אהבתו ויראתו
 לעשות רצונו ולעבדו בלבב שלם למען לא נינע
 לריק ולא נלד לבהלה. יהי רצון מלפניך יי אלהי
 ואלהי אבותינו שנשמור חקך ומצותיך בעולם
 הזה. ונזכה ונחיה ונירש טובה וברכה לחיי העולם
 הבא: למען ימרה כבוד ולא ידם יי אלהי לעולם
 אודך: יי חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר:
 ויבטחו בך יודעי שמך פי לא עזבת דרשיך יי:
 יי ארוננו מה אדיר שמך בכל הארץ: חוקי ונאמן
 לספקם כל המיחלים ליי:

ואושרים קדים לעילא.

נאני תפילתי לך יי עת רצון אלהים קרב חסדך
 ענני באמת ישעך:

ונוציאן סית ואושר ברוך הנוקם וגדלו. וקורין ג' גברי צפ' הסבוע הכלה.
 ואין פוערים צ קדים. ואמר קייאתה גוללים סית. ואושרים וזעור טיר

ליום ששנת. ^{מחצית} סוף למקומו. ואומר יסלנו. ואמר ססכניס קים
לסכלל חוננרים:

כי לקח טוב נתתי לכם תורתי אל תעזובו: תפון
תפילתי קמרת לפגיה משאת כפי מנסת ערב:

ואוונרים סני קדים:

אדגי שפמי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יהנה אלהינו ואלהי אבותינו. אלהי

אברהם. אלהי יצחק. ואלהי יעקב. האל

הגדול הגבור והנורא. אל עליון. גומל חסדים

טובים. קנה הפל. וזכר חסדי אבות. ומביא גואל

לבני בגינתם למען שמו באהבה:

^{נעשים} זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים בתבנו

בספר חיים למענה אלהים חיים:

מלך עזר ומושיע ומגן: ברוך אתה יהנה מגן

אברהם:

אתה גבור לשלם אדגי. מתנה מתים אתה רב

להושיע:

משיב הרוח ומוריד ^{מוריד} הגשם:

מוריד ^{מקץ} השל

מכלכל חיים בחסד. מתנה מתים ברחמים רבים.

סומך נופלים. ורופא חולים. ומתיר אסורים.

ומקים אמונתו לישגי עפר. מי כמוך בעל גבורות

ומי דומה לך. מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה:

^{נעשים} מי כמוך אב הרחמן זכר יצוריו ברחמים לחיים:

ונאמן אתה להחיות מתים: ברוך אתה יהנה

מתנה המתים:

ובחורס הסלים נטרי יאמר.

נקדישך ונעריצך. כנזעם שית סוד שרפי קדש. המשלשים

לך קדשה. וכן בתוב על-יד גביאך. וקרא זה אל זה

ואמר. קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו:

לעמדתם משבחים ואומרים: ברוך כבוד יי ממקומו: ויבדכרו

קדשה בתוב לאמר ימלך יי לעולם אלהיך ציון לדוד נדוד

תללוהיה.

אתה קדוש ושמה קדוש וקדושים בכל יום

יהללוך פלה בי אל מלך גדול וקדוש אתה:

ברוך אתה יהנה האל ^(נעשים) המלך הקדוש:

אתה אחד. ושמה אחד. ומי בעמך ישראל גוי

אחד בארץ. תפארת גדלה: נעמרת ישועה.

יום מנוחה וקדשה לעמך נתת. אברהם וגל. יצחק
 ורנן. יעקב ובניו ונחחו בו. מנוחת אהבה ונדבה.
 מנוחת אמת ואמונה. מנוחת שלום השקט וקמח.
 מנוחה שלמה שאמה היא רוצה בה. ופירו בניו
 ונדעי. כי מאתך היא מנוחתם ועל מנוחתם יקדשו
 את שמך :

אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא במנוחתינו קדשנו
 במצותיך שים חלקנו בתורתך שבענו
 מטובך שמח נפשנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך
 באמת והנחילנו יי אלהינו באהבה וברצון שבת
 קדשך ונחחו בם כל ישראל מקדשי שמך. ברוך
 אתה יי מקדש השבת :

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם
 שערה. והשב העבודה לדביר ביתך.
 ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל
 ברצון. ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך :

בראש סוד וטוב סומע סומע יעלה ויבא :

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא יגיע ויראה וירצה
 ישמע יפקד ויזכר ויזכרו ויזכרו אבותינו וזכרון

ירושלם עירך וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון כל עמך
 בית ישראל לפניך. לפלטה לטובה לחן לחסד ולרחמים
 ביום (גלו' ראש החדש הזה (במס' של סס חג המצות הזה
 ביום מקרא קדש הזה). (במס' של סס חג המצות הזה. ביום
 מקרא קדש הזה). לרחם בו עלינו ולהושיענו. זכרנו יי
 אלהינו בו לטובה. ופקדנו בו לברכה. והושיענו בו
 לחיים טובים. בדבר ישועה ורחמים חיים וקמח וקמח
 ורחם עלינו והושיענו פי אליך. עינינו פי אל מלך חפון
 ורחום אמה :

ואתה ברחמיך הרבים תחפץ בנו ותרצנו.
 ותחזיקה עינינו בשובך לציון ברחמים
 ברוך אתה יהוה ה' המחזיר שכינתו לציון :

מודים דרבנן

מודים אנחנו לך. שאמתה
 הוא יהוה אלהינו מודים אנחנו לך שאמתה
 ואלהי אבותינו לעולם ועד.
 צורנו צור חיינו ומגן ישענו.
 אתה הוא לדר ודר. גודלה לך
 וגמפר תהלתך. על חיינו והודאות לשמך הגדול
 המסורים בידך. ועל והקדוש על שהחיינתנו

לשמותינו הפקודות לך . ונקמתנו . בן תחינו .
 ועל נסיה שבכל יום עמנו . ותחבנו . ותאסוף גלותינו
 ועל נפלאותיה וטובותיה . לתצרות קדשה לשמור
 שבכל עת ערב ובקר וצהרים . חסיה . ולעשות רצונה
 הטוב כי לא ברו רחמיה . ולעבדה בלבב שלם על
 ותמרתם כי לא תמו חסיה . שאנו מודים לך . ברוך
 בי מעולם קיינו לך : אל ההודאות :

שנוכס אורחים כחן על הנסים.

על הנסים על הפרקן על הגבורות ועל התשועות ועל
 הנפלאות ועל הנחמות שעשית לאבותינו בימים
 ההם ובזמן הזה :

בימי מפתיה בן יוחנן פהן גדול חסמונאי ובניו .
 כשעמדה עליהם מלכות יון הרשעה על עמך
 ישראל לשבדם מתורתך ולהעבידם מחקי רצונה ואתה
 ברחמיה הרבים עמדת להם בער צרתם . רבך את
 ריבם . ונתת את דינם . נקמת את נקמתם . מסרת גבורים
 ביד חלשים . ורבים ביד מעטים . ורשעים ביד צדיקים .
 וטמאים ביד טהורים . וזדים ביד עסקי תורתך .
 וקדש שם גדול וקדוש בעולמך . ולעמך

ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן פחים הזה . ואחר
 כך באו בניך לרביר ביתך . ופנו את היקלך . וסחרו את
 מקדשך . והדליקו גרות בנצרות קדשך . ונקבעו שמונה
 ימים אלו בהלל ובחודאה . ועשית עמם נסים ונפלאות
 ונודה לשמך הגדול סלה :

ועל כלם ותברך ויתרומם ויתנשא תמיד שמך
 מלכנו לעולם ועד . וכל הנינים יודוך סלה .

נעשים ובחוב לחיים טובים כל בני בריתך:

ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם כי
 טוב . האל ישועתנו ועזרתנו סלה האל
 הטוב : ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נאה להודות :

שים שלום טובה וברכה . תיים חן וחסד צדקה
 ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך . וברכנו
 אבינו בלנו באחד באור פניך . כי באור פניך נתת
 לנו יהוה אלהינו תורה ותיים . אהבה וחסד צדקה
 ורחמים ברכה ושלוה . ושוב בעיניך לברכנו
 ולברך את כל עמך ישראל ברוב עו ושלוה :

מנחה לשבת

ש"י וּבְסֵפֶר חַיִּים בְּרָבָה וְשָׁלוֹם וּפְרִיָּנָסָה טוֹבָה. וְיִשְׁוּעָה
וְנִחְמָה וְנִגְוֹת טוֹבוֹת. נִזְכָּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ אֲנִיָּהּ
וְכָל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשָׁלוֹם:
בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם
אָמֵן: יְהִי לְרַצוֹן אֲמֵרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לְפִי לְפָנֶיךָ
יי צוּרֵי וְגֹאֲלֵי:

אֱלֹהֵי גִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מַרְעַ. וּשְׁפֹתַי מִדְּבַר מַרְמָה וּלְמַקְרָי
נִפְשֵׁי תוֹמִים וְנִפְשֵׁי בְּעַפְרָ לְכָל תְּהִיָּה. פֶּתַח לְפִי
בְּתוֹרַתְךָ וְאֶתְרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נִפְשֵׁי. וְכָל תְּקֻמִּים עֲלֵי
לְרַעָה. סַחֲרָה חֶפֶר עֲצָתָם וְקַלְקַל מַחֲשַׁבְתָּם: עֲשֵׂה לְמַעַן
שִׁמְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרַתְךָ. עֲשֵׂה
לְמַעַן קְדוּשַׁתְךָ. לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְגַנְנֵי.
יְהִי לְרַצוֹן אֲמֵרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לְפִי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגֹאֲלֵי:
עוֹשֵׂה שָׁלוֹם בְּמַרְוֵמֵי הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שָׁלוֹם עֲלֵינוּ
וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאֲמֵרוֹ אָמֵן:

פִּי חֲסִידֵיךָ חֵן טַחַח אֲוֹן דִּיִּי אֵסֵף קִי פִי אֵיכָס אֵיכָס יִנְאָסֵם כִּי דִּיִּי אֵסֵף חֲסִידֵי
וְוֹן דִּיִּי אֵקִי לְדַמְסָךְ

צְדָקַתְךָ בְּהַרְרֵי אֵל מִשְׁפָּטֶיךָ תְּהוֹם רַבָּה אָדָם וּבְהִמָּה
תוֹשִׁיעַ יי. וְצְדָקַתְךָ אֱלֹהִים עַד מְרוֹם אֲשֶׁר
עֲשִׂיתָ גְדוּלוֹת אֱלֹהִים מִי כְמוֹךָ: צְדָקַתְךָ צְדָק
לְעוֹלָם וְתוֹרַתְךָ אֱמֶת קוֹיֵשׁ תִּתְקַבֵּל

מנחה לשבת

בְּסֵפֶר חַיִּים וְנִגְוֹת טוֹבוֹת. וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ אֲנִיָּהּ וְנִזְכָּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ אֲנִיָּהּ
וְכָל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשָׁלוֹם:
בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם
אָמֵן: יְהִי לְרַצוֹן אֲמֵרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לְפִי לְפָנֶיךָ
יי צוּרֵי וְגֹאֲלֵי:

קִיָּה הַלְלוּיָהּ אֲוֹרָה יי בְּכָל לֵבָב בְּסוּד יִשְׂרָאֵל וְעַדָּה:
גְּדֹלִים מַעֲשֵׂי יי דְּרוֹשִׁים לְכָל חַפְצֵיכֶם:
הוֹד וְהַדָּר פָּעֵלוּ וְצְדָקַתּוֹ עוֹמְדַת לְעַד: וְכָר עֲשֵׂה
לְנִפְלְאוֹתָיו חֲנוּן וְרַחוּם יי: טָרַף גִּתָּן לִירְאָיו וְזָכַר
לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ: כַּח מַעֲשֵׂיו הַגִּיד לְעַמּוֹ לְתַת לָהֶם
נִחְלַת גּוֹיִם: מַעֲשֵׂה יְדָיו אֱמֶת וּמִשְׁפָּט נְאֻמִּים כָּל
פְּקוּדָיו: סְמוּכִים לְעַד לְעוֹלָם עֲשׂוּיִם בְּאֱמֶת וְיִשְׂרָ:
פְּרוֹת שָׁלַח לְעַמּוֹ צִוָּה לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ קְדוֹשׁ וְנִרְאָ
שְׁמוֹ: רֵאשִׁית חֲכָמָה יְרָאת יי שִׁבְלָה טוֹב לְכָל
עוֹשֵׂיהֶם תְּהַלְתּוֹ עוֹמְדַת לְעַד:

וְאוֹרֵךְ חַמֵּן קָדִישׁ יֵהָא שְׁלֵמָה. וְאוֹרֵךְ עֲלֵינוּ וְחַסִּיכַי יֵאמֵר ד' וְזוֹמְרִים אֱלֹהֵי
אֵי לְמַזְלַח כְּנִיּוּת וְזוֹמֵר סִיר אֱלֹהִים יִמְנוּ. ב' ה' עֲלֵךְ בְּלוֹחַ לְכַס. ג' סִיר
הַמְעַלּוֹת לְדוֹד הַסֵּם מֵס עוֹב. ד' זוֹמֵר לְדוֹד ה' רֹעֵי:

סדר תקוני שבת

לסעודה שלישית

אחר עננה לסעודה שלישית לזעיר חמץ יאמר עננה פקדים חלו:

י"ח כל הפלים נשלין בשבת ודלתותיהן עמהן . אף על
 פי שנתפרקו בשבת . שאינן דומין לדלתות הפית .
 לפי שאינן מן המובן: (ב) נוטל אדם קורנס לפצע בו את
 האגוזים וקורדום לחתוך בו את הדבילה . מגירה לגרור בה
 את הגבינה . מגריפה לגרוף בה את הגרוגרות . את הרחת
 ואת המזלג לתת עליו לקטן . את הפוש ואת הפרפר לתחוב
 בו . מחט של יד לשול בו את הקוץ . ושל סקאים לפתוח
 בו את הדלת: (ג) קנה של זתים אם יש קשר בראשו מקבל
 שומאח ואם לאו אינו מקבל שומאח . בין כך ובין כך נשל
 בשבת: (ה) רבי יהודה אומר כל הפלים נשלין חוץ מן המסר
 הגדול ויתד של מחרישה . כל נופלים נשלין לצורך ושל
 לצורך . רבי נחמיה אומר אין נשלין אלא לצורך: (ה) כל
 הפלים הנשלין בשבת שבריהן נשלין עמהן . ובלבד שיהיו
 עושין מעין מלאכה . שברי עריבה לכפות בהן את פי החבית
 שברי זכוכית לכפות בהן את פי הפך . רבי יהודה אומר
 ובלבד שיהיו עושין מעין מלאכה . שברי עריבה לצוק לתוך
 מקפה . ושברי זכוכית לצוק לתוך שמן: (ו) האבן שבקרונה
 אם ממלאין בה ואינה נופלת ממלאין בה . ואם לאו אין
 ממלאין בה . ומורה שהיא קשורה בשפית ממלאין בה בשבת:
 (ז) פקק החלון רבי אליעזר אומר בזמן שהוא קשור ותלי
 פוקקין בו . ואם לאו אין פוקקין בו . והבמים אומרים בין כך

תקוני שבת

ובין כך פוקקין בו: (ח) כל פסווי הפלים שיש להם בית
 אחיה נשלים בשבת . אמר רבי יוסי בפה דברים אמורים
 בכפויי הנרקעות . אבל בכפויי הפלים בין כך ובין כך
 נשלים בשבת:

מ"ט מפיני אפילו ארבע וחמש קופות של תבן ושל תבואה
 מפיני האורחים ומפיני בטול בית המדרש אבל לא את
 האוצר . מפיני תרומה מהורה דמאי ומעשר ראשון שנמלה
 תרומתו ומעשר שני והקדש שנפדו והתורמוס היבש מפיני
 שהוא מאכל לעניים (י"א לעזים) . אבל לא את הטבל ולא
 את מעשר ראשון שלא נמלה תרומתו ולא את מעשר שני
 והקדש שלא נפדו ולא את הלוף ולא את החרדל . רבן
 שמעון בן גמליאל מתיר בלוף מפיני שהוא מאכל עורבין:
 (י"ב) חבלי קש וחבלי עצים וחבלי זרדים אם התקינו למאכל
 בהמה משלשלין אותן ואם לאו אין משלשלין אותן . כוסין
 את הפסל לפני האפרוחים כדי שיעלו וירדו . פרגנולת
 שברתה דוחין אותה עד שתכנס . מדין עגלין וסידחין ברשות
 הרבים . אשה מדרה את בנה . אמר רבי יהודה אימתי בזמן
 שהוא נוטל אחר ומניח אחר אבל אם היה גורר אסור:
 (י"ג) אין מילדין את הפהמה ביום טוב אבל מסעדין . ומילדין
 את האשה בשבת וקורין לה חכמה במקום למקום ומחללין
 עליה את השבת וקושרין את הטבור . רבי יוסי אומר אף
 חותכין . וכל צרכי מילה עושין בשבת:
 כ"ק רבי אליעזר אומר אם לא הביא פלי מערב שבת
 מכיאו בשבת מגולה ובסכנה מכסהו על פי עדים.

ועוד אמר רבי אליעזר בורתים עצים לעשות פחמן לעשות כלי מדול. **כֹּלל** אמר רבי עקיבא כל מלאכה שאפשר לעשותה מערב שבת אינה דוחה את השבת. **וְשֵׁא** אפשר לעשותה מערב שבת דוחה את השבת: (ג) עושים כל צרכי מילה בשבת. מזהלין ופודעין ומצצין ונותנין עליה אספגנית וכמון. אם לא שחק מערב שבת לועס בשניו ונותן. אם לא טרף יין ושמן מערב שבת ינתן זה בעצמו וזה בעצמו. ואין עושים לה חלוק בתחילה אבל כורך עליה סמרטוט. אם לא התקין מערב שבת כורך על אצבעו ומביא ואפילו מחצר אחרת: (ד) מרחיצין את הקטן בין לפני המילה ובין לאחר המילה ומזלפין עליו ביד אבל לא בכלי. רבי אליעזר בן עזריה אומר מרחיצין את הקטן ביום השלישי שחל להיות בשבת שנאמר ויהי ביום השלישי בהיותם בואבים: ספק ואנדרוגינוס אין מחללין עליהן את השבת. ורבי יהודה מתיר באנדרוגינוס: (ה) מי שהיה לו שתי תינוקות. אחד למול ואחר השבת ואחד למול בשבת. ושכח ומל את של אחר השבת בשבת חייב. אחד למול בערב שבת ואחד למול בשבת. ושכח ומל את של ערב שבת בשבת. רבי אליעזר מחייב תשאר. ורבי יהושע פוסק: (ו) קטן נמול לשמנה ולהשעה ולעשרה ולאחד עשר ולשנים עשר לא פחות ולא יותר. הא כיצד. כדרך לשמנה. נולד לבין השמשות נמול לתשעה. בין השמשות של ערב שבת נמול לעשרה. יום טוב לאחר השבת נמול לאחד עשר. שני ימים טובים של ראש השנה נמול לשנים עשר. קטן החולה אין מזהלין אותו

עד שיבריא: (א) אלו הן ציצין המעבדין את המילה. בשר החופה את רוב העטרה. ואינו אוכל בתרומה. ואם היה פעל בשר מתקנו מפני מראית העין. מל ולא פרע את המילה כאלו לא מל:

כ"ק רבי אליעזר אומר תולין את המשמרת ביום טוב. ונותנין לתלויה בשבת. וחכמים אומרים אין תולין את המשמרת ביום טוב. ואין נותנין לתלויה בשבת. אבל נותנין לתלויה ביום טוב: (ג) נותנין מים על גבי שמרים בשביד שיצלו. ומסננין את היין בסודרין ובכפיפה מצרית. ונותנין ביצה במסננת של חרדל. ועושים אנומלין בשבת. רבי יהודה אומר בשבת בכוס. ביום טוב בלגין. ובמועד בחבית. רבי צדוק אומר הפל לפי האורחין: (ד) אין שורין את החלתית בפושרין אבל נותן לתוך החומץ. ואין שורין את הפרשינין ולא שפין אותן. אבל נותן לתוך הבכרה או לתוך הפלבלה. אין פוכרין את התבן בכברה. ולא יתנגנו על גבי מקום גבוה בשביל שירד המוצץ. אבל נוטל הוא בכברה ונותן לתוך האבוס: (ה) גורפין מלפני הפסם ומסלקין לצדדין מפני הרעי דברי רבי חסא. וחכמים אומרים נוטלין מלפני בהמה זו ונותנין לפני בהמה זו בשבת: (ו) הקש שעל גבי המטרה לא ינענעו בידו. אבל מנענעו בגופו. ואם היה מאכל בהמה. או שהיה עליו כר או סדין. מנענעו בידו. מכבש של בעלי בתים ממירין אבל לא בובשין. ושל בובסין לא

תקוני שבת

זע ב' רבי יהודה אומר אם היה מקור מערב שבת מתיר את כלו ושומטו (נ"א מתיר את כליו ושומטו):
 נ"א כל גושל אדם את בנו והאבן בקדו וכלכלה והאבן בתוכה. ומסלסלין תרומה ממאה עם הטהורה ועם החולין.
 רבי יהודה אומר אף מעלין את המדומע באחד ומאה:
 (ג) האבן שעל פי החבית מטה על צדה והיא נופלת. היתה בין החביות מגביהה ומטה על צדה והיא נופלת. מעורר שעל הכר נער את הכר והן נופלות. היתה עליו לשלש מקנחו בסמרטוט. היתה של עור נותנין עליה מים עד שתכלה: (ד) בית שמאי אומרים מגביהין מן השלחן עצמות יקליפין. ובית הלל אומרים נוטל את הטבלא בלה ומנערה. מעבירין מעל השלחן פירות פחות מבית ושער של אפונין ושער של עדשים מפני שהוא מאכל בהמה. ספוג אם יש לו עור בית אגוז מקנחין בו ואם לא אין מקנחין בו. ותקמים אומרים בין כך ובין כך נוטל בשבת ואינו מקבל טומאה:
 א"כ כ' חבית שנשברה מצילין הימנה מן שלש סעודות. ואומר לאנשים בואו והצילו לכם ובלבד שלא יספוג. אין סוחטין את הפירות להוציא מהן משקין. ואם יצאו מעצמן אסורים. רבי יהודה אומר אם לאובלים הוציא מהן מותר. ואם למשקין הוציא מהן אסור. חלוצה דבש שרקמן מערב שבת והוציא מעצמן אסורים. ורבי אליעזר טמיר: (ו) כל שבא בחסין מערב שבת שורץ אותו בחסין בשבת. וכל שלא בא בחסין מערב שבת מדיחין אותו בחסין בשבת. היין מן הסלים הנשע (נ"א נדנים מלחיים קמיעים) וקליס

תקוני שבת

האספגין שהדחתן זו היא גמר מלאכתן: (ז) שובר אדם את החבית לאכול הימנה נדונות. ובלבד שלא יתכנין לעשות כלי. ואין נוקבים מגופה של חבית דברי רבי יהודה. ותקמים מתירין (נ"א ו' בי יוסי מתיר) ולא יקבנה מצדה. ואם היתה נקובה לא יאן עליה שערה מפני שהוא קמרח. אמר רבי יהודה מעשה בא לפני רבן יוחנן בן זכאי בערב ואמר חושלני לו מחשאת: (ח) נותנין תבשיל לתוך הכור בשביל שיירא שמור. ואת המים היפים ברעים בשביל שיצנו ואת הצנן בחמין בשביל שיחמו מי שנשרו כליו בדרך במים מנהך בהן ואינו חושש. הגיע לחצר החיצונה שוטחין בהסין אבל לא כנגד העם: (ט) הרוחץ במי מערה ובמי טבריא נספג אפילו בעשר אלונמיאות לא יביאם בידו. אבל עשרה בני אדם מסתפגין באלונמיאת אחת פניהם ידיהם ורגליהם ומביאים אותן בידן: (י) סכין וקמח משמשין בכני מעים אבל לא מתעמלון ולא מתגרדו. אין יורדין לקורדימא. ואין עושין אפיקומזין. ואין מעצבין את הקטן ואין מחזירים ארזי השבר. מי שנפרקה ידו או רגלו לא יטרפם בצונן אבל רוחץ הוא בדרפו ואם נטרפא נטרפא: ס"ג כ' שואל אדם מחבירו בדי יין ובדי שמן. ובלבד שלא יאמר לו הלי גי. וכן האשה מחברתה בפרות. ואם אינו מאמינו. מניח מלותו אצלו. ועושה עמו חשבון

לאחר שבת . וכן ערב פסח בירושלים שחל להיות בשבת .
מניח סליתו אצלו . ונוטל את פסחו . ועושה עמו חשבון
לאחר יום טוב : (ג) מונה אדם את אורחיו ואת פרפרותיו
מפיו אבל לא מן הכתב . ומפיים עם בְּנֵי וְעַם בְּנֵי ביתו
על השלחן . ובלבד שלא יתבונן לעשות מנה גדולה בנגד
קטנה משום קבאי . ומטילין חלשים על הקדשים ביום טוב
אבל לא על המנות : (ד) לא ישפור פועלים בשבת . ולא
יאמר אדם לחבירו לשכור לו פועלים . אין מחשיבין ער
התחום לשכור פועלים ולהביא פירות . אבל מחשיבין הוא
לשמור ומביא פירות בידו . קלל אמר אבא שאול כל שאני
זכאי באמירתו רשאי אני להחשיב עליי : (ה) מחשיבין על
התחום לפסח על עסקי בלה ועל עסקי המת להביא לו ארון
ומכריבין . נכרי שהביא חלילין בשבת לא יספור בהושרא
אלא אם בופאו ממקום קרוב . עשו לו ארון וקפרי לו קבר .
יקבר בו ישראל . ואם בשביל ישראל . לא יקבר בו עולמית :
(ו) עושין כל צרכי המת . סבין ומדיחין אותו . ובלבד שלא
יזונו בו אבר . שומטין את הכר מתחתיו ומטילין אורו
על החול בשביל שימתין . קושרין את הלחי . לא שיעלה
אלה שלא יוסוף . וכן קורה שגשבררה סומכין אותה
בספקל או בארזכות המטה . לא שמתעלה אלא שלא
תוסוף . אין מעטצין את המת בשבת ולא בחול עם

וציאת נפש . והמעמין עם יציאת הנפש הרי זה שופך דמים :
מק כד מי שהחשיב לו בדרך גותן פיסו לנכרי . ואם אין
עמו נכרי מניחו על החמור . הגיע לחצר החיצונה
נוטל את הכלים הנטליו בשבת . ושאינו נטליו בשבת
מתיר את החבלים והשקים בופלין מאליהם : (ג) מתירין
פקיעי עמיר לפני בהמה . ומפסקסין את הפיפין אבל לא
את היריין . אין מרסקין לא את השחת ולא את החרובין
לפני בהמה בין דקה ובין גסה . רבי יהודה מתיר בחרובין
לדקה : (ד) אין אוכסין את הנמל ולא דורסין אבל מלעיטין .
ואין מררים את העגלים אבל מלעיטין . ומתלקטין
לתרנגולים . נותנין מים למורסן אבל לא נובלין . ואין נותנין
מים לפני דבורים ולפני יונים שבשוכה . אבל נותנין לפני
אזוין ומתנגולים ולפני יוני הרדסיות : (ה) מחתכין את
הדלועין לפני הבהמה ואת הנבלה לפני הכלבים . רבי
יהודה אומר אם לא היתה נבלה מערב שבת אסורה לפי
שאינה מן המוכן : (ו) מפירין גדרים בשבת וגשאלין לגדרים
שהן לצורך השבת . פוקקין את המאור ומודדין את המטלית
ואת המקוה . ומעשה בימי אביו של רבי צדוק ובימי אבא
שאול בן בטנית שפקקו את המאור במפיח וקשרו את
המקודה בגמי לידע אם יש בגיגית פותח טפח אם לא .
ומדבריהם למדנו שפוקקין ומודדין וקושרין בשבת :

לסעודה שלישית

ולמיכ יחזק וז סמלעז מוצר סמקובל לממס סמכנז מככוד סקודס וז

תא חוי בכל שיחא יומא דשבתא כד ממא שעתא רצלותי רמנחה
דינא תקימא שלמא וכל דינין מתערין. אבל ביומא דשבתא כד
ממא עידן רצלותא רמנחה רעוא דרעוון אשחכא ועתיקא קדישא נליא
רצון דיליה וכל דינין מתכסין ואשחכא רעווא וחדו בכלא ובהאי רצון
אסתלק משה נביאה מהימנא קדישא מעלמא בנין למנדע דלא בדינא
אסתלק ודהאי שעתא ברצון דעתיקא קדישא נספ גשמת' ואחטמר
ביה בנין כך ולא ידע איש את קבורתו כתיב. מה עתיקא קדישא
סמירא מכל סמירין ולא ידעין עילאין ותחאין אוף הכי האי גשמתא
דאחטמר בהאי רצון דאתנלייא בשעתא רצלותא רמנחה דשבתא כתיב
תא ידע איש את קבורתו. והוא סמיר מכל סמירין דעלמא ודינא לא
שלמא ביה. וכאה חולקיה דמשה. תאנא בהאי יומא דאורייתא
מתעמרא ביה מתעמרא בכלא אינון גורין ועונשין בשבעין ענפין דנהורא
דוהרין מכל סמרא וסמרא. מאן חמי ענפין דנספין מכל ענפא וענפא
חמשה קיימין בנו אילנא כלתו ענפין בהו אחידן. מאן חמי אינון חרעין
דמתפתחין בכל סמר וסמר כלתו מודהרין וגהרין בהווא נהורא דנספ
ולא מסיק. קל כרווא נספ אחרו דקדישי עלינון אחרו עמא קדישא
דאתבחר לעילא ותתא אחרו חדותא לקדמות מאריכון אחרו בהדותא
שלימתא אודמנו בתלת חרוון דתלת אבהן אודמנו לקדמות מהימנותא
דחרוון דכל חדותא. וכאה חולקיכון ישראל קדישין בעלמא דין
ובעלמא דאחי. דא היא ירותא לכון מכל עממין עז' ועל דא כתיב ביה
ובין בני ישראל א"ר יהודה הכי הוא ודאי ועל דא כתיב זכור את יום
השבת לקדשו. וכתיב קדושים תהיו כי קדוש אני ה' וכתיב וקראת
לשבת ענן לקדוש ה' מכבוד. תאנא בהאי יומא כל גשמתון דצדיקא
מתעדנין בתפנותי עתיקא קדישא סמימא דכל סמימין. ורוחא דא
מעונא דהורא עתיקא סמימא (גיא הורא סמימא) בכלתו עלמין
וסלקא תחתא ומתפשטא בכלתו גמורי אורייתא תיחין בגייתא שלים

לסעודה שלישית

ומתנשו מכלתו כל רונזין כל דינין וכל מולחנין קשין. ההד ביום הגיה
ה' לך מעצבך ומרנוד ומן העבודה הקשה בגיב שקיל שבתא לקביל
אורייתא. וכל דנמיר שבתא כאלו נמיר אורייתא כולה. וכתיב אשרי
אנוש יעשה זאת וכן אדם יחזיק בה שומר שבת מהללו ושומר יז
מעשות כל רע. אשתמע דמאן דנמיר שבת כמאן דנמיר אורייתא כולה
בלא"ו:

אתקיננו סעודתא דמהימנותא שלימתא חדותא
דמלכא קדישא אתקיננו סעודתא דמלכא
דא היא סעודתא דעתיקא קדישא ותקל תפוחין
קדישין וזעיר אנפין אתיין לסעדא בהרה:

בני היכלא. דקסיפין. למחזיו זיו. זעיר אנפין. יהוז הקא.
בהאי תפא. דביה מלכא. בגלופין: צבו לתרא.
בסאי וצדא. בגו עירין. וכל בגדפין: חרו השתא. בהאי
שעתא. דביה רעוא. ולית זעפין: קריבו לי. תא חילי.
דלית דינין דתקסיפין: לבר נטלין. ולא גאלין. הגי בלבין.
דחציפין: ודא אומין. עמיק יומין. במצחיה עברי. יהוז
תלפין: רעו דיליה. דגלי ליה. לכפלא. בקל קליפין:
ישני לון. בגוקביהון. וימפרון. בגו כפין: ארי השתא.
במנחתא. בחרותא. דזעיר אנפין: וסמיר

מזמור לדודי רועילא אחר: בגאות דשא ירביעני
על מי מנחות יגהלני: נקשי ישובב יעגני

לסעודה שלישית

במעגלי צדק למען שמו: גם כי אלה בגיני צלמות
לא אירא רע כי אתה עמדי שבמך ומשענתך המה
ינחמיני: תערוך לפני שלחן נגד צוררי דשנת בשמן
ראשי בוקסי רווח: אך טוב וחסד ירדפוני כל ימי חיי
ושבתי בבית יי לארץ ימים:

ויאמר משה אכלהו היום כי שבת היום ליהוה היום לא
תמצא אהו בשדה: ראו כי יהנה נתן לכם השבת
על כן הוא נותן לכם ביום הששי לחם יומים שבו איש
תחתיו אל יצא איש ממקומו ביום השביעי: וישבתו
העם ביום השביעי: על כן ברך יהוה את יום השבת
ויקדשהו:

סברי מרגן:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן:

וקודם שישב ללבוש יאמר:

ליחרא שמה דקב"ה ושכינתיה בדחילו ורחימו ורחימו ודחילו ליחור
שם י"ה ברו"ה ביחודא שליט בשם כל ישראל הנה אנכי כא
לקיים מצות סעודה שלישית של שבת והיא כנגד יעקב אב של שבעים
נפש ובכותו ניצול ממלחמת נוג ומגוג ויקויים בנו מקרא שכתוב
והאכלתיך נחלת יעקב אביך נחלה בלי מצרים. וכן בכח סגולת שלש
סעודות אלו יתקן פגמינו בסעודות הרשות ומאכלות אסורות. ויהי
נועם ה' אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

לסעודה שלישית

ויטלים סעודתו כיד ה' טוובה עליו. ויעול ידיו בניים אסכונים ויאמר:
די אסתו אנא. לנבי חד מנא. לסטרך חרינא. דלית בה מפשא:
אנמן בתלתא. בכסא דברכתא. לעלת עלתא. עתיקא קדישא:
וקודם זככת סמון יאמר ועקלי קדש כמו זבילה ולחם"ב:

מן המצר קראתי יה ענני במרחב יה: ה' לי לא אירא מה יעשה לי
אדם: ה' לי בעוזי ואני אראה בשונאי: טוב לחסות בה' מבטוח
באדם: טוב לחסות בה' מבטוח בנדיבים: כל גוים סכבוני בשם ה' כי
אמילם: סכבני גם סכבוני בשם ה' כי אמילם: סכבני כדבורים דעכו
כאש קוצים בשם ה' כי אמילם: דחה דחיתני לנפול וה' עזרני: עזי
וזמרת יה ויהי לי לישועה: קול רנה וישועה באהלי צדיקים ימין ה'
עושה חיל: ימין ה' רוממה ימין ה' עושה חיל:

שיר המעלות לדוד הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד:
כשמן הטוב על הראש יורד על הזקן וקן אהרן שיוורד על פי
מדותיו: כמל חרמון שיוורד על הזרוע כי שם צוה ה' את הברכה
היים עד העולם:

ויבך זככת סמון ולחם הסעודה יאמר:

אשלימו סעודתא דא דמהימנותא שלימתא דנרעא קדישא דישראל:

אלפא ביתא

לכו נרננה ליהוה נרעה לצור ישענו: נקדמה פניו
בתודה בזמירות נרע לו: כי אל גדול יהוה
ומלך גדול על כל אלהים: אשר בידו מתקרי ארץ
ותנעפות הרים לו: אשר לו הים והוא עשהו ויבשת
דיו יצרו: באו נשתחוו ונברעה נברכה לפני יהוה

עושינו: כי הוא אלהינו ואנחנו עם מרעיתו וצאן
 ידו היום אם בקלו תשמעו: אל תקשו לבבכם
 במדיבה כיום מסה במדבר: אשר נמיני אבותיכם
 בהגוני גם ראו פעלי: ארבעים שנה אקוש בדור
 נאמר עם תעי לבב הם והם לא ידעו דרכי: אשר
 נשבעתי באפי אם יבואו אל מנוחתי:
 אָנָּא יי הושיעה נָּא: אָנָּא יי הצליחה נָּא: ברוך
 הַבָּא בְּשֵׁם יי בְּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יי: אל יי ויאר
 לנו אסרו חג בעבתים עד קרנות המזבח: אלי אתה
 ואורך אלהי ארומך: הודו ליהנה כי טוב כי
 לעולם תסדו:

קיס אשרי מימי דרך ההלכים בתורת יי: אשרי נצרי
 ערותי ככל לב ידרשוהו: אף לא פעלו עולה
 בדרכיו הלכו: אתה צויתתה פקדיה לשמר מאד: אחלי
 יפנו דרכי לשמר חקיה: או לא אבוש בתביטי אל קל
 מצותיה: אודה בישך לבב בלמדי משפטי צדקה: את
 חקיה לשמר אל תעזובני עד מאד:
 פתח זקה גער את ארחו לשמר ברכיה: ככל לבי
 דרשתיך אל משגני מצותיה: בלבי צפנתי אמתך

למען לא אחטא לך: ברוך אתה יי למדני חקיה: בשפתי
 ספרתי כל משפטי פיך: בדרך עדותיך ששתי קעל כל
 הוין: בפקדיה אשיחה ואביטה ארחותיך: בקהתיך אשפועשע
 לא אשכח דבריה:

גמול על עבדך אחיה ואשמרה דברך: גל עיני ואביטה
 נפלאות מתורתך: גר אנכי בארץ אל מסתר מקני
 מצותיך: גרסה נפשי לתאבה אל משפטיך בכל עת:
 גשרך ידים ארורים השגים ממצותיך: גל מעלי חרפה
 נבוז כי עדותיך נצחתי: גם ישבו שרים כי נברו עבדך
 ושיח בקהיה: גם עדותיך שעשעי אנשי עצתי:
 דבקח לעפר גפשי חניי בדברך: דרכי ספרתי ומעגני למדני
 חקיה: דרך פקודיך הבינני ואשיחה בנפלאותיך:
 דלפה גפשי מתונה קימני בדברך: דרך שקר הסר ממני
 ותורתך חנני: דרך אמנה בחרתי משפטיך שויתי: דבקתי
 בעדוהיך יי אל תבישני: דרך מצותיך ארוץ כי
 מרחיב לבי:

הורני יי דרך חקיה ואצרנה עקב: הבינני ואצרה תורתך
 ואשמרנה בכל לב: הדריכני בנתיב מצותיך כי בו
 חפצתי: הט לבי אל עדותיך ואל אל בצע: העבר עיני
 מראות שוא בדרךך חנני: תקם לעבדך אמתך אשר

לְרֵאשִׁיתָהּ: תַּעֲבֹר תְּרַפְּתִי אֲשֶׁר יְגִדְתִּי כִּי מִשְׁפָּטֶיךָ מוֹצִיִּים:
הִנֵּה תִּשְׁמָעֵנִי לְפָנֶיךָ בְּצִדְקָתְךָ חַנּוּן:

וַיִּבְאֵנִי חֶסֶדְךָ: תִּשְׁמַעְתָּהּ בְּאִמְרָתְךָ: וְאֶעֱנֶה חֶדְפֵי דָבָר
כִּי כִשְׁתִּי בְּדַבְּרָךָ: וְאֵל תִּצַּל מִפִּי דָבָר אֲמַת עַד
מְאֹד כִּי לְמִשְׁפָּטֶיךָ יִחְלָתִי: וְאֲשַׁמְרָה תוֹרָתְךָ תָּמִיד לְעוֹלָם
וָעַד: וְאֶתְהַלֵּכָה בְּרַחֲבָהּ כִּי פִקְדוֹתֶיךָ נְרָשָׁתִי: וְאֲדַבְּרָה
בְּעֲדוּתֶיךָ נִגְדַת מַלְכִּים וְלֹא אֲבוֹשׁ: וְאֲשַׁתְּעֵשֶׂע בְּמִצְוֹתֶיךָ
אֲשֶׁר אֶהְבֵּתִי: וְאֲשָׂא כִּפִּי אֶל מִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אֶהְבֵּתִי
וְאֲשִׁיחָה בְּחֻקֶיךָ:

וְכִּי דָבָר לְעַבְדְּךָ עַל אֲשֶׁר יִחְלָתִי: וְאֵת נַחֲמָתִי בְּעֵינֵי כִּי
אִמְרָתְךָ תִּזְתַּנֵּן: זָדִים תְּלִיצֵנִי עַד מְאֹד מִתּוֹרָתְךָ לֹא
נִשְׁתִּיתִי: זְכַרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ מֵעוֹלָם: וְיִאֲחַזְנֶהם: זְלַעְפָּר
אֲחַזְתַּנִּי מִרְשָׁעִים עוֹזְבֵי תוֹרָתְךָ: זְמִירוֹת הֵיוּ לִי חֻקֶיךָ בְּבֵית
בְּנֵינִי: זְכַרְתִּי בְּלִילָה שִׁמְךָ: וְאֲשַׁמְרָה תוֹרָתְךָ: זֶאֱמַר
הַיְתָה לִי כִּי פִקְדוֹתֶיךָ נִצְרָתִי:

תִּלְקִי: וְאִמְרָתִי לְשִׁמְרֵי דְבָרֶיךָ: הִלִּיתִי פִּנְיֶךָ בְּכָל לֵב חַנּוּן
בְּאִמְרָתְךָ: חֲשַׁבְתִּי דְרָכֶי וְאֲשִׁיבָה נְגִלִי אֶל עֲדוּתֶיךָ:
חֲשַׁתִּי וְלֹא הִתְמַתְקֵהוּתִי לְשִׁמְרֵי מִצְוֹתֶיךָ: חֲבִלִי רִשְׁעִים
עוֹדְנֵי תוֹרָתְךָ לֹא שְׁכַחְתִּי: חֲצוֹת לַיְלָה אֶקוֹם לְהוֹדוֹת לָךְ
עַד מִשְׁפָּטִי צְדָקָה: חָבַר אֲנִי לְכָל אֲשֶׁר יִרְאוּךָ וְלִשְׁמֵרֵי
פִקְדוֹתֶיךָ: חֲסִדָּה: מְלֵאכָה הֵאֲרִץ חֻקֶיךָ לְפָנֵי:

טוֹב עֲשִׂיתָ עִם עַבְדְּךָ: יִדְבְּרָךָ: טוֹב טַעַם נָדַעַת לְפָנֵי
כִּי בְּמִצְוֹתֶיךָ הִאֲמַנְתִּי: טָרַם אֶעֱנֶה אֲנִי שׁוֹנֵג וְעַתָּה
אִמְרָתְךָ שְׁמַרְתִּי: טוֹב אֲתָה וּמְטִיב לְפָנֵי חֻקֶיךָ: טָפְלוּ
עָלַי שִׁקְרָזִים אֲנִי בְּכָל לֵב אֲצַד פִּקְדוֹתֶיךָ: טָפַשׁ בְּהִלָּב
לְבָבִי אֲנִי תוֹרָתְךָ שֶׁשָּׁעַתִּי: טוֹב לִי כִּי עֲנִיתִי לְמַעַן אֶלְמַד
חֻקֶיךָ: טוֹב לִי תוֹרַת פִּיךָ מֵאֲלֹפֵי זָהָב וּבָרָק:

יָדִיךָ עֲשׂוּנִי נִיבֹנְנֹנִי תְּבִינֵנִי וְאֶלְמַדָּה מִצְוֹתֶיךָ: יִבְרָאָה
יִרְאוּנִי וְיִשְׁמְחוּ כִּי לְדַבְּרָךָ יִחְלָתִי: יִדְעָתִי: כִּי צִדְקָ
מִשְׁפָּטֶיךָ וְאִמְנִנָה עֲנִיתֵנִי: יְהִי חֶסֶדְךָ לְנַחֲמָתִי בְּאִמְרָתְךָ
לְעַבְדְּךָ: יִבְאֵנִי רַחֲמֶיךָ וְאַחֲוֶיהָ כִּי תוֹרָתְךָ שֶׁשָּׁעֵנִי: יִבְשׂוּ
זָדִים כִּי שִׁקְרָעוּתֵינִי אֲנִי אֲשִׁית בְּפִקְדוֹתֶיךָ: יִשׁוּבוּ לִי יִרְאֵיךָ
וַיִּודְעֵי עֲדוּתֶיךָ: יְהִי לְבִי חֲמִים בְּחֻקֶיךָ לְמַעַן לֹא אֲבוֹשׁ:
כְּלָתָה לְתַשׁוּעָתְךָ נַפְשִׁי וְלְדַבְּרָךָ יִחְלָתִי: כָּלוּ עֵינַי לְאִמְרָתְךָ
לֵאמֹר מָתִי תִנְחַמְנִי: כִּי הֵייתִי כְּנֹאד בְּקִישׁוֹר חֻקֶיךָ
לֹא שְׁכַחְתִּי: כְּפֹה יָמִי עַבְדְּךָ מְתִי תַעֲשֶׂה בְּרֹדְפֵי מִשְׁפָּט:
כָּרוּ לִי זָדִים שִׁיחֹרֵת אֲשֶׁר לֹא כְּתוֹרָתְךָ: כָּל מִצְוֹתֶיךָ
אִמְנִנָה שִׁקְרָרְסוּנִי עוֹרְנִי: כְּמַעַט פִּי יִגִּי בְּאֲרָץ וְאֲנִי לֹא
עוֹבְרָתִי פִקְדוֹתֶיךָ: כְּחֶסֶדְךָ תִּנְנִי וְאֲשַׁמְרָה עֲדוּת פִּיךָ:

לְעוֹלָם: יִדְבְּרָה נֶאֱבַב בְּשִׁמְיִם: לָדָר נָדַר אֲמַנְתָּהּ כְּנֹנְתָה
אֲרָץ וּתְעַמּוּדִי: לְמִשְׁפָּטֶיךָ עֲמַדוֹ הַיּוֹם כִּי חֲבַל
יִכְבְּדֶיךָ: לֹאִי תוֹרָתְךָ שֶׁשָּׁעֵנִי אֲזֵ אֲבֹרְתִי בְּעֵינֵי: לְעוֹלָם

לא אשכח סקודיה כי כם חיינני: לה אני הושיעני כי
 סקודיה דרשתי: לי קוד רשעים לאבדני עדותיה אתבונן:
 לכל תבילה ראיתי קץ רחבה מצותה מאד:
 מה אהבתי תורתה כל היום היא שוחתי: מאיבי תחקמני
 מצותיה כי לעולם היא לי: מכל מלמדי השכלתי כי
 עדותיה שוחה לי: מוקנים אתבונן כי סקודיה נצרת:
 מכל ארח רע כלאתי רגלי למען אשמר דבריה: מטשפטיה
 לא סרתי כי אתה הורחנני: מה נמלצו לחכי אמרתה
 מדבש לפי: מפקודיה אתבונן על כן שנאתי כל ארח
 שקר:

נר לרגלי דברך ואור לנתיבותי: נשבעתי ואקימה לשמר
 משפטי צדקה: נענתי עד מאד יי חייני בדבריה: נדבות
 פי רצה נא יי ומשפטיה למדני: נפשי בכפי תמיד ותורתה
 לא שכחתי: נתנו רשעים פח לי ומפקודיה לא תעיתי:
 נחלתי עדותיה לעולם כי ששון לפי הטה: נטיתי לפי
 לעשות חקיה לעולם עקב:

נעפים שנאתי ותורתה אהבתי: סתרי ומגני אמה
 לדברך יחלתי: סודי ממני מרעים ואצרה מצות
 אלתי: סמכני כאמרתה ואחיה ואל תבלישני משכרי:
 סעדני ואושעה ואשעה בחקיה תמיד: סלית כל שוגים
 מחקיה כי שקר פרמיתם: סניס השבת כל רשעי ארץ

לכן אהבתי עדותיה: סמר מפקודך קשרי ומשפטיה
 בראתי:

עשיתי משפט וצדק כל הניחני לעשקי: ערב עבדך לטוב
 אל ועשקוני זדים: עיני בלו לישועתה ולאמרת
 צדקה: עשה עם עבדך בחסדה וחקיה למדני: עבדך אני
 הבינני ואדעה עדותיה: עת לעשות ליהוה הפרו תורתה:
 על כן אהבתי מצותיה מזקב ומפז: על כן כל פקודי כל
 ישרתי כל ארח שקר שנאתי:

פלאות עדותיה על כן נצרתם נפשי: פתח דבריה יאיר
 מבין פתיים: פי פערתי ואשאפה כי למצותיה
 יאבתי: פנה אלי והנני כמשפט לאהבי שמה: פעמי הכן
 באמרתה ואל תשלט בי כל אנון: פדני מעשק אדם
 ואשמרה סקודיה: פניה האר בעבדך ולמדני את חקיה:
 פלגני מים ירדו עיני על לא שמרו תורתה:

צדיק אתה יהוה וישר משפטיה: צוית צדק עדותיה ואמינה
 מאד: צמתתני קנאתי פי שכתו דבריה צרי: צרופה
 אמרתה מאד ועבדך אהבה: צעיר אנכי ונבזה סקודיה לא
 שכחתי: צדקתה צדק לעולם ותורתה אמת: צר ומצוק
 מצאוני מצותיה שעשועי: צדק עדותיה לעולם הבינני
 ואחיה:

קראתי בכל לב ענני יהוה חקיה אצורה: קראתיך הושיעני
 ואשמרה עדתיך: קדמתי בנפשך ואשועה לדברך
 יהלתי: קדמו עיני אשמרות לשיח באמרתך: קולי שמעה
 פתסדה יהוה כמשפטך חגי: קרבו רדפי ומה מתורתך
 דחקו: קרוב אמה יהוה וכל מצותיך אמת: קדם ידעתי
 מעדתיך כי לעולם יסדתם:

ראה עניי ותלצני כי תורתך לא שכחתי: ריבה ריבי
 וגאלני לאמרתך חגי: רחוק מרשעים ישועה כי
 חקך לא דרשו: חקמיה רבים יהוה כמשפטך חגי: רבים
 רדפי וצרי מעדותיך לא נטיתי: ראיתי בגרים ואתקוטטה
 אשר אמרתך לא שמרו: ראה כי פקודיך אהבתי יהוה
 כחסדה חגי: ראש דברך אמת ולעולם כל משפט צדקה:
 שרים רדפוני חנם ומדברך פחד לפני שש אנכי על אמרתך
 כמוצא שלל רב: שקר שנאתי ואתעבה תורתך
 אהבתי שבע פיום הללתיך על משפטי צדקה: שלום רב
 לאהבי תורתך ואין למו מקשול: שברתי לישועתך וי
 ומצותיך עשיתי: שמרה נפשי עדתיך ואהבם מאד:
 שמרתי פקודיך ועדותיך כי כל דרבי נבדק:

תקרב רגתי לפניך יהוה כדברך הביגני: תבוא תחנתי
 לפניך באמרתך הצילני: תבענה שפתי תהלה כי
 תלפנני חקיה: מען לשגי אמרתך כי כל מצותיך צדק:

תחי ידה לעזרני כי פקודיך בחרתי: תאבתי לישועתך וי
 ותורתך שעשועי: תחי נפשי ותהללך ומשפטך יעזרוני:
 תעיתי בשח אבד בקש עבדך כי מצותיך לא שכחתי:

כי שיר המעלות אל וי בצרתה לי קראתי ויענני:
 וי הצילה נפשי משפת שקר מלשון רמיה:

מה יתן לך ומה יוסף לך לשון רמיה: חצי גבור
 שנוגים עם גחלי רתמים: אויה לי כי גרתי משח
 שכנתי עם אהלי קדר: רבת שכנה לה נפשי עם
 שונא שלום: אני שלום ובי אדבר המה למלחמה:

שיר למעלות אשא עיני אל הקרים מאין יבא עזרי: עזרי
 מעם וי עשה שמים וארץ: אל יתן למוט רגלך אל
 יגום שמרך: הנה לא יגום ולא יישן שמר וישאל: וי
 שמרך וי צלך על יד ומינה: זמם השמש לא יבקה ויבח
 כללה: וי ישמרך מכל רע ושמר את נפשך: וי ישמר
 צאתך ובואך מעתה ועד עולם:

שיר המעלות לדוד שמחתי באמרום לי בית וי נלך:
 עומדות היו רגלינו בשעריך ירושלם: ירושלם
 הבנויה בעיר שחברה לה יחדו: ששם עלו שבטים
 שבטי יה עדות לישראל להודות ליהוה: כי שמר

ישבו כסאות למשפט בקאות לבית דוד: שאלו
שלום ירושלם ישליו אהביד: יהי שלום בחילך
שלחה בארמנותיך: למען אחי ורעי אדברה נא
שלום בך: למען בית יי אלהינו אבקשה טוב לך:

שיר המעלות אלקה נקאתי את עיני הישבי בשמים: הנה
קעיני עבדים אל יד אדוניקם בעיני שסקה אל יד
בברכה בן עינינו אל יי אלהינו עד שיהבנו: חבנו יי חבנו
כי רב שבחנו כוז: רבת שבחה לה גפשונו הלעג השאננים
הבחו לקאיונים:

שיר המעלות לדוד לולי יי שהיה לנו יאמר נא
ישראל: לולי יי שהיה לנו בקום עלינו אדם:

אזי חיים בלעונו בחרות אפס בנו: אזי הפיים שטפוני
בחלה עבר על גפשונו: אזי עבר על גפשונו הפיים
הדורגים: ברוד יי שלא נתגנו טרף לשניהם:
גפשונו בצפור נמלטה מפח יוקשים הפח גשפר
והאחנו נמלטנו: עזרנו בשם יי עשה שמים וארץ:

כה שיר המעלות חבטחים ביי בדר ציון לא יפוט לעולם
ישב: ירושלם תרים סביב לה ניי סביב לעמו מעמה
וצד עולם: ירושלם תרים סביב לה נורל הצדיקים

למען לא ישלחו הצדיקים בעולמה ידיהם: הטיבה יי
לפוזבים ולישרים בלבותם: ותפטים עקלקלותם יוליכם
יי את פעלי האנו שלום על ישראל:

כנו שיר המעלות בשוב יי את שיבת ציון היינו
בחלמים: אז ימלא שחוק פינו ולשונונו

רנה: אז יאמרו בנוים הגדיל יי לעשות עם אלה:
הגדיל יי לעשות עמנו היינו שמחים: שובה יי את
שביתנו באפיקים בנגב: הזרעים ברמעה ברנה
יקצרו: הלוד ילך ובכה נשא משך הזרע בא יבא
ברנה נשא אלמתיו:

כנו שיר המעלות לשלמה אח יי לא יבנה בית שוא עמלו
בוניו בו אם יי לא ישמר עיר שוא תקד שומר: שוא
דכם משפמי קום מאחרי שבת אכלי לחם העצבים בן
ימן לידידו שנג: הנה נחלת יי בנים שפר פרי חבטון
בחצים ביד נבור בן בני הנעורים: אשרי הנקר אשר מלא
את אשפתו מהם לא יבשו פי ודברו את אויבים בשער:
כה שיר המעלות אשרי כל ירא יי החלך בדרךיו:
יגיע בפיך כי תאכל אשריך וטוב לך:

אשהף בנפן פוריה בירכתי ביתך בנףך בשתי

זיתים סביב לשלחנה : הנה בי בן יברך נְבִיר ירא יי :
יברכה יי מציון וראה בטוב ירושלם כל ימי חייה :
וראה בגנים לבנה שלום על ישראל :

קם שיר המעלות רבת צררוני מעוררי יאמר נא ישראל :
רבת צררוני מעוררי גם לא יכלו לי : על גבי חישו
חדשים האריכו למעניהם : יי צדיק קצין עבות רשעים :
ובשו ויסוגו אחר כל שנאי ציון : יהיו כחציר בגורת
שקנמת שלף יבש : שלא מלא בפו קוצר וחצנו מעמר :
ולא אמרו העוקרים בפרת יי אליכם ברכנו אתכם
בשם יי :

קל שיר המעלות מפעמקים קראתיה יי : אדני שמערה
בקולי תהינה אונייה קשבות לקול תחנוני : אם
עונות תשמרני ארני מי יעמד : כי עמף הפליחה למען
תברא : קניתי יהנה קנתה נפשי ולדברו הוחלתי : נפשי
לאדני משמרים לבקר שמרים לבקר : יחל ישראל אל-
יהנה פי עם יהנה החסד והרבה עמו פדות : והוא יפדה
את ישראל מפל עונותיו :

קלא שיר המעלות לדרוד יי לא גבה לבי ולא רמו עיני
ולא הלכתי בגדלות ובגפלאות מפני : אם

לא שויתי ודוממתי נפשי בגמל עלי אמו בגמל עלי
נפשי : יחל ישראל אל יי מעתה ועד עולם :

קלב שיר המעלות זכור יי לדרוד את כל ענותו : אשר נשבע
ליי נדר לאביר ועקב : אם אבא באהל ביתי אם
אעלה על ערש יצועי : אם אמן שנת לעיני לעפעפי
תנוטה : עד אמצא מקום ליי משכנות לאביר ועקב : הנה
שמענה באפרתה מצאנה בשדי יער : גבואה למשכנותי
גשתתנה להדם רגליו : קומה יי למנוחתה אמה נארון ענה :
כהנייה ילבשו צדק וחסידיה ירגנו : בעבור דוד עבדה אל
תשב פני משיחה : נשבע יי לדרוד אמת לא ישוב משנה
מפרי בטנה אשית לכסא לה : אם ישמרו בניה בריתי
ועדתי זו אלפדם גם בניהם עדי עד ישובו לכסא לה : פי
בחר יי בציון אנה למושב לו : זאת מנוחתי עדי עד פח
אשב פי אותיה : צידה ברה אברה אבינייה אשבע לחם :
וכהנייה אלביש ישע וחסידיה רגו ירגנו : שם אצמיח רגן
לדרוד ערבתי נר למשיחי : אויביו אלביש בשר ועליו
ציון נורו :

קלג שיר המעלות לדרוד הנה מה טוב ומה נעים
שבת אחים גם יחד : בשמן הפזוב על הראש
יבד על הנקן וכן אהרן שיבד על פי מדותיו : בטל

תרמוז שירד על הררי ציון כי שם צוה יי את הברכה
חיים עד העולם

קלד שיר הפעלות הנה ברכו את יי כל עברי יי העומדים
בבית יי בלילות: שאו ידיכם קדש וברכו את יי:
יברכה יי מציון עשה שמים וארץ:

ולועדים סמנוורים ונתמללין ערכים. ולווערים אתה חוננתנו ולמר
סעעידס. קדיש לעילא. שובהה. יושב בסתר. ואתה קדוש. קדיש שלם:

סדר הברלה

אלהינו ואלהי אבותינו. בסימן טוב החל עלינו את
ששת ימי המעשה הבאים לקראתנו
לשלוש השוכים מבליחמא ופשע. ומנוקים מבל-
עון ואשמה ורשע. ומדבקים בתלמוד תורה
ומעשים טובים וחוננים דעה ובינה והשגל מאתה
ותשמיענו בהם ששון ושמחה ולא תעלה קנאתנו
על לב אדם ולא קנאת אדם תעלה על לבנו. מלבנו
ואלהינו שים ברכה רוחה והצלחה בכל מעשה
ידינו. וכל היועץ עלינו ועל עמך ישראל עצה

טובה אמצו ברכו גדלו קימו קים עצתו בדרך
שנאמר יתן לך בלבבך וכל עצתך ימלא: ונאמר
ותגזר אמר ויקם לך ועל דרכיך גנה אור: וכל-
היועץ עלינו ועל עמך ישראל עצה שאינה טובה.
ומחשבה שאינה טובה חסר עצתו בדרך שנאמר
יהיה הפיר עצת נזים הניא מחשבות עמים: ונאמר
עצו עצה ותוסף דברו דבר ולא יקום בי עמנו אל:
ופתח לנו יהיה אלהינו בזה השבוע ובכל שבוע
ושבוע. שערי אורה. שערי ברכה. שערי גילה.
שערי ריצה. שערי חוד. שערי ועד טוב. שערי
זמרה. שערי חנה. שערי חיים טובים. שערי
טובה. שערי ישועה. שערי כפרה. שערי בלבילה.
שערי למוד. שערי מוץ. שערי מחילה. שערי
קחמה. שערי סליחה. שערי עזרה. שערי פדות.
שערי פרנסה. שערי צדקה. שערי צהלה. שערי
קוממיות. שערי רפואה שלימה. שערי שלום. שערי
שקנה. שערי תורה. שערי תפלה. שערי תשובה.
שערי תשובה: נכתוב תשובת צדיקים מיתה

מַעֲקֵם בַּעַת עֲרָה: וַיַּעֲזֹרֵם יְהוָה וַיַּפְלֹטֵם וַיַּפְלֹטֵם
 מִרְשָׁעִים וַיּוֹשִׁיעֵם בִּי חֶסֶד בּוֹ: וְנֹאמֶר חֲשֵׁף יְהוָה אֶת
 זְרוּעֵי קִדְשׁוֹ לְעֵינַי כָּל־הַגּוֹיִם וְרָאוּ כָּל־אֲפָסֵי אֲרֶץ אֶת
 יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ: וְנֹאמֶר קוֹל צוֹפִיף נִשְׂאוּ קוֹל וַיְהִי
 זְרוּנוֹ בִּי עֵז בְּעֵינַי וְרָאוּ בְּשׁוּב יִי צִיּוֹן. וְקָיִים לָנוּ יִי
 אֱלֹהֵינוּ מִקְרָא שְׂבָתוֹב מַה נָּאוּ עַל הַהָרִים רַגְלֵי
 מִבְּשָׁר מִשְׁמִיעַ שְׁלוֹם. מִבְּשָׁר טוֹב מִשְׁמִיעַ יְשׁוּעָה.
 אוֹמֵר לְצִיּוֹן מֶלֶךְ אֱלֹהֵיךָ:

סדר לו למדס לסזים לו זצית נכ על טצום עזסדס לסנדלס :

הַנָּה אֵל יְשׁוּעָתִי אֲבַטַח וְלֹא אֶפְחָד. בִּי עֵז וְזַמְרַת
 יְהוָה יִי וַיְהִי לִי לְיְשׁוּעָה. וְשֹׂאֲבָתָם מִים בְּשִׁשׁוֹן
 מִמַּעֲיָנֵי הַיְשׁוּעָה: לִי הַיְשׁוּעָה עַל עַמֶּךָ בְּרַבְרָתָךְ
 סְלָה: יִי צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁגֹּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סְלָה:
 לַיהוּדִים הִיְתָה אוֹרָה וְשִׁמְחָה וְשִׁשׁוֹן וַיְקַד. בֵּן תַּהֲיֶה
 לָנוּ: כּוֹס יְשׁוּעוֹת אֲשָׁא וּבִשְׁם יִי אֶקְרָא: אָנָּה יִי
 הַיְשׁוּעָה נָא. אָנָּה יִי הַצְּלִיחָה נָא:
 סְבִרֵי סְבִנוּ.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא (עצי)
 (מיני) עשבי בשמים:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם הנותן ריח
 טוב בפירות:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא מאורי האש:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המבדיל בין
 קדש לחול ובין אור לחשך ובין ישראל לעמים

ובין יום השביעי לששת ימי המעשה: ברוך אתה
 יי המבדיל בין קדש לחול:

ויסמס רביעית טכום ויצרך זככס לחכונס:

וימתן לך האלהים מפול השמים ומשמני הארץ ורב
 הגן ותירש: ועבדוך עמים וישתתוו לך לאמים

הנה גביר לאחיה וישתתוו לך בגי אמך ארריך ארור
 ומברכך ברוך: ואל שדי יברך אתך ויפרך וירבך

והיית לקהל עמים: וימתן לך את ברכת אברהם לך
 ולזרעך אתך לרשתך את ארץ מגריך אשר נתן

אלהים לאברהם: מאל ואביך ויעזרך ואת שדי
 ויברכך ברכת שמים מעל ברכת תהום רבצרך

תחת ברכת שדים ורחם: ברכת אביה וברו על
 ברכת הורי עד תאנת גבעת עולם תהיין לראש יוסף
 ולקרקד גזיר אחיו: ואהבך וברכך והרבה וברך
 פרי בטנה ופרי אדמתה דגנה ותירשה ויצהרך שגר
 אלפיה ועשתרות צאנה על האדמה אשר נשבע
 לאבתיה לתת לך: ברוך תהיה מכל העמים לא
 יהיה בך עקר ועקרה ובגהמתה: והסיר יי ממך
 כל-חלי וכל-מדוי מצרים הרעים אשר ידעת לא
 ישימם בך ונתנם בכל-שנאיה: ברוך אתה בעיר
 וברוך אתה בשדה: ברוך אתה בבאך וברוך אתה
 בצאתך: ברוך טנאך ומשארתך: ברוך פרי בטנה
 ופרי אדמתה ופרי בהמתה שגר אלפיה ועשתרות
 צאנה: יצו יי אתה את הברכה באסמיה ובכל משלח
 ידך וברכך בארץ אשר יי אלהיך נתן לך: יפתח יי
 לך את אוצרו השוב את השמים לתת מטור ארצך
 בעתו ולברך את כל-מעשה ידך והלית גוים רבים
 ואתה לא תלוח: בי יי אלהיך ברךך כאשר הבר לך
 והעבמת גוים רבים ואתה לא תעבט ומשלח בגוים

רבים וברך לא ימשלו: אשריך ישראל מי כמוך עם
 נושע ביי מגן עזרך ואשר תרב נאותה ויבחושו איביך
 לך ואתה על כמותימו תדרך: ישראל נושע ביי
 תשועת עולמים לא-תבשו ולא תכלמו עד עולמי
 עד: נאבלתם אכול ושבו והללתם את שם יי
 אלהיכם אשר עשה עמכם להפליא ולא יבשו עמי
 לעולם: וידעתם כי בקרב ישראל אני ואני יי אלהיכם
 ואין עוד ולא יבשו עמי לעולם: ופרווי יי ושובו
 וכוו ציון ברנה ושמחת עולם על ראשם ששון
 ושמחה ישיגו ונסו יגון ואנחה: בי בשמחה תצאו
 ובשלום תוכלון ההרים והגבעות יפצחו לפניכם
 רנה וכל-עצי השדה ימחאו קף: הנה אל ישועתי
 אבטח ולא אפחד בי עזי וזמרת יה יי ויהי לי ישועה:
 וישאבתם מים בששון ממעיני הישועה: ואמרתם
 ביום ההוא הודו ליי קראו בשמו הודיעו בעמים
 עלילתיו הזכירו כי נשגב שמו: זמרו יי כי נאגרת
 עשה מנדעת זאת בכל-הארץ: צהלי נרני וישברז
 ציון כי גדול בקרבך קדוש ישראל: ואמר ביום:

ההוא חנה אלהינו זה קיינו לו ויושיענו זה יי קיינו
לו נגילה ונשמחה בישועתו:

בורא גיב שפתים שלום שלום לרחוק ולקרוב אמר
יי ורפאתיו: ורוח לבשה את-עמשי ראש
השלישים לה דוד ועמך בן ישי שלום שלום לה
ישלום לעזרה כי עזרה אלהיה ויקבלם דוד ויתנם
בראשי הגדוד: נאמרתם כה לחי ואתה שלום וביתך
שלום וכל אשר לה שלום: יי עז לעמו יתן יי יברך
את-עמו בשלום:

המבדיל בין קדש לחול תפארתינו מחול ימחול
זרענו ובספנו ירבה בחול ובכוכבים בקילה:
המבדיל יום פנה בצל תומר: אקרא לאל עלי גומר.
יום אשר אמר שומר. אתא בוקר וגם לילה: המבדיל
צדקתך בחר תבור. עלי פשעי עבור מעבור. ביום
אתמול כי יעבור. ואשמורה בקילה: המבדיל חלפה
עונת מגחתי. מי יתן מנוחתי. ינעתי באגחתי אשחה
בקל-ליקה: המבדיל קולי שמעה כל ינטל. פתח לי
שער המנטל. שראשי גמלא מל. קנצותי רסימי

לילה: המבדיל העתר נזרא ואיום. אשנע תנה פדיום.
בנשף בערב יום. באישון לילה: המבדיל קראתיה יה
הושיעני. אורה חיים תודיעני. מדלות תבצעני מיום
ועד לילה: המבדיל מחר מנוף מעשי. פן יאמרו
מבעיסי. איה אלוה עשי. נותן ומירות בקילה:
המבדיל נחנו בידך בחמר. סלח נא על קל וחומר. יום
ליום יביע אמר. ולילה ללילה: המבדיל אר פודה
מבל-צר. קראנוך מן המצר. ידך לא תקצר. לא
יום ורא ליקה: המבדיל מיכאל שר ישראל. אליהו
וגבריאל. יבאו נא עם הגואל. יקומו בחצי הלילה:
המבדיל מימיננו מיכאל. ומשמאלנו גבריאל. ועל
ראשינו שכינת אל. בקל-יום ובקל-לילה: המבדיל
יתן לנו שבוע טוב. רענן בגן הפזוב. גם יי יתן הפזוב.
כר-היום ובל-הלילה: המבדיל תבורך הבית הזה.
מפי נביא וגם חזנה. בי בן יצנה אלהינו זה. לשומרה
יומם ולילה: המבדיל המבדיל בין מים למים. יחיינו
מיומים. לשנה הבאה בירושלם. ולמשול ביום
ובלילה:

הלל לראש חדש

נתפלה סמריה לומר ובראשי חדשיכם ויעלה ויבוא ולאמר ספלה יום
לומריום ההלל: אלו הם ימים סידג וינדך לקרוא: ר"ח ומס"מ ויעים
למחזיקים של פסח. אצל ז' ימים ראשונים של פסח, חב הסבועות, חב הסוכות
כולו, ומנוכס יקרא כולם וינדך לגמור: מלוח קריאת ההלל מעומד:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
במצותיו וצונו לקרוא את ההלל כסלון מדלגן
מנכין: לגמור את ההלל:

קי הלל יהי הללו עבדי יי הללו את שם יי: יהי שם
יי מברך מעתה ועד עולם: ממזרח שמש
עד מבוא מדהל שם יי: רם על כל גוים יי על
השמים כבודו: מי ביי אלהינו המגביהו לשבת:
המשפילי לראות בשמים ובארץ: מקימי מעפר דל
מאשפת ירים אביון: להשיבי עם גדיבים עם גדיבי
עמו: מושיבי עקרת הבית אם הבנים שמחה
הללויה:

קי בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לויעז:
היתה והודה לקדשו ישראל ממשלותיו:
הים ראה וגם הזדן יסב לאחור: ההרים רקדו
כאילים ובעות כבני צאן: מה לה הים כי תנוס

הלל

תידן תסב לאחור: ההרים תרקדו כאילים ובעות
כבני צאן: מלפני ארון חולי ארץ מלפני אלה
יעקב: ההפכי הצור אנם סים חלמיש למעינו סים:

כסודלגן סין לומרם זה:

לא לנו יי לא לנו כי לשקה תן כבוד על חקדך ועל אמתך:
לפה יאמר הנזים איה נא אלהיהם: ואלהינו בשמים
פל אשר חסן עשה: עצביהם כסף וזהב מעשה ידי אדם:
סה להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו: אוננים להם
ולא ישמעו אף להם ולא יריחון: יהיהם ולא ימישו בנגליהם
ולא יחלכו לא יהנו בגרוגם: כמותם יהיו עשייהם פל
אשה בטח בהם: ישראל בטח ביי עזרם ומגנם הוא: בית
אחרן בטחו ביי עזרם ומגנם הוא: יראי יי בטחו ביי עזרם
ומגנם הוא:

יהוה זכרנו יברך יברך את בית ישראל יברך את
בית אהרן: יברך יראי יי הקטנים עם הגדלים:
יסף יי עליכם עליכם ועל בניכם: ברוכים אתם ליי
עשה שמים וארץ: השמים שמים ליי והארץ נתן
לבני אדם: לא המתים יתללויה ולא כל יודדי
דומה: נאנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה:

כשחלוקין לין סומריס אז :

קמו אנהבתי בי ישמע יי את קולי תחננוני: כי הטח אגנו לי
וביטי אקרא: אקסוני חקלי מנה ומצרי שאול
מצאוני צרה ויגזן אמצא: ובשם יי אקרא אנה יי מלטה
נקשתי חנון יי וצדיק ואלהינו מרחם: שמר פתאיים יי
דלותי ולי יהושיע: שובי נפשי למנוחיבי בי יי נטל עלקבי:
כי חלצת נפשי ממוות את עיני מן המעה את רגלי מרחי:
אתהלך לפני יי בארצות חסיים: האמנתי כי אדבר אני
ענתי קאוד: אני אמרתי בחסוי קל האדם פגב: עיי

מה אשיב ליי כל תגמולוהי עלי: בוס ישועות
אשא ובשם יי אקרא: נדרי ליי אשלם נגדה
נא לכל עמו: יקר בעיני יי המותה לחסידיו: אנה
יי אני עבדך אני עבדך בן אמתך פתחת
למוסרי: לך אובה ובה תודה ובשם יי אקרא:
נדרי ליי אשלם נגדה נא לכל עמו: בתצרות בית
יי בתוכי ירושלם הללויה:

קיי הללו את יי כל גוים שבתוהו כל האמים: בי גבר
עלינו חסדו ונאמת יי לעולם הללויה

קיי הודו ליי כי טוב

יאמר נא ישראל

יאמרו נא בית אהרן

יאמרו נא יראי יי

בי לעולם חסדו:

בי לעולם חסדו:

בי לעולם חסדו:

בי לעולם חסדו:

מן המצר קראתי יה עגני במרחב יה: יי לי לא
אירא מה ועשור לי אדם: יי לי בעזרי ויאני

אראה בשנאי: טוב לחסות ביי מבטח באדם: טוב
לחסות ביי מבטח בגדיבים: כל גוים סבבוני בשם

יי בי אמילם: סבוני גם סבבוני בשם יי בי אמילם:
סבוני כדבורים העכו באש קוצים בשם יי בי אמילם:

יהה דחיתני לגפול ויי עורני: עזי וזמרת יה ויהי לי
לישועה: קול רנה וישועה באהלי צדיקים ימין יי

עשה חיל: ימין יי רומטה ימין יי עשה חיל: לא
אמות בי אתיה ואספר מעשי יה: יסר יסרני יה

ולמנת לא נתגני: פתחו לי שערי צדק אבא בם
אודה יה: זה השער ליי צדיקים יבואו בו: אודך בי

עניתני ותחי לי לישועה: אודך אבן סאסו תבנים
היתה לראש פנה: ינו מנת יי היתה זאת היתה

נקלאת בעינינו: טהה זה היום עשה יי נגילה
ונשמחה בו: ה

אנא יי הושיעה נא: יט אנא יי הצליחה נא: כ
ברוך הבא בשם יי ברכנוכם מבית יי: כח אל יי
ויאר לנו אקרו חג בעבותים עד קרנות והמזבח: אל
אלי אתה ואורך אלהי ארוממך: אלי הודו לי כי
טוב כי לעולם חסדו: מח

יהללה יי אלהינו כל מעשיך וחסדיך וצדיקים
עושי רצונך ועמך בית ישראל כלם ברנה
דוד ויברכו וישבחו ויפארו את שם בבורך כי לך
טוב להודות ולשמך געים לומר ומעולם ועד עולם
אתה אל וטיהר נרם לטו טומס סככס אלל יטעס ויענס חס
ברוך אתה יי מלך מהלל בתשבחות אמן:

נרם לוועדים קדיש התקבל. יהי ה' אלהינו. ומוליחן ס"ם ולומ
כרך המקום. וקורין די נכרי כפי סכסס מן וידבר עד ונסכו ולסיכ לוועדי
ס"ק ועניסין ווללן ס"ם ולועדים אשרו ובא לציון יהללו וסוד ס"ם
לעוקונו וסוללן סספילן.

לומר סמון חלי קדים:

אדני שקמי תפתח ופי נגיד תהלתך:

ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו. אלהי
אברהם. אלהי יצחק. ואלהי יעקב. האל
הגדול הגבור והנורא. אל עליון. גומל חסדים
טובים. קנה תפלה. וזוכר חסדי אבות. ומביא גואל
לבני בניהם למען שמו באהבה:

מלך עוזר ומושיע ומגן: ברוך אתה יהוה מגן
אברהם:

אתה גבור לעולם אדני. מחיה מתים אתה רב
להושיע:

מקץ
מוריד המל

מחורף

משיב הרוח ומוריד הגשם:

מכלכל חיים בחסד. מחיה מתים ברחמים רבים.
סומך נופלים. ורופא חולים. ומתיר אסורים.
ומקים אמונתו לישיני עפר. מי כמוך בעל גבורות
ומי דומה לך. מלך טמית ומחיה ומצמיח ישועה:

מוסף לראש בחול ובשבת

ונאמן אתה להחיות מתים: ברוך אתה יהוה
מחיה המתים:

בחזרת סעודת סליח לזכור לוונד:

נתן יתנו לך יי אלהינו מלאכים המני מעלה עם עמך ישראל קבוץ
משה יחד כלם קדשה לך ישלשו בך בר האמור על יד נביאך
וקרא יה אל זה ואמר: קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ
בבוד:

בשבת

לעפתם משבחים ואומרים: בבוד מלא עולם ומשרתיו שואלים
ברוך בבוד יי ממקומו: אתה מקום בבוד להעריצו.
ובדברי קדשך בתוב לאמר. לעפתם משבחים ואומרים: ברוך
ימלך יי לעולם אלהיך ציון
לדר ודר הללויה:

באהבה: שמע ישראל יי אלהינו יי אחד: (אחד) הוא אלהינו. הוא אבינו.
הוא מלכנו. הוא מושיענו. הוא יושענו. ונאלנו שנית ושמענו ברחמי
לעני כל חי לאמר הן נאלתי אתכם אחרית פראשית להחית לכם לאלהים
אני יי אלהיכם: ובדברי קדשך בתוב לאמר: ימלך יי לעולם אלהינו
ציון לדר ודר הללויה:

אתה קדוש ושמה קדוש וקדושים בכל יום
יהללוך סלה בי אל מלך גדול וקדוש אתה:
ברוך אתה יי האל הקדוש:

Handwritten signature or mark in the bottom right corner.

מוסף לראש חדש

ראשי חדשים לעמך נתת. זמן בפרה לבל תולדותם
בהיותם מקריבים לפניך ובחי רצון שעירי
תפאת לכפר בעדם וזרון לכלם יהיה ותשועת
נפשם מיד שונא. מזבח חדש בציון תבין ועולת

לשבת וראש חדש

כסול ל"ח סענת ומסלנך כמו סענת. ולונד יעלה ויבא סודאס וקודל
ההלל ויונילו טני ס"ח זל' קודין צפ' סענוע וקדים לעילא, וצטני קודין
למפטיי וניוס סענת עד ונסכו. ומפטידין השמים כסאי, ומחזיר ס"ח
למקומו. סחז לוונד ס"ק ומסלנך סנות ונזוכות וס"כ לוונדים זס.

אתה יצרת עולמך מקדם. בלית מלאכתך ביום
השביעי בחרת בנו מכל האמות ורצית בנו
מכל הקשונות וקדשתנו במצותיך וקרבנתנו מלבנו
לעבודתך ושמה הגדול והקדוש עלינו קראת. נתת
לנו יי אלהינו באהבה שבתות למנוחה וראשי
חדשים לכפרה. ולפי שחטאנו לפניך יי אלהינו
ואלהי אבותינו. חרבה עירנו ושטם מקדשנו ונלה
וקרנו ונטל בבוד מבית חיינו. ואין אנו יכולין
להקריב לפניך קרבן ולא כהן שוכפר בעדנו:

Handwritten mark or signature in the bottom left corner.

ראש חדש געלה עליו ושעירי עזים געשה ברצון
 ובעבודת בית המקדש נשמה בלנו ושירי דוד
 עבדך נשמע בעירך האמורים לפני מזבחה. אהבת
 עולם תביא להם וברית אבות לבנים תזכור:
 יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו. שתעלנו
 בשמחה לארצנו. ותפענו בגבולנו. ושם געשה
 לפניך את קרבנות חובותינו. תמידין בסדרן.
 ומוסףין בהלכתן. את מוסף יום ראש החדש הזה.
 געשה ונקריב לפניך באהבה במצות רצונך. כמו
 שכתבת עלינו בתורתך. על ידי משה עבדך באמור:

לשבת וראש חדש

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו. שתעלנו
 בשמחה לארצנו ותפענו בגבולנו. ושם געשה
 לפניך את קרבנות חובותינו. תמידין בסדרן ומוסףין
 בהלכתן את מוספי יום השבת הזה ויום ראש החדש
 הזה. געשה ונקריב לפניך באהבה במצות רצונך
 כמו שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה עבדך
 באמור:

ובראשי חדשיכם תקריבו עלה ליהודה פרים בני בקר
 שנים ואיל אחד קבשים בני שנה שבעה
 תמימים: ומנחתם ונסכיהם במדבר שלשה עשרונים
 לפר ושני עשרונים לאיל ועשרון לקבש ויין גנספו
 ושעיר לכפר ושני תמידים בהלכתן:
 אלהינו ואלהי אבותינו חדש עלינו את החדש הזה
 למזבח ולברכה. לששון ולשמחה. לישועה

לשבת וראש חדש

ויקום השבת שני קבשים בני שנה תמימים ושני עשרונים
 סלת מנחה בלילה בשמן ונסכו: עולת שפרו
 בשבתו על עולת התמיד ונסכה:

ובראשי חדשיכם תקריבו עלה ליי פרים בני בקר
 שנים ואיל אחד קבשים בני שנה שבעה
 תמימים: ומנחתם ונסכיהם במדבר שלשה עשרונים
 לפר ושני עשרונים לאיל ועשרון לקבש ויין גנספו
 ושעיר לכפר ושני תמידין בהלכתן:
 אלהינו ואלהי אבותינו חדש עלינו את החדש ד
 למזבח ולברכה: לששון ולשמחה. ליי

הטוב כי לא כלו רחמיך וילעגך גלגב ש
והמרתם כי לא תמו חסדיך שאני מודים לך
כי מעולם קיינו לך אל ההודאות :

במרכס אורנים כחן על סגמים.

על סגמים על הפרקן על הגבורות ועל השועות ועל
הנקלאות ועל הנחמות שעשית לאבותינו בימים
ההם ובזמן הזה :

בימי סתתה בן יחנן פהן גדול חשמונאי ובניו.
בשעמדה עליהם מלכות יון הרשע על עמך
ישראל לשפחם מתורתך ולחעבירם מחקי רצונך ואתה
ברחמיך הרבים עמדת להם בערי צרתם. רכב את
ריבם. דנת את דינם. נקמת את נקמתם. מסרת גבורים
בגד חלשים. ורבים בגד מעטים. ורשעים בגד צדיקים.
ושמאים בגד טהורים. וזדים בגד עוסקי תורתך.
ולך עשית שם גדול וקדוש בעולמך. ולעמך
ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן גתיום הזה. ואסר
בך באו בניך לדביר ביתך. ופגנו את חילך. וטהרו את
מקדשך. והדליקו נרות בחצרות קדשך. נקבעו שמונח
ימים אלו בתלל ובהודאה. ועשית עמכם נסים ונקלאות
ונודה לשמך הגדול פלה :

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא תמיד שמך
מלכנו לעולם ועד. וכל החיים יודוך פלה.

ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם כי
טוב. האל ישועתנו ועזרתנו פלה האל
הטוב: ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נאה להודות:

ובמזמור סליח לנור אומר:

אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשלש
בתורה הכתובה על ידי משה עבדך האמורה
מפי אהרן ובניו כהנים עם קדושיך באמור: וברכה יהוה
וישמרה: יאר יהוה פניו אליך ויחנה: ישא יהוה פניו אליך
וישם לך שלום: ושמו אר שמי על בני ישראל ואני
אברכם:

שיום שלום טובה וברכה. תיים הן וחסד צדקה
ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך. וברכני
אבינו כלנו באחד באור פניך. כי באור פניך נו
לנו יהוה אלהינו תורה ותיים. אהבה וחסד צ
ורחמים ברכה ושלום. וטוב בעיניך לברכנו
את כל עמך ישראל ברוב עז ושכור

מוסף לריח בחול ובשבת

ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום
אמן: יהי לרצון אמרי פי ותגיון לבי לפניך
יי צורי וגואלי:

אלהי נצור לשוני מרע. ושפתותי מדבר מרמה ולמקללי
נפשי תדום ונפשי בעפר לכל תהיה. פתח לבי
בתורתך ואמרי מצותיך תרדוף נפשי. וכל הקמים עלי
לרעה. מהרה הסר עצתם ונקלל מחשבתם: עשה למען
שמיך. עשה למען ימינך. עשה למען תורתך. עשה
למען קדשך. למען יחלצני ידיך. הושיעה ימינך וענני.
יהי לרצון אמרי פי ותגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי:
עושה שלום במרומי הוא ברחמי ועשה שלום עלינו
ועל כל ישראל ואמרו אמן:

ולווננים נמול קדיש תתקבל. ברכי נפשי. קדיש הוא שלמא רבא.
יקה אל ה'. קדיש רובנן. עלינו לשבח:

ברכת הלבנה

כי אראה שמיך מעשה אצבעותיך ירח וכוכבים אשר כוננת:

לווננים תזנור הללו את ה' מן השמים עד חק נתן ולא יעבור:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר במאמרו
ברא שחקים וברות פיו כל צבאם. חק וזמן

ברכת הלבנה

נתן להם שלא ישנו את תפקידם. ששים ושמים
לעשות רצון קונם. פועל אמת שפעלתו אמת.
וללבנה אמר שתתחדש. עטרת תפארת לעמוסי
בטמן. שהם עתידין להתחדש כמותה. ולפאר
ליוצרים על שם גבור מלכותו. ברוך אתה יי מתחדש
חדשים:

סימן טוב תהא לנו ולכל ישראל: יי ברוך ויצרך.

ברוך עשך. ברוך קונך. ברוך בוראך: וימקדים

נגד הלכנס ולווננים: בשם שאנו מרקדים בנגדך ואין אנו

יכולין ליגע בידך. כד. אם ירקדו אחרים בנגדנו

להזיקנו. לא יוכלו ליגע בנו ולא ישלטו בנו: תפול

עליהם אימתה ופחד בגדול זרועך ידמו באבן:

באבן ידמו זרועך בגדול ופחד אימתה עליהם תפול:

יי ה' דוד מלך ישראל חי וקיים: יי אמן אמן אמן:

סלה סלה סלה: לב מהור ברא לי אלהים ורוח נבון

חדש בקרבי: יי

ואומר שיר למעלות אשא עיני אל ההרים וכו':

תנא דבי רבי ישמעאל אלמלא לא זכו בני ישראל

אלא להקביל פני אביהם שבשמים פעם אחת

ברכת הלבנה

בחדש היים אמר אבי הלבד מברכינן מעומד :

קדים ודנקן : שלום עליכם עליכם שלום גים :

תקון חנוכה

קדם טילניק מנכד :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
במצותיו וצונו להדליק נר של חגכה :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שעשה נסים
לאבותינו בימים ההם ובזמן הזה :

גליל ה' מנכד ססטיי :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהתנינו וקיימנו
ונציענו לזמן הזה :

ויסמיל לסדליק וחמור :

הנרות הללו אנו מדליקין על הנסים ועל הפורקן
ועל הגבורות ועל התשועות ועל הנפלאות
ועל הנחמות שעשית לאבותינו בימים ההם ובזמן
הזה על ידי בנהיך הקדושים וכל שמונת ימי חגכה
הנרות הללו קדש הם ואין לנו רשות להשתמש
בהן אלא לראותן בלבד בדי להורות לשמך על
נשיך ועל ישועתך ועל גפלאותיך : ממור מיר סטקטובי

תקן פורים

עצמם זכור קודם טלוועליס ולייל פני לוועליס מי כמור :

מי כמור וואין כמור מי דומה לך וואין דומה לך : ארון הסדרה
כל תהדל אמתך מבצר עוז ומגדל פי היית מעוז להל

ומעוז לאביון בצר לו : בימי הרפי מקדמוני פי דבר רוח יי
ותיום אם נרשוני עוני דודי לי ואני לו : גמלני מאן טובות

גלויות ידועות ללכות גם אם יהיו הצרות קרובות אשרי
כל חוזבי לו : דמי מתקוממי אזה ודגלי ארים בדבר כל-

הזה הפה אלהינו זה קיינו לו : תיום אביעה חידות היו
מיי קדם עתידות גפלא כם המבין צפוני סודות יצרי סממן

לעבד לו : והי בימי אחשורוש מלך הנקם על ברוש גשוא
דם על כל-קצין וראש ויהיה הנית לו : זמן פשנת שרש

למלכותו להראות לכל-עבדיו תבינתו ואבני נזר מתנוקסות
על ארמתו ועפרות זהב לו : חלק לכל-בני שושן נתן והקדיש

קדויו כחתן בחצר גנת ביתן אנה למושב לו : טעם עשות
יצון כל-איש ויצרו ואין אוינם לאיש יין עברה ולתת לכל-

שואל כי מתסורו אשר יחסר לו : יחד אוספו כל-הגדרשים
גם נשמי הפלכה עשתה משתה גשים ומשתה הנשים

פאנשים שבשת ימים יספרו לו : כטוב לב המלך ציין אמר
לתביא לפניו את יפת השנין והמאן בדברו לאמר אין העינה

פניה ותאמר לו : לקרובים אליו היושבים עליין שאל העצרה

תקון פורים

קמיון. הוא קמן לפחדנות מוכן. לבו יקבץ און לו: מנעצותיו
 בדת נתונות. היו לעמי רשוואות צפונות. כי ללא אגרות
 ראשונות. גם פלטה לא היתה לו: נועץ לקרוא לכל המוניו.
 להביא כל יפת תואר לפניו. והנערה אשר תישב בעיניו.
 מהוד ומתקנה לו: סגמן לאיור האיר ונחת ישיש בגבור לרוץ
 ארח. מרם מכה ציץ רפואה פרח. כי הפלה יהיה חסיד לו:
 עשו נאמנה הנפשה תשה. היא אסתר בת דודו ברה בחמה.
 וקמות אביה ואמה. לקחה מרדכי לו: פגעה חן ותלך תלום.
 ותלקח אסתר אל בית המלך ונרת יהלום. ומרדכי צוה לה
 לבי לשלום. כי הוא אדניך והשתחוי לו: צדק לבשה
 בממלכתה. לא הגידה אסתר עמה ומולדתה. ותמלך אהבה
 ורב תפארתה. כי מיי היתה לו: קשב רב קשב צרור המור.
 מפריסי המלך הקבועים לשמור. והגם חושבים על המלך לאמר
 הרה נתחבמה לו: רחשה אסתר למלך באמרי שפר. בשם
 מרדכי ונכתב בספר. בקש ונמצא לפני צבי עופר. כי בול
 הרים ישאו לו: שניהם נתלו על העץ. כי שמע מרדכי לשונם
 בהנעץ. נשקה למלך סם המות רועץ. אולי יספה ויבליה
 לו: תשועה זאת צפונה לדור אחרון. נכתבה על ספר
 הזכרון. להיות לו מן המלך תגמיל ויתרון. כי פועל אדם
 ישלם לו:

תקון פורים

אחר כל אלה הדברים. אחשנרוש את קמן הרים. ונשאהו
 מעל כל השרים. ותועפות הרים לו: נמנע מרדכי
 מסגוד לרשע. גין עמלק אשר מבטן פשע. וזה הוסף
 על חטאתו פשע. לא יאבה יי סלוח לו: יום פרעו לו כל
 עבדי המלך. ומרדכי בתומו חלף. בקש להחרר ריב על
 עם כל ויהלך. עובר ומתעבר על ריב לא לו: יעץ תחבולות
 פשעים בצדו. ניבז בעיניו בגאון חמדו. לשלוח יד במרדכי
 לבדו. כי לדבר יחבל לו: הרבה כסף וזהב לבלי חוק.
 ניאמר בלבו זה עת לשחוק. נקבא עצות מרחוק. להשת
 משכנות לא לו: ויפל פור וידו בנוכל הדח. וירא כי
 באר מם אבי התעודה. ולא זכר פי היא עת תליכה.
 חבלי יולדה יבאו לו: דוב אורב יעצוהו רעיוניו. נישאל
 שאלה מאדוניו. וגם הוא שני אריות שניו. ומתלעות
 לכיא לו: הן עם אחר גזרו. ודתיקם שונות ונתה כל
 ינצורו. רוח ירעו וספתה יקצורו. קטה אין לו: תביעותי
 כסף לנגיף יעל. לאבד זה הגוי הנגעל. כל הכרפים אשר
 לא פרעו לבעל. וכל תפה אשר לא נשק לו: להביא לו
 בניו המלך אוסף. עשרת אלפים כברי כסף. ונפש אבה

לכל בית יוסף. פעם אחת ולא אשנה לו: ניאמר לו המלך
 יהי לך קניניה. וזאת טבעתי על יד מינך. והעם לעשות
 בו כפזוב בעיניך. וכא עד קצו ואין עזר לו: יצא וסופרי
 המלך נקראו. ויכתבו בכל אשר הזכירו. ובכל עם ועם
 רצים יצאו. שרי הרקב אשר לו: היה דברו נחוצו לאמר.
 כרם חמד ביום אחד לומר. בשלשה עשר באדר החל
 ונקמור. לא אוסר עוד עבור לו: קרע מרדכי בגדיו לפני
 אל. ויצעק מר על נולת אריאל. הבנים אין לישראל.
 אם יהש אין לו: שרף טורף שאר המוני. מי נתן דמשסה
 יעלב למוני. וישראל לבוזים הלא יי. זו הטאנו לו:
 נערות אסתר הגידה דבר. שמענו צעקה פיענים במדבר
 ומרדכי בלבוש שק עבר. לא ידענו מה היה לו: בגדים
 שלחה להלבישו. ולא קבל ממרירות נפשו. ותשלח להתך
 לתקרו ולקדרשו. לדעה מה יעשה לו: ריהו הוציא להתך
 וחה. ופרשת הססה לפניו שנה. ותפתשגן שלח ועל
 אסתר צנה. לבא אל המלך להתחנן לו: פתשובתה אמרה
 להשיבו. דע כי בן מות אשר לא יקרא ויבא. לבד מאשר
 יושיט לו המלך את שרכיש וקבו. בקרב איש קהשתחות
 לו: יקור בשמעו דברי הנסה. צעק אהה כי אין מנוסה.
 זעף יי אשא. פי הטאתי לו: שלח לה לאמר אל תדמי.
 קהמלט בית המלך שכל לאומי. פי את תאבדי ואולי

עמי. אחרי נמבר גאלה תהיה לו: ממקום אחר ישלח
 שלומיו. עושה שלום במרומו. פי לא כלו רחמיו. על
 כן אוחיל לו: ותענהו לך בנוס כל-חוכי פדיוס. וצומו עלי
 שלשת ימים לילה ויום. ורחמים פקשו מאל נורא ואיום.
 אל תתנו דמי לו: אל נדרש בכל-לב ידרשנו. פי נכמרו
 רחמיו לעם יקראנו. ניאמר עוד זכור אזכרנו. על בן המו
 מעי לו: לבשה חן ביום השלישי ומלך. ותיקר עד מאד
 בעיני המלך. ויבז בכל אשר הוא מולך. ועל כל אשר
 יש לו: תיפה בנשים נטע נעמן. מה שאלתך כי הפל
 מוזמן. ותאמר יבא המלך והמן. אל המשתחא אשר עשיתי
 לו: לקחר קראתם לסוד נכמס. ויצא המן ביום ההוא
 שמה ונעלם. והוא במלכים יתקלם. ורוזנים משחק לו:
 ויבא אהביו וורש אשתו. ויספר להם כבודו וממשלתו
 ונגדה עומדת לעומתו. הוי המרבה לא לו ייעצהו עשות
 עץ גבוה חמשים. לתלות עליו קדש קדשים. וקהניו
 בחפצו מכל תרשים. תרש חכם יבקש לו:
 אלהים עדר צאנו בקר. ותנד שנת המלך עד יהי הזקר.
 בספר הזכרונות ונהה בקר. ויודע יי את אשר
 לו: במצאו דבר מרדכי מפורש. מה נעשה יקר ונדולה
 דרש. ויאמרו כי לא פורש. מה יעשה לו: בלה אוזן המן
 בדברו. מה לעשות באיש אשר המלך חפץ בקרו. ויצו

ויבקש במאמר. פי בקול מחמה לו: דבר לעדותו בעדמי
 מלכים. וללקח לפניו אחד מהנסיכים. ולבו במחשבו
 הולך חשבים. ואין נזנה לו: השיבו הפלך בן דברת. עשה
 למרדכי היהודי ככל אשר אמרת. בן משפטך אמת
 חרצת. כמשפט הזה יעשה לו: וישב מרדכי אל משמרתו.
 והמן נדחה אל ביתו. ויועדו אהביו וירש אשתו. לכא
 לנוד לו: צע ושורון זכרו נבניו. אם יש מרדכי אחד
 מקניו. אשר החילות לנפול לפניו. לא תוכל לו: חקמיו
 עדים מדברים עמו. וסרימי הפלך הבהילוהו להקטמו.
 ולא ראה פי יבא יומו. וישחק לו: טרם בלות משתה
 היון. אמר הפלך אל יפת העין. שאלני בי הכל לנגיף
 אין. ותקד ותחננו לו: ותנתן לי נפשי בשאלתי. ועמי
 אדני הפלך בבקשתי. פי נמכרנו לצורר ורא מקריתי.
 תאנת לבו נתת לו: פי מה חפצי אחר זה הצער. וכלי
 הקרב שות שותו השער. הישאג ארניה בעער. ותקף אין
 לו: לה אמר מי הוא זה מקל אנשי. ואי זה הוא מקל
 מנרשי. או מי מנושי. אשר סכרתי אתכם לו: מתנה
 לענותו המן זה הרע. אשר פרעות בניו צדיק פרע. או
 אוי לרשע רע. פי גמול ידיו יעשה לו: נמלא חמה וקם
 אל ננו. ובשובו ראהו נופל על בנו. יגלו שמים עונו.
 וארץ מתקוממה לו: סרים אחד נלה חסאתו. הן עץ עשה

למרדכי בביתו. ויצו הפלך לתלותו. על העץ אשר הכין
 לו: עמדה אמת לבקש על עמה. להשיב ספרי האר
 ותחמה. פי נחם יהוה על מכה עצימה. ושכ ורפא לו:
 פתשגן הפתח להיות היהודים. להרוג בשונאייהם עתידים.
 פי נפל פחד מרדכי על המורדים. ושלום היה לו: צנה
 מרדכי על עם לא אלמן. מושיע ורב נגיד ונאמן. והפקד
 על בית המן. ועל כל אשר יש לו: קדשתי לצוררי מנבח.
 ואכין לבניו מטבח. בעון אביהם המרצח. ואלה שמות
 הילודים לו: רצתי פרשנדתא ודלפון אספתא. פורתא
 אדליא אריתא פרמשתא. אריסי אריני ונותא. נם
 קבורה לא היתה לו: שוללתי שוללי וארע רע. פי עלה
 משאול אכיון נוע. נמלט עני משוע. ויתום ואין עזר
 לו: הפתח זאת לדור אחרון. ולבני בניו תהיה לזכרון.
 וכל המזכיר אותה. ירוץ. אשרי העם שכבה לו:

אכלו רעים שותו ושכרו. וימי הפורים בשמחה שמרו.
 ועם שמחתכם האכיונים זכרו. ושלחו מנות לאין
 נכון לו: גפי אל מאז נשאוני. ובנככי הים העבירוני.
 ולכן בליותי יסרוני. דום ליהוה והתחולל לו: יום צאת
 פרעה אתרי. לטרופ בארניה עדרי. נצבו בחומה מימי
 משברי. ויתגעשו בי חרה לו: יצא צר אתני עם קדושו.
 נישלח צור עגנו להפרישו. להיות צל על ראשו. להציל

לו: העבירו בביקשה וצדיו החריד. בינו ובין רודקיו הפריד.
 ולתהיזות מצולה אותם הוריד. חוקקי בפלע משכן לו:
 ובשוב הים לאיתנו. נטבע פרעה וכל המונו. כי הים
 הקביר מרפבות גאוונו. נרא פי לא יכול לו: דהרוזת
 אפיריִם באדירים נפלו. וכעפרת במים רבים צללו.
 ודורשי יהוה שמו יהללו. בנגבל עשור זמרו לו: הרָאָה
 ידו הנפלאה. על שפת הים נוראה. אשירה ליי פי נאה
 נאה. בנמירות נריע לו: דגלים עברו בביקשה. ולפניהם
 אל נערץ בקדשה. אז שוררו שירה חדשה. מי כמכה
 באלים יי:

בערכים וצמחים אוערים על הנסים כבודלס :

קדם קיילס העגילס מצד:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו
 וצונו על מקרא מגילה:
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שעשה נסים לאבותינו
 בימים ההם ובזמן הזה:
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו והניענו
 לזמן הזה: ולפי קיילס יצד:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הרב את ריבנו והדן
 את דיבנו והנזקם את נקמתנו והמשלם נטיל לכל

אויבי נפשנו והנסרע לנו מצרינו. ברוך אתה יהוה האל
 המושיע: ארור המן. ברוך מרדכי. ארורה זרש. ברוכה
 אסתר. ארורים הרשעים. ברוכים כל ישראל. ונס
 תרבונה זכור לטוב:

ואומרים ואתה קדוש. קדוש שלם. ושיר למעלות לחד לולי. קדוש
 יחא שלמא. זכרו ועלי:

לשלוש רגלים

בערכים ומסילין מוצור על אוסו רגל. ולח"כ מחסללין פרכים עד ירוסלים
 חמן. ולח"כ אוערים זז:

אלה מעדי יהוה מקראי קודש אשר תקראו אותם
 במועדם:

מחסללין לזכר ובזכרום וקדושת העם ולח"כ בערכים וצמחים וממסח אוערים:
 אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית בנו
 ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו במצותיך
 וקרבנתנו מלבנו לעבודתך ושמה תגדול ותקדוש
 עלינו קראת:

כסחל ייט צנוללי טחט אוערים :

והתודיענו יי אלהינו את משפטי צדקה ותלמדנו
 לעשות בהם חקי וצונקה ותמן לנו יי

מוסף לשלש רגלים

סען לוונר חני קדש ולוונרים לכות ונצרות וקדושם סעס. אתה בחרנו
עד זכר ליציאת מצרים ולח"כ לוונרים:

אלהינו ואלהי אבותינו מפני חטאינו גלינו מארצנו
ונתרחקנו מעל ארמתנו ואין אנו יכולין לעלות
ולראות ולהשתחות לפניך בבית בחירתך. בגדה
הדרך בבית הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו.
מפני הך שנשתלחה במקדשך: יהי רצון מלפניך
יהוה אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן שתשוב
ותרחם עלינו. ועל מקדשך ברחמיך הרבים.
ותבנהו מהרה ותגדל כבודו. אבינו מלכנו
אלהינו גלה כבוד מלכותך עלינו מהרה. והופע
והנשא עלינו לעיני כל חי. וקרב פזורנו מבין
הגוים. ונפוצותינו בנס מרדתי ארץ. והביאנו יהוה
אלהינו לציון עירך ברנה ולירושלם עיר מקדשך
בשמחת עולם. אָנָּה אלהינו. ושם נעשה לפניך את
קרבת חובותינו. תמידין בסדרן ומוספין בהלקחן
את מוסף ^(בסנה) מוספי יום השבת הזה ואת ^{בסנה} יום
חג המצות. ^{בסנה} יום חג השבועות. ^{בסנה} יום חג
הסכות. ^{בסנה} יום שמיני חג העצרת. הַזֶּה. אֵת

מוסף לשלש רגלים

יום טוב מקרא קדש הזה. נעשה ונקריב לפניך
באהבה במצות רצונך. כמו שכתבת עלינו בתורתך
על ידי משה עבדך:

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב
ומטיב הדרש לנו. שובה עלינו בהמון רחמיך
בגלל אבות שעשו רצונך בנה ביתך בבית חלה. בונן
בית מקדשך על מכוננו. הראנו בבנינו. שמחנו
בתקוננו. והשב שכינתך לתוכו. והשב פהגים
לעבדתם. ולוים לשירים ולזמרים. והשב ישראל
לגויהם. ושם געלה ונראה ונשתחוו לפניך בשלש
פעמי רגלינו בכל שנה ושנה. כפתוב בתורה שלש
פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני יהוה אלהיך
במקום אשר יבחר. בחג המצות ובחג השבועות
ובחג הסכות ולא יראה את פני יהוה ריקם. איש
במתנת ידו בברכת יהוה אלהיך אשר נתן לך:

ולסכ כן לוונרים רצה ומודים ושים שלום.

ברכות נישואין

לקח סננך כוס על יין וננך :

סברי מרגו ורגנו ורכוסינו

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצננו על העריות. ואסר לנו את הארוסות. והתיר לנו את הנשואות לנו על ידי חפה וקדושין: ברוך אתה יי מקדש עמו ישראל על ידי חפה וקדושין:

פועם סננך וטמן לארום וללרוס :

סמקדס סלסס סוער :

הרי אתה מקודשת לי בטבעת זו בדת משה וישראל:

ולסי' לקח כוס יין אחר וננך :

סברי מרגו.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהכל ברא לקבדו:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם יוצר האדם :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר יצר את האדם

ברכות נישואין

בצלמו בצלם דמות מבניתו ונתקין לו סננו רגנו

עדי עד ברוך אתה יי יוצר האדם :

שש פשים ותגל העקרה בקבוץ בניה לתוכה בשמחה.

ברוך אתה יי משמח ציון בבניה:

ששח משמח רעים אהובים בששחך יצירך רגנו עינו נקטם.

ברוך אתה יי משמח חתן וכלה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר ברא ששון

ושמחה חתן וכלה. גילה. רינה. דיצה. וחתונה.

אחכה. ואחכה. שלום ועוה. מתרה יי אלהינו ישמע

בערי יהודה ובהוצות ירושלם. קול ששון וקול שמחה

קול חתן וקול בלה קול מצחלות חפזת חתנים מהחפזתם.

ונערים מששחה בנינתם. ברוך אתה יי משמח חתן

עם הכלה :

פועם סננך וטמן לארום וללרוס :

חודו לוי כי טוב כי לעולם חסדו: ורבו שמחות בישואל

וינוסו אגחות :

ברכות המזון

עכסו עולכו כלהד סינין לומן על סיין וכלוס פן שחומד. ורדך

לחדי סוס עכסניס וכעטו ונכח ולמלו יין סי. וסחל עכסו

יק סוס עכסו יין ונעמחל לנדך ניהלו כיוון ולוסי :

ברכות המזון

ברשות אבא מרי: או ברשות מרי נרבתי
או ברשות בהן:

גברך שאכלנו משלו. ומסוכין עונין ברוך שאכלנו
משלו ובטובו הגדול תיינו. ומחר סענדך ברוך
שאכלנו משלו ובטובו הגדול תיינו:

ברוך הוא וברוך שמו:

ואם סס עסקה אומר גברך אלהינו וכו'. ובסעודה של ניסוחין
שער גברך אלהינו שהשמהה במעונו וכו'.

סענדך יציה סכום מסעלקן טפה. וכל אחד ממסוכין אומר בלחם
כל זרעה וזרעה אפילו סחמינה ויקדים לקיים כדי לענות
אמן אחר סענדך:

סנכס לזים טנידי כסאונד נכך סאכלנו אסלו וכו' אומר:
ברוך ומבורך שמו תמיד לעולם ועד:

ואם סס ' אומר ברוך אלהינו ומבורך וכו' ואם נכס טפסה סעונים
המסוכין שאכלנו משלו עונה אחרים אמן.
המנדך אומר:

ברוך הוא וברוך שמו וברוך זכרו לעולמי עד:
ניסיד נכון לסחמיל כאן.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הזנו ולא
המפנסנו. המפנסנו ולא מצרבותנו. המפנייה

ברכות המזון

ועתה על הארץ ואישר נתן לך ברוך אתה
אשר על הארץ ועל המזון:

ויש יי אלהינו על נו ועל ישראל עמך. ועל ירושלים
עירך ועל הר ציון משכן כבודך. ועל היכלך.

ועל מעונך. ועל דבורך. ועל הבית הגדול ותקדוש
שנכרא שמך עליו. אבינו. רענו. זוננו. פרנסנו.

בליכלנו תרתינו תרוח לנו מהרה מכל צרותינו. ואל
מעינינו יי אלהינו לירי טתנות בישר זרם. ולא

לירי תריותם שמתנתם מעומה ותרפתם מרובה
אליה לךך המלאה ותחובה. תעשרה ותפרינה.

שלא נכיש בעולם הזה. ולא נבלם לעולם הבא
ואלמות בית דוד משיחך בתחילה למקומה במהרה
ביומנו:

עכס אומנים זכ

צדו ותחליצנו יי אלהינו במצותיה ובמצות יום השבת
השבת הגדול ותקדוש תהא בי יום זה גויל תקדוש

וא מלכותך. נשבות 13 ונגות 13 במצות חסו רצונך
אל תהי צדו ונתן ביום מניחמנו. ותראנו בגדמיה ציו
אשר לך בי אתה היא בעל הנחמות ונס שאכלנו

טובו עלינו תזן אותנו ואת העולם כלו בטובו ברוך
בחסד וברחמים נתן לחם לבל בשר בי לעולם
חסדו. ובטובו הגדול תמיד לא חסר לנו. ואל יחסר
לנו מזון תמיד לעולם ועד. כי הוא זן ומפרנס לבל
ושלחנו ערוף לכל. והתקין מתיא ומזון לכל בריותיו
אשר ברא ברחמיו וברוב חסדיו באמור פותח את
ידיו ומשביע לכל מי רצון: ברוך אתה יי הון
ברחמיו את הכל:

על ארצנו ועל נחלת אבותינו נודה לך יי אלהינו
על שהנחלת לאבותינו ארץ חמדה טובה
ורחבה. ברית ותורה נסים לא סמנכם נרים ופודם תמים
ומזון על שהוצאתנו מארץ מצרים ופדיתנו מביר
עבדים: סננים חן לוננו (ועל בריתך שחתמו
בבשרנו. ועל תורתך שלמדנונו.) ועל חקי רצונך
שהודעתנו. ועל חיים ומזון שאתה זן ומפרנס אותנו

נמננס ובמרים לונרים כלן על חנסים :

על הכל יי אלהינו אנו מודים לך ומברכים א
שוקך באמור ואכלת ושבעת. קת את

הזאת אותו ובניו ואשתו וכל אשר לו. בבנים שלא
ימותו. ובנכסים שלא יחסרו. לא יבוש שונא
ולא יקלם לעולם הבא. ולא יעדר. ולא יי

הקדו אשר יבטח ב"י ויהיה יי מבטחו: יי עז לעמו
 את עמו בשלום ב"י השביע נפש שקקה
 ויהיה ב"י טוב ב"י לעולם
 ויהי רבני אדם:

במתיני מלכה ביום שקמיני תג עצרת הנה: ב"י אתה טוב ומטיב
 לכל. ברוך אתה יי על הארץ ועל פרי העמנו

ברכה

ואם הם שלשה

ועוני

ברכת הקברות

סוּלֵךְ לַיִם תִּקְרָאוּ עַל־מַיִם יָם לַמַּיִם יָם וַעֲנֵךְ

יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם . אֲשֶׁר יָצַר אֶתְכֶם
וְהַחְיָה וְקִבֵּל אֶתְכֶם בְּדִין . וְהַחְיָה
וְיִדְעַע מִסְפָּר כָּלְכֶם
הָעוֹלָם תָּבֵא .
הַמַּיִם

ברכת יגהמין

עֲלֵינוּ וְעַל יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה וְעַל יְרוּשָׁלַם עֲזֵר . וְעַל הַר צִיּוֹן
מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ . וְיִבְנֶה יְרוּשָׁלַם עִיר הַקֹּדֶשׁ בְּמַהְרָת
וְתַעֲלֵנוּ לְתוֹכָהּ .

לִשְׁבֹת וְנַחֲמֵנוּ בַיּוֹם הַזֶּה
הַחֲדָשׁ . לְרֹאשׁ
הַמַּצִּי

ברכת הגדישין

סדרה סמי לועוט סעולם לועד :

ברוך אתה יי אלתינו קלך העולם קנתן סחכב :

ודם :

כסנא לקנוע

ברוך אתה יי

ברכת הגדישין

סעולם סעוליס העולמס נסס לרץ קרלל סנדך סעולם :

אתה יי אלתינו קלך העולם בודא קרי העץ :

לנמסר סנדך :

ברוך אתה יי על העץ ועל קרי

עולות :

ימים שיגורו מזהם לט נוצי אי איס מנוס קי קונמי קלדס אונו סוד קי .
 אי סייני דימינסקתי סוד קונטאל אינסיס . אי קונטס לוב דיאס אי
 חססס 40 דיאס . קי סי ייזו אי קונטו אנטיס דיכו סיינסו
 ידית סוד קונטאל קולנדו איסקוריס סין זרכס :
 אינו קולנטוס דיאס איסטלונס
 סין קי אוללדו אוט
 יודס לט נוצי
 אינ

7 היום שפעה ימים לעומר שהם שבוע אחד
 8 היום שמונה ימים לעומר שהם שבוע אחד ויום אחד
 9 היום תשעה ימים לעומר שהם שבוע
 10 היום עשרה ימים לעומר
 ימים :
 11 היום

845

מסורת העומר

90 ימים עשרים יום לעומר שהם שני שבועות ושש

ימים

שבעה יום לעומר שהם שלשה שבועות

שהם שלשה שבועות

שבועות